

SZEPTEMBER 17., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: DURANT ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. A tejipari szektor válsága (vita)

Elnök. - A következő napirendi pont a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében De Castro úr által a tejtermelő ágazat válsága tárgyában a Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdésről (O-0085/2009 – B7-0208/2009) folytatott vita.

Paolo De Castro, szerző. – (IT) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! A tejtermelő ágazat az elmúlt néhány évtized egyik legmélyebb és legsúlyosabb válságát éli: a tej árának visszaesése és a tejtermelési piacon tapasztalható általánosabb válság immár Európa-szerte aggodalomforrássá vált. A nehéz gazdasági helyzet által kiváltott ciklikus válságról van szó, amely a tejfogyasztás visszaeséséhez és piacok stagnálásához vezetett, ami a termelői árak zuhanását eredményezte.

A tejtermelőknek fizetett árak mindenütt visszaestek, az Európai Unión belül literenként átlagosan 24 centre. Számos gazdasági szereplő még súlyosabb helyzetben van, mivel 20–21 centnél is alacsonyabb árat kapnak, miközben termelési költségeik literenként legalább 40 centre rúgnak.

Más piacok – például a gabonapiac, az olívaolaj piaca, valamint a zöldség- és gyümölcs piac – szintén mutatnak bizonyos riasztó jeleket. Ezen a fronton mindenekelőtt továbbra is igénybe kellene vennünk minden rendelkezésünkre álló intézkedést ahhoz, hogy stabilizáljuk a piacot és élénkítsük a fogyasztást, ugyanakkor viszont képesnek kell lennünk arra, hogy közép- és hosszú távú politikákkal tekintsünk a jövőbe, és minden tőlünk telhetőt megtegyünk az áringadozások kockázatának minimálisra csökkentését célzó, elfogadható és tartós megoldások feltárása érdekében.

Ebben az összefüggésben a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság kedvezően fogadta és elfogadta a vaj és a sovány tejpor esetében az intervenció időszak meghosszabbítására irányuló bizottsági javaslatokat, amint azt a szeptember 2-i egyhangú szavazás bizonyítja. Úgy véljük azonban, hogy ezek a javaslatok nem elegendőek az ágazatban fennálló válság súlyos következményeinek enyhítéséhez. Ezért – még mindig az Európai Bizottság javaslatával összefüggésben – a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság módosítást fogadott el a javaslatomhoz, amely ugyancsak ismét bevezeti a sajt magántárolására vonatkozó, a közös agrárpolitika 2008. novemberi állapotfelmérése keretében eltörölt támogatást.

Elnök asszony, biztos asszony! Ez egy olyan egyhangú döntés volt, amely a Mezőgazdasági Bizottság tagjai által osztott, lényegében megegyező véleményeket képviseli (megtiszteltetés számomra, hogy e bizottság elnöke lehetek), és amely kifejezi azt az óhajunkat, hogy az európai mezőgazdaság egyik rendkívül fontos ágazata számára kritikus időpontban határozott üzenetet küldjünk a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Amellett, hogy ez az első fontos bizonyítéka annak, hogy mi, az Európai Parlament, pozitív irányítást kívánunk biztosítani a mezőgazdasági ügyekben is alkalmazott együttműködésre való előrettekintéskor, ez egy olyan intézkedés, amely azonnali segítséget is nyújthat a tejtermelőknek, akik egyre nehezebb piaccal, valamint az eladások nyilvánvaló és drámai visszaesésével küzdenek.

Ezek a kezdeti intézkedések, amelyekről ma szavazni fogunk, azonban nem elégségesek a termelők válság alatti támogatásához, ezért a Mezőgazdasági Bizottság – egy szóbeli választ igénylő kérdés és egy szavazásra bocsátandó állásfoglalás útján – felszólítja az Európai Bizottságot a válság leküzdését és az ágazat támogatását célzó új és hatékony intézkedések bevezetésére.

Ösztönözni és ugyanakkor támogatni akarjuk az Európai Bizottságot annak eldöntése során, hogy mi a teendő ahhoz, hogy az európai tejtermelő ágazatban egyszer s mindenkorra véget vessünk a válságnak. Ebben az értelemben reméljük, hogy a Bizottság kimerítő választ fog adni a kérdéseinkre és komolyan fogja venni a javaslatainkat annak érdekében, hogy az intézményközi együttműködés meg hozza azokat az

eredményeket, amelyeket az európai mezőgazdaság megérdemel, és szolidaritást mutasson a segítségünkre szoruló, válságban lévő európai termelők gyakorlati támogatásánál.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök asszony! Kérem, engedje meg, hogy valamivel több időt vegyek igénybe, mint a számomra kiosztott három perces felszólalási idő, mert úgy vélem, hogy voltaképpen erre a fontos és komoly problémára három perc nem lenne elegendő.

Először is szeretném elmondani, hogy nagyon örülök a Mezőgazdasági Bizottság által feltett kérdéseknek, ez ugyanis kiváló lehetőséget biztosít számomra, hogy egyértelművé tegyem a már meghozott intézkedéseket.

Hadd köszönjem meg az Európai Parlamentnek is az e területen jelenleg is folytatott munkáját. Mindannyian elköteleztettek vagyunk az iránt, hogy megoldásokat találjunk. Önök is, én is.

Nem mindenki ért egyet az általam előnyben részesített megoldásokkal, de határozottan úgy vélem, hogy ezek a megoldások működnek, működni fognak, és egyben olyan megoldások, amelyeket politikailag meg tudunk védeni.

Paolo De Castro úr a bizottság nevében azt kérdezte tőlem, hogy tulajdonképpen mit csinálunk. Az első közlendőm jó hír: az árak javulnak. Egy hónap leforgása alatt a vaj ára például Franciaországban 4%-kal, Németországban 8%-kal emelkedett, sőt ennél nagyobb arányban az Egyesült Királyságban.

A sovány tejpor ára szintén 4%-kal emelkedett Franciaországban és Németországban, és Európa összesített átlagát tekintve 2-3%-kal nőtt.

A tej átlagára emelkedett, és Albert Deß ma reggel épp azt mondta nekem, hogy az azonnali („spot”) piaci árak értéke bizonyos területeken most 30 cent.

Láthatjuk, hogy a sajt intervenció felvásárlása szinte leállt, mert a piaci ár magasabb, mint az intervenció ár, ami szintén pozitív jel.

Még nem tartunk ott, ahol tartani szeretnénk, de jó irányba haladunk. Ez minden eddigénél magabiztosabbá tesz azt illetően, hogy a kezdetektől fogva alkalmazott politikai megközelítésünk helyes volt.

Önök ismerik eddigi tevékenységünk kulcsfontosságú elemeit. Igénybe vettünk minden rendelkezésre álló piaci intézkedést, és ezen a téren várhatóan megközelítőleg 600 millió eurót fogunk költeni egy 12 hónapos időszak alatt.

Jeleztük a tagállamok számára azt a lehetőséget, hogy december 1. helyett október 16-tól megkezdhetik az egységes támogatás keretébe tartozó közvetlen kifizetést a termelők részére, emellett a 2003-as reform keretében úgy döntöttünk, hogy függetlenítjük az évente 5 milliárd eurós tejtámogatást, és azt közvetlenül az egységes támogatási rendszerbe helyezzük át.

Rendelkezésünkre áll a gazdaságélénkítési csomag és rendelkezésünkre állnak azok az állapotfelmérés során hozott döntések, amelyek további 4,2 milliárd eurót biztosítanak az új – többek között a tejágazati szerkezetátalakítással kapcsolatos – kihívások leküzdésére. Mindez természetesen meghaladja azt, amit a vidékfejlesztési politika keretében tehetünk.

Paolo De Castro számára egyértelművé tenném, hogy a sajt esetében az intervenció eltörlésére valójában 1994-ben került sor. Úgy vélem, kissé zavaros az intervenció és a magántárolás közötti eltérés, mert a magántárolást az állapotfelmérés során hozott döntésekkel törölték el.

Mint mondtam, jelenlegi megközelítésünk működőképesnek tűnik. Ezért minden eddigénél határozottabb vagyok azt illetően, hogy a jövőben ne térjünk vissza olyan módszerekhez, amelyek hosszú távon ártanak a tejágazatunknak, termelőinket pedig bármilyen kiszámíthatóság nélkül hagynák.

Másképp fogalmazva: az állapotfelmérés keretében hozott döntéstől való teljes elfordulás nem választási lehetőség, hanem olyasvalami, amire az Európai Tanács és az államfők kifejezetten megkértek, hogy ne tegyem meg.

A kvótarendszer 2013 utáni megtartása tehát nem szerepel napirenden. A kvóták befagyasztása sem szerepel a napirenden, csakúgy, ahogy bizonyos költségek, de nem hatékony múltbeli piaci eszközök alkalmazásához való visszatérés sem. Ezek sincsenek napirenden.

Ez kétségkívül nem azt jelenti, hogy a szakpolitika tekintetében immár befejeztük a munkát. Úgy vélem, itt az idő a további cselekvésre. Nyomon kell követnünk az idén júliusban készült tejágazati jelentést,

alkalmaznunk kell az abban foglalt intézkedéseket, aztán pedig döntenünk kell a hosszabb távra szóló egyéb fellépésekről.

Ha kezdhetem a jelentéssel, akkor elsőként az állami támogatást tekinteném át. A jelentés felvázolta azt az elképzelést, hogy a tagállamok az említett átmeneti válságkezelési keret alapján átmenetileg akár 15 000 eurós támogatást nyújthatnának a termelőknek. A Bizottság tulajdonképpen már útnak indította a folyamatot, és a szabályok megváltoztatására számít az elkövetkezendő hetekben.

A második pont a tejágazatbeli árakra való reagálás eljárásainak ésszerűsítése. Jelenleg a tej tulajdonképpen nem szerepel az egységes közös piacszervezés 186. cikkében, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy piaci zavarok idején saját hatáskörben gyorsan hozzon átmeneti intézkedéseket. Ezért javaslom, hogy foglaljuk bele a tejágazatot a 186. cikkbe, és ez lehetővé fogja tenni, hogy a jövőben mielőbb intézkedhessünk, ha súlyos problémákba ütközünk a tejágazatban.

Az intervenció Bizottság általi meghosszabbítását például jóvá kellett hagynia a Tanácsnak, és a Parlament is szavazott erről, de ha a tejágazat bekerült volna az említett 186. cikkbe, azonnal felléphetünk volna.

Általánosabban fogalmazva: csaknem azonnali hatállyal mozgósíthatnánk a keresletet ösztönző intézkedéseket és/vagy korlátozhatnánk a tej forgalmazását, és ezt csak átmeneti jelleggel vezetnénk be, ráadásul azzal a feltétellel, hogy rendelkezésünkre áll a hozzáférhető finanszírozás.

A jelentés nyomon követéssel foglalkozó harmadik pontja a tagállamok felvásárlási rendszerére vonatkozik. A szerkezetátalakítás egyik módja az, hogy a tagállamok tulajdonképpen vásárolhatnak kvótákat a termelőkől, és ezeket a kvótákat a nemzeti tartalékba helyezhetik.

Mint tudják, a nemzeti tartalék olyan értelemmel bír, mint a tagállamok összes kvótájának része, tehát ha az egyéni termelők túllépik kvótájukat, de a tagállamok összességében – a nemzeti tartalékot is beleértve – nem lépik túl a kvótájukat, akkor tulajdonképpen nem kerül sor kiegészítő illeték kifizetésére.

Amit szándékomban áll javasolni, az az, hogy a nemzeti tartalékon belül tartott felvásárolt kvóta ne számítson a nemzeti kvóta részének, ha annak eldöntésére kerül sor, hogy ki kell-e egészítenünk vagy meg kell kérdeznünk a termelőktől, hogy kifizetik-e a kiegészítő illetéket vagy sem.

Ha a kiegészítő illetéket ezt követően mindenképpen be kell szedni, akkor a felvásárolt kvótának megfelelő rész ezután felhasználható szerkezetátalakításra. Ez kissé bonyolultnak tűnhet, de tulajdonképpen nagyon hatékony eszköz.

Mindezek a lépések olyan most hozott intézkedéseink, amelyek gyakorlatilag azonnali hatással vannak a piacokra, de tennünk kell valamit a közép- és a hosszú távú lépések kapcsán is. Szeretném itt megköszönni Franciaországnak és Németországnak az ötleteiket és az említett különböző lehetőségekhez való hozzájárulásukat.

Az első hosszabb távú probléma a tejtermelők és a tejipar közötti szerződéses kapcsolatok kihasználása a teji piaci kereslet és kínálat egyensúlyának javítása érdekében.

Úgy vélem, hogy ez egy sokkal, sokkal jobb megközelítés, mint a kvótarendszer, és már működik az Európai Unió egyes részein.

A tejtermelők és a tejipar között léteznek olyan egyértelmű megállapodások, amelyek sok bizonytalanságot megszüntetnek. Másfelől, néhány tagállam egyszerűen nem él ezzel a lehetőséggel, ám ezen csak az említett szerződéses kapcsolatokhoz tartozó jogi keret megkeresésével lehet változtatni, egyértelműen megőrizve eközben a tisztességes versenyt.

A második hosszú távú probléma az erőegyensúlyt érinti, és tudják, hogy ezt számtalanszor megvitattuk. Képesnek kell lennünk arra, hogy belelássunk az elsődleges termelőtől az áruházláncokig terjedő lánc egészébe, ahol a hozzáadott érték eltűnőfélben van.

A jövőbeli piacokat is meg fogunk vizsgálni, végezetül pedig úgy vélem, sokat lehet tenni a termelési költségek és az innováció terén.

Annak érdekében, hogy megfelelően kezeljük mindezeket a közép- és hosszú távú elképzeléseket, létre szeretnék hozni egy tagállami és bizottsági szakértőkből álló munkacsoportot, hogy az említett problémák gyökeréig hatolhassanak.

Véleményem szerint a tejpiaci probléma nem csak a Bizottság és a tagállamok között megoldandó kérdés. A Parlament tulajdonképpen szintén jelentős szerepet tölt be, és várom a szóban forgó fontos kérdéssel kapcsolatban ma itt folytatandó vitát.

Köszönöm lekötelező türelmüket.

Albert Deß, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Természetesen rendkívül nehéz összefoglalni ezt a problémát két percben, de megpróbálom vázlatpontokba szedni.

A tejágazat nehéz helyzetben van. Számos tejtermelő magát a létét látja veszélyeztetettnek. Ennek a legfőbb oka a tejtermékek értékesítésének jelentős visszaesése. A Bizottságnak valóban gyorsabban kellett volna fellépnie ezen a téren.

Én is szívesen láttam volna határozottabb értékesítés-ösztönzési intézkedéseket a fokozottabb mértékű intervenció, így például a vajzsírnak a jégkrémiparban történő újrafelhasználása helyett. Tavaly, amikor a vaj ára rövid időre elérte a 4 EUR feletti értéket, a jégkrémipar jelentős hányada megszüntette a vajzsír feldolgozását. Ismerem a Németországra vonatkozó számadatokat, amelyek azt mutatják, hogy hozzávetőleg 100 000 tonnát – egymillió tonna tejnek megfelelő mennyiséget – már nem az élelmiszeripar dolgoz fel. Törekednünk kell arra, hogy megint ösztönözzük az értékesítést, hogy ezek a mennyiségek kiürüljenek a piacról.

Szeretnék köszönetet mondani azoknak a képviselőcsoportoknak, amelyek segítettek közös állásfoglalásra irányuló indítványunk kidolgozásában. Sajnos a Zöldek / az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nem vett részt ebben a vitában.

Biztos asszony, a még előterjesztés alatt álló, 40 aláírást tartalmazó kiegészítő indítványunkban rövid távú intézkedésként a „*de minimis*” támogatások emelésére szólítunk fel, ez ugyanis lehetőséget teremtené különösen a kisebb tejtermelők támogatására. Ésszerű lenne bevezetni a korkedvezményes nyugdíjba vonulásról szóló rendeletet is. Ismerek sok olyan 58 éves gazdálkodót, akik hamarosan abba szeretnék hagyni a munkát. Ehhez egy megfelelő rendeletre lenne szükség.

Biztos asszony, szeretném őszintén megköszönni a munkáját. Arra kérném, hogy léptessen életbe megfelelő rendeleteket tejtermelőink helyzetének javítására. Talán még mindig lehetősége lesz arra, hogy ezt a helyzetet a közeljövőben orvosolja.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Luis Manuel Capoulas Santos, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PT) Biztos asszony! Hosszú időbe telt, mire a Bizottság és a Tanács reagált az ágazatot érintő súlyos válságra. Ebben mindannyian egyetértünk. Az ágazat borzalmas helyzete gyors és határozott fellépést igényel, vagy fennáll a veszélye annak, hogy Európa-szerte sok ezer gazdálkodó tönkremenésének leszünk tanúi.

Képviselőcsoportom jelentős erőfeszítést tett arra, hogy elérhessük a mai vitánk tárgyát képező állásfoglalásban szereplő kompromisszumot. Remélem, hogy a javaslatok méltóak az Ön figyelmére, biztos asszony, mert csak a kínálat csökkentését célzó fellépéssel és azzal egyidejűleg a kereslet ösztönzésével állítható vissza a piaci egyensúly és érhető el a termelők számára jövedelmező árszint.

Sajnálom, hogy a kompromisszum nem terjedt ki a megemelt kvóták ideiglenes felfüggesztésére, illetve a termelés csökkentését célzó, hasonló ideiglenes támogatás bevezetésére. Az általunk javasolt intézkedések azonban hasznos hozzájárulást jelentenek a válság gyorsabb leküzdésére. Megfelelő nyomon követésük az Ön feladata marad, biztos asszony.

George Lyon, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Amint azt már más felszólalóktól is hallottuk, a tejágazatban válság van. Nincs kétség afelől, hogy fel kell lépünk az érintettek szenvedésének enyhítése céljából, de hadd tegyem nagyon egyértelművé, hogy ez egy rövid távú válság, amely – az állásfoglalásban körvonalazottaknak megfelelően – rövid távú piaci intézkedéseket tesz szükségessé a Bizottság részéről.

Tisztáznunk kell azt is, hogy az európai fogyasztók túl sokáig fizettek egy rosszul működő agrárpolitikáért, amely cserbenhagyta mind a termelőket, mind a fogyasztókat. Ezért ezt a válságot nem kellene mentséggént használni arra, hogy hátat fordítsunk a KAP további reformja és liberalizációja felé vezető útnak. Ez az oka, amiért ilyen értelmű módosításokat terjesztettünk be, és amiért örömmel vettem e kérdéssel kapcsolatos megnyugtató szavait.

Szeretnénk azt is látni, hogy a Bizottság a piac elrendezésére összpontosít, ami jelenleg egyértelműen hiányzik. A fogyasztók folyamatosan veszítenek, mivel nem sikerül megszerezniük a tejárak visszaeséséből adódó előnyöket. A gazdálkodók folyamatosan veszítenek, mert nem kapnak méltányos részt a kiskereskedelmi tejárból. Üdvözljük a Bizottság élelmiszerláncsal kapcsolatos vizsgálatait, azonban szeretnénk, biztos asszony, ha nem állnának meg itt.

Elköteleződnek-e egy olyan fellépés mellett, amely gyökerestől megszünteti az élelmiszer-áruházak monopolhelyzetükkel való visszaélését? Elköteleződnek-e egy olyan versenypiac mellett, amely a termelők számára méltányos szezont biztosít a tortából, és elköteleződnek-e egy olyan működőképes tejpiac mellett, amely tisztességes üzletet biztosít a gazdálkodóknak és méltányos árat a fogyasztóknak?

Várom a választ, biztos asszony.

José Bové, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Az állattenyésztők immár hónapok óta figyelmeztetik a Bizottságot és a Tanácsot a válság súlyosságára. Több tízezer munkahely szűnt meg a vidéki térségekben. Az Európai Unió a világpiaci kereslet növekedésére számított. Szakértői hatalmasat tévedtek. A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság közvetlen kihatással van a mezőgazdaságra és a fogyasztásra.

Boel asszony, mezőgazdasági biztos azon döntése, miszerint fenn kell tartani a kvótaemelést, továbbá a Tanács azon szándéka, hogy a kvótákat 2015-ig felszámolja, provokációt jelentenek a tejtermelők számára. Az idők megváltoztak. Az európai politikát úgy kell kiigazítani, hogy illeszkedjen az új globális környezethez. A termelőkre kényszerített tejárak nem fedezik a termelési költségeket. Bizonyos kistermelők a tej estében literenként akár 30 centet is veszítenek. Az év végére sokan közülük egyetlen eurót sem keresnek, sőt veszíteni is fognak. A regionális tisztviselők tájékoztatása szerint közülük néhányan még az öngyilkosságig is elmennek.

E példa nélküli válsággal szemben az Európai Uniónak mielőbb jelentős intézkedéseket kell tennie. Arra kérjük azokat az állam- és kormányfőket, akik ma este a G20 előkészítése céljából találkoznak, hogy ülésük napirendjére vegyék fel a tejgazdasági válság kérdését annak érdekében, hogy megfelelő intézkedésekkel tudjunk válaszolni az állattenyésztőknek.

Az Európai Uniónak erősítenie kell a tejtermelők tárgyalási képességét, hogy többé ne legyenek alárendelve az agrár-élelmiszeripar által szabott feltételeknek. Az EU-nak be kellene vezetnie egy olyan jövedelmező árat garantáló biztonsági hálót is, amely biztosítja, hogy az ár soha ne essen a termelési költségek alá. Az Európai Uniónak véget kell vetnie export-visszatérítési programjának. Nemrég egy 480 millió eurós csillagászati összeget irányzott elő, amelyet különböző jobb- és baloldali parlamenti képviselőcsoportok támogatásával fogadott el azért, hogy feleslegeit olcsón értékesítse a világpiacon. Ez mezőgazdasági munkahelyek százazreit szünteti meg délen, és cinikus módon hazájukból való elvándorlásra vagy bevándorlásra kényszeríti a gazdálkodókat.

Az Európai Uniónak – a kínálat és a kereslet közötti egyensúly mielőbbi helyreállítása érdekében – mindenekelőtt drasztikusan, 5%-kal csökkentenie kell az európai tejkvótákat oly módon, hogy ez fordítottan arányos legyen a kistermelők által leszállított mennyiséggel. A „laissez-faire” politika elfogadhatatlan. Rettenetes következményekkel jár a foglalkoztatásra és a földhasznosítási mintákra.

Kistermelők nélkül Európa nem létezne.

James Nicholson, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony! Nagyon határozottan úgy vélem, hogy a Bizottság kifejezetten későn lépett fel a szóban forgó problémával kapcsolatban. Túl sokáig ült a babérjain, és számos termelő súlyosan megszenvedett ezért. Dönthetünk úgy, hogy segítséget nyújtunk az iparnak, vagy dönthetünk úgy, hogy végül hagyjuk, hogy termelőink felhagynak tevékenységükkel: ez esetben importálhatunk külföldről, az ezzel járó összes problémával együtt.

Üdvözlöm a jövőre vonatkozó megjegyzéseit, biztos asszony, viszont nem örülök a rövid távra vonatkozó megjegyzéseinek. Úgy vélem, többet kell tennünk rövid távon, hogy átsegítsük az ipart a jelenlegi válságon. Ezek a rövid távú intézkedések azonban azonnali fellépést tesznek szükségessé.

Természetesen emlékszem a tejtavak és a vajhegyek idejére, és nem akarok oda visszatérni. Nem hiszem, hogy az iparban bárki is vissza akarna térni abba a helyzetbe: sem a termelők, sem a feldolgozók, sem a Bizottság, sem mi itt a Parlamentben. Nem akarunk oda visszatérni, de az egyik legfőbb problémát most abban látom, hogy míg a termelőknek a tejért fizetett ár drasztikusan csökkent, a fogyasztók csaknem ugyanannyit fizetnek, mint ezelőtt.

Addig, amíg nem kezeljük az élelmiszer-áruházak hatáskörét ezen a téren, nem kapjuk meg a választ. Az élelmiszer-áruházakat ellenőrizni kell. Szükségünk van egy ombudsmanra, valakire, aki meg tudja mondani az élelmiszer-áruházaknak, hogy hatáskörüket túllépve cselekszenek, hogy kirabolják az embereket, kirabolják a termelőket, és e folyamatban kiszorítják őket az üzletből.

Ilda Figueiredo, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök asszony! Ismét elmondom, hogy csak sajnálni tudom a Tanács által elfogadott álláspontokat és a biztos asszony imént elhangzott szavait, aki továbbra is kitart amellett, hogy nem megy le a probléma gyökeréig és nem ismeri el annak szükségességét, hogy felül kell vizsgálni a tejkvóták felszámolása tárgyában elért határozatokat. Ehelyett folytatni akarja az ágazat deregularizációját a termelők legjobb érdekei ellenére.

Ezért ragaszkodunk ahhoz, hogy támogadjuk a kvótarendszer fenntartásának szükségességét, bár olyan kiigazításokkal, hogy azokat az egyes országok igényeihez lehessen igazítani, beleértve az 1%-os éves emelés 2015-ig történő felszámolását is. A biztos asszony nem érti meg, hogy ilyen súlyos tejpiaci válság idején az ágazat deregularizációjánál és a nemzetközi kereskedelem liberalizációjánál sokkal fontosabb a tagállamok mezőgazdaságának és tejágazatának támogatása a vidéki térségek és a jogokat biztosító foglalkoztatás előmozdítása érdekében? Nem tekinti elengedhetetlennek a tejágazat számára egy olyan, közösségi szintű rendkívüli támogatási alap létrehozását, amely a leginkább érintett termelők és országok előnyét szolgálja, valamint a tej- és a hústermelés esetében új támogatási formák meghatározására irányul? Én szükségesnek tartom.

Giancarlo Scotta', az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Szeretném kifejezni kétségeimet a vaj és a sovány tejpor esetében a 2009–2010-es intervenció időszak meghosszabbítására tett javaslatot illetően, mivel fennáll a veszélye annak, hogy ez a javaslat a jelenlegi piaci válságra tervezett rövid távú intézkedéseket olyan strukturális intézkedésekké alakítja, amelyek tulajdonképpen visszavezetnék a tejtermelő ágazatot a kvóták bevezetése előtti helyzetbe.

Kérem, hogy a kiegyensúlyozottabb piaci intézkedésekre irányuló erőfeszítések keretében – amelyek nem csupán a vaj és a sovány tejpor termelésében érintett tagállamok számára biztosítanak előnyöket – ismételtlen vezessenek be közösségi támogatást a hosszú érlelési idejű sajt magántárolására.

Végezetül szeretném felhívni a figyelmüket a tejtermékek eredetmegjelölésének és címkézésének kérdésére, valamint a termékek nyomon követhetőségére: ez egy olyan kérés, amely közvetlenül és egyre nagyobb számban az európai fogyasztóktól érkezik, és amely segíthet abban, hogy kezeljük a tejpiaci válságot. Remélem, hogy más képviselőcsoportokhoz tartozó képviselőtársaim is támogatni tudják ezt a javaslatot.

Diane Dodds (NI). - Elnök asszony! Szeretném megköszönni a biztos asszonynak a ma hozzánk intézett szavait. Hazámban, Észak-Írországbán a tejágazat létfontosságú. Amikor a tejágazat nehézségekkel küzd, a vidéki gazdaság többi része is nehézségekkel küzd. A tejtermelők jelenleg alig több mint 20 centet kapnak a tej literéért az emelkedő költségek közepette. Észak-Írországbán nemcsak alacsony tejárakkal és magas költségekkel kellett küzdeniük, hanem immár sorozatban a harmadik csapadékos nyarunk volt, és ez katasztrofális hatást gyakorolt az észak-írországi tejiparra.

Aggasztó volt tegnap este a belgiumi termelőket olyan dühösnek és tehetetlennek látni, hogy az alacsony tejár és az általuk is tapasztalt nehézségek elleni tiltakozásul tejjel locsolták a földjeiket. A Bizottság üdvözlendő lépéseket tett a piac megalapozására, de nem tarthatjuk az árakat gazdaságtalanul alacsony szinten.

Felkérem a Bizottságot, hogy segítségképpen hozzon rövid távú intézkedéseket: olyan intézkedéseket, amelyek fokozzák majd a tej iránti keresletet; olyan intézkedéseket, amelyek mérsékelni fogják a termelési költséget; olyan intézkedéseket, amelyek kiterjednek az ellátási láncra, és azon belül a csökkenő termelői árakra és a magas kiskereskedelmi árakra; valamint olyan intézkedéseket, amelyek hosszú távon fenntartható ipart és jövőt teremtenek azon fiatal gazdálkodók számára, akik komoly nehézségekkel néznek szembe az alacsony árak és a magas banki költségek miatt.

Mairead McGuinness (PPE). - Elnök asszony! Amikor a mezőgazdaságban dolgozó nők kezdenek tiltakozni, akkor tudhatjuk, hogy súlyos a helyzet. A hétvégén találkoztam a „Farm Women for a Fair Price” (Gazdálkodó Nők a Méltányos Árért) elnevezésű, ír nőkől álló csoporttal, és úgy vélem, figyelembe kellene vennünk a „méltányos ár” szavakat, mert a termelők nem kapnak tisztességes vagy méltányos árat – és pontosan erről szól a vita.

Udvariatlan lennék, ha nem üdvözlőlném a biztos asszonynak a piacon beköszöntő – jóllehet nagyon alacsony szintű – stabilitásra vonatkozó észrevételeit, és elismerem, hogy a Bizottság tett lépéseket és költött pénzt

arra, hogy stabilitást teremtsen a piacon. Igaz, hogy ez nem elég és nem történt elég gyorsan, és komoly válságban vagyunk.

Szeretném elmondani, hogy ami a jövőt illeti, az Önök észrevételei különösen üdvözlendők. Aggódok amiatt, hogy a Ház megosztott a tejkvóták kérdésében, mert amikor együtt döntés van, a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése esetén következetesebben kell majd gondolkodnunk csoportként, és megosztott üzenetek helyett inkább egyértelmű jeleket kell adnunk a gazdálkodóknak; tehát hadd ismétljem meg, hogy a termelők és a feldolgozók közötti kapcsolatalakításra, a termelési szintekre vonatkozó észrevételeiket meg kell vizsgálnunk, azokról további vitát kell folytatnunk.

Meg kell azonban kérdeznünk Öntől, biztos asszony, hogy Ön szerint a kvóták helyett milyen típusú piactámogatási intézkedésekkel tudnak majd méltányos és tisztességes árat biztosítani a termelőinknek? Ezenkívül kérem, hogy foglalkozzon a piaccal is: nem működik. Mindenki azt mondja, beleértve az élelmiszer-áruházakat is, hogy a tej nem egy jövedelmező üzlet – ezt alaposan kétkeltem –, de még tisztábban kell látnunk, a gazdálkodókkal szemben pedig méltányosságra van szükségünk.

Stéphane Le Foll (S&D). - (FR) Elnök asszony, biztos asszony! Rövid leszek.

Úgy gondolom, ez a vita két részből áll. Felmerül az a sürgető kérdés, hogy hogyan szabadíthatjuk ki magunkat ebből a válságból. A termelőknek nyújtott segítségtől az intervenció intézkedésekig minden intézkedés szükséges – helyesebben szólva feltétlenül szükséges. Támogatnunk kell azokat, sőt kérnünk kell hatályuk kiterjesztését. Ez az, amire mi – számos képviselőtárssal együtt – javaslatot teszünk itt a Parlamentben.

Másodszor, a tejpiac irányítása tekintetében fennáll egy strukturális kérdés, és a mi véleményünk éppen ezen a ponton tér el az Önétől, biztos asszony. Ön azt javasolja, hogy a szerződéses kapcsolatok kihasználása irányába mozduljunk el. Előre megmondhatom Önnek, hogy az ipari vállalatok és a termelők közötti szerződéses kapcsolatok bevezetése hosszú távon azt fogja eredményezni, hogy az adott ipari vállalatok Európa-szerte versengeni fognak egymással.

A piac szabályozása érdekében állami szabályozásra van szükségünk. Nincs más megoldás. A jelenlegi válság után a vitának erről kell szólnia. Úgy gondolom, hogy ebben a vitában minden véleményt és minden választási lehetőséget tiszteltben kell tartanunk; attól tartok, az állapotfelmérés idején túl gyorsan léptünk fel egy olyan probléma rendezése érdekében, mint a kvóták, amelyek mindeddig – és ezt minden előttem felszólaló számára szeretném hangsúlyozni – lehetővé tették az európai tejtermelés fenntartását, a tejipar kiemelkedő fejlettségének biztosítását, és ugyanakkor a vásárlók által könnyen megfizethető árak szinten tartását.

Liam Aylward (ALDE). - Elnök asszony! Az elmúlt 12 hónapban a tejtermelők többsége – Írországban és az egész Európai Unióban – a termelési költségeknél alacsonyabb áron értékesítette a tejét. A tejtermelők megélhetését komoly veszély fenyegeti.

Míg a vaj és a sovány tejpor tekintetében az intervenció időszak 2010-ig történő meghosszabbítására irányuló bizottsági döntés nagyon öröndetes, a rövid távú intézkedések hosszú távon nem fogják enyhíteni a tejtermelőkre nehezedő nyomást. Most olyan intézkedésekre van szükség, amelyek nemcsak a jelenlegi nehézségeket kezelik, hanem hosszú távra is szólnak, és emellett a jövőre nézve biztosítják az ipar fenntarthatóságát és sikerességét. A tejtermelőknek azonnali pénzügyi segítségnyújtásra van szükségük. Sürgősen szükség van egy 600 millió eurós uniós tejalap létrehozására, ahogyan azt a Parlament a 2009-es költségvetési eljárás során is kérte. A tejtermelők jogosultak a méltányos árakra, továbbá megfelelő ártámogatási rendszerre van szükségük ahhoz, hogy számukra ésszerű literenkénti minimumárat, a túlélésükhöz pedig ésszerű jövedelmet lehessen garantálni. Az ír és az európai tejtermelők nem kényszeríthetők a piacról való kivonulásra. Nyomatékosan felkérem a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul és hatékonyan lépjenek fel.

Biztos asszony, hadd mondjam el Önnek, hogy Ön mindeddig nagyon sikeres biztos volt, és tisztelettel adózom az Ön által végzett hatalmas munka előtt. A közelmúltban bejelentette lemondását, és nyomatékosan felkérem, hogy távozása előtt oldja meg ezt a problémát vagy a lehetséges mértékben járjon hozzá a megoldásához.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). - (ES) ¡Bon dia! Úgy szólok a Parlamenthez, hogy ezt nem tehetem meg saját nyelvemen, katalánul, amelyet több mint 10 millió európai polgár beszél.

Ma, képviselőcsoportom nevében szeretném kifejezni a teljes mezőgazdasági ágazat, és különösen a tejtermelők sztrájkja és Európa-szerte tapasztalható fellépéseik iránti szolidaritásomat. A jelenlegi helyzet fenntarthatatlan és politikai megoldást igényel. Nyilvánvaló, hogy a Bizottság által eddig elfogadott

intézkedések nem tudták enyhíteni a válságot, illetve nem tudtak járható alternatívát biztosítani a 2015-re tervezett kvótahelyettesítési rendszerhez. Ennek eredményeképpen például Spanyolországban – pontosabban Galíciában – 14 000 tejtermelő volt kénytelen megbirkózni egy gyökeres szerkezetátalakítással azért, hogy továbbra is vidéken élhessenek és dolgozhassanak, de még mindig tönk szélén állnak.

Mindezen okokból kifolyólag a Bizottságnak – ahogyan azt már más ágazatokban is megtette – a tejágazatban is be kell avatkoznia a termelés szabályozásával, a kvóták újraelosztásával, átmeneti ellentételezés biztosításával, a termékek nyomon követhetőségének ösztönzésével, valamint a forgalmazási oligopólium okozta működési zavarok helyreállításán keresztül a termelők és a fogyasztók közötti kapcsolatok szorosabbra fűzésének elősegítésével.

A Bizottság miért nem avatkozott be ténylegesen annak érdekében, hogy megelőzze a legnagyobb forgalmazók által létrehozott oligopólium által előidézett negatív következményeket?

Miért nem garantáljuk a tejtermelőink – és általában a gazdálkodók – vidéki túlélését, akik rendkívül pozitív gazdasági, társadalmi és környezeti hatásokat biztosítanak?

Hynek Fajmon (ECR). - (CS) – Elnök asszony, hölgyeim és uraim! A tejtermelő ágazat válsága azt mutatja, hogy az egész kvótaalapú európai szabályozási rendszer hibás és nem hatékony. Nem a kvóták további szabályozására és manipulálására, hanem a tejkvóták teljes felszámolására van szükségünk. A tejtermelés lehetőségét főként olyan termelők számára kell nyitva hagyni, akik alacsony költségek mellett tudnak nyereséget elérni. A tejpiacon válság a tejkvóták mielőbbi felszámolásával küzdhető le. Támogatom a biztos asszonynak a kvóták 2015-ig történő felszámolására irányuló kísérletét, de nem bánnám, ha erre még korábban kerülne sor.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Az Önök kijelentéseit hallgatva még jobban aggódom. A kijelentések nem adnak kielégítő választ a tejtermelők és általában a gazdálkodók szenvedésének súlyosságára.

Ez egy strukturális válság, amely nem csupán – az Önök által elmondottak szerint – a jelenlegi körülményeknek, hanem a sorozatos deregulációnak is köszönhető. Ezért a mezőgazdasági kistermelés megmentése érdekében az Európai Tanács rendkívüli ülését tartjuk szükségesnek.

A Tanácsnak először is döntenie kellene egy rendkívüli alap létrehozásáról a nem ipari tejtermelés megsegítése érdekében; másodszor haladéktalanul meg kellene állapítania egy Európán belüli minimumárat, amelyhez a központi felvásárló hivatalok kötelesek lennének tartani magukat a fogyasztói árak emelése nélkül; harmadszor pedig be kellene fagyasztaniuk a nemzeti termelési kvótákat és le kellene állítaniuk a Közösségen kívülről érkező nem megfelelő behozatalt.

John Bufton (EFD). - Elnök asszony! Kifejezetten aggódom az Egyesült Királyság tejiparáért. Úgy vélem, hogy a legnagyobb probléma a kiskereskedelembe rejlik, amely tejtermelőink kárára hatalmas profitot termel. Amikor megnézzük, hogy az élelmiszer-áruházak mekkora összeget számítanak fel a tejért a fogyasztóknak, és hogy a tejtermelők tulajdonképpen mit kapnak, a különbség egészen hihetetlen.

A tejtermeléssel járó munkát és költséget a gazdálkodó viseli, de ugyanakkor az élelmiszer-áruházak hatalmas profitot kaszálnak. A gazdálkodónak jutó árres nagyon méltánytalan. Nyomást kell gyakorolnunk az élelmiszer-áruházakra, hogy méltányos árat fizessenek az iparnak, és véleményem szerint az élelmiszer-áruházakban a tej árának nem kell majd változnia. A fogyasztónak nem kell semmivel sem többet fizetnie az általa vásárolt tejért. Az élelmiszer-áruházaknak csökkenteniük kell a haszonkulcsukat. Egészen botrányos, ha megnézzük az említett élelmiszer-áruházak által minden évben szerzett hatalmas profitot, a tejiparunk ugyanakkor küszködik. Ha a problémát illetően a nagyon közeli jövőben nem történik fellépés, akkor határozottan úgy vélem, hogy számos tejtermelőnk felhagy tevékenységével Wales-ben és az Egyesült Királyság többi részén.

Egy gyors észrevételem van azzal kapcsolatban, amit a biztos asszony ma reggel a kiegészítő illetékről mondott. Aggodalommal töltenek el az észrevételei. Úgy gondolom, hogy ez a leghatékonyabb termelőinket fogja sújtani: azokat, akik szembenéztek a kihívással, reagáltak a piacra és komolyan beruháztak gazdaságaikba, miután a Bizottság a kvóták felszámolására adott utasítást. A kiegészítő illeték előírása ellentétes azokkal a strukturális változásokkal, amelyekről mind az EU, mind az Egyesült Királyság kormánya azt állítja, hogy támogatja.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Elnök asszony! A Bizottság ismét rendkívül emelkedett hangulatban van, jó hírekkel szolgál, de én nem tudom megérteni és nem látok semmi jót abban, hogy több ezer tonna tejet dobunk ki a jelenleg folytatott politika elleni tiltakozásként.

Az az igazság, hogy De Castro úrnak és az előttem felszólalóknak teljesen igazuk van abban, hogy az állapotfelmérés során a Bizottság és a Tanács nem tett eleget ennek a válságnak a megelőzésére. Egyébként hol vannak a Tanács képviselői, akiknek állást kellene foglalniuk a kérdésben – tekintve, hogy a Tanácsé a döntő szavazat bármely reformot érintő döntéshozatalban?

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságon belüli kelet-európai kollégáim és jómagam több alkalommal figyelmeztettünk arra, hogy sokkal jelentősebb kvótaemelésre vagy a kvóták teljes felszámolására van szükségünk, mert országaink – lévén újak az Európai Unió rendszereihez képest – érezték elsőként a válság hatását. Sajnos szavunk kiáltó szó maradt a pusztaságban, és ezért a Parlament a hibás.

Mélységesen sajnálom, hogy rólunk, reformpártiakról, akik igazán akartuk az agrárpolitika reformját, kiderült, hogy a végzet prófétái vagyunk. Remélem, hogy levonják a jövőre vonatkozó tanulságokat.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - (RO) Ebben az időszakban, már a válság kezdete óta sokan kérték a tejkvóták emelésének befagyasztását. Egy ilyen jellegű intézkedés nemcsak nem hozna megoldást, hanem hiba lenne, legalábbis a következő szempontokból.

Először is, nincs alapvető gazdasági összefüggés a tejkvóták emelése és a piaci árak visszaesése között. A kvóták emelkedtek, miközben a termelés visszaesett. Nem látom, hogy hol az összefüggés. Maga a piac megadja a magyarázatot a csökkenő árakra. Úgy vélem, hogy a fix kvóták megállapítása idővel az árak emelkedéséhez vezetne. A kedvezményezettek azonban ismételten nem a termelők, hanem a feldolgozók és a kiskereskedők lesznek. Ha korlátozni akarjuk a termelést, talán arra kellene ösztönöznünk a termelőket, hogy hagyják abba önként az állattenyésztést, és ehhez az esetleges piactorzító intézkedések helyett inkább ösztönzőket kellene biztosítani. Ha a kvóták befagyasztását feltételezzük, mi fog történni, amikor például a világpiaci kereslet ismét fellendül? Mit tehetnének az európai termelők? A tejtermelésnek ugyanis nincs olyan csapja, amelyet egyszerűen oda-vissza forgathatunk...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Mint mondtam, mit tehetnének az európai termelők, ha feltételezzük, hogy a világpiaci kereslet ismét fellendül? A tejtermelésnek ugyanis nincs olyan csapja, amelyet egyszerűen oda-vissza forgathatunk, akár tetszik, akár nem. Ha most kellene leállítanunk a termelést, a gazdálkodók nyilvánvalóan felhagynának a tejelő tehén tartásával, ugyanakkor nagyon nehéz lenne pótolni az állatállományt, ha rájövünk, hogy az, amit egyesek most jó intézkedésnek gondolnak, az valójában óriási tévedés.

Ulrike Rodust (S&D). - (DE) Elnök asszony, biztos asszony, tisztelt Tanács! Először is szeretnék köszönetet mondani képviselőtársamnak, Capoulas Santos úrnak, aki lehetővé tette ezt az állásfoglalást.

Ma a tejtermelőinkről beszélünk, és arról, hogy cserbenhagyjuk-e őket vagy tisztességesen viseltetünk irántuk. Nem hiszem, hogy cserben kellene hagynunk őket, hanem tisztességesen kellene viseltetnünk irántuk. Igen, a válság leküzdésére irányuló rövid távú intézkedésekre sürgősen szükség van. Igen, az intervenció tökéletesen elfogadható egy rövid ideig, ha a tej ára elérte a mélypontot, és a válság elleni küzdelmet célzó kiegészítő támogatások, hitelek és pénzeszközök indokoltak. Ami azonban teljességgel elfogadhatatlan, az először is a tejkvótákkal kapcsolatos viták újbóli felvétele, másodsorban pedig az adóból finanszírozott export-visszatérítések újbóli bevezetése a fejlődő országoknak szállított termékek esetében. 2003-ban elhagytuk ezt az egyirányú utcát, és arra kérem Önöket, hogy hagyják ezt így tejtermelőink érdekében.

Britta Reimers (ALDE). - (DE) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim! A világgazdasági válság kibillentette a világpiacot az egyensúlyából. Mi, a tejtermelők a rekordmélypontra jutott árártól szenvedünk. Újra meg újra azt halljuk, hogy az elfogadott tejkvóta-rendeletek módosításra szorulnak. Mivel magam is tejtermelő vagyok, csak ez ellen figyelmeztethetem Önöket.

A Bizottságnak az intervenció intézkedésekkel sikerült megakadályoznia azt is, hogy a tejárak tovább csökkenjenek. A piac látszólag megnyugodott. Mindazonáltal nem tartom az intervenciót valóban jó eszköznek, mert olyan felhalmozódó készleteket fog eredményezni, amelyek később terhet jelenthetnek a helyreálló piac számára. Ezért felszólítom a Bizottságot, hogy fejtse ki, hogyan kezeli majd ezt a problémát.

Richard Ashworth (ECR). - Elnök asszony! Hadd gratuláljak a biztos asszonynak az iparág jövőjét illető elképzeléséhez, és hadd mondjam el, hogy határozottan támogatom a tejkvóták felszámolására irányuló

szándékát. Úgy vélem, ez a helyes döntés. Ugyancsak kedvezően fogadom a jelenlegi válság kezelésére vonatkozó javaslatait, amelyek ésszerűen és megfelelően támogatják a termelőket egy nehéz időben.

Szeretnék azonban két észrevételt tenni. Először is, véleményem szerint a kiegészítő illeték bevezetése pillanatnyilag nem lenne megfelelő. Ez egy rövid távra szóló automatikus válasz. Minden formában rossz üzenetet közvetít, és valójában egyedül azokat az eredményes termelőket bünteti, akik terveket dolgoztak ki az hosszú távú ágazati fennmaradásra.

Másodsorban el kell ismernünk, hogy egyáltalán nincs vagy csekély a közvetlen kapcsolat a kiskereskedelmi ár és a termelőnek fizetett nyersanyagárak között. Ezt nevezem rosszul működő árlánc-mechanizmusnak.

A legfőbb befolyásoló tényező a globális piac lesz, és el kell ismernünk, hogy a globális piac mindig ingadozó lesz. Ezért hosszú távon nyomatékosan arra kérem a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan terveket, amelyek valamilyen stabilitási mechanizmust biztosítanak, és nemcsak a termelők, hanem természetesen hosszú távon a fogyasztók javát is szolgálják.

Esther Herranz García (PPE). - (ES) Elnök asszony! Biztos asszony, Ön azzal fejezte be a beszédét, hogy válság van a tejágazatban, és első kijelentése most mégis az volt, hogy már meghoztak minden lehetséges intézkedést, és folyamatban van a helyzet megoldása.

Tudnia kellene, hogy egy bölcs asszonynak el kell ismernie tévedését. Ez egy spanyolországi szólás, amelyet nagyon jól lehetne alkalmazni ebben a helyzetben. A tejágazat hónapok óta történetének legsúlyosabb válságát éli. Ennek ellenére, mivel az Európai Bizottság és bizonyos kormányok – beleértve láthatóan az enyémet is, a spanyol kormányt – nem akarják engedni, hogy nyomást gyakoroljanak rájuk, elutasítják a közös agrárpolitika állapotfelmérésével kapcsolatos döntések visszavonását.

E döntéseket az említett ágazat törekénységére való tekintet nélkül hozták meg, egy olyan piaci környezetben, amely nagyon eltért a kompromisszum elfogadása óta kialakult helyzettől. Ennek alapján azt gondolja az ember, hogy a tagállamok akkoriban nem akarták látni vagy nem láthatták a közeledő vihart. A reform nagyon gyorsan elhanyagolhatóvá vált a piacon bekövetkezett jelentős fordulatnak köszönhetően, amely azt bizonyítja, hogy az ágazat teljes mértékben ki van szolgáltatva az árvolatilitásnak.

Az, hogy a legnagyobb termelők – például Franciaország és Németország, azok az országok, amelyek abszolút értékben a nemzeti termelési kvótájuk legnagyobb emelését érték el ebben a megállapodásban – kéri most az állapotfelmérés felülvizsgálatát, rengeteg kérdést vet fel.

Meglátásom szerint a tagállamok tévedtek, és alaposabban kellett volna figyelniük azokra a véleményekre, az enyémmre is, amelyek az ágazat jövőjére vonatkozó végleges döntés 2011-ig történő elhalasztására szólítottak fel.

Gyalázat, hogy senki sem hallgatott ránk. Talán Önöknek most így kellene tenniük.

Iratxe García Pérez (S&D). - (ES) Elnök asszony, biztos asszony! A mai vita létfontosságú, hogy aggódalmunkat fejezhessük ki a tejszíni válság miatt. Meg kell oldanunk ezt a helyzetet, amely az Európai Unióban számtalan tejtermelő jövőjét veszélyezteti.

Ez egy európai válság, amelyet európai szempontból kell elrendezni, komoly szándékkal és valamennyi rendelkezésre álló közösségi eszköz igénybevételével: ez olyasvalami, amire a Bizottság pillanatnyilag képtelennek tűnik.

Biztos asszony, nem kellene áthárítania a felelősséget a tagállamokra, hogy bárkinek segíthessenek, akinek csak tudnak. Közös megoldásokat kell találnunk.

A Parlamentet következképp hatalmas felelősség terheli a kereslet fellendítését célzó intézkedések megkövetelésében, és nemcsak az állásfoglalásra irányuló indítványban megjelölt intézkedések, hanem a közös piacszerzés keretében rendelkezésre álló intézkedések vonatkozásában is.

A másik fontos problémát a termelői árak és a végső fogyasztói árak közötti óriási eltérések jelentik: ez azonban nemcsak a tejágazatot érinti, hanem minden mezőgazdasági és állati eredetű terméket is.

Sok olyan férfi és nő van, aki a jelenlegi bizonytalansággal szembesülve egyértelmű és határozott jelzést vár tőlünk azt illetően, hogy garantáljuk a szóban forgó tevékenység folytatását.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Elnök asszony, biztos asszony! Tegnap Vallóniában több mint hárommillió liter tejet öntöttek ki az ágazat minden eddigi legsúlyosabb válsága miatt kiábrándult gazdálkodók. Mindössze 19 centet kapnak literenként. A válságot a túlzott tejkinálat okozza, amely az árak zuhanásához vezet. A dereguláció ösztönzi a volatilitást, és a piaci feltételek most teljes mértékben ellentétesek a röviddel ezelőtti feltételekkel.

Biztos asszony, kérem, ne rejtőzzön makacsul tovább a tavalyi döntések mögé, és vegye figyelembe, hogy most mi történik valójában!

A Tanács is hibáztatható, először is azért, mert nincs jelen, hogy meghallgassa a vitát, másrészt azért, mert nem hoz döntéseket, mivel jobban befolyásolják a tisztán nemzeti érdekek, mint a mezőgazdaság európai szemlélete.

A piac nem működik. Túltermelés van. Nagyon egyszerű lenne az 1%-os kvótaemelés befagyasztása, vagy a kvóták 3–5%-kal történő azonnali csökkentése, mert sürgősen szükségünk van rövid távú megoldások kilátásba helyezésére. Ennek az intézkedésnek az elfogadásával két legyet ütünk egy csapásra: a termelőknek ismét méltányos árat biztosítanánk, a termelés csökkentése révén pedig csökkentenénk a különböző beavatkozásokra – köztük az export-visszatérítésekre – vonatkozó több száz millió eurós európai kiadásokat.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Az eddigi fellépés – tegnap beszéltem a lengyel gazdálkodókkal és a lengyel termelőkkel – azt jelzi, hogy a tejágazat helyzete javult, bár még nem jelentősen, ugyanakkor egyáltalán nem változott a lengyel és az európai gazdálkodók nehéz helyzete. Még mindig nagyon kevés pénzt kapnak termékeikért, a túlélési küszöbnél kevesebbet. Ez vonatkozik azokra a gazdálkodókra is, akik hatalmas pénzüsségeket, azon belül uniós támogatásokat és hiteleket fektettek be. Ez a helyzet további nehézségekbe sodorja őket, és képtelenek eleget tenni a kötelezettségeiknek.

E problémákra tekintettel szeretnék a jövőről beszélni. Ma az aktuális történésekre kell reagálnunk, ugyanakkor gondolnunk kell arra is, hogy mi áll előttünk, és meg kell terveznünk a gazdálkodóinkat is figyelembe vevő közös politikánkat. Ebben a helyzetben szeretném megismételni a következőket: a közös politikának a tejtermelők tekintetében ki kell terjednie az említett ágazaton belüli ésszerű beruházásokra vonatkozó tervekre is annak érdekében, hogy elkerülhessük az olyan költségek, amely a megnövekedett termelés eredményeként a jelenlegihez hasonló bajba sodor bennünket. Abban is bízom, hogy a politikai hatalmak megállapodásra fognak jutni a jövőbeli kvótákat illetően.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Az előttem szólók teljesen jogosan hivatkoznak arra, hogy nem kellene a kvótahoz és az exporttámogatáshoz visszatérni, ugyanakkor az a politika, amit a Bizottság folytatott, az teljes csődöt mutatott. Nem csökkent a válság, ezért Le Foll képviselőtársammal együtt javasoljuk, hogy átmenetileg azonnal fagyasszuk be a kvótákat, de átmenetileg.

Az új tagállamok meg különösen hátrányos helyzetben vannak a phasing-in miatt, hogy mi a támogatásoknak csak 60%-át kapjuk meg a brüsszeli borítékból ebben az évben. Ennek ellensúlyozására javasolta a magyar kormány a kvótaalapú támogatások növelését, de se erre, se a franciák javaslatára, a francia minisztérium javaslatára a Bizottság nem reagált pozitívan. Végezetül kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a Le Foll és társai módosítóit, és támogadjuk Elisabeth Jeggle képviselőasszonynak a 600 millió eurós tejalap létrehozására irányuló javaslatát és az iskolatej program kiterjesztését.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Elnök asszony! Köszönöm a biztos asszonynak a jó kezdést és a vita jó felvezetését! Elismerem, hogy az európai tejtermelők hatalmas válsággal állnak szemben, de egyszerűen nem értem, hogy a képviselőtársaim hogyan gondolhatják, hogy Önök a Bizottságban nem tettek eleget. Határozottan fel szeretném kérni Önt, Fischer Boel asszony, arra, hogy ismételjék meg, amit tettek. Úgy tűnik számomra, hogy a Bizottságtól érkező kezdeményezések sora hosszú, tulajdonképpen szinte túl hosszú. Szinte már tönkretesszük azt az előrelépést, amit az állapotfelméréssel összefüggésben elértünk. Hangsúlyoznám azt is, hogy az eddig tett erőfeszítések a tejtermelők oldalán nyilvánvalóan nem tükröződtek, ellentétben azokkal az autóipari munkavállalókkal vagy azokkal a hajóépítő-ipari munkavállalókkal, akik a jelenlegi gazdasági válság következtében veszítették el állásukat.

Tehát csak azt kérhetem, hogy legyünk kissé óvatosak a válság kezelési módját illetően, és győződjünk meg arról, hogy nem semmisítjük-e meg az állapotfelmérés eredményeként mindennek ellenére elért határozott előrelépést. A tejkvóták befagyasztására vonatkozó elképzelés véleményem szerint teljesen reménytelen! De a régi modellekhez sem térhetünk vissza export-visszatérítések nyújtásával – ez egyszerűen tönkreteszi a piacot a világ más részén élők számára! Óvatosnak kell lennünk. Mindazonáltal szeretném felkérni Önt, hogy ismét mutassák be a már elkezdett tevékenységek hosszú sorát, hogy a képviselőtársaim láthassák,

bizonyára nincs szükségünk arra, hogy őrült módon elkezdjünk elrendelni számos kiegészítő intézkedést, melyek eredményeként tönkretesszük a megvalósított határozott előrelépést.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Elnök asszony, biztos asszony! Az intézkedések kétségkívül nem megfelelőek. Más, célirányosabb beavatkozásokat javasolunk, különösen az Európai Unió hegyvidéki és hátrányos helyzetű térségei tekintetében annak érdekében, hogy valamennyi tagállam egyenlő mértékben részesedjen ezek előnyeiből; az olyan intézkedésekből, mint az eredetmegjelölések megerősített oltalma nemcsak az Európai Unión belül, hanem a nemzetközi piacokon is, a tejtermékek egyértelmű címkézése és az eredetük kötelező feltüntetése, a tejtermékek magántárolásának ismételt alkalmazása – miért is ne –, emellett a kielégítő támogatás előírása, az export-visszatérítések tekintetében a támogatható rendeltetések számának növelése, az ellátási lánc teljes átláthatósága, valamint a termelői és a fogyasztói árak közötti szakadék csökkentése.

Nem a gazdálkodók érdekeinek szószólói vagyunk. Azért vagyunk itt, hogy közvetítsük az európai vidéki térség aggodalmát és segélykiáltását; az európai vidéki térségekben élők segélykiáltása pedig számunkra egyet jelent egy cselekvésre felszólító határozott paranccsal.

Michel Dantin (PPE). - (FR) Elnök asszony, biztos asszony, – szerettem volna, ha a Tanács elnökségét is meg tudom szólítani –, hölgyeim és uraim! Amint azt a minap biztos asszony, Ön is elismerte a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság előtt, a tejtermelőknek fizetett ár már nem fedezi a termelés aktuális költségeit. Ez azt jelenti, hogy a termelőink folyamatosan veszítenek a tőkájükből.

Az imént felsorolta az Önök által az elmúlt kilenc hónapban tett intézkedéseket. Ezek az intézkedések léteznek, ezt elismerjük. Ugyanakkor nem hozták meg az előre jelzett hatásokat, ugyanis véleményünk szerint nem elég széles hatókörűek, és határozottan túl sok a bizonytalanság a céljuk hatékonyságát illetően.

Ma reggel említést tett a piac fellendüléséről, de a termelők ennek a hatásait bizonyára csak a jövő év eleji kifizetésekben fogják látni. A mezőgazdasági termékek piaca nem egyezik meg a fém- vagy az energiapiaccal. Azért igényel szabályozási eszközöket, mert az évszakok ciklusai és a természet is hatással van a piaci feltételekre.

A francia elnökség idején végrehajtott állapotfelmérés értelmezését meglepőnek tartjuk, hiszen a tejágazattal kapcsolatban készített időközi értékelések minden utat nyitva hagynak, beleértve a piacsabályozásra szolgáló eszközökre vonatkozó új döntések lehetőségét is.

A francia küldöttség, amelyhez tartozom, meg van győződve arról, hogy 2013 után megújított kvótarendszerre lesz szükség. A jelenlegi gazdasági válság előtt az élelmiszeripari termékek piacán fennálló feszültség bebizonyította a termelés és a fogyasztás közötti egyensúly ingatagságát az egész világon.

Miután részlegesen felszámoltuk az intervenció eszközöket, sem jogunk, sem legitimitásunk nincs ahhoz, hogy ma felszámoljuk azokat a termelési eszközöket, amelyekre rövid távon szükségünk lesz.

Biztos asszony, vissza kell adnunk a gazdálkodóknak a méltóságukat: ők olyan férfiak és nők, akik nem félnek a kemény munkától.

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

Antolín Sánchez Presedo (S&D). - (ES) Nem hagyhatjuk, hogy a tejágazat összeomoljon. Létfontosságú csakúgy a vidéki térségeink, mint az élelmiszerbiztonság és -minőség szempontjából.

Az Európai Unióban a jövő piacai, valamint a tej és a tejtermékek piacának közép-, illetve hosszú távú kilátásai kedvező jeleket mutatnak. Meg kell akadályoznunk, hogy ezek kedvezőtlen helyzetbe kerüljenek. Stabilizációs fellépésekre és közös kezdeményezésekre van szükségünk.

Az árak zuhanása egyértelműen a támogatási intézkedések megfelelőségének hiányát mutatja. A tejpiac torzulásai azt jelentik, hogy egyik ellátási lánc sem tud hatékonyan vagy tisztességesen működni.

A termelők a piaci egyensúlyt megbontó árzuhanással szembesülnek, amelyet nem terhelnek át a fogyasztókra, és amely késlelteti az ágazat fellendülését. Ezt korrigálni kell. Tisztességes versenyt kell biztosítanunk, és meg kell erősítenünk a forgalmazás alatti nyomon követhetőséget is.

Riikka Manner (ALDE). - (FI) Biztos asszony! Ön említést tett arról, hogy a kvótarendszerhez való visszatérés már kizárt. Nem láttuk, hogy mi történt a tejiparban azt követően, hogy a Bizottság tavasszal úgy döntött, hogy fokozatosan visszavonja ezeket a kvótákat? Ez egy igen gyenge és szűk látókörű döntés volt. A kvóták teljes visszavonása számos kis mezőgazdasági üzem számára halálos döfést fog jelenteni. Ezt a fajta politikát akarja a Bizottság végrehajtani? Tény, hogy a tejipar tekintetében korlátozó rendszerre van szükségünk. Ha a kvóták nem jönnek szóba, azzal a kéréssel fordulok Önhöz, biztos asszony, hogy gondoskodjon arról, hogy a Bizottság javasoljon más megoldásokat a válság megoldására. Ez egy európai válság, és egy olyan agrárpolitikát kell végrehajtunk, amely legalább ésszerű életszínvonalat garantál a gazdálkodóknak, országától és régiótól függetlenül.

Yannick Jadot (Verts/ALE). - (FR) Elnök úr, biztos asszony! Egy nyugat-franciaországi régió választott képviselője vagyok, ahol igen nagy létszámban vannak tejtermelők, és én nem hiszem el, hogy Ön tudomásul vette a jelenlegi tragikus szociális helyzetüket.

Biztos asszony, amikor Ön „termelőkről” beszél, én „gyártókat” és „forgalmazókat” hallok. A tejtermelőknek nincs szükségük az Ön együttérzésére, biztos asszony. Nincs szükségük azokra az idejétmúlt liberális elméletekre, amelyek belerántottak minket egy soha nem látott világválságba. A tejtermelőknek valódi agrárpolitikára van szükségük. Szigorú kvótákra van szükségük. Ezért kérjük a Tanácsot, hogy írja felül az Önök politikáját, és helyette hozzon létre egy valódi politikát a tejtermelők támogatására, és vessen véget ennek a politikának, amely tömegesen tönkreteszi őket.

Janusz Wojciechowski (ECR). - (PL) Elnök úr, biztos asszony! Vitánk valóban drámai körülmények között, tiltakozásképpen tejet zúdító gazdálkodókkal a háttérben zajlik. A történetek mindegyikönket mélyen megráznak.

Kollégám, Nicholson úr által említett problémára akartam reflektálni, mégpedig arra, hogy a nagykereskedelmi láncok és a bevásárlóközpontok hogyan vezetik félre a fogyasztókat, és különösen a beszállítókat. Szeretném emlékeztetni Önöket arra, hogy az Európai Parlament a 2008-as parlamenti ciklus során elfogadott egy írásbeli állásfoglalást – amelynek én voltam az egyik társszerzője – arról, hogy véget kell vetni ezeknek a visszaéléseknek, és a Bizottságnak mélyreható vizsgálatot kell folytatnia a témában. Információim szerint történt ugyan fellépés, de ez a folyamat túlságosan lassúnak tűnik. Azt szeretném kérdezni, hogy a biztos asszony érdeklődik-e a téma iránt, és általában azt, hogy milyenek az effajta tevékenységekkel kapcsolatos jövőbeli kilátásaink.

Valami nagyon nem működik az Európai Unió gazdaságpolitikájában, ha a gazdálkodók a termékeik értékének kevesebb mint 10%-át kapják meg. Ennek meg kell változnia. Fel szeretném kérni a biztos asszonyt, hogy lépjen fel ebben a kérdésben.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) Biztos asszony! Ön előrelépésnek tekinti a végtermékek – például a sovány tej és a vaj – árának 3–8%-os növekedését. Véleményem szerint ez sértés a gazdálkodóinkra nézve. A legfőbb problémát az az ár jelenti, amelyen a tejet felvásárolják a gazdálkodóktól. A Cseh Köztársaságban például a felvásárlási ár akár 25%-kal alacsonyabb a termelési költségnél, viszont az ezután az üzletekben eladott végtermék ára könnyen fedezné minden gazdálkodó költségeit. A legfőbb probléma tehát az, hogy valahol egy hatalmas lyuk van. A problémát meg kell oldani. A Cseh Köztársaságban nekünk most kevesebb szarvasmarhánk van, mint a napóleoni háborúk után. Ez most még a vidéki térségek fenntartását is veszélyezteti. Bové úrnak teljesen igaza van, és Fajmon úr mélyszélesen ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Elnök asszony! Tűzoltó intézkedésekre nyilvánvalóan szükség van, hiszen katasztrofális a helyzet. De nem lehet-e, hogy valahol az alapokkal van a baj? Nincs-e valami baj azzal a paradigmával, azzal a rendszerrel, amelyben - többek között Latin-Amerikából - hoznak be hatalmas mennyiségű szóját, Európában tovább növelve az amúgy is túlzott kínálatot, tönkretéve a latin-amerikai környezetet és a keletkező válságban pedig ugye azon törjük a fejünket, hogy dömpingáron kellene exportálni a harmadik világba mezőgazdasági termékeket, tönkretéve az ottani piacot, az ottani kisgazdáknak, termelőknek a helyzetét. Nem lenne-e szükség egy új paradigmára, a WTO által diktált szabadkereskedelmi logikának a mezőgazdaságra erőltetése helyett a „food sovereignty”, az élelmiszer önrendelkezés logikájára? A másik kérdésem: kérünk konkrét tanácsot, javaslatot, hogyan ... (Az elnök félbeszakítja a felszólalót.)

Astrid Lulling (PPE). - (DE) Elnök úr! Megmentettük a bankokat, mert meg kellett mentenünk. Most egy olyan helyzettel állunk szemben, amelyben meg kell akadályoznunk, hogy gazdálkodók ezrei menjenek csődbe rövid idő alatt, mert az árak már nem fedezik a termelési költségeiket.

Biztosítanunk kell azonban termelési képességünk fenntartását annak érdekében, hogy a lakosságot kiemelkedő minőségű élelmiszerekkel lássuk el. Egy olyan generációhoz tartozom, amelyik megtapasztalta az élelmiszerjegy-rendszert. Emlékszem, hogy 1944 telén nyolc kilométert kellett bicikliznem csak azért, hogy két tojást kapjak. Remélhetőleg nem jutunk el ismét oda, de az ellátás biztonsága itt is fontos, nem csak az energiaszektorban.

Ha nem vagyunk felkészülve az állásfoglalásunkban kért intézkedések meghozatalára, az Európai Unióban a szociális, gazdasági és környezetvédelmi politika következményei tekintetében a költség sokszorosa lesz a ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). - (ES) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Amint azt az Európai Bizottság a július 22-i közleményében megállapította, a tejtermelő ágazatban drámai módon romlott a helyzet az elmúlt 12 hónapban.

Figyelembe véve azonban a válságnak a tejtermékek árára, és különösen a termelők jövedelmére gyakorolt jelentős hatását, az Európai Bizottság által máig javasolt és a Miniszterek Tanácsa által megvitatott intézkedések nem megfelelőek a kereslet visszaesésének és következményeinek ellensúlyozására.

A jelenlegi válság nemcsak a kereslet visszaesésének megfordítását jelentő kihívást állítja eléünk, hanem lehetőséget nyújt a tejtermékek fogyasztásának és promóciójának ösztönzésére is. Azt is biztosítanunk kell, hogy az eredeti termék vitathatatlan minősége érintetlen maradjon, amíg eljut a végső fogyasztóhoz.

Ebben a tekintetben az olyan intézkedések, mint a címkézés javítása, a tejfogyasztásnak a lakosság bizonyos csoportjai körében való fokozása, vagy tej borjak táplálására való használata, hozzájárulhatnak nemcsak a jelenlegi helyzet, hanem az ágazaton belül a teljes strukturális helyzet javításához is.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is szeretném megköszönni a parlamenti képviselőknek ezt az igen elkötelezett vitát. Valójában nagyon figyelmesen hallgattam. Ugyanakkor természetesen tudomásul vettem azokat a nagyon eltérő véleményeket is, amelyeket a különböző parlamenti képviselők részéről elhangzott.

Ami a kvótarendszert illeti, az egész mostani helyzetünk bűnbakjának tűnik. Nem becsülöm alá azt – és ezzel kapcsolatban a vita leelejétől nagyon pontosan fejeztem ki magam –, hogy a tejágazat, nemcsak Európában, hanem világszerte példa nélküli válságban van. Ez minden bizonnyal nagyon egyértelmű. Tehát feltétlenül megértem azt a csalódottságot, amelyet a gazdálkodók körében látok Európa különböző részein, nem mindenütt, csupán Európa különböző részein.

A kvótarendszer eltörléséről még 2003-ban született döntés, tehát ez nem olyan döntés, amely máról holnapra jött létre – anélkül, hogy bárki is tudta volna, hogy mi történik. Ezt követően az állapotfelmérés során megvitattuk a kvótaemelést, annak érdekében, hogy szilárd talajt próbáljunk találni a tejtermelők számára.

Úgy vélem azonban, hogy azok, akik ujjal akarnak mutogatni a kvótarendszerre, mert az a tejtermelők minden jelenlegi problémájának oka, tévednek. Azért, mert láthatóan a még érvényben lévő kvótarendszerrel sem voltunk képesek magas árakat fenntartani, és a tejágazatban egyébként is végbementek a strukturális változások. Ha visszatekintünk 1984-re, amikor sor került a kvótarendszer bevezetésére, 1,6 millió tejtermelőnk volt a régi EU-10 országaiban. Ma az EU-10 országaiban 300 000 tejtermelőnk van: az érvényben lévő kvótarendszer mellett a tejtermelők száma ma kevesebb mint ötödannyi, mint 1984-ben. Ezek a strukturális változások tehát mindenféleképpen végbemennek.

Nem gondolom, hogy a visszatérés vagy az állapotfelmérés során hozott döntés visszavonása lenne a helyes politika, és ebben minden államfő támogat engem, akik egyértelműen kimondják a júniusi ülésen hozott határozataikban, hogy az állapotfelmérés során hozott döntésekhez kell tartanom magam. Az állapotfelmérés során folytatott tárgyalások során soha, de soha nem jeleztem semmiféle nyitottságot ezeknek a döntéseknek a visszavonása iránt, mivel ez kétségtől veszélyeztetné a kiszámíthatóságot az Európai Unió gazdálkodói számára.

Ugyanakkor, José Bové, Ön azt állította, hogy nem jártam el precízen; azaz a „laissez-faire” magatartást vettem fel. Nem gondolom, hogy tisztességes dolog azt állítani, hogy nem tettünk semmit. Nem fogom megismételni mindazokat a különböző intézkedéseket, amelyeket folyamatosan teszünk. Úgy vélem, hogy amennyiben a tagállamok külön figyelmet kívánnak szentelni a tejágazatnak, az állapotfelméréssel most lehetőségük

nyílik a közvetlen kifizetések újbóli elosztására, hogy ezáltal különleges előnyben részesítsék a legelőköt. Ez egy lehetőség, és tudom, hogy legalább egy nagy tagállam élt az alkalommal, hogy kihasználja ezt a lehetőséget, emellett a hegyvidéki területek esetében számos különböző lehetőség van.

Európában a termelés 45%-a a kvóta alatt van, mi történne tehát akkor, ha valójában 5%-kal akarnánk csökkenteni a kvótát? Valójában azoknak a fiatal gazdálkodóknak a helyzetét rontanánk, akik befektettek a jövőbe.

Ezért azt ajánlanám azoknak az országoknak, azoknak a tagállamoknak, amelyek tényleg segíteni akarnak a tejágazatuknak, hogy vegyék igénybe az említett kvótafelvásárlást azoktól, amelyek el akarják hagyni a tejágazatot. Ily módon sokkal jobban biztosítható azoknak a fennmaradása, akik befektettek, s közben segítséget kapnak azok is, akik el akarják hagyni az ágazatot. Úgy vélem, ez a helyes politika.

Hadd helyesbítsem ezután a kiegészítő illetékekkel kapcsolatos félreértést. Nem vezetünk be új kiegészítőilleték-rendszert. Mindössze biztosítjuk azt a lehetőséget, hogy abban az esetben, ha a tagállamok kvótákat vásárolnak fel a gazdálkodóktól, csökkenthetik a felső határuk kilogrammjainak vagy tonnáinak számát, ez azonban nem új kiegészítő illeték, amely bármely gazdálkodót büntet.

Csak néhány szó a promócióról. Már félretettünk 14 millió eurót promóciós célra az idei év fennmaradó részére. Megállapodtunk az iskolatej-program kiterjesztéséről; az alacsony cukortartalmú – azaz legfeljebb 7% cukortartalmú – joghurt mostantól bekerül az iskolatej-programba. A címkézés: különböző parlamenti képviselőktől azt hallom, hogy érdeklődés mutatkozik egy címkézési rendszer iránt. Ezt a minőségi papír összefüggésében vitassuk meg, amely tulajdonképpen pillanatnyilag is napirenden van. Tehát véleményem szerint rengeteg lehetőség van.

Végezetül pedig az élelmiszerláncról: teljes mértékben egyetértek Önökkel abban, hogy nincs átláthatóság e tekintetben, és nem látjuk, hogy hol tűnik el a hozzáadott érték. Ezért várom, hogy a szóban forgó jelentés az év vége előtt előterjesztésre kerüljön, hogy láthassuk, valójában hogyan néz ki a helyzet.

Azt kell mondanom, ha megnézik az élelmiszer-áruházak helyzetét Európa-szerte, hatalmas eltérések vannak. Németországban hagyományosan számos diszkont élelmiszer-áruház létezik. Ezek az élelmiszer-áruházak a tejtermékeket és a tejet nagyon alacsony árat kínálva vevőcsalogató terméként használják, a veszteséget pedig egyszerűen „továbbszámlázzák” a gazdálkodóknak, alacsony árat fizetve nekik. Véleményem szerint tehát nagyon érdekes és szükséges lenne megnézni, hogy mi történik valójában ebben a láncban; tehát hadd maradjon napirenden az átláthatóság kérdése, és vizsgáljuk meg a piacot a Bizottságon belül, de a tagállamok versenyhatóságainál is.

Ma egy nagyon érdekes vitának lehettünk tanúi. Remélem, hogy megjegyezték a Franciaországgal és Németországgal közösen kidolgozott rövid távú és hosszú távú intézkedéseket. Biztos vagyok benne, hogy lesz néhány igen érdekes eszmecserénk az európai tejágazat jövőjéről, mert mindannyian azt akarjuk, hogy a tejágazatunknak legyen jövője.

Paolo De Castro, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Szeretném megköszönni a Bizottságnak, hogy úgy döntött, eljön ma ide a Parlamentbe, hogy új javaslatokat terjesszen elő a tejpiaci válságról. Fontos, hogy a nemrég elkezdődött parlamenti ciklust a Bizottság és a Parlament közötti intézményközi párbeszéd jellemezze, egy olyan pozitív párbeszéd, amely az együtt döntési eljárást tulajdonképpen már elindította.

Nagyon óvatosan fogjuk értékelni az Önök új javaslatait, biztos asszony, és az én feladatom lesz, hogy felkérjem a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságot arra, hogy haladéktalanul, késedelem nélkül adjon ki véleményt az új elképzelésekről.

Hadd zárjam a vitát azonban annak hangsúlyozásával, hogy amennyiben a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságon belül egyhangúlag elfogadott módosítást a plenáris ülés keretében a Ház is elfogadja, politikai problémává válik, ha a Tanács a Lisszaboni Szerződés ratifikálását követően elutasítja azt. Ezért felkérem Önöket és a Tanácsot arra, hogy ezt komolyan mérlegeljék.

Elnök. - A vita lezárásához az eljárási szabályzat 115. cikkének (5) bekezdése értelmében hét állásfoglalásra irányuló indítványt⁽¹⁾ kaptam.

A vitát lezárom.

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

A szavazásra ma 12.00-kor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) Az egyik legkülső régióból, az Azori-szigetektől származom, ahol a tejtermelés gazdasági, társadalmi és környezeti tartópillérként szolgál. Az elmúlt hetekben találkoztunk termelőkkel, termelői szervezetekkel és feldolgozóipari szereplőkkel. Mindannyian egy véleményen vannak. Döntő jelentőségű, hogy a Bizottságnak hatékonyabb és mielőbbi globális választ kellene adnia a jelenlegi helyzet kezelése érdekében.

Az ágazatban mérséklődik a pénzforgalom. Alapvető fontosságú, hogy az EU különös gonddal tekintsen a legkülső régiókra, és a jelenlegi válság hatásainak mérséklésére adott uniós válaszok e régiókra is kiterjedjenek.

Mindannyian azon a véleményen vannak, hogy meg kell állítanunk a kvóták emelését. Az egyensúlyából a feleslegek által kibillentett piacon bármely olyan ország, amely fokozza a termelését, kárt okoz az összes többinek. Emellett az a véleményük, hogy továbbra is fenn kellene tartanunk a kvótákat a tevékenységüket stabilizáló keresletszabályozó mechanizmusként.

A teljes liberalizáció jelenlegi forgatókönyvében sürgősen tanulmányozni kell annak az említett régiókra gyakorolt társadalmi, környezeti és gazdasági hatásait. Egyedi intézkedéseket kell kidolgozni a szép vidékünkért, a környezetünk és vidéki térségeink minőségéért, valamint az általunk elért gazdasági fejlődésért és konvergenciáért felelős tevékenység összeomlásának megakadályozása érdekében.

Béla Glattfelder (PPE), írásban. – (HU) A jelenlegi tejjapi válság fő oka a tejkvótaemelés. A tejágazat jelenlegi súlyos helyzetéért az Európai Bizottság és a tagállamok kormányai is felelősek, mivel 2008-ban támogatták a tejfeleslegek kialakulásához és az árak összeomlásához vezető kvótaemelést.

Ez a döntés az Európai Bizottság téves piaci előrejelzésein alapult. Az Európai Bizottság azonban akkor sem állt el szándékától, amikor nyilvánvalóvá vált, hogy a termelés növelése ellentétes a piaci folyamatokkal.

Az Európai Uniónak ezért haladéktalanul vissza kell vonnia a tejtermelés növekedéséhez vezető intézkedéseit. Továbbra is ellenezzük a kvóták 2015 utáni végleges eltörlését is. A jelenlegi válság fontos tanulsága, hogy szükség van a tejjapi szabályozására. Enélkül az árak kiszámíthatatlanná válnak. A nagymértékű áringadozás okozta veszteségek elviselhetetlenek az európai tejtermelők számára.

Öröndötes, hogy a Mezőgazdasági Bizottság – válság enyhítése érdekében – megszavazta azon indítványomat, amely az exporttámogatások összegét 450 millióról 600 millió euróra emelné. Exporttámogatások nélkül a feleslegek egy része az EU belső piacán maradna, amely további árcsökkenéshez vezetne.

Jim Higgins (PPE), írásban. – A tejkvótákat 5–10%-kal csökkenteni kell annak érdekében, hogy az árakat fenntartható szintre lehessen visszatéríteni. Pusztán a kvóták azonban nem fogják megmenteni a tejágazatot. Míg a Bizottság helyesen teszi, hogy hosszú távú szemléletet fogad el, nem szakíthatja el magát a valóságtól – a rideg valóság pedig az, hogy az ágárpár, és különösen a tejágazat tényleges veszélyben van. Az 1983 óta legalacsonyabb tejárak, valamint a magas költségek, a rossz időjárás és a hitel hiánya 2009-ben példátlan pénzforgalmi és jövedelemválságot teremtettek a tejjgazdaságot üzemeltető családok számára. Míg olyan jelzések vannak, hogy a piacok kijutottak a mélypontról, az égetően szükséges áremelések továbbra is némileg távolinak tűnnek, és uniós fellépésre van szükség. Egyetértek az IFA elnökével, Pdraig Walshe-sal és a tejágazatért felelős elnökkel, Richard Kennedy-vel abban, hogy az árak a leggyorsabban úgy állíthatók helyre, ha az Európai Bizottság agresszívabb módon alkalmaz minden piactámogatást, például a következőket:

- export-visszatérítések,
- feldolgozási támogatások,
- kiterjesztett teljes árintervenció,
- hosszabb magántárolási rendszer a vaj esetében,
- a készletek óvatos kezelése.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), írásban. – (FI) Elnök úr! Az elmúlt évben a tejágazatban drámai módon romlott a helyzet. A tej termelői ára visszaesett, és jelenleg számos tejtermelő a termelési költségeket nem tükröző áron kényszerül eladni a tejtermékeit. A tejtermelők túlélését most komoly veszély fenyegeti. Mindaddig nem lehetett megoldani a tejjapi válságot a Bizottság által végrehajtott intézkedésekkel. Most

itt az ideje, hogy hozzálassunk ehhez, és új megoldásokkal hozakodjunk elő. A Bizottságnak mielőbb stabilizálnia kell az európai tejpiacon. Ugyanakkor az ágazati szereplőkkel és a tagállamokkal együtt átfogó értékelést is kellene végeznie a tejipar jövőjéről. Köszönöm.

Véronique Mathieu (PPE), írásban. – (FR) A tejágazatot jelenleg érintő különösen nehéz gazdasági körülmények kezelése érdekében most az Európai Unió mielőbbi határozott fellépésére van szükség. A tagállamok többségéhez hasonlóan úgy vélem, hogy a Bizottság által előterjesztett megoldások nem kielégítőek. Természetesen üdvözlöm a Bizottság által megengedett rugalmasságot, amely lehetővé fogja tenni, hogy a nehézségekkel küzdő termelők tekintetében a nemzeti felső határt 7 500 euróról 15 000 euróra megemeljék. Mindazonáltal alapvető fontosságú, hogy hatékonyabb beavatkozási eszközöket fogadjunk el. Az árak növekvő volatilitásának kezelése érdekében a piacainkat erőteljesebben kell szabályozni. Az európai tejpiacon állapotról szóló, 16 tagállam által tett együttes nyilatkozat néhány felbecsülhetetlen értékű javaslatot kínál a Bizottságnak a tejpiacon szabályozásának javítását illetően. Emellett úgy vélem, hogy – mivel hét tagállam kéri – meg kell vizsgálni a kvótaemelés átmeneti felfüggesztését. Szeretném megismételni azt is, hogy támogatom egy tejalap bevezetését, amelynek célja a termelői szervezetek és termelőszövetkezetek segítése, valamint a mezőgazdasági beruházásoknak, a korszerűsítésnek, a tejtermelés diverzifikációjának, a földrajzi elhelyezkedéshez kapcsolódó intézkedéseknek és a tejtermékek forgalmazási intézkedéseinek támogatása.

Ivari Padar (S&D), írásban. – (ET) A tejpiacon tapasztalható jelenlegi helyzetet vizsgálva egyértelmű, hogy az ágazatunk még mindig rendkívül felkészületlen arra, hogy leküzdje a globális gazdasági válság következményeit. Ennek következtében a közös agrárpolitika fejlesztésének továbbra is a jobb versenyképesség felé, hosszú távon pedig a mérsékeltebb piacirányítás felé kellene mutatnia. A közös agrárpolitikát tekintve a felülvizsgálat a helyes irányba mutató lépés, és ugyanennek az iránynak a fenntartása a 2013 utáni közös agrárpolitikával kapcsolatos tárgyalások során az ágazat megerősítésének egyetlen módja.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), írásban. – (RO) Pillanatnyilag a tejágazat legsúlyosabb válságát éljük, amelyet a globális válság váltott ki; ez utóbbi alapvetően a kereslet és a kínálat közötti eltérés eredménye. A tej és a tejtermékek árának csökkenése elsősorban az alacsony jövedelmű mezőgazdasági üzemeket érinti. Ezért nem gondolom, hogy a kvótarendszert minden tagállamban be kellene fagyasztani, de mindegyik államnak döntenie kellene saját kvótái megállapításának módjáról. A probléma az, hogy 1983/84-hez viszonyítva mindössze a termelők egyötöde maradt a piacon, és most fennáll a veszélye annak, hogy még több mezőgazdasági üzemet kell bezárni. Ezért sürgős intézkedéseket kell elfogadnunk ennek megakadályozására. A tejpiacon válság megszüntetéséhez a következő intézkedésekre lenne szükség: a vaj, a tejpor és a sajt tárolására előirányzott intézkedések kiterjesztése, a tejtermék-alap létrehozásának felgyorsítása a kistermelők és a fiatal gazdálkodók igényeinek kielégítése érdekében, valamint egyezsége jutás az élelmiszer-áruházakkal, hogy a mezőgazdasági termelők és a kiskereskedők számára méltányos árakat állapítsanak meg.

3. Energiabiztonság (Nabucco és Desertec) (vita)

Elnök. – A következő pont az energiabiztonságról szóló bizottsági nyilatkozat a Nabucco- és a Desertec-projekt kapcsán.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Egyértelmű, hogy az energiaellátás továbbra is a Parlament figyelmének fókuszpontjában marad a következő öt év során. Ugyanakkor az elmúlt öt évben jó eredményeket értünk el egy erőteljes európai energiapolitika létrehozása szempontjából, amelynek három célja van: az ellátás biztonsága, a fenntarthatóság és a versenyképesség.

E célkitűzések elérésében a külföldi szempontok különösen fontosak, két okból is. Először is azért, mert az EU importfüggő – jelenleg az energiaforrások 50%-a az Európai Unión kívülről származik, és ez továbbra is emelkedő tendenciát mutat.

Másodszor a fenntarthatósággal kapcsolatos kérdések miatt. Az éghajlat-változási célkitűzések a világ bármely pontján csak akkor érhetők el, ha az energiát tisztább körülmények között állítjuk elő és hatékonyabban használjuk fel. Ezért a gyártó, továbbító és fogyasztó országokkal folytatott párbeszéd kritikus jelentőséggel bír.

A mai plenáris ülésen említett két projekt bizonyos értelemben kiegészíti az átfogó stratégiát, ugyanakkor jól bele is illeszkedik abba.

Nézzük először a Nabucco-projektet. Tegnap érkeztem vissza Bakuból, és határozottan állíthatom, hogy továbbra is jó úton haladunk a projekt megvalósítása felé. Fontos áttörést sikerült elérnünk ez év júliusában. Az európai országok kormányközi megállapodást írtak alá Törökországgal, amelynek értelmében a következő évben már meg is hozhatjuk végleges beruházási döntésünket a gázszállítások 2014. évi megkezdésének céljával.

Három olyan forrást azonosítottunk, amely készen áll a gázmenyiségek lekötésére. Az első ezek között Azerbajdzsán, amelynek a nagyon közeli jövőben meg kell hoznia a Shah Deniz 2 gázmezővel kapcsolatos végleges beruházási döntését, majd ott vannak a további mezők Türkmenisztánban és Irakban, jelenleg ezek az ellátás legfontosabb forrásai.

Hogy miben rejlenek a nehézségek? Mindig felmerülnek nehézségek az energiamezők működtetésének konkrét módjával és azzal kapcsolatban, hogyan lehet a sok termelő országban folytatott munkát összehangolni. Az Európai Unióban a projekteket az ipar határozza meg, ami azt jelenti, hogy mindig egyértelműen kiszámítják a kereskedelmi kockázatokat. Az erőforrásokat birtokló országok előrelendítőbb döntésekre számítanak. Ez például azt jelenti, hogy az EU döntést hoz egy csővezeték felépítéséről, felépíti azt a csővezeték, majd lekötjük a gázt. Tehát más filozófiát követünk. Ugyanakkor világosan tudjuk, hogy az uniós társaságok örömmel megvásárolják a gázt, és mi ezt szeretnénk lehetővé tenni.

Meggyőződésem szerint a tranzit kérdését többé-kevésbé megoldottuk. Még várjuk a kormányközi megállapodás ratifikálását, de nem számítok túl sok nehézségre. Emellett annak érdekében, hogy megkönnyítsük az azokból a régiókból történő gázvásárlást, amelyek már rendelkeznek a gázellátás sajátos módjaival, kidolgozzuk a tömbösített beszerzési mechanizmusok (Kaspi fejlesztési társaság) elgondolását, amely lehetővé teszi a kockázatok csökkentését a gázt vásároló társaságok számára, például a türkmén határon, vagy a beruházást olyan területeken, ahol jelentős politikai és gazdasági kockázatokkal kell számolni.

Jó úton haladunk, és meggyőződésem, hogy ez az ipar által meghatározott és az uniós intézmények politikai támogatásával megvalósuló projektek közötti együttműködés jó példája.

Ezenkívül elkülönítettünk pénzeszközöket a déli folyosó, de különösen a Nabucco-projekt megvalósítására. Ajánlattételi felhívást tettünk közzé. Most még nem tudom megmondani, hogy ez sikeres vagy elég jó volt-e, de legalább a felhívást megtettük.

A Desertec szintén egy iparvezérelt kezdeményezés, amely jelenleg a kezdeti szakaszban tart. Nagyon érdekesnek hangzik, hogy felhasználjuk és az Európai Unióba továbbítjuk Afrika napenergia-potenciálját, de szükségünk van bizonyos kísérő intézkedésekre a projekt megvalósításához.

Először is megvan az a technológiai fejlődés, amelyet már sok éve támogatunk. Ebben a hónapban átadnak egy nagy, koncentrált napenergia-erőművet Sevilában. Ez az egyik olyan technológia, amely a Desertec-projektben felhasználható, és meggyőződésem, hogy az EU támogatása nélkül nem sikerült volna ilyen eredményeket elérnünk a technológia terén.

Másodszor, együtt kell működnünk más partnerekkel, mert teljesen egyértelmű, hogy nem állhatunk elő azzal, hogy elfoglaljuk a területüket, felállítunk napelemtáblákat és továbbítjuk az elektromos áramot az Európai Unióba. Ezek a projektek csak közös tulajdonjog esetén valósulhatnak meg. Ezért októberben konferenciát rendezünk a megújuló energiaforrások felhasználásáról a Földközi-tenger és az Öböl-térség országaival. Egyértelmű, hogy a Desertec sikere érdekében a projektek tekintetében közös tulajdonjogra van szükség, ellenkező esetben nem számíthatunk sikeres végkifejletre.

Végül, de nem utolsósorban meg kell oldanunk az összekapcsolás kérdését. Kétféle összekapcsolás létezik, amelyeket meg kell különböztetnünk egymástól. Az egyik a filozófiával és a piacokkal kapcsolatos. Egy ideje támogatjuk az észak-afrikai piacok integrációját. El is értünk bizonyos eredményeket, de meg kell erősítenünk ezeket az intézkedéseket. Az összekapcsolás második típusa a kábelek felhasználásával történő fizikai összekapcsolás az Európai Unióval.

Meggyőződésem, hogy a Desertec lépésről lépésre megvalósul. Nem lesz nagy projekt, de meggyőződésem szerint lesznek olyan elemei, amelyek végül illeszkednek majd célkitűzéseinkhez: tiszta energia a részt vevő országok számára és az Európai Unióba irányuló kiegészítő export.

Kereskedelmi ösztönzőkről is gondoskodtunk. A megújulóenergia-irányelvvel megteremtettük a lehetőséget az uniós országok számára, hogy harmadik országokban hajtsanak végre beruházásokat és továbbítsák a villamos energiát az Európai Unióba, majd a harmadik országokban megtermelt energiával a cél is teljesül.

Így tehát jelenleg nagyon nehéz lenne bármiféle időrendet megadni a Desertec-projekthez. Ez egy új kezdeményezés, amely még gyerekcipőben jár, és nem mondhatjuk el, hogy a Desertec része lenne ellátásbiztonsági stratégiánknak. Ez a projekt az éghajlat-változási stratégia irányában megtett ígéretes lépés, amelyet támogatnunk kell, a Nabucco viszont az ellátás biztonságát szolgálja, és túl korai lenne még a Desertec-projektre támaszkodni.

Azzal szeretném befejezni, hogy az ellátás biztonsága érdekében általunk meghozható legjobb intézkedéseket az Európai Unión belül kell megtennünk. Ez a Parlament mindig nagyon erősen támogatta az energiahatékonyságot. Az energiahatékonyságnak nemcsak az éghajlatváltozáshoz van köze. Valójában az ellátás biztonságának is egy nagyon fontos eleme. Azt mondanám, hogy fontosabb, mint a Desertec és a Nabucco, sőt még a Déli Áramlat és az Északi Áramlat is együttvéve. Valójában ez a legfontosabb elem. Jelenleg három jogi eszközről folyik a tárgyalás a Tanáccsal, és szeretném kihangsúlyozni, hogy nagyratörőnek és sikeresnek kell lennünk ezek megvalósításában.

A megújuló energia tekintetében nagyon hálás vagyok a Parlamenttől kapott támogatásért, amelyet a gazdasági fellendülési tervhez nyújtott, és nagyon bizakodó vagyok azzal kapcsolatban, amit a tengeri szélenergia alkalmazásáról hallottunk. Úgy tűnik, hogy a tengeri szélenergia támogatására elkülönített összes pénzeszközt fel fogjuk használni erre a célra. Ez nem kizárólag EU-s pénz, mert a teljes keretösszeg durván 600 millió euró volt, de a projekt összértéke négy milliárd euró, tehát az ipar biztosította a beruházás legnagyobb részét. Meggyőződésem szerint ez egy nagyon jó kombináció, mivel a megújuló energia szintén hozzájárul az ellátás biztonságához.

Végül, de nem utolsósorban, tudom, hogy alkalmanként felmerül a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás kérdése (CCS). A CCS általában két okból szükséges. Az egyik ok az éghajlatváltozásra adott globális válasz, de más nézőpontból a szén és a lignitet is felhasználjuk ellátásunk biztonságához. Nagyon jó eredményeket értünk el a gazdasági fellendülési tervhez nyújtott finanszírozás alkalmazásával is, tehát a gazdasági fellendülési terv véleményem szerint sikeres volt. Egyértelmű, hogy az eredmények bejelentése után közösen – tehát a Bizottságnak, a Tanácsnak és a Parlamentnek – át kell tekintenünk, hova kell irányítanunk az EU pénzeszközeit az Európai Unió ellátási biztonságának megerősítése érdekében. Sok más lépést is meg kell tennünk az Európai Unió ellátási biztonságának megerősítéséért.

Ioannis Kasoulides, a PPE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Valamennyien egyetértünk azzal, hogy egységesen kell fellépünk és közös külpolitikát kell képviselnünk az energiaellátás biztonságával kapcsolatos kérdésekben.

Köztudott, hogy az energiaforrás-összetétel és az energiaellátás nem egyforma az egyes tagállamokban a különböző földrajzi feltételek és más eltérő tényezők miatt. A diverzifikáció tehát az ellátásra is vonatkozik.

A diverzifikált és összekapcsolt hálózat megfelelően átirányítva egyszer valamennyiünk számára az ellátás biztonságává válhat. Egyetértünk a Déli Folyosó szükségességében, és a Nabucco-projektet közös európai ügynek tekintjük.

Meg kell azonban válaszolnunk azokat a kérdéseket, amelyek azzal a megállapodással kapcsolatban merültek fel, amelyet Putyin úr és Törökország a közelmúltban megkötött az Azerbajdzsánból érkező gáz beruházáshoz viszonyított mennyiségéről, a Gazpromnak az összes azerbajdzsáni export felvásárlására irányuló ajánlatáról, az iraki szállítások stabilitásáról és arról az orosz ígéretről, hogy kétszeres mennyiséget szivattyúznak majd át a Déli Áramlaton keresztül.

Az energiáról Oroszországgal folytatott párbeszéd elkerülhetetlen, és ezt pragmatikus módon kell lefolytatnunk, a kereslet és a kínálat egyenlő biztonságának elve alapján. Az összes többi geopolitikai szempontot félre kell tennünk.

Szolidaritásból kézzelfogható vészhelyzeti tervekre van szükségünk, ilyen például a tárolás és az új LNG-technológia. Ciprus például félmilliárd eurót ruház be az LNG-technológiába, és nagyon sajnálom, hogy az Európai Unió alig tízmillió euróval támogatja ezt a programot.

Hannes Swoboda, az S&D képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Köszönetet mondok a biztos úrnak ezért a jelentésért. Az ellátás biztonságának kérdése egyre fontosabbá válik polgáraink számára. Különösen ezzel kapcsolatban az Ön tárcája a jövőben még nagyobb szerepet fog játszani – és az európai identitás szempontjából is fontos lesz.

Amint azt Ön helyesen megállapította, diverzifikációra is szükség van. Teljes mértékben egyetértek Kasoulides úrral abban a kérdésben, hogy az Oroszországgal való együttműködés mindig nagyon fontos, mivel

Oroszország fontos partner a gázellátás szempontjából. Nem szabad azonban túl erősen függünk egyetlen országtól, bármelyik országról legyen is szó, hanem sokféle forrásból kell biztosítanunk az ellátást, és a Nabucco erre kiváló lehetőséget kínál.

Harmadik szempontom az EU-ban szükséges szolidaritással kapcsolatos. Ön számos javaslatot előterjesztett arra vonatkozóan, hogyan kellene fokoznunk a szolidaritásunkat és hogyan lehetne megerősíteni az EU közvetítői szerepét a minket is érintő, különösen az Oroszország és Ukrajna közötti konfliktusokban. Beszélt továbbá a Desertec-projektről. Szerintem mindkét projekt fontos, mivel az időrend szempontjából különbözőek.

Mérlegelnünk kell továbbá azt is – és ez az Ön utódának lesz a feladata, akár Ön tölti majd be ezt a tisztséget, akár valaki más –, hogy mi itt, Európában, hogyan támogathatunk több nagy projektet, mint például a Nabucco- és a Desertec-projekt, miközben az áram- és energiatermelés egy részének decentralizálását kívánjuk elősegíteni.

Jelenleg több olyan ipari projekt kifejlesztése is folyamatban van – ezek szintén iparvezérelt projektek –, amelyek lehetővé teszik, hogy a fogyasztók, sőt akár a háztartások is jobban bekapcsolódjanak az energiatermelés olyan fajtájába, amely hozzájárul az energiabiztonsághoz. E lehetőségek sora az intelligens mérőóráktól az egyes háztartások tényleges energiatermeléséig terjed. E tekintetben az európai megközelítés így szólhatna: „igen, természetesen szükségünk van külső ellátásra, szükségünk van az ellátás biztonságára, illetve olyan nagy és innovatív projektekre, mint a Desertec, ugyanakkor azt is lehetővé kell tennünk, hogy az emberek, a társaságok és a vállalkozások, valamint az egyes háztartások nagyobb befolyással rendelkezzenek saját energia-költségvetésük és energiafogyasztásuk felett az ár, a gazdaságosság és a környezet szempontjából”.

Johannes Cornelis van Baalen, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr! Nagy megtiszteltetés a számomra, hogy újonnan megválasztott képviselőként első alkalommal felszólíthatok ezen a plenáris ülésen. Teszem ezt emellett a Holland Parlament Alsóházának volt képviselőjeként és a Liberális Internacionálé alelnökeként, mivel az a célom, hogy egységben lássam az európai politikát, a nemzeti politikát és a nemzetközi politikát. Az energiaellátás területén természetesen közvetlen kapcsolat áll fenn a politikák említett formái között.

Elnök Úr! Ami a világban elfoglalt helyzetünket, Európa helyzetét illeti, jelenleg szabadon megzsarolhatók vagyunk. Instabil régióktól és antidemokratikus rezsimok irányítása alatt álló országoktól függünk. Ennek véget kell vetnünk. Képviselőcsoportom, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport ezért támogatja a Nabucco- és a Desertec-projektet, és szeretném felhívni a figyelmet arra a fontos szerepre, amelyet nemzeti pártom volt parlamenti vezetője, Van Aartsen úr játszott ebben a projektben.

Elnök Úr! Két megjegyzést szeretnék tenni. Nagyon elégedett vagyok, amiért a Bizottság elfogadja azt, hogy az üzleti világ nagyon fontos szerepet tölt be ezen a téren. Lehetetlen, hogy csak a hatóságok – a nemzeti kormányok, európai vagy nemzetközi szervek – vegyenek részt az energiaügyi kérdésekben. Az üzleti vállalkozások szerepe félreérthetetlen. Másodszor, elnök úr, nekünk mint e Parlament képviselőinek nem szabad elfogadnunk olyan tabukat, amelyek tiltják, hogy újból fontolóra vegyük az atomenergiát mint energiaforrás-összetételünk részét. Ez Európa nemzetközi kapcsolataira is vonatkozik. Az atomenergia, a magfűzőből és a nukleáris hasadásból származó energia létfontosságú. Vannak alapvető problémák a hulladékok kapcsán, de feltétlenül lehetővé kell tennünk, hogy a kutatás-fejlesztés, valamint az ismeretek kicserélése betölthesse szerepét ezzel kapcsolatban. Az atomenergia szerepe nagyon fontos, mivel hozzájárul az üvegházhatás leküzdéséhez. Megismétlem, hogy képviselőcsoportomnak sincs határozott véleménye ezekről a kérdésekről. Nekünk is újból meg kell nyitnunk ezt a párbeszédet, de nem szabad tabunak nyilvánítanunk az atomenergiát ebben a Parlamentben. Ezért szeretném meghallgatni a Bizottság ezzel kapcsolatos véleményét.

Reinhard Bütikofer, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Miközben mi itt most az energiabiztonsági politikánkról beszélgetünk, természetesen tisztában vagyunk egy konkrét, alapvető igazsággal, amelyet Piebalgs úr már megemlített: az energiafüggetlenség szempontjából a döntő frontvonal az Európai Unión belül található. Hogy pontosabban fogalmazzak, ha sikerülne bevezetnünk alacsony energiafelhasználási szabványokat vagy zero-energia szabványokat épületeinkre nézve, akkor ezzel több földgáz takaríthatnánk meg, mint amennyit a Nabucco, a Déli Áramlat és az Északi Áramlat gázvezetékeken együttvéve importálni tudunk. Nagyon fontos, amit állásfoglalásunk leszögez: e politika középpontjában elsősorban a megújuló energia költséghatékony lehetőségeinek, az energiahatékonysági stratégiának és az energiamegtakarításnak kell állnia. Ha ez megvalósul, akkor véleményünk szerint egyáltalán nem lesz szükség tovább az atomenergiára.

Másodszor, ebben az állásfoglalásban szerepel az a nagyon fontos üzenet, hogy az Európai Uniónak közös külső energiabiztonság-politikára van szüksége, és ez az, amivel pillanatnyilag nem rendelkezünk. Ennek a politikának ki kell terjednie az energiahatékonyság és a megújuló energia szomszédságpolitika keretein belüli előmozdítására, valamint egy olyan közös álláspontra, amelyet az EU-nak a tranzitországokkal folytatott tárgyalások során kell képviselnie. A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy elégséges kapacitással rendelkezzen ezekhez a feladatokhoz, amelyre a Parlament két évvel ezelőtt az e kérdésről kiadott állásfoglalásában szólított fel.

Véleményünk szerint a Nabucco kiemelt jelentőségű projekt, mivel megerősíti energiafüggetlenségünket, különösen Oroszország vonatkozásában, bár egyetértek Kasoulides úrral, aki azt mondta, hogy ezzel kapcsolatban még mindig nagyon sok a megválaszolatlan kérdés. Sajnálatos azonban, hogy egyes tagállamok a Nabucco-projekttel nyíltan versengő Déli Áramlat projekt támogatásával aláássák energiafüggetlenségi politikánkat.

Az energiapolitika tekintetében mi, a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjának képviselői, arról is meg vagyunk győződve, hogy nem szabad megfeledkeznünk az emberi jogokról, illetve nem szabad elhanyagolnunk az emberi jogokról folytatott párbeszédet az energiával kapcsolatos kérdéseket megvitatásánál. Ha tekintetünk a Desertec-projektre vagy akár az Arktisra irányítjuk – amint ezt az állásfoglalásunkban is tesszük –, nagyon fontos, hogy ezt ne a neokolonializmus, hanem a partnerség jegyében tegyük.

Geoffrey Van Orden, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Három rövid megjegyzést szeretnék tenni.

Először: az energiapolitikával kapcsolatos önelégültség egyre veszélyesebb függőségbe sodor minket Oroszországgal szemben. Egyértelmű, hogy lehetőség szerint érdemes összehangolnunk válaszainkat, de bármilyen egységes uniós politikát elkerülhetetlenül meg fognak buktatni azok az országok, amelyek már lepaktáltak a Gazprommal és annak kapcsolódó érdekeltségeivel. Nem szabad továbbá a létfontosságú nemzeti érdekek újabb területét az Európai Bizottság kezébe adnunk, amely minden lehetséges válságot lehetőségnek tekint arra, hogy saját hatáskörét kiterjessze. Mondanom sem kell, hogy közülünk sokan a Lisszaboni Szerződés záradékolása és minden olyan további erőfeszítés ellen fogunk szavazni, amelyek célja országaink különféle energiaügyi aggályait meglovagolva a politikai integráció előmozdítása.

Másodszor: az energiaforrások diverzifikációja nagyobb Nabucco melletti elkötelezettséget követel. Ennek a csővezetéknek a sikeréhez elengedhetetlenül szükség van Törökország együttműködésére, mégis befagyasztották az Európai Unió és Törökország közötti tárgyalások energiafejezetének megnyitását. Mit tesz a Tanács és a Bizottság e szerencsétlen helyzet megoldása érdekében?

Harmadszor: megfigyeltem, hogy az „atom” szó nem szerepel az állásfoglalásban. Egyértelmű, hogy a fenntartható, változatos energiaellátási források nagyobb elkötelezettséget követelnek az atomenergia mellett, és ebben a tekintetben egyetértek munkatársunkkal, van Baalen úrral.

Helmut Scholz, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr! Biztos úr! Az energiabiztonság ma jogosan szerepel külpolitikai programunkban. Ám ahelyett, hogy megszereznénk magunknak a hatalmat és a befolyást a fosszilis tüzelőanyagok utolsó készletei fölött, és makacsul elsőbbséget adnánk a függőségünknek, véleményem szerint teljesen más kihívásokkal kellene farkasszemet néznünk a fenntartható energiapolitika megteremtése kapcsán.

Először is a fokozottabban megújuló energiaforrásokra való világszintű átállásra, nagyobb energiahatékonyságra és energiatakarékosságra van szükség. Más szavakkal: nem a külső energiapolitikáról kell vitáznunk – és különösen nem akkor, ha ez minden, amit tenni akarunk –, hanem sokkal inkább intelligens módon biztosított, mindenki számára megfizethető energiára van szükségünk.

Másodszor: az energiabiztonság kérdését az EU felelősségteljes béke- és fejlesztési politikájának részeként kell kezelnünk. A gazdasági fejlődés és a szegénység elleni küzdelem szempontjából létfontosságú, hogy mindenki hozzáférjen az energiához. Ezért a Desertec-hez hasonló projekteket nem szabad lehetőségnek tekinteni arra, hogy az energiapolitikát a gyarmatosítás folytatására használjuk fel. Mit kapnak majd mindebből azoknak az afrikai országoknak a népei, ahol növekszik a népesség és egyre több energiára van szükség? Eddig miért nem vonták be őket is egyenlő partnerként a tervezési és döntési folyamatokba?

A globális energiaellátás emellett ez a válságmegelőzési politika és a békepolitika részét is képezi. Ez a megközelítési mód is hiányzik az Európai Uniónak a Dél-Kaukázussal és Közép-Ázsiával fenntartott kapcsolataiból. Energiaellátóként – lásd Nabucco – ezek az országok egyre inkább az EU érdeklődési körébe

kerülnek, de nyomát sem látom semmiféle helyi szintű konfliktuskezelési és fenntartható fejlesztési elgondolásnak ezekben az országokban. Eljött az ideje annak, hogy az EU véget vessen annak a külső energiapolitikának, amely csak annyit tesz, hogy fokozza az olaj- és gáztartalékokért folytatott versenyt vagy kiterjeszti az atomenergia használatát. Valódi partnerségre van szükségünk a megújuló energia és a decentralizált ellátás területén.

Fiorello Provera, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr! Hölgyeim és uraim! Kétség nélkül tudjuk, hogy az energia iránti igény növekedni fog, és hogy az európai gáztermelés tartósan hanyatlik. Kritikus jelentőségű a tagállamok, és ezért Európa számára olyan politikák megvalósítása, amelyek gondoskodnak a bőséges, biztonságos ellátásról. A források és a szállítási hálózatok megosztása kielégíti ezeket a követelményeket.

Ezen az alapon semmiféle verseny nem létezik a folyamatban lévő különféle projektek között, ide tartozik például a Nabucco és a Déli Áramlat. Ezeknek a megosztási politikáknak az eredményeként Európa az elmúlt néhány év során függetlenebbé vált a fő beszállítóktól. Például az Európába irányuló orosz szállítások az 1990. évi 75%-ról mára 45%-ra csökkentek. Ezért a Nabucco-projekttel minden rendben van, és a Déli Áramlat projekttel is minden rendben van.

Mindaddig, amíg Európának nincs egységes, közös energiapolitikája, Olaszországnak nemcsak joga, hanem kötelessége is minden lehetséges lépést megtenni, az energiatakarékosságtól az atom ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Július 13-án Ankarában, a Nabucco szerződés aláírásakor Barroso úr kijelentette, a gázvezetékek acélból készülnek, a Nabucco viszont cementként köti össze az abban részt vevő embereket, és stratégiai kötés az Unió és Törökország között. Putyin elnök kijelentette, mindenki annyi rozsdás vascsövet fektet a földre, amennyit akar, csak legyen mit beletöltenie. Nos, éppen a források bizonytalansága a legnagyobb gondja ennek a projektnek. Ami biztos, a 8 milliárdos beruházás jó üzlet lesz az abban résztvevőknek.

Egyébként, ahogyan az orosz szállításban a tranzitország, Ukrajna jelenti a gondot, ugyanígy jelenthet problémát Törökország. És sokan nem értünk egyet azzal, hogy Törökországot összehasonlítsuk az Európai Unióval. A Desertec, mi ez? Észak-Afrika, forgótükrök, napelemek, egyenáramú átvitel és az energiaigény 15%-ának kielégítése. Ez ma sokkal inkább illúzió, mint reális terv. A Desertec az uniós fogyasztók étlapján nem lesz főétel, sokkal inkább csak nagyon drága desszert. Ezért javaslom, hogy az atomenergia biztonságát növelő kutatásokkal foglalkozzunk, mert ez az energiatípus tiszta és olcsó is. És nem mindegy, mert az energiabiztonság a fogyasztónál ér véget, a számlánál, hogy meg tudja-e fizetni.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Elnök úr! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Az energia az egész társadalom, az egyének és a gazdaság létfontosságú utánpótlási vonala. Ezért nagyon fontos számunkra, európaiak számára, hogy közös megoldásokat találjunk, bár kétségtelenül jogos igény, hogy az energiaforrás-összetétel nemzeti hatáskörben maradjon. Így tehát közös tanácskozásainkon nem az atomenergia, az alacsony szénfelhasználású energia és másfajta energiák kérdéseiről kell vitatkoznunk, amely kérdésekben eltér a véleményem például Bütikofer úr véleményétől.

Meg kell próbálnunk azonban közös álláspontot kialakítani az energiabiztonság külső dimenziójáról. Ami a belpolitikát illeti, teljes mértékben egyetértek a biztos úrral abból a szempontból, hogy például a megújuló energia és az energiatakarékosság kérdései fontosabbak, mint az új lehetőségek kutatása.

A külső szállítóktól való függés csökkentése érdekében azonban diverzifikációra van szükségünk. A Desertec és a Nabucco fontos eszköz ebből a szempontból. Ezenkívül tárgyalnunk kell Oroszországgal a partnerségi és együttműködési megállapodásokkal kapcsolatos kérdésekről és az energiabiztonságról, miután Oroszország – helytelenül, nem helyesen – kilépett az Energia Chartából. Ez is fontos feladatként áll előttünk. Fel kell azonban ismernünk, hogy olyan országokkal van dolgunk, amelyek nem feltétlenül megbízhatóak, és hogy sajnálatos módon nem tehetünk különbséget a megbízható és a megbízhatatlan országok között.

Ezért szembe kell állítanunk a beszállítók hatalmát az Európai Unió fogyasztói hatalmával. Az összekapcsolhatóság, a közös gáztárolók kérdése – ezek mind fontosak annak biztosításához, hogy egy országot se kapcsolhassanak le az ellátásból. Ha valamennyien segítünk egymásnak, akkor olyan erősek leszünk, hogy senki sem tud majd lekapcsolni bennünket. Ez az a kritikus pont, amelyet most meg kell oldanunk.

Ebben a tekintetben azt is világosan le kell szögeznünk, hogy szükség van a magánberuházásokra, mivel nélkülük lehetetlen helyzetbe kerülnénk. Már eddig is sok minden történt, de a lehető legjobb megoldás elérése érdekében átfogó közös biztonsági érdekeinket össze kell hangolnunk a gazdasági érdekekkel. Ezt nem szabad ellentmondásnak tekintenünk. Meggyőződésem, hogy akkor valóban találunk majd megfelelő megoldást. Ez azt jelenti, hogy a versenyjoggal kapcsolatos kérdéseket is mérlegelnünk kell ennek kapcsán, és ezzel azt akarom mondani, hogy nem szabad a nagy beszállítók, például a Gazprom vagy akár más társaságok kezében hagyni ...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Teresa Riera Madurell (S&D). - (ES) Elnök úr! Szeretnék rávilágítani ennek az állásfoglalási indítványnak az időszerűségére, ezenkívül szeretném üdvözölni mindazt az erőfeszítést, amelyet az összes képviselőcsoport tett egy közös indítvány elérése érdekében.

Hölgyeim és uraim! Annak érdekében, hogy megelőzhessük annak a kiszolgáltatott helyzetnek a megismétlődését, amelyet sok polgárunknak el kellett szenvednie, amikor Oroszország úgy döntött, hogy megszakítja az Ukrajnán áthaladó gázszállítást, nyilvánvaló módon létfontosságú az energiaforrások és a gázszállítás diverzifikációjának maximalizálása. Ebben a tekintetben sürgősen új gázvezetéseket kell építenünk, amelyek a Nabucco-hoz és más projektekhez hasonlóan hozzájárulnak majd Közép-Európa ellátási biztonságának javításához. Ám annak érdekében, hogy az Európai Unió összes országában biztosíthassuk az ellátást, ezeket az erőfeszítéseket ki kell egészítenünk a kontinens déli része felől érkező szállításokkal.

Erről beszélve a biztos úrhoz hasonlóan szeretném kihangsúlyozni e probléma egy másik dimenzióját. A közelmúltban lezajlott válság megmutatta, hogy az EU nem is annyira a gáztartalékokat nélkülözi, hanem inkább a szállítási kapacitást. Ezért fontos annyira, hogy erőfeszítéseinket az Európai Unión belüli csatlakozásokra összpontosítsuk. Hölgyeim és uraim, hinniük kell nekem, amikor azt mondom, hogy bőven van fejlesztési lehetőség ebben a helyzetben.

Szeretnék megemlíteni egy példát a saját országomból. Amint Önök is tudják, Spanyolország fontos európai tranzitútvonallá válhat annak köszönhetően, hogy kapcsolódik Algériához a Medgaz csővezetéken keresztül, amelynek építése már előrehaladott szakaszban tart, és annak hat cseppfolyósított földgáz üzemén keresztül, amelyeknek kapacitása megkétszerezhető újabb vészhelyzet bekövetkezése esetén. Spanyolország azonban nem tud segíteni a Pireneusokon átvezető összekapcsolási kapacitás továbbfejlesztése nélkül.

Végül tisztában kell lennünk azzal, hogy a legfontosabb infrastruktúrák felépítése az Európai Unió ellátásbiztonsági politikájának csak az egyik, bár nagyon fontos része. Ez a biztonság különös súllyal függ ezenkívül az energiatakarékosságtól és a megújuló energiák használatától. Ebben az összefüggésben tekintjük létfontosságúnak együttműködésünket az észak-afrikai országokkal a megújuló energiák fejlesztésének területén. Ez kapcsolódik a Dél-Európából származó szállítások megerősítésére irányuló felszólításomhoz.

Így tehát, biztos úr, az „Unió a Mediterrán Térségért” által vezetett földközi-tengeri napenergiaterv vonzó ötlet, amelyet mi támogatni kívánunk ebben a Parlamentben.

Graham Watson (ALDE). - Elnök úr! Három nagy kihívással kell szembenéznünk ezen a területen – az energiaellátás biztonsága, belső energiapiacunk elégtelensége, valamint az éghajlatváltozás elleni sürgős küzdelem. A Desertec és a Nabucco központi jelentőségű az említett kihívásoknak való megfelelésben.

Ha sikerül megoldani a nagyfeszültségű szoláris hőenergia termelését Észak-Afrikában, ezzel céltudatosságot nyújtunk az Unió a Mediterrán Térségért nevű szervezetnek, elősegíthetjük a vízellátás biztosítását a Földközi-tenger déli partvidékén elterülő országokban és fejleszthetjük az áramtermelési technológiát, amely iránt masszív igény mutatkozik a világpiacon. Ha sikerül meggyőznünk a tagállamokat a nagyobb energiafüggetlenség politikai szükségességéről, valamint sikerül elérnünk, hogy Berlin és Párizs ne akadályozza ezt meg minduntalan, akkor a Nabucco hozzájárulhat az olaj- és gázellátásunk diverzifikálásához.

A ma előttünk fekvő állásfoglalási indítvány nem sokat beszél arról, hogy mit kell tennünk itt, az Európai Unióban. Fejlesztünk kell a megújuló energia – a szoláris hőenergia és más energiahajtók – termelését. Nagyfeszültségű egyenáramú elektromos elosztási kapacitást kell kiépítenünk egy okos hálózaton keresztül – ez mintegy 50 milliárd euró beruházást jelent, de sok munkahelyet teremt –, ezenkívül szükségünk van olaj- és gáztároló létesítményekre, sőt tárolási politikára is az Oroszországtól való veszélyes függőségünk csökkentése érdekében.

Energiaellátásunk továbbra is az olajra és az atomenergiára épül, de a koppenhágai Nemzetközi Éghajlat-változási Konferenciára készülve az egyetlen igazán nagy ötletet a megújuló energiákra történő

átállítás jelenti. A szél Kína teljes új elektromosság iránti igényét ki tudná elégíteni a következő húsz évben, és ki tudná váltani a szénnel termelt áram 23%-át. A sivatagokat hat óra alatt több energia éri a Napból, mint amennyit az emberiség egy év alatt felhasznál. Biztos úr, Ön azt mondta, hogy ez nem része az energiaellátás biztonságával kapcsolatos stratégiáknak. Pedig a része lehetne és kell is lennie.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). - Elnök úr! Amint sokan mondták, az energiabiztonság jelentős mértékben az energiafüggetlenség kérdéseként jelentkezik a számunkra, és ahogy azt Piebals úr helyesen mondta, a leghatékonyabb stratégia a hatékonyság, a megtakarítás és a megújuló energiák stratégiája.

De mi Zöldekként realisták is vagyunk, és tisztában vagyunk azzal, hogy középtávon szükségünk van a gázellátásra. Ezért támogatjuk a diverzifikációt, és a Nabucco-projektet kiemelt európai projektnek tekintjük.

De hadd mondjam el, miért nem hisszük azt, hogy a nukleáris stratégia a függetlenség stratégiája, és még inkább nem az energiafüggetlenség stratégiája. Elvégre az urániumot importáljuk, és nem csak olyan országokból, amelyeket kedvelünk. És ha már a biztonságról beszélünk, akkor az atomenergiával kapcsolatos biztonsági vonzatokat is meg kell említenünk, nevezetesen a nukleáris fegyverek elterjedését, és látjuk az egyéb kiemelt biztonsági kérdésekkel kapcsolatos kockázatokat is. Ezt nem hagyhatjuk figyelmen kívül, és nem mondhatjuk azt, hogy az atomenergiának semmi köze sincs a nukleáris fegyverek terjedésének kérdéséhez.

Ezenkívül képviselőcsoportunk szilárdan meg van győződve arról, hogy minden projektnek foglalkoznia kell az átláthatósággal és a korrupcióval kapcsolatos aggályokkal, és nem akadályozhatjuk meg az együttműködő országokkal az emberi jogokról folytatott őszinte és szigorú párbeszédet, valamint az ezekkel az országokkal szemben tanúsított holisztikus és politikai viszonyulást.

ELNÖKÖL: SCHMITT PÁL

alelnök

Konrad Szymański (ECR). - (PL) Attól a pillanattól kezdve, amikor a Nabucco és a Déli Áramlat megépítésére vonatkozó megállapodást aláírták, hatalmas verseny kezdődött. Az idő fogja eldönteni, hogy a Nabucco milyen szerepet fog játszani az Európai Unió kül- és biztonságpolitikájában. Ezért nagyon meglepett engem az, hogy az Európai Bizottság milyen politikát képvisel Oroszországgal szemben ebben a kérdésben.

A Bizottság súlyos hibát követ el, amikor azt gondolja, hogy a Déli Áramlat nem a Nabucco rivális projektje. A Bizottság téved, amikor nem reagál arra, hogy a Gazprom továbbra is beleavatkozik az európai energiapiac ügyeibe. A Bizottság abban is téved, hogy hallgatólagosan beleegyezik a Gazprom balti- és fekete-tengeri projektjeinek végrehajtásába.

A Nabucco csak akkor lehet sikeres, ha hosszú távú politikai garanciákat kap. Ezért van szükségünk tevékeny politikára Közép-Ázsiában, a fekete-tengeri régióban. Ha az energiaszektorban kapcsolatokat építünk az említett országok és Európa között, ezzel erősítjük szuverenitásukat, javítjuk az európai biztonságot, és még az ajtót is kitarjuk azon reformok előtt, amelyeknek megvalósulására számítunk.

Ha Afganisztán próbát jelent a NATO számára, akkor az energiabiztonság minden bizonnyal az Európai Unió bátorságának és érettségének próbája. E tervek sikere kizárólag politikai akarattunktól függ. A szerződések módosításai kevésbé fontos kérdést jelentenek.

Jacky Hénin (GUE/NGL). - (FR) Elnök úr! Régióink energiaellátásának függetlensége, valamint az energialeátesítmények és a fogyasztók biztonsága nem járhat kéz a kézben a gáztermelő országok és a tranzitországok népeinek érdekeivel szembeni kihívásokkal, ellenkező esetben konfliktusok kialakulását kockáztatjuk. A gázvezeték-projektek közötti verseny nem egyszerűen a problémák forrása, hanem a feszültségek egyik tényezője Kelet-Európában, a Kaukázusban és Közép-Ázsiában. Ha kivesszük a gázt és a többi energiaforrást a spekulatív piacok által okozott súlyos problémák közül olyan vámtarifa-megállapodásokkal, amelyek tiszteletben tartják a termelő országok és a tranzitországok érdekeit, és amelyek biztonságot nyújtanak az európai fogyasztóknak, akkor ezzel minden tekintetben lehetővé válik a biztonság garantálása.

Ezt a feladatot láthatná el a Parlament és a Tanács felügyelete alatt álló Európai Energiaügynökség, valamint az együttműködés és a közérdek előmozdítása lenne a kizárólagos politikai célkitűzése. Akkor vajon ebben az esetben miért van bennünk az az érzés, hogy a kereskedelmi érdekek az európai emberek érdekei fölé kerekednek?

Ezenkívül szeretném hivatalosan figyelmeztetni a Bizottságot, ne engedjen annak a kísértésnek, hogy a Nabucco-projektet trójai falóként használva megpróbálja erőszakos eszközökkel elérni Törökország EU-csatlakozását. Tartsa tiszteltben azt, hogy a világi jelleget, a nők és a kurd nép jogait, valamint az örmény népiértékek elismerését kell továbbra is feltételként tekinteni, amelyek alapján döntés születhet Törökország lehetséges csatlakozásáról.

Niki Tzavela (EFD). - (EL) Elnök úr! Biztos úr! Önt pragmatizmusáról és realitásérzékéről ismerik, de minden tisztelem ellenére azt kell mondanom, hogy nem látom annyira véglegesnek vagy adottnak a Nabucco-gázvezetékét. Miután megvizsgáltuk ennek a csővezetéknek a kapacitását, megállapítottuk, hogy csak akkor lehet életképes és hatékony, ha képes évente 31 milliárd köbméter gázt továbbítani.

Ön most tért vissza Azerbajdzsánból, és bizonyosnak érzi, hogy ez egy szállító ország. Azerbajdzsán mindenkinek gázt ígér. Hogy hol találja meg a vezeték feltöltéséhez szükséges gázt, az még nyitott kérdés, amely továbbra is nyomasztja a Nabucco-vezetékben érintett országokat. Baku mindeddig ezt mondta: „Mindenkinek adok gázt”, de nincs abban a helyzetben, hogy akár annak biztonságos tranzitját is garantálhatná. Ami Iránt illeti, amelyre Ön hivatkozott, biztos úr, még hosszú ideig viharos, sőt robbanásveszélyes kapcsolatokat fog fenntartani az Európai Unióval, míg végül gázszállítónak válik.

A nemzetközi energiapiac azt állítja, hogy Oroszország áll az azeriek mögött, és hogy végül velük találjuk majd szemben magunkat. Mielőtt végleges pénzügyi elkötelezettséget vállalna, válassz várokat egy kérdésre: tudja garantálni a szállítóinkat?

Martin Ehrenhauser (NI). - (DE) Elnök Úr! A Nabucco volt Giuseppe Verdi első rendkívül sikeres operája. Az új olasz-orosz remixszel, a Déli Áramlattal összhangban azonban az ezt a nevet viselő energiaellátási projektet az a veszély fenyegeti, hogy a szemétdombra fogják vetni. Ha figyelembe vesszük azt, hogy Joschka Fischer, a Zöld párt egyik állítólagos tagja aláírt egy hat számjegyű lobbizási szerződést, akkor az egész kompozíció sokkal inkább egy korlátozott piacot megcélzó értelmetlen pop-dalnak hangzik, nem pedig a fenntarthatóság és a gazdaságosság szimfóniájának.

A következő néhány év során a napenergiából nyert villamos energia jelentősen olcsóbbá fog válni. A teljes beruházást fel lehetne használni összesen 8000 megawatt szélenergia előállításához. Ha az iráni és az iraki földgázmezők is bezárulnak Európa előtt, akkor valószínűleg ugyanarra a sorsra jutunk, mint maga Verdi, mivel éveken keresztül ő sem találta meg békéjét a saját Nabucco-projektje után.

Pilar del Castillo Vera (PPE). - (ES) Elnök Úr! Biztos úr! Köszönöm, hogy ennyire egyértelműen fogalmazott, amikor kifejtette a Nabucco-projektet, valamint annak lehetőségeivel és életképességével kapcsolatos jelenlegi – annak alapján, amit elmondott, látszólag rövid távú – helyzetet, és a Desertec-projektet kapcsolatos információkért is köszönetet mondok.

Kétség sem férhet ahhoz, hogy a Nap milyen rendkívüli energiaforrás. Energiájának az ember által felhasználható formájú energiára történő átalakítása területén roppant nagy fejlődést értünk el az elmúlt húsz év során. Ám ahhoz sem férhet kétség, hogy még hosszú utat kell megtennünk ahhoz, hogy ennek a forrásnak a teljes potenciálja és életképessége technológiai szempontból biztosítható legyen, különösen az olyan projektek esetében, mint a Desertec-projekt, amelyről most vitát folytatunk. Nagyon örülünk ennek a projektnek és ezért támogatnunk kell, és tovább kell haladnunk a technológiai problémák megoldása érdekében.

Fel kell azonban hívnom a figyelmét arra a tényre, hogy amikor az energiahatékonyságról beszélünk, és gondolok itt különösen az ellátás biztonságára és így az energiaforrások diverzifikációjára, az egyik energiaforrást bizonyos mértékben figyelmen kívül hagytuk. Természetesen az atomenergiáról beszélek. Ezt az energiaforrást szisztematikusan háttérbe szorítják, mivel nem egyeztethető össze azzal, ami jelenleg sok EU-országban zajlik, vagy a globális irányzatokkal, vagy az emberiség jelenlegi energiaszükségleteivel.

Ezt a helyzetet teljesen meg kell fordítanunk. Az összes lehetséges energiaforrást figyelembe kell vennünk annak a szerepkörnek a szempontjából, amelyet be tudnak tölteni. Itt, ebben a Parlament, nem fordíthatunk hátat ennyire nyilvánvaló módon ennek a valóságnak.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Nem véletlen egybeesés, hogy az energiapolitika és az energiabiztonság kérdése meglehetősen gyakran felmerül ebben a Parlamentben, különösen az év elején bekövetkezett helyzet után, amikor az Európai Unió több tagállama lényegében gázellátás nélkül maradt. Valószínűleg ezt volt a töréspont az Európai Bizottság és a tagállamok kapcsolatában ennek a kérdésnek a szempontjából.

Jelenleg nem is annyira technikai kérdésekről vagy az Európai Unió energiapolitika fejlesztésének részleteiről vitázunk, amikor az energiabiztonság külső dimenziói és az Európai Unió ezen a területen való fejlesztése a téma, mivel végül csak két oldal maradt ebben a kérdésben. Elvégre nagyon fontos kérdéssről van szó, ami végeredményben minden egyes polgárt érint.

Ezt világosan látnunk kell, amikor a Nabucco-projektről vitatkozunk, ami kétség nélkül az egyik legfontosabb projekt ezen a területen, a Desertec-projektet együtt. Azt is világosan látnunk kell, hogy vannak olyan országok az Európai Unióban, amelyek nem egyszerűen egyetlen szállítóra, hanem ráadásul egyetlen szállítási útvonalra támaszkodnak.

Ezért nem tudom elfogadni, hogy a Nabucco kihívást jelent az olyan projektekkel szemben, mint a Déli Áramlat és bizonyos mértékben az Északi Áramlat, amelynek az a célja, hogy Oroszországból közvetlenül az Európai Unió egyik tagállamába szállítsa a gázt, és ezáltal gondoskodik arról, hogy az Európai Unió ne függjön politikailag és gazdaságilag instabil országokon átvetető tranzitútvonalaktól.

Ebben a tekintetben az Európai Bizottság helyesen jelentette ki, hogy nincsenek kihívások, és hogy törekednünk kell az összes különálló projekt egységes stratégiában történő integrálására, amelyben – hangsúlyozom – a Nabucco nyilvánvalóan kiemelt helyet tölt be.

Elvárjuk, hogy a Bizottság álljon elő saját javaslattal az Európai Unió belüli gáztartalékok növelésével, valamint a tagállamok közötti nagyobb kapacitású összekapcsolási rendszer kiépítésével kapcsolatban, mivel mindkettő nagyon fontos ahhoz, hogy garantálják a biztonságot az uniós polgárok és üzleti vállalkozások tekintetében egyaránt.

Természetesen nem szabad alábecsülnünk az energiahatékonyság kérdését, ami egy további fontos elem az Európai Unió energiabiztonságának garantálására irányuló politikánkban.

Fiona Hall (ALDE). - Elnök Úr! Szeretnék köszönetet mondani a biztos úrnak, amiért emlékeztette a Parlamentet arra, hogy az energiabiztonságnak is van keresleti oldala. A hagyományos izzóknak az európai piacról történő kivezetésére vonatkozó döntés Finnország éves energiatermelésével egyenértékű megtakarítást tesz lehetővé.

Ez év őszén szeretnénk megállapodni a Tanáccsal egy energiahatékonysági intézkedéscsomagról. Az általunk felhasznált energia negyven százalékát épületekben fogyasztjuk el, tehát az energiabiztonság jövője szempontjából nagyon fontos, hogy magas hatékonysági szabványokat állapítsunk meg mind az új, mind pedig a meglévő épületekre vonatkozóan. Remélem, hogy a tagállamok a Tanácsban támogatni fogják a Parlament javaslatait, amelyek célja, hogy véget vessünk a fűtésre, hűtésre és világításra felhasznált energia végletes pazarlásának. Ha más nem is, ezeket a javaslatokat támogatniuk kell a minisztereknek, saját, jól felfogott érdekükből, mivel ez jelentősen meg fogja könnyíteni munkájukat és arra irányuló feladatuk teljesítését, hogy a lámpák világítsanak és a gáz áramoljon.

Indrek Tarand (Verts/ALE). - Elnök Úr! Három súlyos aggályunk van a Nabucco kapcsán. A projekt nagyon lassan és vontatottan halad, és nem tetszik nekünk a Bizottság álláspontja, amelyet Landaburu úr egy hete megismételt, amely szerint a Bizottság nem tesz különbséget a Déli Áramlat és a Nabucco között. A Bizottságnak a Nabucco-projektet kellene előnyben részesítenie.

Másodszor azt szeretnénk, ha a Bizottság aktívabban lépne fel azoknak a tagállamoknak a kormányával szemben, amelyek újra meg újra versenylejőnyre és más előnyökre próbálnak szert tenni más tagállamok rovására. Nem akarom megnevezni ezeket az országokat, csak annyit mondok, hogy az egyik ilyen ország fővárosát Rómának nevezik.

Ha nem lépünk nagyon gyorsan a Nabucco ügyében, akkor hasonló kellemetlen helyzeteknek leszünk a szemtanúi, mint amely Magyarországon bekövetkezett, amikor a Szurgutnyeftegaz társaság megszerezte a magyar MOL társaság részvényeinek kritikus mennyiségét. Hasonló helyzetet tapasztalunk az ausztriai Baumgartenben.

Egyébként, biztos úr, sok sikert kívánunk Önnek a közös energiapolitika létrehozásához, amely még mindig nem létezik az Európai Unióban.

Sajjad Karim (ECR). - Elnök Úr! Európa jövője az energia biztosításától függ. Ahogy azt mind a Nabucco-megállapodás, mind pedig a Desertec kezdeményezés mutatja, Törökország megkerülhetetlen átjárót alkot, és ebben a tekintetben Van Orden úr álláspontjával értek egyet. A mostani időkhöz döntő jelentőségű a nagyobb bizalom és az elmélyültebb kapcsolatok kiépítése azokkal az országokkal, amelyek

partnereink lesznek az energiaellátásban, a közel-keleti és az észak-afrikai államokat is ide számítva. Sok ilyen országgal kapcsolatban a fejlesztések kérdése is felmerül. A Desertec hatalmas mennyiségű villamos energiát állítana elő napenergiából, és ez különleges lehetőséget biztosít a bevételekteremtésre, amit részben e népek javára kell felhasználni. Ezt a lehetőséget nem szabad eltékozolni.

Sajnálatos módon egyes tagállamok – köztük a sajátom is – a közelmúltban nem használták ki a lehetőséget egy egységes energiastratégia kidolgozására. Saját választókerületemet, Északnyugat-Angliát a szélenergia-termelés elsődleges területként azonosították, de az Egyesült Királyság tervezési törvényei akadályként tornyosulnak előttünk. Közben előre kell tekintenünk a jövő energiaellátása felé, a tagállamoknak a már meglévő erőforrások és lehetőségek legjobb felhasználását sem szabad figyelmen kívül hagyniuk.

Marisa Matias (GUE/NGL). - (PT) Elnök Úr! Figyelmesen hallgattam, és csak három kérdést szeretnék felvetni. Az első: valójában miről beszélünk, amikor az energiabiztonságról és az energiáról beszélünk? Az emberekről beszélünk – azokról az emberekről, akiknek a számára biztosítanunk kell az energiához való egyenlő hozzáférést és garantálnunk kell a biztonságot, hogy ne maradjanak energia nélkül a tél folyamán; a nagyhatalmak közötti hatalmi viszony megbeszélésének a végén járunk; vagy ami még rosszabb, ürügyül használjuk fel az energiabiztonságot és az olyan projekteket, mint a Nabucco vagy a Desertec, arra, hogy üzenessünk a világ más régióinak vagy más országoknak? Ha üzenetni akarunk, milyen erkölcsi jogalapunk van ehhez?

A második szempont, amire rá szeretnék mutatni: amikor felszólalunk a külföldi jogalanyoknak az európai piacokon lebonyolított nem átlátható ügyletei ellen, mindig felkérjük a Bizottságot arra, hogy tegyen azonnali lépéseket. Szeretném tudni, hogy ez a kérésünk vonatkoztatható-e az európai piacon maguk az európaiak által lefolytatott nem átlátható ügyletekre. Befejezésül, elnök úr, szeretném elmondani harmadik megjegyzésemet. Úgy érzem, hogy valamennyien elszalasztottunk egy nagy lehetőséget egy közép- és hosszú távú politika megfogalmazására. A rövid távot választottuk, és újból csak a belső piac és a nagy ipari vállalatok erősítésére szorítkoztunk.

Herbert Reul (PPE). - (DE) Elnök úr! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Legfőbb ideje volt ráeszmélni, hogy az ellátás biztonsága az energiapolitika kulcsfontosságú kérdése. Sajnos ez nem annyira egyszerű, mint ahogyan az alkalmanként a politikai vitákban megjelenik. Ma két projektről beszélgetünk: a Nabucco-projektről, amely egy rendkívül kézzelfogható projekt, és amelyen dolgozhatunk, valamint a Desertec-projektről, amely egy érdekes projekt, illetve egy érdekes ötlet vagy jövőkép, és egyelőre még senki sem tudja pontosan eldönteni, megvalósítható-e, és ha igen, akkor hol és hogyan.

Konkrét ügyekkel kell törődnünk, és azokon kell fáradoznunk. A képzeletbeli projekteket is elő kell mozdítanunk, de vigyáznunk kell, nehogy elhiggyük, hogy csak egyetlen megoldás létezik bármely adott problémára, vagy csak egyetlen stratégia szerint lehet megoldani a problémákat. Ezért az a szempont, amelyet sok képviselőtársam felvetett, teljes mértékben helyénvaló: nemcsak egy válasz létezik, ezekre a problémákra sokféle megoldást találhatunk.

Ide tartozik például az a tény, hogy nem szabad megengednünk, hogy a CO₂ problémájáról folytatott rendkívül intenzív vita miatt egyre nagyobb mértékben függjünk a gáztól, mert ez újból problémák elé állít bennünket, hiszen új csővezetékekre lesz szükségünk. Igent kell mondanunk a szénpolitikára, és ezért van szükségünk új erőmű-technológiára. Igent kell mondanunk a szén-dioxid-leválasztásra és -tárolásra (CCS), igent kell mondanunk az atomenergiára és a megújuló energiára, és igent kell mondanunk az energiatakarékosságra. Nem egy vagy több ilyen lépést kell megtennünk, hanem mindezt egyszerre. Véleményem szerint minden más erkölcstelen és felelőtlen lépés lenne, és meggyőződésem, hogy nem is használnánk ezzel magunknak.

Ez az ellátási források és a szállítási útvonalak kérdésére is vonatkozik. Itt szintén nem csak egyetlen válasz létezik. Aki azt hiszi, hogy elég csupán a vezetékekről folytatott vitára támaszkodni, az természetesen téved, mert ha kevésbé akarunk függeni másoktól, akkor cseppfolyósított földgázzal bezárólag többféle lehetőséget kell számításba vennünk, és el kell kezdenünk foglalkozni ezekkel. De akkor is nyitva marad az a kérdés – és ez a kérdés nagyon fontos –, hogy milyen módon fogjuk megoldani azt, hogy a kívánt projektek végrehajtásához szükséges tőke rendelkezésre álljon. Mit használnak a csodálatos tervek, ha senki sem hajlandó ezekbe beruházni?

Ezért nagyon fontos, hogy milyen módon valósítjuk meg energiapolitikánkat és hogyan bánunk azokkal, akikről elvárjuk, hogy beruházzanak ezekbe a projektekbe. Bátorítani kell a társaságokat. Vigyáznunk kell, nehogy azt képzeljük, hogy bárminek a megtörténtét ki tudjuk erőszakolni és minden egyes részletet előre meg tudunk határozni. A múlt télen sok megoldás működött bármilyen politikai döntés meghozatala nélkül,

mivel az ügyes emberek bölcsen együttműködtek különböző helyeken, és mivel a Bizottság hasznos közvetítésről gondoskodott.

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Elnök Úr! Az európai emberek számára természetesen elfogadhatatlan, hogy energia nélkül maradjanak a tél közepén, vagy hogy munkanélküliségbe kényszerítsenek embereket, mert azok a szakterületek, ahol egyébként dolgoznak, nem képesek megfizetni a magas energiaárakat, és ezért kénytelenek elbocsátani alkalmazottaikat, vagy akár be is kell szüntetniük tevékenységeiket. Ezért rendkívül fontos, hogy bölcs döntéseket hozzunk energiaellátásunk megvédelmezése érdekében.

Ugyanakkor a szükséges nagy infrastruktúra-projektek követelményeivel is tisztában kell lennünk, mind a környezetre, mind pedig az egyes országok függetlenségére gyakorolt hatások szempontjából. A tagállamokat nem szabad olyan helyzetbe sodornunk, amelyben az a veszély fenyegetheti őket, hogy más országok környékére lesznek utalva. A környezeti hatásvizsgálatokat független és megbízható szervezeteknek kell lebonyolítaniuk, mielőtt újtára engednék a nagy projekteket.

Ez természetesen az összes azonosított nagy projektre is vonatkozik, de szeretném különösen kiemelni a Balti-tengert, amely egy hatalmas és érzékeny beltenger. Olyan elemzésekre és döntésekre van szükségünk, amelyek garantálják azt, hogy a Balti-tengert nem fogják halott tengerre változtatni csak azért, mert mi itt, az Európai Parlamentben nem voltunk eléggé előrelátóak és nem voltunk eléggé igényesek, amikor meghoztuk döntéseinket. Tartozunk ezzel gyermekeinknek és unokáinknak.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Elnök Úr! Mindenki energiabiztonságra törekszik, akkor nekünk ez miért nincs? Talán azért, mert 27 értelmezés létezik az energiabiztonság fogalmáról.

Jómagam úgy értelmezem ezt a kifejezést, hogy az többek között a források diverzifikálását és az orosz gázfüggőségtől való távolodást jelenti. Nem kell túl messze keresni ennek bizonyítékait, mivel néhány tagállamunk, amely túlságosan távol fekszik Oroszországtól ahhoz, hogy gázvezetéket építsen, a függőséggel kapcsolatos minden problémától mentes.

Szerintem a cseppfolyósított földgázra (LNG), a technológiafejlesztésére, az LNG-terminálok építésére és a gáznak a világ különböző részeiről való szállítására kell összpontosítanunk. Ezenkívül az olaj és a nyersanyagok piacához hasonló módon hozzá kell járulnunk az LNG globális piacának létrehozásához.

Ami a Nabucco vezetékét illeti, szerintem ezt a projektet gyorsan át kell tervezni a különféle forrásokból származó gáz figyelembevételével, és újból meg kell gondolnunk egy rövidebb útvonalat, amely Grúziából és Ukrajnából Romániába vezetne a Fekete-tenger alatt. Csak rá kell néznünk a térképre.

Azt a tényt, hogy a tagállamok energiabiztonsággal kapcsolatos értelmezéseik, illetve érdekeik eltérnek, az is bizonyítja, hogy a Nabucco-projektben érintett egyes országok a Déli Áramlatra is feliratkoztak, amivel rontják a Nabucco hitelességét és a közös európai energiapolitika esélyeit. A Déli Áramlat egyértelműen az orosz gáztól való függőség növelését jelenti.

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) Felszólaló képviselőtársaimat hallgatva azon tűnődöm, hogy vajon az Európai Unió polgárai arra vannak-e ítélve, hogy folyton csak a mi szavainkat hallgassák. Ezt már kipróbálhattuk ez év januárjában az energiaválság során. Elvégre valamennyien elfogadunk állásfoglalásokat, mivel valamennyien érezzük, hogy az Unió nem képes megbirkózni az energiabiztonság kérdésével. Azt is látjuk, biztos úr, hogy az EU-tagállamok körében kisebb a Nabucco iránti érdeklődés, miközben ez nem mondható el az összes energiaprojektről. Északon ott van az Északi Áramlat projekt, ami a közös energiapolitika elleni rendkívül súlyos lépésnek tekinthető. Délen pedig ott van a Déli Áramlat projekt. Az EU tagállamai alig várják, hogy ebben is részt vehessenek. Ha azonban a Nabucco kerül terítékre, csak ígéreteket hallhatunk, de nincs sem elegendő pénz, sem politikai támogatás.

Miközben erről a témáról vitatkozunk Strasbourgban, a betonkeverők megérkeznek a Balti-tenger partjára, hogy az Északi Áramlat projekten dolgozzanak. Szeretném tudni, hogy a szavukon foghatom-e a Lisszaboni Szerződés támogatóit, konkrétan arra az ígéretükre gondolok, hogy a Szerződés ratifikálása esetén megvonják-e támogatásukat az Északi Áramlat és a Déli Áramlat projektjétől. A Nabucco az energiabiztonság elérése felé megtett kiváló lépésnek bizonyulhat. Ha továbbra is csak nyilatkozatokat adunk ki, akkor a jövőbeni energiaválságok során, amikor állásfoglalásunkról ismertetőfüzeteket küldünk ki az EU polgárainak, ők el fogják azokat égetni.

Gabriele Albertini (PPE). - (IT) Elnök Úr! Hölgyeim és uraim! Egyetértek Piebalgs biztos úrral. Nyilatkozatai most megerősítik, hogy a Déli Áramlat nem a Nabucco versenytársa, hanem egy további hozzájárulás az

európai energiaellátási források diverzifikálásához. Európa energiabiztonsága sok különféle forrásra, útvonalra és szállító országra épül.

Zéró növekedés mellett a jövőbeni gázkereslet a becslések szerint további 100-150 milliárd köbméterrel növekszik 2020-ra. E feltételezések alapján a különféle lehetőségek kidolgozása elengedhetetlen, és a Déli Áramlat nem a Nabucco alternatívája, hanem valójában kiegészíti azt. A Bizottság a déli folyosót több projekt összességének tekinti, amely magában foglalja a Nabucco-projektet, a Déli Áramlatot, valamint Törökország, Görögország és Olaszország összekapcsolását (ITG) is. Ezért ez az Oroszország-ellenes vita ellentétben áll mindazzal, amit a következő néhány évben láthatunk majd bekövetkezni.

Az Európai Parlamentnek pragmatizmusra és mindenekfelett következetességre kell felszólítania az Európai Unió lényegében már meghozott határozataiban: az európai gazdasági fellendülési tervben, az transzeurópai energiahálózatokra vonatkozó iránymutatások megállapításáról szóló 1364/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban, valamint a második energiabiztonsági stratégiában.

A források, az útvonalak és a szállító országok diverzifikációja alkotja az európai energiabiztonsági politika valódi tartópillérét; a legközvetlenebbül érintett országok politikai és gazdasági érdekein túl a Déli Áramlat–Nabucco kihívást valójában kell elemezni, nem az ideológiák torz lencséjén keresztül, hanem a világosan megfogalmazott tennivalók tükrében.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Elnök Úr! Biztos úr! Ha megbízható és életképes módon akarjuk megoldani energiabiztonságunk problémáját, akkor olyan globális stratégiára van szükségünk, amely választ ad az energiaforrások differenciálásának szükségességére és közös szabályokat alkalmaz a tranzitországokra vonatkozóan, mert az egyetlen energiaforrástól való függésünk ugyanolyan rossz, mint az egyetlen tranzitországtól való függésünk.

Ezért egyensúlyra kell törekednünk, és ezt nem fogjuk elérni sem egy Oroszországgal szembeni hidegháborús hangvétellel, mert energiaellátásunk mindenképpen függ vagy függeni fog Oroszországtól, sem pedig egyetlen alternatív csövezeték, nevezetesen a Nabucco támogatásával egy olyan időszakban, amikor továbbra is bizonytalanság uralkodik annak szállítási kapacitásával, valamint a Kaszpi-tenger és a Kaukázus térségében elterülő országok politikai és gazdasági viszonyaival kapcsolatban.

Ami a Desertec-projektet illeti, egyetértek sok felvetett kifogással, és a következőket szeretném hozzátenni: az Európai Unió stratégiai célkitűzésévé kell tenni azt, hogy fokozatosan függetlenedjünk az energiainporttól, és nem szabad az importált földgázt megújuló energiaforrásokból nyert importált villamos energiára cserélni.

Ha valóban önellátók akarunk lenni az energiaellátás területén és hosszú távon függetlenné akarunk válni, akkor elő kell mozdítanunk az energiahatékonyságot és a lehető legjobban ki kell használnunk a nemzeti megújuló energiaforrásokat.

Toine Manders (ALDE). - (NL) Elnök Úr! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Szeretnék gratulálni Önnek a javaslatban szereplő integrált megközelítési módot. Ez a diverzifikáció nagyon fontos, és ahhoz is szeretnék csatlakozni, amit képviselőtársam, van Baalen úr mondott, nevezetesen ahhoz, hogy az energia minden formáját figyelembe kell vennünk, az atomenergiát is ide számítva. Ennek ellenére – és ezt még az általános iskolában tanultam – minden energiának a Nap a forrása, és meggyőződésem, hogy a jövőben a Napra kell majd összpontosítanunk.

A diverzifikációról azt szeretném mondani, hogy azt nemcsak az energia különféle típusaira, hanem a beszállítókra is ki kell terjeszteni. Sokan említették Oroszországot. Oroszország mindeddig mindig szállított nekünk, amikor ezt kértük, de a jövőben feltétlenül több szállítóra kell támaszkodnunk. A következő szempont az, hogy hogyan tudjuk garantálni az energiabiztonságot? Csak akkor tudjuk garantálni, ha energiaellátásunkat is a hálózatokból nyerhetjük, és meggyőződésem, hogy az elkövetkező években az Ön legfontosabb feladata – Ön számos akadályt leküzdött: Nabucco, Desertec – egy integrált hálózat megvalósítása lesz, amelyben az érintett országok, az EU összes tagállama azonos irányba húz, és hajlandó energiapolitikáját is integrált módon megvalósítani. Kérhet pénzt intézményi finanszírozóktól, magánbefektetőktől, de meggyőződésem, hogy most azonnal el kell kezdenie a munkát egy integrált hálózat, egyfajta szuperhálózat, egy európai indukciós hurok létrehozása érdekében, amely képes elérni minden végfelhasználót.

Jean-Pierre Audy (PPE). - (FR) Elnök Úr! Az energia kívül esik az Európai Unió joghatóságának területén. Piebalgs úr, gratulálok mindenhez, amit tesz.

Az energia és a hozzáférés együttesen háborút idéz elő – néha katonai értelemben, néha politikai értelemben, néha pedig gazdasági értelemben. Ami a gázt illeti, gázháború vár ránk. Azt már nem fogjuk megtudni, hogy a gáz a háború oka vagy következménye, de mindenképpen gázháború vár ránk.

Ismerjük a számadatokat: a Kaukázus országaiban két évszázadra, Oroszországban egy évszázadra, Észak-Afrikában fél évszázadra, a Baltikumban fél évszázadra, Európában pedig körülbelül húsz évre elegendők a tartalékok. Ezért fel kell készülnünk a gázimportra.

Igen, biztos úr, a Nabucco helyénvaló projekt, amelyet támogatnunk kell, de pénzügyi és politikai támogatást kell nyújtanunk az energiaellátás összes különféle forrásának is, az Északi Áramlatnak és a Déli Áramlatnak, északról és délről egyaránt.

Támaszkodnunk kell továbbá azokra a kompetens és tisztességes ipari társaságainkra, amelyek rendelkeznek még etikai kódexszel, de ne legyünk naivak. Biztos úr, arra ösztönzöm Önt, hogy most azonnal tanulmányozza az egyes tagállamok javaslatait, amelyek szerint szükségünk van egy működőképes európai eszközre ahhoz, hogy a gázpiacon intézkedéseket foganatosíthassunk, vagyis létre kell hoznunk egy európai központi gázvásárló irodát, valami olyasmit, amin Ön is dolgozik a Kaukázus esetében a tömbösített beszerzési mechanizmusok (Kaszipi Fejlesztési Társaság) felépítésével.

Ami a Desertec-projektet illeti, szeretnék gratulálni Önnek. Ismerjük a számadatokat: 1 km² sivatag 1,5 millió hordó olajjal egyenértékű energiát kap. Ez a projekt kiváló az euro-mediterrán térség szempontjából. Tudjuk, hogy a bolygó sivatagainak 0,3%-a képes lenne energiával ellátni az egész világot.

Tudjuk, hogy meg fogjuk oldani energiaellátási problémáinkat az emberi zsenialitás és a tudomány segítségével, de ezt etikus és erkölcsös módon tesszük.

Biztos úr, Ön nagyon jó munkát végez, mert nekünk olyan Európánk van, amely eredményeket produkál, olyan Európánk van, amely védelmez, és olyan Európánk van, amely cselekszik. Jó munkát végzett, és kérem, hogy folytassa – maga mögött tudhatja az Európai Parlament támogatását.

Justas Vincas Paleckis (S&D). - (LT) A Nabucco gázvezeték lehetővé tenné, hogy Európa erősnek és biztonságban érezhesse magát. Ám a Kaszipi-tengeri régióban nem minden ország jár a demokrácia útján, és nem mindegyik megbízható. Nagyon sok múlik a Törökországgal fenntartott kapcsolatokon. Jóllehet jelenleg nem látszik lehetségesnek, hogy feltáruljon az ajtó Törökország EU-tagsága előtt, nem szabad eltaszítanunk a törököket és nem szabad provokálnunk bennük az Európa-ellenes érzéseket. A Desertec-projekt különösen fontos lesz ebből a szempontból a jövőben. Amikor az energiabiztonságról beszélünk, nagyon kevés figyelmet fordítunk a megújuló energiaforrásokra és különösen az energiahatékonyságra. Nagyon elégedett vagyok, amiért a biztos úr ma pontosan ezt hangsúlyozta ki. Létre kell hoznunk uniós szintű pénzügyi és gazdasági mechanizmusokat, amelyek arra bátorítanak az EU tagállamait és az egyes társaságokat, hogy takarékoskodjanak az energiával és álljanak át a legújabb és legtisztább technológiákra, mert ez jelentős mértékben hozzájárulna az energiabiztonsághoz és az éghajlatváltozás elleni harchoz.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Elnök Úr! Biztos úr! Lettországi politikusként nagyon jól tudom, mit jelent egy ország számára az energiafüggőség. Bár Lettország energiaszükségletének körülbelül egyharmadát maga állítja elő saját megújuló energiaforrásaiból, energiamérlegünk maradék kétharmada túlnyomó részben egyetlen szállító országból, Oroszországból származik. Az energiaszállításoktól erősen függő kicsi országgént nagyon jól megértjük, mennyire költséges lehet ez a függőség mind a végfelhasználók számára az ár szempontjából, mind pedig az ország egésze számára a potenciális politikai sebezhetőség szempontjából. Az Európai Unió minden egyes tagállamának más és más az energiamérlege, de valamennyiünket egy és ugyanaz a kérdés aggaszt, ez pedig az energiaellátás biztonsága. Az ellátás biztonsága elérhető az ellátási források diverzifikálásával, mert minél több a szállító, annál kevésbé függünk az egyes beszállítóktól. Oroszország az Európai Unió fontos partnere a gázszállítások szempontjából. Európa összes gázfogyasztásának mintegy egynegyedét Oroszországból importálja. Egyes országok, például Lettország, teljes mértékben az orosz gázszállításokra támaszkodnak, és Európának az említett ország szállításaitól való kizárólagos függősége évről évre növekszik. Az egyik alternatív szállítási forrás a tervezett Nabucco-csővezeték, amely a közép-ázsiai országokból szállítana gázt Törökországon keresztül Európába. Nagyon fontosnak tartom azt, hogy a Parlament kiemelten támogassa ezt a projektet, mivel ez közvetlenül erősíti majd közös gázszállítási biztonságunkat. A Nabucco-csővezeték azonban csak a kezdetét jelenti közös gázellátási biztonságunk megoldásának. Egységes európai energiapolitikát kell megvalósítanunk az energiával kapcsolatos összes kérdésben megtett lépéseink koordinálására. Köszönöm figyelmüket.

Edit Herczog (S&D). - (HU) Elnök úr! Először is hadd köszönjem meg, hogy magyarul szólhatok ebben a Házban, és úgy köszönhetem az elnök urat. Azzal szeretném kezdeni, hogy ha majd visszatekintünk az előző öt évre, valószínűleg Pielbags biztos úr az egyik legsikeresebb biztos lesz, a kiegyensúlyozott és előremutató politikákért, amiket a Parlamenttel eddig közösen elfogadtunk.

Pielbags biztos úr januárban, Magyarországon, Budapesten rendezett Nabucco-konferencián mondta ki először, hogy az Európai Unió politikai és pénzügyi támogatást kíván nyújtani a Nabucco-projektnek. A 3300 km-es vezeték mintegy 8 milliárd euróra becsült költségét kell előteremtenünk. Az előttünk álló legfontosabb két feladat, hogy mintegy 2 milliárd eurót az Európai Unió költségvetésében találjunk, másfelől kidolgozzuk azokat a feltételeket, amelyekkel ez a projekt könnyebben, egyszerűbben, jobb feltételekkel juthat hitelhez.

Az eredeti ígéret mintegy 30 millió euróról szólt. Látnunk kell, hogy tovább kell lépni. Én biztos vagyok abban, hogy a biztos úr az elkövetkezendő néhány hónapban, ami még előtte áll, mindent megtesz, illetve a következő biztosra hagyja azt a feladatot, hogy ez a projekt sikerüljön. Mindannyiunknak tudni kell, gazdasági válság esetén nem a háztartásokat sújtja először az áramkimaradás, energiakimaradás, hanem a vállalatokat. Ezenél a vállalatoknál, tisztelt képviselőtársaim, a mi választóink, a mi állampolgáraink dolgoznak, az ő munkabérüket kockáztatjuk az energiabiztonság kockáztatásával.

Mario Mauro (PPE). - (IT) Elnök Úr! Hölgyeim és uraim! Az energiabiztonság kétségtelenül alapvető prioritás, amelyet először is az energiahatékonyság növelésével és a szállítók, a források és a szállítási útvonalak diverzifikálásával, de mindenekfelett azzal kell javítani, hogy előmozdítjuk az Unió energetikai érdekeit a harmadik országok vonatkozásában.

A márciusi Európai Tanács most bejelentette, hogy energiabiztonsági célkitűzéseinek megvalósítása érdekében az Európai Uniónak közösen, de az egyes tagállamoknak külön-külön is fel kell készülniük a szolidaritás és a felelősség összekapcsolására. Véleményem szerint ez a kritikus pont: az európai energiapolitikát szétválaszthatatlanul össze kell kapcsolni az Unió külpolitikájával, mivel az, amit folyamatosan hangoztatunk, hogy külpolitikai fellépésünk csak akkor lesz valóban hatékony, ha egységes hangon szólalunk meg, az energiapolitikára is ugyanúgy érvényes.

Mégis pontosan itt van a lényeg: egészen addig – vagyis mindaddig, amíg nem vagyunk képesek egységes hangon megszólalni –, az Északi Áramlathoz és a Déli Áramlathoz hasonló összetett műveletekben részt vevő sok kormány erőfeszítéseit nem szabad úgy tekinteni, mint amely ellentétben áll a Nabucco támogatásával, hanem ugyanazon stratégia részeként kell kezelni, amelyben ötvözzük a pragmatizmust a realizmussal, hogy polgáraink érdekeit állíthassuk az első helyre.

Ezért határozott igent mondunk a Nabucco-projektre, de ugyanilyen eltökélt az a döntésünk is, hogy támogatjuk kormányunk annak biztosítására irányuló erőfeszítéseit, hogy a szállítások diverzifikálása garantálja lakosságunk jólétét.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) 2008-ban az Európai Unió rekord magasságú, 242 milliárd eurós kereskedelmi deficitet könyvelhetett el, alapvetően az importált energia árának emelkedése miatt. A Nabucco-projekt csővezetéke át fog haladni Törökországon, Bulgárián, Románián, Magyarországon és Ausztrián, és évi 30 milliárd köbméter földgázt szállít az Európai Unióba a Kaszpi-tengertől. Az európai gazdasági fellendülési tervhez megállapított 200 millió euró nem elégséges. Felszólítjuk az Európai Uniót, hogy jelentős mértékben egészítse ki a megállapított alapokat. A Desertec az észak-afrikai napenergiát fogja felhasználni, emellett kiterjed egy napenergia-befogásra irányuló földközi-tengeri terv végrehajtására és egy villamosenergia-átviteli hálózat felépítésére is, amely összekapcsolja az Európai Uniót a Közel-Kelettel és Észak-Afrikával. Az Európai Uniónak többet kell beruháznia az energiaforrások diverzifikálásába. Az épületek energiahatékonyságával kapcsolatos ügyek előadójaként felszólítom az Európai Uniót, hogy biztosítson innovatív pénzügyi eszközöket a megújuló energiaforrások felhasználását és az energiahatékonyság növelését célzó beruházások ösztönzésére, különös tekintettel az épületekre és a közlekedésre.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - (RO) A Nabucco Európa gázigényének jelentős részét fogja biztosítani. Ám még ennél is fontosabb a projekt politikai vonatkozása: ki fogja küszöbölni az egyetlen forrástól való függésünket. Az ismétlődő válságok rávilágítottak arra, hogy a jelenlegi helyzet, amelyben Oroszország az egyetlen forrás és Ukrajna az egyetlen tranzitország, nem kínál biztonságot Európa gazdasága és polgárai számára. Az új energiaellátási útvonalak létrehozásának ugyanolyan fontosnak kell lennie, mint az Oroszországgal ápolt kapcsolataink fejlesztésének. A Nabucco-projekt késedelmes elindítása sajnálatos módon egyes tagállamok egyéni érdekeinek tulajdonítható. A tagállamoknak fel kell ismerniük, hogy nemcsak

a csővezeték által átszelt országok vagy az érintett kereskedelmi társaságok élvezik majd e projekt előnyeit, hanem Európa összes polgára is, akiknek nemzeti kormányai kötelesek garantálni jólétüket és biztonságukat.

Nem szabad megismételni azokat a hibákat, amelyek a gázforrások biztosítása kapcsán e projekt elhalasztásához vezettek. Vannak országok a régióban, például Azerbajdzsán, Türkmenisztán, Kazahsztán, Irak és Irán, amelyek készleteikből szállítani akarnak ezen a gázvezetéken keresztül. A Bizottságnak meg kell ismételnie azt, amit a kormányközi megállapodás érdekében tett, vagyis részt kell vennie a soron következő tárgyalásokon és a lehető leggyorsabban pozitív eredményeket kell elérnie. Ha nem lépünk ebben a kérdésben, akkor majd mások fogják ezt megtenni, és biztos vagyok abban, hogy nem Európa polgárainak érdekeit fogják szolgálni.

Francisco José Millán Mon (PPE). - (ES) Elnök Úr! Annak figyelembevételével, hogy az EU külső energiaszállításoktól függ, az EU külpolitikájának mindig ki kell terjednie az ellátás biztonságának kérdésére. Emellett minden előrejelzés egybehangzóan azt állítja, hogy a világ energiaigénye jelentősen meg fog növekedni az elkövetkező 25 évben.

Európának csökkentenie kell az orosz gáztól való erős függést, különösen az elmúlt évek válságai után. Ezenkívül jól látható Oroszország arra irányuló stratégiája, hogy biztosítsa uralmát az európai gázszektor felett. Ezért van szükségünk az olyan projektekre, mint az Északi Áramlat, a Kék Áramlat II és a Déli Áramlat.

Ezért diverzifikációra van szükségünk a szállítók és az útvonalak tekintetében. Ez az oka a Nabucco iránti érdeklődésnek, amely biztosítja majd az azerbajdzsáni, az iraki, illetve a türkménisztáni gázhoz való hozzáférést, és ilyen módon megerősíti a Közép-Ázsiával, ezzel az egyre fontosabb régióval fenntartott energiaügyi kapcsolatainkat.

Ezért nagyon örülök a júliusban elért megállapodásnak, amelyről a biztos úr beszámolt, valamint annak a kifejezett támogatásnak, amelyet Barroso elnök úr a Nabucco-projektnek nyújt a közelmúltban bemutatott politikai iránymutatásokban.

Tudom, hogy vannak kételyek a Nabucco életképességével kapcsolatban, de nekem is voltak kételyeim a Baku–Tbiliszi–Ceyhan kőolajvezetékkel kapcsolatban, amely mára valósággá vált.

Ki kell hangsúlyoznom, hogy a Földközi-tenger déli peremén elterülő országoknak szintén fontos szerepük van Európa gázellátásában. A legfontosabb ország ebben a tekintetben Algéria, amely hazám és Olaszország fontos szállítója. Gondoskodnunk kell arról, hogy a Medgaz-vezeték munkálatai gyorsan befejeződjenek. Szeretnék továbbá Egyiptomra és Líbiára is rámutatni a gázszállítások szempontjából.

Összegezve: az energiaügyi kérdéseknek elsőbbséget kell élvezniük az euro-mediterrán kapcsolatokban, mindkét oldal érdekében.

Hölgyeim és Uraim! A Lisszaboni Szerződés az energiaellátást közös felelősségként kezeli, továbbá leszögezi, hogy az EU energiapolitikai célkitűzéseinek az energiaellátás biztonságának garantálására kell irányulniuk. Ez valóban arra készítet bennünket, hogy haladjunk tovább az egyre nélkülözhetetlenebbé váló közös külső energiapolitika kidolgozásában, amint ezt a ma elfogadásra váró állásfoglalási indítvány is hangsúlyozza.

Azzal szeretném befejezni, hogy ez egy összetett célkitűzés, amit az is bizonyít, hogy Európának, az Európai Uniónak nem sikerült egy valódi belső energiapiacot létrehoznia, mert még a szükséges összekapcsolásokkal sem rendelkezünk. Ezért örülök azoknak a kötelezettségvállalásoknak, amelyeket ebben a tekintetben vállaltunk a Barroso elnök úr által említett dokumentumban.

Rachida Dati (PPE). - (FR) Elnök Úr! Biztos Úr! Amint képviselőtársaim is említették, az Oroszország és Ukrajna között a közelmúltban lezajlott gázválság jól szemlélteti, hogy sürgősen fokoznunk kell az Európai Unió energiabiztonságát és energiafüggetlenségét.

Az Európai Unió továbbra is függő helyzetben van, különösen a gázimport szempontjából, mivel 2020-ra valószínűleg gázszükségletének körülbelül 80%-át kell majd importálnia. Ez nem maradhat így, mert ha így marad, az folyamatosan veszélyeztetni fogja az Európai Unió energiabiztonságát. Egyértelmű, hogy a korábbiakban említett, folyamatban lévő infrastruktúraprojektek a helyes irányba megtett lépéseknek számítanak.

Az Oroszország és Ukrajna között a közelmúltban lezajlott gázválság már több hónappal mögöttünk van. Biztos úr, mi vár ránk a következő télen? Azoknak, akik a hiányt elszenveték és attól félnek, hogy ez a

jövőben is megismétlődhet, feltétlenül tudniuk kell, hogy Európa hogyan fogja megvédelmezni őket ezektől a lehetséges újabb válságoktól.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Elnök Úr! Hölgyeim és uraim! Ez az állásfoglalás újból egyértelművé teszi egy következetes európai külpolitika kidolgozásának szükségességét, többek között az energiaellátás biztonságának szempontjából.

Ma nagyon sok minden elhangzott már a Nabucco- és a Desertec-projektről. Ami az ellátási források diverzifikációját illeti, szeretném felhívni a figyelmüket az egyik szomszédos régióra, amelyet mindeddig stabilitás és megbízhatóság jellemzett Európa ellátásában, amely még roppant nagy kiaknázási lehetőségeket tartogat, és amely az éghajlatváltozás eredményeként a jövőben hozzáférhetőbbé válik. Az Északi-sarkvidékről beszélek. Az egyik oldalról itt adott a pragmatikus együttműködés hagyománya, például Oroszországot is ide számítva, a másik oldalról pedig az EU jelenleg nincs jelen ebben a térségben, ellentétben Oroszországgal, az Egyesült Államokkal, Kanadával és Kínával.

Ezért véleményem szerint, ha ebben a régióban is biztosítani akarjuk Európa hosszú távú érdekeit, akkor ki kell dolgoznunk egy pragmatikus, hosszú távú stratégiát olyan partnerekkel, mint Norvégia és Izland, az Oroszországgal, az Egyesült Államokkal és Kanadával történő együttműködés céljából, az itt egymással szembenálló különféle érdekek kiegyensúlyozása céljából, nemcsak a közös ellátási biztonság, hanem a környezetvédelmi kérdések és az újonnan megnyíló, jégmentes közlekedési útvonalak elérhetősége tekintetében is. Ezzel a lehetséges konfliktusokat is elkerülhetjük, amelyek ellenkező esetben fellépnének a még rendelkezésre álló energiaforrásokért folytatott verseny során.

Bastiaan Belder (EFD). - (NL) Elnök Úr! Törökországra fontos szerep vár Európa Oroszországtól való függőségének csökkentésében. Most az a kérdés, hogy Európa milyen árat hajlandó fizetni ezért Törökországnak. Törökország közben kétkulacos politikát folytat, és mind a Nabucco-projektből, mind pedig a Déli Áramlatból megpróbál hasznot húzni. Ez nem szolgálja Európa érdekeit. Felszólítom a Tanácsot és a Bizottságot, hogy egyértelműen döntsön a Nabucco-projekt mellett. Ez a projekt közvetlenül csökkentheti az Oroszországtól való függőségünket, és figyelembe véve a gázkereslet lassú európai csökkenését, két déli szállítási útvonal megvalósítása mindenképpen teljességgel szükségtelen. Törökországnak el kell döntenie, melyik oldalon áll, és teljes súlyával ki kell állnia a Nabucco-projekt mögött. A Törökországgal ezzel kapcsolatban folytatott tárgyalásokat azonban szigorúan el kell választani az ország csatlakozási tárgyalásaitól. Nem történhet meg, hogy Törökország az együttműködési készségeért cserébe belépőjegyet kapjon az Európai Unióba.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). - (PL) Az Európai Uniónak olyan szállítókra van szüksége, amelyeknek üzleti tevékenységei mindig átláthatóak maradnak, és amelyek teljesítik kötelezettségeiket. Az Energia Charta és a tranzitról szóló jegyzőkönyv kísérletet tesz egy egyértelmű alapelvre épülő rendszer létrehozására. Oroszországnak a közelmúltban tett, arra utaló jelzéseit, hogy szeretne kilépni az Energia Charta Egyezményből, figyelmeztetésnek kell tekintenünk. Figyelmeztetésnek kell lennie az oroszországi beruházásokat végrehajtó társaságok, de a Bizottság felé is. Továbbá mielőbbi cselekvésre kell bátorítania a Bizottságot egy európai energiabiztonsági rendszer létrehozása céljából.

Csak reménykedhetünk abban, hogy Oroszország betartja a Chartát és nem tesz határozott lépéseket. Az Európai Unió belső gázpiacának minden korlátozás nélkül működőképesnek kell maradnia, és lehetővé kell tennie a határokon átnyúló összekapcsolásokat és gázhálózatokat. Az európai gázfogyasztókat nem szabad kiszolgáltatni a monopóliumok kénye-kedvének.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Matthias Groote (S&D). - (DE) Elnök úr! Biztos úr! Hölgyeim és uraim! Nagyon tetszett nekem az, amit a biztos úr ma itt elmondott nekünk a Desertec-projektről. Ebben a projektben roppant nagy lehetőségek rejlenek, és vonzereje valójában abban a tényben van, hogy sok kicsi, különálló projektből áll össze. Munkahelyeket fog teremteni, és előkészíti az utat az előtt a környezetvédelmi szempontból megalapozott politika előtt, amelyre törekszünk.

Szeretnék feltenni egy kérdést a Bizottságnak. Amikor a Desertec-projektről tárgyaltak, az volt a benyomásom, hogy kissé behúzza tartják a keziféket. Milyen konkrét intézkedéseket terveznek a hálózati infrastruktúra tekintetében, amely súlyos problémát jelent a megújuló energia fejlesztésével kapcsolatban? Az alapötlet természetesen az, hogy a sivatagból villamos energiát szállítanak Európába nagyfeszültségű egyenáramú vezetékeken keresztül. Milyen támogató intézkedéseket tehet az Európai Bizottság ebben a tekintetben? Kigondoltak már valamit ezzel kapcsolatban? Mire számíthatunk a következő Bizottságtól ezen a területen?

Charles Tannock (ECR). - Elnök Úr! Az ECR képviselőcsoport egyetért azzal, hogy szükség van uniós szintű közös energiabiztonsági külpolitikára, amelynek a tagállamok közötti szolidaritásra kell épülnie, de az energiaforrás-összetételnek a tagállamok hatáskörében kell maradnia. Természetesen diverzifikációt kell alkalmaznunk, hogy ne függjünk túl erősen az orosz olajtól és gáztól, amelyek esetében még a hagyományos módon az északi-tengeri és a norvég gázra támaszkodó Egyesült Királyság is importőr.

Ki kell építenünk a déli folyosót, és az elsőbbséget élvező Nabucco-projekt mellett mérlegelnünk kell a Fehér-Áramlat projektet, csakúgy, mint a transz-kaszipi, sőt a transz-szaharai útvonalakat is, amelyek izgalmas jövőbeni lehetőségeket kínálnak az Európai Unió számára. Nagyobb gáztárolási képességekre van szükségünk Európában, és jobban integrálnunk kell csővezeték- és villamosenergia-hálózatainkat. Mi, az Egyesült Királyságban az atomerőműveket is lelkesen támogatjuk.

Üdvözlöm a megújuló energiák felhasználására irányuló beruházásokat, ide számítva a Desertec napenergia-projektet is, amely az éghajlatváltozás elleni küzdelem eszköze, emellett a diverzifikációt is elősegíti. Ezenfelül jobb energiahatékonyságra is szükségünk van – bár az EU közelmúltban bevezetett, izzólámpákra vonatkozó tilalma drákói szigorrról árulkodik, azonban figyelmen kívül hagyja a bőrre gyakorolt egészségügyi veszélyeket és a higany környezeti kockázatait, és szükségtelen módon népszerűtlenné teszi az Európai Uniót hazámban.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). - (ES) Elnök Úr! Az előrejelzések szerint 2030-ig az Európai Unió gázfogyasztása több mint 40%-kal fog növekedni, saját belső termelésünk viszont csökkeni fog. Ez azt jelenti, hogy nem lehet majd kielégíteni a keresletet, még az összes jelenleg számításba vett projekttel sem. Ezért az összes lehetséges szállítási forrásra szükségünk van, és különösen szükségünk van arra, hogy összehangoljuk a tagállamok összes lépését, közös szükségleteinkhez történő hozzájárulásuk optimalizálása érdekében.

A Déli Áramlatnak és a Nabucco-projektnek nagyon fontos gazdasági, energetikai, történelmi és politikai vonatkozásai vannak. Nagyon gondosan és értelmes módon figyelembe kell ezeket vennünk, és közben oda kell figyelniük az összes érintett ország aggályaira és szükségleteire. Sok olyan probléma, amelyekkel most küszködünk, megoldható lett volna, ha minden tagállam lépéseit eleve határozottan összehangoljuk, ha több terminált építünk a cseppfolyósított földgáz kezelésére, ha fejlesztjük a belső piacot, és ha – megismétlem – egységes hangon szólalunk meg.

Derek Vaughan (S-D). - Elnök Úr! Üdvözlöm a különféle politikai csoportok által ma előterjesztett szöveget és a biztos úr korábbi nyilatkozatát, különös tekintettel energetikai technológiánk diverzifikálásának és ellátásunk biztosításának szükségességére.

Természetesen azonban ezek semmilyen választ nem adnak az ellátási problémáink biztosítására. Minden technológiát figyelembe kell vennünk. Többféle energiaforrásra kell támaszkodnunk, többek között a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS) technológiájára is, és természetesen Wales-ben, ahonnan én származom, még mindig bőséges szénkészletek vannak.

Az energiahatékonyságot is javítanunk kell. Ezért vagyok meggyőződve arról, hogy az európai strukturális alapokból többet kellene költenünk energiahatékonysági intézkedésekre, hogy energiát takarítsunk meg, ugyanakkor fellendítsük a gazdaságot.

Két további szempontra szeretném még gyorsan felhívni a figyelmet. Először a Desertec-projektre, amely meggyőződésem szerint izgalmas projekt, de fel kell ismernünk, hogy hosszú távú projekt. Nem jelent gyors megoldást.

Másodszor: a gáztartalékok tárolása is nagyon fontos, de itt is meg kell látnunk, hogy ez egy költséges feladat, és szükség van finanszírozásra.

Tehát támogatom a ma előterjesztett összes szöveget, különösen az S&D képviselőcsoport által beterjesztett szöveget, de ezek nagyon fontos szempontok, és szívesen meghallgatnám a biztos úr ezekkel kapcsolatos nézeteit.

András Gyürk (PPE). - (HU) Tisztelt képviselőtársaim! A határozati javaslat kitér arra, hogy a homályos tulajdonosi háttérű orosz Surgutneftgaz nemrégiben jelentős részesedést szerzett a magyar MOL olajtársaságban. Ehhez kívánnék hozzászólni. Jómagam az ügyletet követően írásbeli kérdéssel fordultam biztos úrhoz, akinek a válaszából kiderült, hogy jogosnak tartja igényünket arra, hogy erősebb védelmet biztosítsunk az európai energiavállalatoknak az átláthatóságot nélkülöző külső felvásárlások ellen. Ez jó hír. Ki kell ugyanakkor mondanunk, hogy a jelenlegi szabályozás ennek a célnak az elérésére alkalmatlan.

A transzparenciára vonatkozó előírásokat ugyanis könnyedén ki lehet játszani. Ezért arra kérjük az Európai Bizottságot, hogy lépjen ki a tétlen szemlélődés kényelmes helyzetéből. A kormányokkal együttműködésben dolgozza ki a hatékony védelem jogi kereteit az ellenséges felvásárlásokkal szemben. Elnök úr! A nyitott piac közös európai vívmány, ne hagyjuk, hogy éppen ezen a ponton váljunk sebezhetővé.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) Úgy tűnik, hogy a „catch the eye” eljárás jól működik, és ezt nagy örömmel hallom. Biztonságos és diverzifikált ellátásra van szükség. Ebben valamennyien egyetértünk.

Ám úgy gondolom, hogy a mai vitának jelentős része egyetlen kérdés köré összpontosul: az orosz fenyegetésre vonatkozó figyelmeztetésekre. Az ilyen beszédekből nem lehet építő jellegű következtetéseket levonni Európára nézve, és úgy gondolom, hogy sokkal hasznosabb lenne a számunkra, ha fejlesztenénk partnerségünket Oroszországgal.

Azért is nagyon hálás lennék, ha Piebalgs biztos úr beszámolna nekünk arról, hogy milyen eredményeket sikerült elérni az energiabiztonságról folytatott párbeszédben, az Oroszországgal ápolt kapcsolataink javításában és a demokratikus normák végrehajtásában, amelyre szerintünk Oroszországnak nagyobb figyelmet kellene fordítania.

Andrzej Grzyb (PPE). - (PL) 2007 szeptemberében az Európai Parlament és a Tanács 2006. évi döntése alapján és – többek között – a Nabucco-gázvezetékekkel összefüggésben kinevezték a projekt európai koordinátorát, név szerint Josias Van Aartsen urat, aki 2009-ben beterjesztett egy érdekes jelentést, amely ugyanilyen érdekes következtetéseket tartalmazott. Az egyik ilyen következtetés a Nabucco-projekt végrehajtása során esetlegesen felmerülő nehézségekre vonatkozott. Még a jelenlegi finanszírozási szint is erre enged következtetni.

Szeretném megkérdezni, hogy tényleg úgy gondolja-e – annak ellenére, hogy Ön személyesen is érdekelt ebben az ügyben –, hogy valóban hatékonyabbá válik a Nabucco-projekt végrehajtása egy koordinátor kinevezésétől, és most már valóban biztosak lehetünk abban, hogy mindaz, amit ma megvitattunk, és aminek a megvalósulására a tagállamok – köztük hazám, Lengyelország – is számítanak, 100%-os eséllyel valósággá válik.

Andris Piebalgs, a Bizottság tagja. – Elnök Úr! Nehéz lenne az összes felvetett kérdésre válaszolnom, de szeretnék néhány szempontot kihangsúlyozni.

Először is azok a politikák, amelyeket az energiaszektorban követünk, polgáraink és iparunk jólétének elősegítésére irányulnak. Amire törekszünk, az a megfelelően árazott és tiszta energiával történő ellátás biztosítása. Ez a mi átfogó célunk.

Másodszor, az energetikai megállapodások megvitatása során soha nem kötünk mellékügyleteket. Nem léteznek kompromisszumok sem a bővítés, sem pedig az emberi jogok kérdésében. Annak a szempontnak az alapján dolgozunk, hogy az energiaellátásban a kölcsönös egymásrautaltság a legfontosabb szempont, ráadásul ez mindenki számára előnyös – a szállítóknak, a tranzitországoknak és a fogyasztóknak egyaránt. Időre van szükség partnereink meggyőzéséhez, de ez a stabilitás elérésének egyetlen módja.

Harmadszor, még ha valaki esetleg úgy látná is, hogy lassúak vagyunk, úgy gondolom, hogy feltétlenül az ipar javasataira és az ipar támogatására kell építenünk, mivel ettől leszünk erősek. Talán nem válunk ettől versenymotorcsónakká az energia óceánjában, de ez szolgálja a stabilitást. Amikor végrehajtunk valami változtatást, sokkal szélesebb alappal fogunk ehhez rendelkezni, tehát sokkal nagyobb biztonságban leszünk. Az összes projektet alaposan ellenőriztük a költséghatékonyság és a jövőbeni életképesség szempontjából. Meggyőződésem tehát, hogy ez a megfelelő támogatás, amit adhatunk.

A következő terület, ahol gyengeségekkel küszködünk, és amelynek megvitatását folytatni fogjuk, a külső energiapolitika és a koherencia. Való igaz, hogy nagyon sok itt az ellentmondás – vagy legalábbis a látszólagos ellentmondás –, és biztosként nagyon boldog lennék, ha következetesebb külső energiapolitikával rendelkeznenk.

Az állásfoglalási indítvány pontosan ezt a kérdést célozza meg, mert bár jöllehet nincsenek beépített konfliktusok a tagállamok között, létezik egy képzelt konfliktus. A tagállamok által folytatott összes tevékenység egyben az Európai Unió számára is hasznos. Ezt kell tehát követnünk, és valóban meg kell próbálnunk egy olyan rendszert létrehozni, amelyben egységes hangon szólalunk meg, és nemcsak verbálisan, hanem az általunk hangsúlyozni kívánt megközelítések szempontjából is. Ezért az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálata továbbra is nagyon fontos. Az energiapolitika második stratégiai felülvizsgálatában szereplő összes szempont továbbra is érvényes.

Ugyanakkor a Bizottság nézőpontjából egyértelműen látjuk, hogy nem engedhetjük meg magunknak a kölcsönös egymásrautaltság felől a függőség irányába történő elmozdulást. Ezért támogatjuk különösen az olyan diverzifikációs projekteket, mint a Nabucco és a cseppfolyósított földgáz – nem azért, mert ezek teljesen megváltoztatják a más országokkal fennálló kölcsönös egymásrautaltsági kapcsolatunkat, hanem mert növelik biztonságunkat. Tehát ez az, amit teszünk, ugyanakkor gondosan figyelemmel követjük az energia világában zajló eseményeket.

Ami az atomenergiát illeti, elvetettük ezt a lehetőséget. Elfogadtuk a nukleáris biztonságról szóló irányelvet, de ez egy rendkívül érzékeny nemzeti szempont. Valóban hiszem, hogy az Unió szempontjából a nukleáris biztonsággal foglalkozó szabályozó hatóságok közötti együttműködésre kell építenünk, emellett biztonságosabb és koherensebb rendszer létrehozására kell törekednünk. De nem hiszem, hogy ennél többet is tehetnénk.

Végül, de nem utolsósorban, valóban meggyőződése, hogy ezek a kérdések és viták nagyban hozzájárulnak az energiapolitika kialakításához, de nincs olyan eszköz, amely önmagában képes lenne erről gondoskodni. Sokféle eszköz létezik, és a jövőben még visszatérünk erre a vitára.

Nagyon köszönöm Önöknek ezt a vitát. Boldogan válaszolok a kérdéseikre az Ipari, Kutatási és Energiaügyi (ITRE) Bizottságban is, vagy bármelyik más bizottságban, amely szeretné részletesebben megvitatni az energiaügyi kérdéseket.

Elnök. – A vitát lezárom.

Kaptam hat állásfoglalási indítványt, amelyet az eljárási szabályzat⁽²⁾ 110. cikkének (2) bekezdése szerint nyújtottak be.

A szavazásra ma 12 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 149. cikke)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), írásban. – (RO) Üdvözlöm azt az előrehaladást, amelyet a Nabucco-projektet elindító megállapodás, valamint a Desertec-projektet elindító, a megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv ankarai aláírása útján sikerült elérni. A Nabucco-projektnek elsőbbséget kell biztosítanunk, mivel ez megoldást kínál az elmúlt években felerősödött gázszállítási problémára. Tudom, hogy bár a Nabucco geopolitikai szempontból is nagyon fontos, a projekt résztvevőinek ugyanakkor erős kereskedelmi motivációkkal is rendelkezniük kell ahhoz, hogy az a lehető leggyorsabban megvalósulhasson. A gazdasági válság, amely csökkentette a részt vevő társaságok beruházásaihoz rendelkezésre álló pénzüsségeket, valamint a csővezetékkel feltöltő forrásokhoz kapcsolódó számos bizonytalanság leküzdendő akadályokat jelent. Üdvözlöm azt a 200 millió eurót, amelyet felajánlottunk a projekthez, de politikai és diplomáciai intézkedéseket is kell tennünk Törökországgal és a régió gázszállító országaival szemben. Ezért felszólítom a tagállamokat, hogy tanúsítsanak szolidaritást annak érdekében, hogy elháríthassuk az elmúlt években átéltékhez hasonló gázválságokat. Nem várhatunk a Lisszaboni Szerződés hatályba lépésére és a Nabucco-projekt befejezésére, miközben az európaiak azt kockáztatják, hogy az Oroszország és Ukrajna közötti viták eredményeként gáz nélkül maradnak a tél kellős közepén.

Ivailo Kalfin (S&D), írásban. – (BG) Az EU sajnálatos módon továbbra sem rendelkezik hatékony energiabiztonsági politikával. Az elmúlt években megtettük az első lépéseket ebbe az irányba, amiért különösen szeretnék gratulálni Piebalgs biztos úrnak. Bulgária szintén hozzájárult ehhez. Ezek a folyamatok azonban továbbra is nagyon lassúak, különösen annak fényében, hogy Oroszország és más versenytársak milyen dinamikus aktivitás tanúsítanak ezen a területen.

Sokkal egyértelműbb és aktívabb politikára van szükségünk, amelynek tartalmaznia kell a következő szempontok közül néhányat:

- az Európa gázellátásában érintett összes olyan projekt befejezésének ösztönzése, amelyeknél reálisan számítani lehet a piacialapú finanszírozás biztosítására, ide számítva az Északi Áramlatot és a Déli Áramlatot is;

- olyan új létesítmények építésének ösztönzése, amelyek hozzájárulnak az energiafüggetlenségünkhöz és a CO₂-kibocsátás csökkentéséhez, különös tekintettel a nukleáris és megújuló energiával működtetett üzemekre;

⁽²⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

- a gázszállításra és -tranzitra vonatkozó közös szabályok kidolgozása;

- aktív politika folytatása a közép-ázsiai és a kaukázusi országokkal szemben a Kaszpi-tenger környékén található gázkészletek Európa számára történő biztosítása érdekében.

Tunne Kelam (PPE), írásban. – A jelenlegi vita újabb bizonyítékkal szolgál arra nézve, hogy az EU-nak milyen kétségbeejtő szüksége van egységes energiapolitikára. A tagállamok egy része arra sűrgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy konkrét és összehangolt intézkedéseket hozzanak a szolidaritás jegyében, továbbá azt javasolják, hogy cselekedjünk úgy, mintha az EU-nak már lenne ilyen politikája. Erőfeszítéseiknek nemcsak politikai és erkölcsi, hanem gyakorlati értéke is van, mivel a polgárok képviselőiként felgyorsíthatják a közös energiapolitika megszületését. Mások mentségként használják fel e politika hiányát az olyan szállítókkal lebonyolított kétoldalú ügyletek igazolására, amelyek gyakran figyelmen kívül hagyják az átláthatóság és a tisztességes verseny követelményeit, az európai szolidaritásról nem is beszélve. Ez a rövidlátó és kockázatos megközelítési mód ezeknek az antidemokratikus szállítóknak a kezére játszik, akiknek politikai stratégiája az EU megosztására és gyengítésére irányul. A Bizottságnak nemcsak politikai és jogi, hanem pénzügyi támogatást is kell nyújtania azoknak a társaságoknak, amelyek energiaellátásunk diverzifikálásán fáradoznak. Az energiaügyi szolidaritásra irányuló valódi törekvésként a tagállamoknak el kell kezdeniük tájékoztatni egymást és a Bizottságot a harmadik felekkel kötött megállapodásaikról.

Petru Constantin Luhan (PPE), írásban. – (RO) Mivel új parlamenti ciklus elején tartunk, úgy érzem, hogy az egyik olyan terület, ahol az Európai Parlamentnek tevékenyebbnek kell lennie, az energiabiztonság megőrzése. Ennek szem előtt tartásával szeretnék rámutatni a Nabucco-projekt fontosságára, amely hozzájárul majd az Európai Unió energiabiztonságának megővéséhez, mivel egy biztonságos útvonal igénybevételével garantálja az alternatív források európai fogyasztók számára való elérhetőségét. Az a tény, hogy Ausztria, Bulgária, Románia, Törökország és Magyarország 2009. július 13-án aláírta a Nabucco-projektről szóló megállapodást, a projektben részt vevő partnerállamok politikai elkötelezettségét jelzi a gázvezeték felépítésére irányuló erőfeszítések folytatása mellett, és ez pozitív jelzés a beruházók és a földgázt biztosító országok felé. A projektben részt vevő országoknak és az Európai Bizottságnak további erőfeszítéseket kell tennie a beruházások vonzása és a Nabucco megbízható szállítóinak garantálása érdekében.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), írásban. – (RO) Oroszország mellett, hogy az első helyre került a gázexportőrök listáján, a közelmúltban a világ legnagyobb olajexportőrévé vált, megelőzve ezzel Szaúd-Arábiát. Ez a helyzet különleges befolyásolási lehetőségeket ad Moszkva kezébe, mivel ellenőrzést gyakorolhat az említett erőforrások felett. Az energia azonban árucikk, amelyre nézve alkalmazni kell a piacgazdaság alapelveit. Nem szabad megengedni, hogy az energiát a politikai nyomásgyakorlás eszközeként használják fel. Az Európát érintő energiaválságok rávilágítottak az energiaforrások diverzifikálásának fontosságára. Jól szemléltették továbbá azt a többletértéket, amit a Nabucco e tekintetben az egész Európai Uniónak kínál. Románia mindig erősen támogatta és továbbra is támogatni fogja a Nabucco-projektet. A helyzet az, hogy Törökországgal, Bulgáriával, Magyarországgal és Ausztriával együtt júliusban Románia is aláírta a Nabucco-projektre vonatkozó kormányközi megállapodást. Ennek a megállapodásnak a megkötését sikernek és fontos előrelépésnek tekintjük. Egy Nabucco-hoz hasonló méretű és törekvésű gázvezeték esetében rengeteg kihívást kell leküzdenünk a tervek megvalósulásáig. Az egyetlen megoldás e kihívások leküzdésére a megfelelő intézkedések kitartó végrehajtása.

Traian Ungureanu (PPE), írásban. – Minden erőnkkel egy következetes energiapolitika előmozdításán fáradozunk, de ilyen politika már létezik és teljes mértékben végre is hajtják. Csak egy apró probléma van: ez NEM a mi politikánk. Ez Oroszország politikája. A francia EDF társaság most beszállt a Déli Áramlatba. Ezt megelőzően az oroszok megszerezték a magyar társaság, a MOL érdekeltségeit a Nabucco-projektben. Azelőtt pedig a titokzatos Centrex társaság átvette a baumgarteni osztrák gázterminált. Egyértelmű európai energiapolitikára van szükségünk, még hozzá most azonnal. Ez az utolsó lehetőségünk arra, hogy felsorakozzunk a Nabucco mögött. Ellenkező esetben, ha a Tanács és a Bizottság tétlen marad, akkor nagyon hideg telekre és nagyon forró politikákra kell felkészülniük.

*

* *

Mario Mauro (PPE). - (IT) Elnök Úr! Hölgyeim és uraim! Arra kérem Önöket, hogy tartsunk egyperces csendet a Parlamentben, mert a nemzetközi békefenntartó erő elleni rendkívül súlyos támadásról kaptunk hírt Kabultól, és az előzetes információk szerint ez a támadás eddig hat halálos áldozatot követelt az olasz kontingensből, a Folgore ejtőernyősök közül.

Ezért arra kérem Önöket, hogy a Parlament adózzon egy perces néma felállással, és emlékezzünk meg azokról, akik azért harcolnak, hogy szerte a világon megteremtsék a békéről és a szabadságról alkotott eszményképünket.

Elnök. - Tisztelt képviselőtársaim! Amint Mauró úrtól hallották, tragikus esemény következett be Afganisztánban: a békefenntartók hat életet vesztek. Tisztelettel kérem Önöket, hogy a tragikus esemény tiszteletére egy perces néma felállással adózzunk.

(A Ház feláll és egy perces csenddel emlékezik az elhunytakra)

ELNÖKÖL: LAMBRINIDIS ÚR

alelnök

4. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

4.1. A vajra és lefőlözött tej-porra vonatkozó, 2009-es és 2010-es intervenciók időszakok (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (szavazás)

4.2. A közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (szavazás)

4.3. SWIFT (szavazás)

– A 2. módosításra vonatkozó szavazás előtt:

Jeanine Hennis-Plasschaert, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, az ALDE képviselőcsoport kifogást emel a változtatás ellen.

(A Verts/ALE képviselőcsoport arra irányuló kérése, hogy változtassanak az 1. és 2. módosítás szövegén)

– Az 1. módosításra vonatkozó szavazás előtt

Jeanine Hennis-Plasschaert, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, ismét, az ALDE képviselőcsoport kifogással él.

(A Verts/ALE képviselőcsoport arra irányuló kérése, hogy változtassanak az 1. és 2. módosítás szövegén)

4.4. EK–Tadzsikisztán partnerségi és együttműködési megállapodás (szavazás)

4.5. EK/Tadzsikisztán partnerségi és együttműködési megállapodás (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (szavazás)

4.6. Litvániai helyzet a kiskorúak védelméről szóló törvény elfogadását követően (szavazás)

4.7. Válság a tejipari ágazatban (szavazás)

4.8. Energiabiztonság (Nabucco és Desertec) (szavazás)

Elnök. - Ezzel a szavazások órájának végére értünk.

5. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

Állásfoglalási indítványok RC-B7-0026/2009

Tunne Kelam (PPE). - Elnök úr, én a Litvániát érintő állásfoglalás ellen szavaztam, mert úgy vélem, hogy ez az állásfoglalás korai és kiegyensúlyozatlan reakció egy olyan törvényre, amely még hatályba sem lépett, nem beszélve eredeti megfogalmazásáról.

Igaz, hogy az emberi jogi kérdések az Európai Unió hatáskörébe tartoznak, ez esetben azonban az Unió nagyon közel jár ahhoz, hogy megsértse egy tagállam szuverenitását. Én emiatt szavaztam az állásfoglalás ellen, nem feledkezve meg arról sem, hogy ez milyen kedvezőtlen hatással lehetne az ír népszavazásra, mint annak rossz példája, hogy hogyan kezelhetik egy tagállam szuverenitását.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Elnök úr, én azért szavaztam ez ellen az állásfoglalás ellen, mert Litvánia egyedül is boldogulni fog ezzel a problémával. A litván elnök rendkívüli csoportot hozott létre a jogszabály felülvizsgálata céljából, amely előreláthatólag csak 2010-ben lép majd hatályba. Úgy vélem továbbá, hogy az állásfoglalás nagymértékű beavatkozást jelentene egy szuverén állam, mint Litvánia belügyeibe. Mi több, ez az állásfoglalás tartalmaz egy arra irányuló kijelentést, hogy ki kell kérni az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének jogi véleményét. Nem tartozik az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének hatáskörébe, hogy értékelje az egyes országokat és véleményt mondjon az ehhez hasonló ügyekről. Ez túlságosan veszélyes precedenst teremtené.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Elnök úr, én lelkes Európa-barát vagyok, és támogatom az európai alkotmányt csakúgy, mint a Lisszaboni Szerződést. Az emberi jogok harcosának is tartom magam. Ez az állásfoglalás azonban számos pontban veszélyt jelent Európára nézve, különösen most, az ír népszavazás előtti utolsó pillanatokban, és ideológiai célokból helytelenül használja az emberi jogok kérdését. A litván törvénynek semmi köze sincs az emberi jogokhoz, vagy ha mégis, hát valójában inkább védi a litván gyermekek jogait, mintsem hogy sértené azokat. Ezért én ideológiai szégyennek tartom ezt az állásfoglalást. E Ház baloldali és liberális képviselői ezzel az állásfoglalással súlyos károkat okoztak mind Európának, mind az emberi jogoknak.

Philip Claeys (NI). - (NL) Elnök úr, litván barátaink egész biztosan valami más jövőt képzeltek saját maguk számára. Miután kiszabadították magukat a Szovjetunió igájából, amilyen gyorsan csak lehetett, annak a másik unióknak a tagjaivá szerettek volna válni, amely úgy szeret feltűnni, mint egy szabad nemzeteket összefogó különleges szövetség. Most azonban úgy tűnik, az a helyzet, hogy a gondnokság egyik formáját egyszerűen felváltotta egy másik, jöllehet kifinomultabb változatra. Litvánia mára ismét elveszítette szabadságát: amikor a litván parlament elfogad egy törvényt, amelynek célja a kiskorúak védelme, megszüdják és megregulázzák. Egyetlen terület sem létezik már, amely mentes lenne az európai uniós beavatkozásoktól, ez pedig olyasvalami, ami bizonyosan nem javul majd a következő évek során sem. Sőt, valójában az emberi jogokért felelős új európai biztos – hogy is hívják? – még tovább fogja erősíteni ezt az európai gondnokságot. Köszönjük, Verhofstadt úr, és köszönjük a Bizottság többi mandarinjának is, hogy így szeretik megfojtani a szabadságot.

Daniel Hannan (ECR). - Elnök úr, nézzék, hogyan sűrűsödik az uniós szabályozás rengetege. Nézzék, hogyan ereszti bele Brüsszel minden indáját egy-egy repedésbe, a nemzeti élet minden kis szegletébe.

A kiskorúak védelméhez hasonló kérdések számos választónk szemében érzékeny, etikai kérdések. Ha mi, ebben a Parlamentben bátorkodunk a nemzetállamok helyett jogszabályokat alkotni, akkor mi szükség rájuk? Nincs határa az elbizakodottságunknak?

Hadd tegyem teljesen világossá az ezzel kapcsolatos álláspontomat. Amikor az Egyesült Királyság meghozta az e jogszabály lehető legközelebbi megfelelőjét, amely a 28. bekezdésként volt ismert, gyakorlatilag én voltam az egyetlen konzervatív képviselő, aki ellenezte. Évekkel megelőztem pártom többi tagját, amikor teljes egyenlőséget szerettem volna elérni a melegek számára, ideértve a törvényes kor egyenlővé tételét és a civil partnerség kérdését is. Öröömre szolgál, hogy mára pártom többi tagja is ezen a véleményen van.

De én nem vagyok litván törvényhozó! Azoknak az embereknek kell meghatározniuk ezt a litván kérdést, akik annak az országnak a demokratikus mechanizmusai és eljárásai során elszámoltathatók. Ha nem vagyunk felkészülve arra, hogy ezt megengedjük nekik, sutba dobhatjuk saját nemzeti parlamentjeinket is, múzeumot csinálhatunk belőlük és bezárhatjuk a kapuikat.

Állásfoglalási indítvány RC-B7-0047/2009

Peter Jahr (PPE). - (DE) Elnök úr, számos gazdaság túlélése komoly veszélyben van. Ezért örömmre szolgál, hogy ma elfogadtunk egy frakcióközi állásfoglalási indítványt a tejágazatban tapasztalható válsággal kapcsolatban. Mélységesen sajnálom, hogy a Zöldek/ az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nem vett részt ezen indítvány kidolgozásában.

Világossá kell tenni, hogy kizárólag a Bizottság által javasolt intézkedésekkel nem küzdhetjük le ezt a válságot. Mindenekelőtt növelnünk kell a tejtermékek fogyasztását, hogy csökkenthessük a piac feszültségeit. E tekintetben az eladások előmozdítása fontosabb, mint a készletek felhalmozása. Már régen felmerültek olyan konstruktív javaslatok, mint például, hogy használják a tejport borjak etetésére, határozzunk meg minimális árat a sajtkészítményekre, címkézzék egyértelműen a sajt helyettesítő készítményeket, illetve használjuk fel a vajzsírt a fagylaltgyártásban vagy a pékáruk előállításában. Nem is értem, miért nem vezette be ezeket eddig a Bizottság.

Sürgetném a Biztos urat, hogy vegye figyelembe az állásfoglalási indítványban szereplő javaslatokat, és sürgős kérdésként kezelve hajtsa végre azokat.

Oldřich Vlasák (ECR). - (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném megindokolni, miért tartózkodtam a tej és a tejtermékek piacát érintő válsággal kapcsolatos szavazáson. Szomorú, hogy a tejágazat helyzete ennyire kritikus. Dacára annak, hogy a fogyasztói árak az elmúlt évek során 14%-kal emelkedtek, a tej felvásárlási ára majdnem 40%-kal esett vissza. Így most sok európai tejtermelőt a tönkremenés veszélye fenyeget. A Cseh Köztársaságban például, Teplý úr, a Madeta ügyvezető igazgatója szerint, 15 cseh tejüzem pénzügyi szempontból már a klinikai halál állapotában van. A helyzetet azonban szisztematikus alapon, az ágazat hosszú távú irányításán keresztül kell megoldani, és nem csupán olyan rövid távú támogatási intézkedésekkel, mint a szubvenciók, az intervenciós felvásárlások, vagy a magántárolás támogatása. Ezek ugyanis csak torzítják a piacot, ám nem akadályozzák meg az árak ingadozását. Ugyanakkor egyenlő részvételi feltételeket kell teremtenünk minden tagállam termelőinek, és ez nem csak a tejágazatra érvényes.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Elnök úr, a Bizottság e javaslata alapján véve üdvözlendő, legalábbis gazdasági és reálpolitikai nézőpontból ésszerű. Mindemellett hozzá kell tenni, hogy ha minden szempontból megvizsgáljuk a helyzetet, az árak zuhanása nem kizárólag a kereslet csökkenésének eredménye.

Ugyancsak figyelembe kell vennünk az osztrák és az alpesi térségben élő tejtermelők problémáit. A kis, háztáji gazdaságok nem tudnak ténylegesen versenyezni az észak-német és holland óriás gazdaságokkal. Ez pedig egyensúlyhiányt teremt. A tej teljes mennyiségének felszabadítása arra bezárásra kényszerítené az osztrák tejgazdaságokat, és ennek súlyos és beláthatatlan következményei lennének, többek közt a megművelt földterületekre is.

Ez esetben néhány multinacionális vállalat uralná az európai piacot. El tudom képzelni, milyen következményekkel járna ez az élelmiszerminőségre nézve is.

Mario Borghesio (EFD). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az elmúlt napokban Európa-szerte jogos tiltakozások tartottak a tejtermelők az árak, az európai uniós intervenció hiánya és a címkézés, különösen a mesterségesen előállított tejtermékek címkézésének – nem jövőbeli, hanem azonnali – engedélyezésével kapcsolatban.

Friss árakat szeretnénk a fogyasztók asztalán látni, olyan termékeket, amelyeknek ismerjük az eredetét, és nem azt a szemetet, amit más országoktól kapunk: porból készült tejet, amit saját termelőinktől származó friss tejként sóznak ránk. Padaniában és Európa más részein is holnap ki fogják önteni a tejet – és ez jelentős tiltakozás, mivel a termékeink minőségét védi. Mi itt Európában teljes értékű, saját régióinkból származó élelmiszert szeretnénk enni: jó minőségű, friss tejet, olyan tejet, amelyet nyilvánvalóan szívesen iszom. Mi, padaniaiak, a termelőink által hozott áldozatra emlékezve isszuk a tejet, a termelőinkre, akiket meg kell védenie Európának.

Az európai biztos kizárta a hosszú érlelési idejű sajtokat az intézkedések hatálya alól; azok csak a tejporos tej termelőit védik. Ez szégyen!

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Olyan időköt élünk, kedves Elnök úr, amikor még a gazdag nyugati országokban is, mint Franciaországban is, nap mint nap lesznek öngyilkosok, tejes gazdák. Nagyon nagy tehát a tragédia: Azért szavaztam igennel De Castro úr mindkét jelentésére, mert azonnali, tűzoltásszerű beavatkozásra is szükség van. Tudjuk azonban, hogy az intervenciós raktárakban felhalmozott tejpor, illetőleg vaj, ki fog

kerülni az intervenció raktárból és akkor fogja majd megint csak lenyomni az árakat. Ez az egyik problémám.

A másik pedig, hogy sokkal inkább a nagygazdákat segíti ez az intézkedés, mint a kicsiket, és nem szabad elfelejtenünk, hogy kisgazdáknak az alapvető megélhetéshez van szükségük azonnali segítségére, míg a nagyobbaknak inkább csak a nyereségüknek a biztosítására vagy növelésére. Alapvető változásokra van szükség, a WTO által diktált szabadkereskedelmi logika helyett végre az élelmiszer önrendelkezés biztosítására, ahogy az előttem szólók mondták, helyben megtermelt élelmiszerre, helyi gazdák által.

Daniel Hannan (ECR). - Elnök úr, az előttem felszólalókhoz hasonlóan én is tisztában vagyok a mezőgazdaságunkat sújtó válság mértékével. A gazdákat képviselő minden képviselőtársam tudja ezt. A válság azonban a meglévő agrárrendszer terméke – a közös agrárpolitikáé –, amelynek szerencsétlen következményei vannak az Egyesült Királyság általam képviselt részén élő gazdák számára. És nem csak a gazdák számára: a fogyasztóink, az adófizetőink, sőt, még a harmadik világ szegényei számára is, akik azt tapasztalják, hogy piacukat visszautasítják, ám a feleslegeket rájuk zúdítják.

Mi az Európai Unióban fokozatosan távolodtunk a közvetlen támogatás rendszerétől, amelynek oly káros környezeti és gazdasági hatásai voltak, ám most mégis ide rohanunk vissza. Kijelenthetem, hogy az Egyesült Királyság lakosai tisztán emlékeznek még arra, hogyan működött a tejkvóta-rendszer. Az országunknak kiosztott kvóta kevesebb volt, mint a nemzeti termelésünk, így tanúi lehettünk annak a rendkívüli látványnak, amikor a brit gazdák trágyaként használták a tejet, vagy éppen kiöntötték a csatornába, majd ezt követően Hollandiából, Franciaországból, vagy az Európai Unió más országaiból kellett tejet importálnunk, hogy ki tudjuk elégíteni a keresletet. Végre kezdtünk ettől eltávolodni, erre most a tisztelt Ház megszavazta, hogy hozzuk vissza az egészséget.

Ha valaki azt hinné, hogy az Európai Unió abba az irányba halad, hogy egyre kevesebbet tesz és átruházza hatalmát, nézze csak meg a mai szavazás eredményét.

Syed Kamall (ECR). - Elnök úr, a múlt héten láttuk, amint a Beatles együttes néhány albuma digitálisan felújított formában ismét kiadásra került. Ezen a héten a tejkvóta-rendszer felújításáról vitázunk. Ezeknek első pillantásra talán nincs túl sok közük egymáshoz, amíg fontolóra nem vesszük az egyik Beatles-szám címét: *Back in the USSR*. Véleményem szerint ez mindent elmond. Itt van egy olyan rendszer, ahol az árakat és a kvótákat a bürokraták határozzák meg, és nem a fogyasztók szükségletei, vagy akár az eladók szükségletei. Itt egy olyan rendszer, ahol a fogyasztók még kétszer annyit fizetnek a magasabb árak és a magasabb adók révén egy olyan rendszer támogatásáért, amely nem panaszkodott, amikor magasak voltak az árak.

Emlékszem, hogy az előző parlamenti ciklus vége felé Martin Schulz azt mondta, hogy végre tanúja volt az Európai Néppárt szociáldemokratizálódásának. Nos, én azt hiszem, az ő álmán továbbhaladva most már az EU szovjetizálódását szemlélhetjük. Valóban egy „EUSSR” tanúi vagyunk?

Jens Rohde (ALDE). - (DA) Elnök úr, mi, dán liberálisok nagyban szimpatizálunk azokkal a gazdákkal, akik napjaink óriási gazdasági kihívásaival kényszerülnek szembenézni, és tulajdonképpen szimpatizálunk azzal az elképzeléssel is, hogy rövid távú segítséget nyújtunk a rászorulóknak. Az egyetlen probléma az, hogy a rövid távú, intézményesített támogatási rendszerek sosem maradnak rövid távúak, dacára annak, hogy számos alkalommal kifejezik az erre irányuló szándékot. Végül mindig állandósulnak, és ez olyasvalami, amit közölünk mindenki, aki részt vett valaha ilyen intézkedések bevezetésében, akár itt, akár a nemzeti parlamentekben, jól tud. Ezért félünk – és véleményünk szerint jogosan félünk – attól, hogy az állásfoglalásban javasolt intézkedések, és ennek fényében a Bizottság kezdeményezései is ténylegesen és tartósan el fognak téríteni minket a hatékony mezőgazdaság felé tartó kiváló reformfolyamattól, amelyért a Biztos asszony volt a felelős, ennél fogva úgy érezzük, hogy el kell utasítanunk ezt az állásfoglalást.

Állásfoglalási indítványok RC-B7-0040/2009

Zigmantas Balčytis (S-D). - Elnök úr, én igennel szavaztam, mert az energiaszolgáltatás biztonságának kérdése napjainkban az Európai Unió minden tagállama számára kiemelkedő fontossággal bír.

A közelmúltbeli orosz-ukrán válság világosan rámutatott az energiaszektor létező problémáira, mégpedig különösen arra, hogy néhány tagállam teljes mértékben egyetlen földgáz-beszállítótól függ.

Az Európa többi részétől elszeparáltan elhelyezkedő balti országok a kelet-európai gázszolgáltatók környékességére vannak utalva. Még soha nem volt ennyire fontos, mint ma, hogy a szolidaritáson, az

energiaforrások diverzifikálásán és a közös érdekek védelmén alapuló átfogó, közös energiapolitikát dolgozzunk ki.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a Bizottságnak, és különösen a svéd elnökségnek a balti-tengeri stratégia benyújtásáért, amely lehetővé teszi a strukturális alapok hatékony mobilizációját, hogy még eredményesebben használhassuk fel azokat közös céljaink elérése érdekében.

Meggyőződésem, hogy ha a stratégiát megfelelő módon alkalmazzuk, az a regionális siker példájává válhat.

Végezetül szeretném sürgetni a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet a balti-tengeri stratégia végrehajtásában, annak biztosítása érdekében, hogy bizonyos esetekben az egyes tagállamok érdekei ne élvezhessenek előnyt a közös stratégiai célok megvalósításával szemben.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Én igennel szavaztam erre az állásfoglalásra, mivel az energia kérdése az európai szolidaritás fontos próbáját jelenti. A tagállamoknak együtt kell működniük ebben az ügyben.

Az energiapolitikának össze kell kapcsolódnia a külpolitikával. A Bizottságnak azzal is foglalkoznia kell, hogy a különböző európai uniós tagállamokban több különböző lábon álljon az energiabiztonság. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem azt jelenti, hogy a széntől függő energiának szörnyű pénzügyi helyzettel kell majd szembesülnie. A hirtelen áremelkedések ki fog hatni a polgárokra. Itt az ideje, hogy az egész Európai Uniót átfogó közös politikát vezessünk be ezen a területen. A Bizottságnak határozottan ki kell jelentenie, hogy le fogja győzni azon tagállamok önző hozzáállását, amelyek nem látnak veszélyt az egyetlen szolgáltatótól való függés fenntartásában, mint például az orosz gázra való hagyatkozásban.

Cselekednünk kell. Az Európai Bizottságnak és az energiaügyi biztosnak világosan ki kell fejezniük politikai akaratukat.

Iosif Matula (PPE). - (RO) Elnök úr, én az állásfoglalás mellett szavaztam, és azt is elmondom, miért. Az Európai Unió függ az energiabehozataltól. Az energiafogyasztás tovább növekszik, ám a természeti erőforrások korlátozottak. Az energiabiztonság ugyanakkor többféle erőforrást és szállítási útvonalat feltételez, csakúgy, mint a tagállamok rendkívül hatékony összeköttetését, amelyen jelenleg különféle projektek keretében dolgozunk; erre példa az európai finanszírozású gázvezeték kiépítése Románia és szomszédjai, Magyarország és Bulgária között. Itt tartunk jelen pillanatban – mondtam magamnak – de mit kell még tennünk ezen kívül?

Szeretnék egy talán merész, ám annál egyszerűbb párhuzamot vonni a villamos energiával. Jelenleg anélkül folyik áram házaink vezetékeiben, hogy tudnánk, honnan is érkezik. A földgázt biztosító többretű hálózatnak és a számos szállítási hálózatnak ugyanennek a célnak az elérését kell lehetővé tennie számunkra: azt, hogy a körülményektől függetlenül minden helyzetben garantálhassuk a földgázszolgáltatást. Ezért támogattam és támogatom továbbra is a Nabucco-programot, és ugyanakkor azt is, hogy elmozduljunk a megújuló energiaforrások diverzifikálása felé.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) Én igennel szavaztam a vajra és a sovány tejporra vonatkozó 2009-2010-es intervenciók időszakot érintő tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló jelentésre, mert ezeket az intézkedéseket egy olyan kedvező intézkedés folytatásának látom, amelynek azonnali hatása volt a tej és tejtermékek piacán tapasztalható túlkínálat szabályozására. A világ tej- és tejtermékpiacain az elmúlt 12 hónapban tapasztalt árcsökkenés annak az eredménye volt, hogy bár a termelés általában véve növekedett, a gazdasági és pénzügyi válság hatására a kereslet világszerte csökkent. Ez alapot ad arra, hogy továbbra is állami intervenciót alkalmazzunk a vaj és a tejpor esetében.

Jean-Pierre Audy (PPE), írásban. – (FR) Olasz képviselőtársam, Paolo De Castro jelentése alapján én igennel szavaztam a közös piacszerkezéssel szembeni rendelettel a vajra és a sovány tejporra vonatkozó 2009-es és 2010-es intervenciók időszak tekintetében való eltérésről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra. Minden élelmiszer, így a tej esetében is a 2007-ben világszerte bekövetkező hirtelen áremelkedések után az elmúlt 12 hónapban visszazuhanak az árak. Támogatom a Bizottságot, amely 2009 elején magántárolási támogatást vezetett be a vajra, ezzel támogatva a piacot. Tekintettel a helyzet kivételes voltára, támogatom a jelenlegi, vajra és sovány tejporra vonatkozó állami intervenciók időszak 2010. február 28-ig pályázati eljárás keretében való meghosszabbítását. Továbbá, tekintettel a tejtermékpiac helyreállításához szükséges idő hosszának bizonytalanságára, támogatom a Bizottság arra való felhatalmazását, hogy ugyancsak pályázati eljárás

keretében a 2010/2011-es intervenciós időszakot is kiterjessze, ha azt a piaci körülmények szükségessé teszik.

David Casa (PPE), *írásban*. – Ez a jelentés az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletről a vajra és a sovány tejporra vonatkozó intervenciós időszak tekintetében való eltérésről szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslattal foglalkozik. Tekintve, hogy súlyos válság sújtja a tejágazatot, én a jelentés mellett szavaztam.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt és Cecilia Wikström (ALDE), *írásban*. – (SV) Teljes mértékben tisztában vagyunk azzal, hogy a tejtermelők helyzete tarthatatlan. Mindazonáltal annak is tudatában vagyunk, és meggyőződésünk, hogy nem az EU intervenciói jelentik a megoldást. Elérkezett az idő, hogy áttérjünk a piac- és biztosításalapú rendszerre, amely úgy szabadítja fel a gazdákat, hogy nem okoz zavart sem a hazai, sem a világpiacra. Legfőbb ideje, hogy áttekintés szülessen a helyzetről, tekintettel a nagyüzemi termelésben és a majdnem ugyanolyan nagy, a gazdák és a fogyasztók között álló élelmiszeriparban tapasztalható versenyre.

Jarosław Kalinowski (PPE), *írásban*. – (PL) A tejkvóták befagyasztását javasoló módosításokkal kapcsolatban a következőket szeretném elmondani: először is semmi alapunk nincs azt feltételezni, hogy a termelési kvóták javasolt (a KAP felülvizsgálatát követő) emelése hatással lenne az ágazatot sújtó válságra.

Másodszor, a kvóták növelésének befagyasztása – amit az európai parlamenti állásfoglaláshoz benyújtott módosítások javasolnak – azon országok gazdáit büntetné, amelyek jelenleg a kvótájuk felhasználásnak határán vannak. Nem lenne sportszerű, sem erkölcsös, ha a játék jelenlegi állásánál változtatnánk meg a szabályokat. Harmadszor, szeretném emlékeztetni Önöket, hogy a 2002-es koppenhágai csúcson – amelyen Lengyelország is részt vett – tárgyaltunk a tejkvóták kérdéséről, tudván azt, hogy ezek a kvóták 2007-ig lesznek érvényben. Luxemburgban ezután, részvételünk és szavazati jogunk nélkül, 2014-ig meghosszabbították a kvótarendszert.

A tejágazat problémáját nem oldhatjuk meg azzal, hogy néhány gazdának lehetőséget adunk arra, hogy más gazdák kárán javítson helyzetén. Elképzeléseinknek és cselekedeteinknek azt kell célozniuk, hogy mindenki lehetőséget kapjon, tekintet nélkül arra, hogy melyik országban él, a régi 15 tagállam, vagy a 12 új tagállam valamelyikében.

Jörg Leichtfried (S&D), *írásban*. – (DE) Egyetértek a Biztos asszony vaj- és tejporfelvásárlásra vonatkozó rövid távú megoldásával. Mindazonáltal, szeretnék felszólítani a tejágazat válságának hosszú távú megoldására is, például a rugalmas mennyiségi ellenőrzés alkalmazásával, hogy olyan tejár kerüljön meghatározásra, amely fedezi a költségeket. A tej túltermelését nemzeti szinten kell megakadályozni, az európai követelmények betartásával.

Andreas Mölzer (NI), *írásban*. – (DE) A tejpiaci válság eredményeképp a vaj és a tejpor ára is visszaesett. Üdvözlöm a Bizottság azon javaslatát, miszerint továbbra is támogatja a piacot, és hogy 2010. február 28-ig meghosszabbítja az intervenciós időszakot. Ezt követően remélhetőleg a piac helyreáll, és az árakat újfent a kereslet és a kínálat fogja meghatározni. Egy bizonyos ideig azonban, úgy vélem, szükség van erre az intervencióra, ennél fogva az előadó javaslatai mellett szavaztam.

Cristiana Muscardini (PPE), *írásban*. – (IT) A tejágazat súlyos válsága a tejtermelők pusztá túlélését veszélyezteti. Ezért úgy vélem, helyes, ha továbbra is ellenezzük az egyéni kvótakezelést, mivel ez tulajdonképpen hatálytalanítaná az év végi ellentételezést, azt a mechanizmust, amely viszont életbevágó az olasz termelési ágazat számára. Ehelyett, támogatom az intervenciós ár átmeneti emelését, az ágazati egyensúly megteremtésére irányuló kezdeményezéseket és intézkedéseket, a fogyasztók tájékoztatásának javítását, valamint a tej és tejtermékek eredetcímkezésének bevezetését célzó fontos lépéseket.

Különösen a kereslet és kínálat egyensúlyának helyreállítása érdekében támogatnunk kell az egyes tagállamoknak járó kvóták egy részének időszakos befagyasztását célzó javaslatot, és ellentételezést kell biztosítanunk azoknak a termelőknek, akiknek a befagyasztott tejkvóta arányában ki kellett iktatniuk állományuk egy részét.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *írásban*. – (RO) Az Európai Unió jelenleg a tejágazatban valaha tapasztalt egyik legsúlyosabb válságon meg keresztül, amely annak köszönhető, hogy míg a termelés növekedett, a világméretű kereslet jelentősen visszaesett. Tekintettel az európai tejtermelők súlyos helyzetére, folytatnunk kell az állami intervenciót (vagyis a sovány tejpor és a vaj felvásárlását és tárolását) legalább a jövő év februárjáig, illetve szükség esetén 2011-ig. Nem hinném, hogy megengedhetjük magunknak, hogy tétlenül végignézzük, amint gazdaságok zárnak be Európában, mert ez esetben egy év múlva a Közösségen kívülről

kellene tejet importálnunk. Ha ehhez még azt is hozzávesszük, hogy az egészségügyi követelmények sehol nem lesznek olyan szigorúak, mint amelyet mi szeretnénk, nagyon sok a vesztenivalónk. E tekintetben üdvözlöm ezt a jelentést. Mindazonáltal a tejágazat problémájának valódi megoldásához további intézkedéseket kell elfogadnunk, mert a készletek raktározása jelentős erőforrásokat igényel, és bármelyik pillanatban előfordulhat, hogy a készletek használhatatlanná válnak. Egy későbbi élelmiszerválság megelőzése érdekében egy olyan fenntartható mezőgazdasági rendszerbe kell most befektetnünk – még akkor is, ha egy pénzügyi válság közepén vagyunk –, amely képes megfelelni az élelmiszerekkel szemben támasztott követelményeinknek.

- Jelentés: Paolo De Castro (A7-0004/2009)

David Casa (PPE), írásban. – Ez a javaslat módosítja a gazdák számára biztosított, jelenleg érvényben lévő közvetlen támogatási rendszert. Mivel egyetértek azzal, hogy szükség van ezekre a módosításokra, a javaslat mellett szavaztam.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), írásban. – (RO) Egy új parlamenti ciklus elején vagyunk, most határozzuk meg az Európai Unió eljövendő politikáinak prioritásait. Tudom, hogy megvan a kísértés, hogy azokra a bizonyos kérdésekre összpontosítsuk figyelmünket, amelyeket különösen fontosnak tartunk, másokat pedig hanyagoljunk. Ezzel kapcsolatban szeretném hangsúlyozni, hogy bár sok mindent feladhatunk, az étkezésről nem mondhatunk le. Ezért kell, hogy a mezőgazdaság továbbra is prioritást élvező terület legyen az Európai Unió számára. Véleményem szerint a Bizottság által megszabott 15 000 eurós határ fölé kell emelni a gazdáknak adott támogatás minimum szintjét, valamint megnövelt összeget kell elkülöníteni a tej- és a tejtermékágazat számára. Nyomatékosan javaslom, hogy támogassuk a tej- és hústermelő gazdák támogatását, hogy ezáltal stabilizáljuk a piacokat, mégpedig úgy, hogy bevonjuk őket az állami támogatások átmeneti válságkeretébe.

Ráadásul a közvetlen támogatási rendszereknek az új tagállamok sajátos jellemzőit is figyelembe kell venniük, ahol a mezőgazdaság fontos szerepet tölt be a nemzeti gazdaságon belül, és biztosítani kell számukra a mezőgazdaság további támogatását annak érdekében, hogy leküzdhesék strukturális problémáikat, valamint a mezőgazdasági ágazat fejlődésének fokozásával és a régi tagállamhoz képest a hatékonyság és versenyképesség terén mutatkozó különbségek csökkentésével teljesíthessék a konvergenciakritériumokat.

- Állásfoglalási indítvány: SWIFT B7-0038/2009

Zigmantas Balčytis (S-D), írásban. – A terrorizmus elleni küzdelem régóta e Ház prioritásai között szerepel. Mindazonáltal meg kell találnunk a megfelelő egyensúlyt a biztonsági intézkedések, valamint a polgári szabadságjogok és az alapjogok védelme között. Szintén biztosítanunk kell a magánéletnek és az adatok védelmének lehető legnagyobb mértékű tiszteletben tartását. A terrorizmus elleni küzdelem alapjául szolgáló legfőbb elvnek az egyensúlynak és az arányosságnak kell lennie. Az Európai Unió mindig is bizonyította polgárai magánéletének védelme iránti szilárd elkötelezettségét, és ennek továbbra is így kell maradnia. A Közösség a jogállamiságon alapszik, így az európai személyes adatok harmadik országok számára történő továbbításakor minden esetben tiszteletben kell tartani az eljárási garanciákat és a védelemhez való jogot.

Mondanom sem kell, hogy bárminemű adatátadásnak eleget kell tennie mind a nemzeti, mind az uniós szintű adatvédelmi jogszabályoknak. A SWIFT egy kulcsfontosságú infrastruktúra, és biztosítanunk kell, hogy az adattovábbításra vonatkozó kérések mindegyike megalapozott legyen, a célzott esetekre vonatkozzon és szigorúan bírósági jóváhagyáshoz legyen kötve. A Közösségnek határozott álláspontot kell képviselnie az Egyesült Államokkal folytatott tárgyalások során annak biztosítása érdekében, hogy a SWIFT-adatokat csak a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatban, és semmilyen más célból ne használhassák fel.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog és Åsa Westlund (S&D), írásban. – (SV) Mi szociáldemokraták úgy döntöttünk, hogy tartózkodunk az 1. módosításról szóló szavazáson. A demokratikus ellenőrzés szempontjából alapvetően fontos, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek hozzáférhessenek a dokumentumokhoz és a tárgyalási irányelvekhez, mégpedig az Egyesült Államok hatóságaival a pénzügyi kifizetésekkel kapcsolatos adatokhoz való hozzáféréstől folytatott tárgyalások megkezdése előtt. Biztosítani kell, hogy az európai polgárok biztosak lehessenek abban, hogy banki adataik áthelyezése nem fogja sérteni a nemzeti, illetve az európai uniós jogszabályokat. Ugyanakkor, felismerjük annak fontosságát, hogy a jövőben hatékonyan fel tudjuk kutatni a terroristacselekményeket, ám ez nem mehet a demokrácia rovására.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Én a terrorizmus és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése és az ezek elleni küzdelem céljából a fizetési üzenetekben szereplő adatoknak az Egyesült Államok

Pénzügyminisztériuma rendelkezésére bocsátásáról szóló tervezett nemzetközi megállapodásról szóló közös állásfoglalás mellett szavaztam. Azonban a polgárok képviselőjeként és a kérdés érzékeny mivoltának tudatában, hiszen az alapvető jogokat érinti, meglehetősen szigorú garanciákat kérünk, mielőtt még aláírnánk bármilyen megállapodást a SWIFT-ről az Egyesült Államokkal. Ezek a garanciák a következők: az adatokat csakis a terrorizmus elleni küzdelem érdekében adják át; a kölcsönösségi mechanizmusok kötelezzék az Egyesült Államokat, hogy az európai hatóságok kérésére adják át a vonatkozó pénzügyi információt; az átmeneti megállapodás érvényessége legfeljebb 12 hónap legyen; valamint, hogy a későbbiekben, a Lisszaboni Szerződés életbe lépése után új megállapodás köttessék, az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek teljes részvételével.

Azt is szeretném, ha végre lehullna a titkolózás fátyla, amely nagymértékben beborítja e kérdés lényegi részét, és mi, európai parlamenti képviselők az eddiginél többet megtudhatnánk a megállapodásban meghatározott eljárásokról.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) A tervezett nemzetközi megállapodás szerint a terrorizmus és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése és az ezek elleni küzdelem céljából a fizetési üzenetekben szereplő adatok elérhetőek lesznek az Egyesült Államok Pénzügyminisztériuma számára. A fizetési üzenetekben szereplő adatok idegen hatalmak számára történő átadása kimeríti a polgáraink alapvető jogainak súlyos megsértését, különösen, ha az adatok az Amerikai Egyesült Államok kezébe kerülnek.

Az Egyesült Államok számos esetben megmutatta már a múltban, hogy nem veszi komolyan az adatvédelmet, különösen, ha a kormányzat terveinek vagy céljainak megvalósításáról van szó. Bár ez az állásfoglalási indítvány tartalmazza az európai polgárok védelmének helyes szándékát, nem zárható ki teljes mértékben e fontos adatok nem megfelelő felhasználása.

- Állásfoglalási indítvány: EK/Tádzsikisztán B7-0025/2009

David Casa (PPE), írásban. – Tádzsikisztán fontos földrajzi pozíciót foglal el, mivel egy Európát és Ázsiát összekapcsoló fontos csomópontban helyezkedik el, ennél fogva lényegi szerepet tölt be a térség stabilitásának növelésében. Én ezen állásfoglalás mellett szavaztam, amelynek célja, hogy meghatározzon egy sor olyan fontos kérdést, amellyel Tádzsikisztánban foglalkozni kell.

- Jelentés: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S-D), írásban. – Nagy örömmel üdvözlöm a javasolt, az EK és Tádzsikisztán közötti partnerségi és együttműködési megállapodást, amelynek célja, hogy kereteket adjon az EU Tádzsikisztánnal folytatandó jövőbeni együttműködésének. A közép-ázsiai térség gazdasági és politikai szempontból nagyon fontos a Közösség számára, és ez a megállapodás segíteni fogja az EU Tádzsikisztánnal kialakított politikai, gazdasági és kereskedelmi kapcsolatainak, valamint általában véve közép-ázsiai jelenlétének konszolidálását és erősítését.

Ezenfelül elősegíti majd a gazdasági növekedést, a fenntartható fejlődés támogatását, a szegénység elleni fellépést, valamint a Tádzsikisztánban és a közép-ázsiai térségben tapasztalható instabilitás javítását. Örömmel látom, hogy ez a megállapodás olyan kérdéseket is felölel, mint a terrorizmus és a tömegpusztító fegyverek, a csempészet, a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés elleni fellépés. Mostantól az EU és Tádzsikisztán szoros politikai párbeszédet fog folytatni, amely számos területen megnyitja majd az utat a mélyebb kapcsolatok kialakítása felé.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) 2007-ben, a német elnökség alatt, az EU elfogadott egy Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiát, amelynek célja egy új társulási forma létrehozása volt. A Tádzsikisztánnal kötendő megállapodás ennek a stratégiának a része, és a térség tekintetében a legfőbb célja köztudottan a természeti erőforrásokhoz, különösen a földgázhoz kapcsolódik. Én az Európai Unió és a Tádzsik Köztársaság közötti partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló jelentés ellen szavaztam, mert az EU csakis a természeti erőforrásai és földrajzi elhelyezkedése miatt érdeklődik ez iránt az ország iránt, tekintettel arra, hogy Tádzsikisztán határos Afganisztánnal és Kínával.

Az EU harmadik országokkal való kapcsolatainak egyéb, kölcsönös érdekeken kellene alapulniuk, minden esetben tekintettel mindkét fél szuverenitására, és természetesen tiszteltetben tartva természeti erőforrásaik kezelését.

- Közös állásfoglalásra irányuló indítvány: a kiskorúak védelme érdekében hozott törvény elfogadása utáni helyzet Litvániában (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), írásban. – Én és a brit konzervatív kollégáim sok mindenben egyetértünk ezzel a jelentéssel kapcsolatban. Továbbra is szívből támogatjuk, hogy biztosítsunk egyenlő jogokat és lehetőséget mindenkinek, tekintet nélkül fogyatékoságukra, faji, vallási vagy szexuális hovatartozásukra, és megvetjük a megkülönböztetés minden formáját. Mindazonáltal súlyos kétségeink vannak az Alapjogi Ügynökség és az Európai Unió olyan ügyekbe való beavatkozásával kapcsolatban, amely véleményünk szerint az egyes tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartoznak.

Ezért úgy döntöttünk, hogy tartózkodunk ezen állásfoglalás kérdésében.

Martin Callanan (ECR), írásban. – Az Európai Konzervatívok és Reformerek képviselői határozottan támogatják a mindenkit megillető egyenlő bánásmódot faji, vallási vagy szexuális hovatartozásra és fogyatékoságra való tekintet nélkül, és határozottan elítéli a megkülönböztetés minden formáját.

Mindazonáltal, súlyos kétségeink vannak az Alapjogi Ügynökség és az Európai Unió olyan ügyekbe való beavatkozásával kapcsolatban, amely véleményünk szerint az egyes tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartoznak. Demokratikus nemzetként úgy véljük, hogy e kérdésben a litván parlamentnek és a litván embereknek kell dönteniük.

Ezért úgy döntöttünk, hogy nem támogatjuk ezt az állásfoglalást.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Én a kiskorúakat a nyilvános információk káros hatásaitól védő litván törvényről szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, mert véleményem szerint sürgősen felül kell vizsgálni a litván parlament által 2009. július 14-én elfogadott törvényt, amelynek értelmében tilos „a homoszexuális, biszexuális vagy poligám kapcsolatokra buzdító [...] nyilvános információkat közvetlenül kiskorúaknak terjeszteni”, mert azok „káros hatást gyakorolnak a kiskorúak fejlődésére”. Az Európai Unió elvei szerint fel kell számolni a hátrányos megkülönböztetés minden formáját, különösen a szexuális beállítottságon alapuló hátrányos megkülönböztetést, ennél fogva az Alapjogi Ügynökségnek az EU Szerződéseinek és jogszabályainak fényében véleményeznie kell a szóban forgó törvényt és az arra irányuló módosításokat.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Az előttünk fekvő állásfoglalási indítvány igazán összezavarja az embert. Ujjal mutogatunk egy országra, mert annak demokratikusan választott Parlamentje éppen vizsgál egy törvényt, amely – a tagállamok többségében létező törvényekhez hasonlóan – a kiskorúak védelmét célozza, és amelynek célja különösen az, hogy megvédje őket bármely olyan propagandától, amely a homoszexualitást, a biszexualitást vagy a többnejűséget pártolja. Mi lehetne ennél természetesebb, ha gyermekekről van szó? Nos, nem, most úgy tűnik, hogy ez „diszkrimináció”, és hogy az egész Európai Unió megmozdul szegény Litvánia ellenében, amely „bűnös” abban, hogy betiltotta a térítést, és hogy támogatja a családi értékeket.

Ami még megdöbbentőbb, az az a tény, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) képviselőcsoportja, amely elvileg kereszténydemokratának vallja magát és bizonyos erkölcsi értékeket képvisel, szintén aláírta ezt az abszurd állásfoglalást, amelyet a baloldal kezdeményezett. Mint általában, a gyermekek jogai semmit sem számítanak a bizonyos érdekcsoportok felől érkező nyomással szemben. El kell mondani, hogy volt idő, amikor e Parlament tagjai közül néhányan a pedofiliát is pártolták az egyetemes szabadság, valamint annak a nevében, hogy mindenkinek joga van a szexualitáshoz, függetlenül attól, mennyire fiatal. Ez az állásfoglalás nem csupán jogsértő, de gusztustalan is!

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) Én a kiskorúakat a nyilvános információk káros hatásaitól védő litván törvényt elítélő európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, mivel a törvény célja, hogy betiltson minden homoszexualitásról szóló információt, ha az kiskorúak számára is elérhető. Ez a törvény teljes mértékben ellentmond az európai jogszabályoknak, különös tekintettel a szexuális beállítottságon alapuló hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemre, és nagymértékben homofób tartalmú, továbbá akadályokat gördít a szabad véleménynyilvánítás elé. A nem kormányzati szervek is széles körben elítélik, köztük a Nemzetközi Meleg és Leszbikus Szövetség (ILGA), az Amnesty International és az Európa Tanács. Olyan társadalom képét kell kínálnunk a fiataloknak, amely nyitott a másságra, és amely mások tiszteletének elvén alapul, akkor is, ha azok esetleg mások. Ami az Európai Bizottság részét illeti, neki mint a Szerződések őrének felelősségteljes módon kell fellépnie, és jogsértési eljárást kell kezdeményeznie Litvánia ellen, amennyiben az kitart e döntése mellett. E szavazás által felhívjuk a litván parlament képviselőit, hogy szedjék össze

magukat, és utasítsák el ezt a szöveget, amely egy olyan múlthoz való visszatérést jelez, amelyet én személy szerint elítélek.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness és Gay Mitchell (PPE), írásban. – Ez a Fine Gael párt európai parlamenti küldöttsége általi szavazás magyarázata. A Fine Gael párt európai parlamenti képviselői tartózkodtak a Litvániáról szóló szavazástól, mivel az ottani jogalkotási/jogi folyamat még nem fejeződött be. Amikor a litván jogi folyamat lezárul, megvizsgálható lesz a kérdés, hogy a törvény sérti-e az EU Szerződéseit vagy sem. Ez a normális és helyes eljárás. Megjegyezzük továbbá, hogy az állásfoglalás a hátrányos megkülönböztetés egy típusát a többi elé helyezi, ami már önmagában véve is hátrányos megkülönböztetés.

Filip Kaczmarek (PPE), írásban. – (PL) Az állásfoglalás ellen szavaztam, amely veszélyes precedenst állíthat az Európai Unió számára. Véleményem szerint az állásfoglalás tárgya és tartalma nem férnek össze a szubszidiaritás elvével. Az efféle állásfoglalások táplálhatják az euroszkepticizmust, mivel azt bizonyítják, hogy az EU hajlamos belefolyni a tagállamok belügyeibe. Az Európai Unió tagállamainak belügyeibe való be nem avatkozás elve nem egy abszolút elv, de semmi olyan nem történik Litvániában, ami beavatkozásra kényszerítene bennünket. Azoknak, akik egy jobb Európát szeretnének látni, ez ellen az állásfoglalás ellen kell szavazniuk. Ez az oka a döntésemnek. Nagyon köszönöm.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) A litván parlament módosításokat hagyott jóvá a kiskorúakat a nyilvános információk káros hatásaitól védő törvénnyel kapcsolatban. Ennek a törvénynek az a célja, hogy megelőzze az olyan nyilvános információk terjesztését, „amelyek homoszexuális ... kapcsolatokra buzdítanak”, vagy amelyek „szembeszegülnek a családi értékekkel”.

A litván hatóságoknak ezért módosítaniuk vagy hatályon kívül kellene helyezniük ezt a törvényt, és tartózkodniuk kellene attól, hogy a büntetőjogi és közigazgatási perrendtartásra vonatkozó módosításokat fogadjanak el annak biztosítása céljából, hogy a törvények összeegyeztethetők legyenek az emberi jogokkal és az alapvető szabadságokkal, amelyekről a nemzetközi és európai jogszabályok gondoskodnak.

Helyes irányba tett lépés volt, amikor Litvánia új elnöke arra kérte a litván parlamentet, hogy gondolja újra a törvényt annak biztosítása végett, hogy az megfeleljen a jogállamiság, a jogbiztonság és a jogi átláthatóság alkotmányos alapelveinek, és hogy ne sértse a nyitott társadalom és a pluralista demokrácia garanciáit.

Mindezen okokból és a törvény átdolgozásának sürgető szüksége miatt én igennel szavaztam az Európai Parlament közös állásfoglalási indítványára.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), írásban. – (FR) Én ez ellen az állásfoglalás ellen szavaztam, mivel ez veszélyes precedenst teremt abban a tekintetben, hogy az általa kifejezett nézőpont nem ragaszkodik a szubszidiaritás elvéhez, illetve egy tagállami parlament szuverén cselekvésébe való beavatkozás egy formáját jelenti, mégpedig olyankor, amikor a kérdéses törvény még hatályba sem lépett.

- Közös állásfoglalási indítvány: a tejtermelő ágazat válságáról (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), írásban. – (PT) Helyeslem és megszavaztam a jelen állásfoglalásra vonatkozó 28. módosítást, amely arra kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy azonnal fogadjanak el kiegészítő intézkedéseket, amelyekkel beavatkozhatnak a közösségi termelés jelenlegi szintjébe a kvótaemelés időszakos befagyasztásán keresztül, amelyről a legutóbbi közös agrárpolitikai reformok során határoztunk, mert ez a módosítás figyelembe veszi minden portugál tejtermelő érdekét, és külön elnyerte az Azori-szigetek tejtermelőinek támogatását. Ezért sajnálom, hogy ez a módosítás nem nyerte el az európai parlamenti képviselők többségének támogatását.

Zigmantas Balčytis (S-D), írásban. – Én e mellett a közös állásfoglalás mellett szavaztam, mert az Európai Bizottság előrejelzésével ellentétben, amely a tejtermékek árának jelentős növekedéséről beszél, szerintem a tejpiac drámai hanyatlást él át, amelynek során az intervenció és az exporttámogatások ellenére csökken a tej ára. Számos tagállam gazdasága nagymértékben függ a mezőgazdaságtól és a gazdálkodástól. És ma sajnos óriási a különbség a mezőgazdasági termékekért az élelmiszer-áruházakban fizetett fogyasztói ár és a termelői ár között. Jelenleg rengeteg uniós tejtermelő van veszélyben és kényszerül arra, hogy a bekerülési ár alatt értékesítse termékeit. A Bizottságnak megfelelő intézkedéseket kell hoznia rövid és hosszú távon egyaránt, hogy túléljük ezt a válságot, és megmentjük az EU tejpiacát. E tekintetben nagymértékben támogatom a kérést, miszerint hozzunk létre egy uniós tejalapot, ezzel támogatva a termelőket és a tejgazdaságokat érintő beruházásokat. Ha jól működő tejpiacot szeretnénk, támogatnunk kell a tejgazdaságok modernizációt célzó beruházásokat, a kistermelőket és a fiatal gazdálkodókat. És ami a legfontosabb, biztosítanunk kell, hogy a gazdák tisztességes és megfelelő árat kapjanak termékeikért.

David Casa (PPE), írásban. – Az elmúlt 12 hónap során a tejpiac olyan hanyatlásának lehettünk tanúi, amikor a tej ára a literenkénti 21 euro centes ár alá esett, ami sok gazdának nem hagyott más lehetőséget, minthogy veszteséggel adjanak túl termékeiken. Rendkívül súlyos a helyzet, ezért én e mellett az állásfoglalás mellett szavaztam.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose és Britta Thomsen (S&D), írásban. – (DA) Mi a tejágazatnak nyújtandó megnövelt mezőgazdasági támogatásra vonatkozó javaslatok ellen szavaztunk. Képviselőcsoportunk következetesen annak érdekében szavaz, hogy csökkentsük a mezőgazdasági támogatásokat és folytassuk az EU agrárpolitikai reformját. E tekintetben a határozattal kapcsolatban az Európai Szocialisták és Demokraták Progresszív Szövetségének európai parlamenti képviselőcsoportja a 16., 17. és 19. módosítás ellen szavazott, mert ezek, annak ellenére, hogy tartalmuk kedvező, nem bírnak jelentőséggel a szóban forgó kérdés szempontjából.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Én a tejtermelő ágazat válságáról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, mert úgy vélem, sürgős intézkedésekre van szükség az ágazat által megtapasztalt súlyos válság feloldása érdekében, amelyekkel különösen a keresletet kell ösztönözni a piaci egyensúly helyreállítása végett. Sajnálatos azonban, hogy a Parlament által elért kompromisszum nem terjed ki a kvótaemelések időszakos felfüggesztésére vagy más termelés-csökkentő intézkedésekre, amelyek pedig igen fontos segítséget jelentenének ahhoz, hogy az európai gazdák szembe tudjanak nézni a válsággal.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) A tejágazatot sújtó válság sürgőssé teszi, hogy még hatékonyabb intézkedéseket fogadjunk el a termelők támogatása érdekében, és hogy átgondoljuk azt, hasznos lenne-e 2015-ben eltörölni a tejkvótákat.

A tej- és tejtermékpiac stabilizálása nem csak egy-két olyan furcsa intézkedés révén fog megvalósulni, mint hogy nem emeljük a kvótákat, amelyek célja, hogy enyhítsék a válság azonnali, átmeneti hatásait. Sőt, ezzel ellentétben, a közép és hosszú távú megoldásokat kell átgondolnunk, és azt az okot kell kezelnünk, amiért ez a piac nem működik megfelelőképpen, ugyanakkor meg kell találnunk a legjobb módját annak, hogyan tudjuk megőrizni a fenntartható termelést, nem feledkezve meg a fogyasztók tisztességes árhoz való jogáról.

E tekintetben rá kell mutatnom a tejtermeléstől nagyban függő legkülső régiók – mint például az Azori-szigetek – különösen törekény versenyhelyzetére. Sajnálom, hogy az Európai Bizottság bizonyos mértékű érzéketlenséget mutat ezzel kapcsolatban, csakúgy, ahogy nemzeti szinten a portugál kormány is erőltetnül kezeli ezt a folyamatot. Vezetőink abbéli képessége, hogy fellépjenek és támogassák a nemzeti érdekeket, különösen fontos a válság idején. Sajnálatos, hogy most nem ezt látjuk. Pozitívumként jegyzem meg azonban azon módosítások sikerét, amelyek társszerzője voltam, és amelyek támogatják a *de minimis* kifizetések emelését. Ez ugyan nem az ideális megoldás, de segít.

José Manuel Fernandes (PPE), írásban. – (PT) Én ezen állásfoglalás mellett szavaztam, bár szerintem nem megy elég messzire. Az árak jelenlegi stabilizálása érdekében a kvótán felüli éves emelés 2%-os bónuszát azonnal vissza kell vonni. A tejkvótarendszert 2015. után is folytatni kell, vagy más szabályozó mechanizmussal kell felváltani. Életbevágóan fontos, hogy a tejtermelést az európai belső kereslethez igazítsuk, hogy tisztességes árat garantálhassunk a termelőknek. A piac átláthatósága alapvetően lényeges, és e tekintetben javaslom, hogy hozzunk létre egy európai megfigyelőközpontot, hogy a termeléstől az elosztásig segítsük a piac felügyeletét és szabályozását.

João Ferreira (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az elfogadott állásfoglalás olyan pozitív intézkedéseket tartalmaz, amelyekre szükség van az ágazatot érintő jelenlegi súlyos válsághelyzetben. Ezért szavaztunk mellette. Ezek azonban csak egyszeri intézkedések, amelyek nem oldják meg az ágazat alapvető problémáit, különösen azon kis- és középméretű gazdaságok problémáit, akik helyzete várhatóan a közeljövőben még tovább romlik, tekintettel arra a bejelentett szándékra, miszerint el kívánják törölni a tejkvótákat.

A tejtermelők által vívott harc túlmutat azonnali céljaikon – vagyis, hogy olyan áron értékesíthessék termékeiket, amely biztosítja fennmaradásukat –, és tágabb jelentéssel és jelentőséggel is bír, amelynek a jövőben elérni kívánt mezőgazdasághoz van köze. A piacok nagyobb termelékenységű országokból származó árukkal való elárasztását, illetve néhány ország intenzív termelését, míg másokban a gazdálkodástól és az élelmiszer-előállításától való függőség felszámolását támogató neoliberális mezőgazdasági modellt egy olyan modellel kell felváltani, amely az élelmiszer-szuverenitás és az élelmiszerbiztonság elképzelésén alapul – azon, hogy minden országnak joga van fenntartható módon termelni. Ebben a modellben alapvető fontossággal bírnak a termelés ellenőrzését célzó nyilvános mechanizmusok, úgymint a minden egyes ország szükségletéhez igazított kvóták.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Ha egy bizonyos fajta politika öngyilkosságba hajszolja a gazdákat, ha arra sarkallja az embereket, hogy szánt szándékkal tönkretegyék munkájuk gyümölcsét, mert ez sem rosszabb annál, amit e politika kínálni tud nekik, itt az ideje változtatni rajta. A mezőgazdaság általános liberalizációja, és ezen belül különösen a tejágazat, katasztrófába torkollott. Hányszor kell még elmondani e Házban, hogy mivel ez nyújt táplálékot az embereknek, és mivel segít a vidék vonzóbbá tételében és a lakosság vidéki területeken való megtartásában, a mezőgazdaságot nem lehet ugyanolyan gazdasági tevékenységként kezelni, mint bármely másikat? Az élelmiszer nem olyan árucikk, amelyre a minden realitástól elszakadt piacokon spekulálhatunk. Abszurd olyan termékek behozatalát ösztönözni, amelyek még azokat a minőségi kritériumokat sem elégítik ki, amelyeket saját gazdáink elé támasztunk. Botrányos, hogy ezeket a gazdákat a nagy, központi felvásárló hivatalok feldolgozóinak és ragadozóinak kegyelmére bízjuk, akik a termelők és a fogyasztók kárára termelik saját profitjukat. A szövegben található gyáva, erőtlén javaslatok sem nem elegendők, sem nem teljes mértékben kielégítőek, de legalább léteznek. Ezért szavaztunk mellettük.

Pascal Gruny (PPE), írásban. – (FR) A tejpiac állapota jelentősen romlott az elmúlt 12 hónapban: a tej ára egy éven belül 30%-kal csökkent, amely a legnagyobb árzuhanás, amelyre az elmúlt 20 évben sor került. Ezért sürgősen új európai szintű szabályozás bevezetésére van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a tejágazat ne csak függjön a piac szabályaitól, hanem valóban meg is tudjon felelni azoknak. Jelenleg a termelők jövedelmének instabilitása nem teszi lehetővé, hogy a legjobb módon különítsük el azokat az erőforrásokat, amelyek elengedhetetlenek a jövőbeni ágazati beruházásokhoz. Ezért az Európai Bizottság kötelessége, hogy elősegítse az agro-élelmiszerláncon belüli szerződéses kapcsolatokat, hogy ezáltal egyensúlyba kerüljenek az ágazat különböző szereplői közötti kapcsolatok, stabilizálódjanak a piacok és megelőzhetőek legyenek a piaci kockázatok. Ösztönöznie kell továbbá az ágazatokon belüli jobb szervezethez. Ezenfelül mérlegelni kell, hogy a tejkvóták emelése kedvező hatással lenne-e a termelői árakra. Európának cselekednie kell. Nem várhatunk tovább. Ha nem cselekszünk, azt kockáztatjuk, hogy az európai tejágazat tartós károkat szenved, amivel gazdaságuk magjától fosztjuk meg törekény vidéki területeinket.

Sylvie Guillaume (S&D), írásban. – (FR) A tejtermelők sztrájkja egyre nagyobb méreteket ölt Európa országaiban, amelynek során a tej mezőkön való kiöntése megrázó képeinek lehetünk tanúi. A tejtermelők aggodalmaival szembesülve az Európai Parlament elfogadott egy álláspontot. Ebben az összefüggésben én megszavaztam, hogy hozzunk létre egy 600 millió eurós alapot az EU 2010-re tervezett költségvetésében a tejtermelőknek nyújtandó támogatás céljából, akik jelenleg olyan súlyos válságot élnek át, amelyre nem volt még példa az ágazatban, és akik közelharcot vívnak a világ tejpiacán a kereslet-kínálat törvényeivel.

Szocialista kollégáim és én szintén benyújtottunk egy olyan módosítást, amely a jelenleg érvényben lévő tejkvóták felfüggesztésére szólít fel azzal a céllal, hogy elérjük az árak növekedését. A már elfogadott piacirányítási intézkedéseken kívül azonban időszakos intézkedéseket is el kellene fogadnunk, mivel az előbbiek nem bizonyultak hatékonyak az árfolyam-volatilitással szemben.

Elisabeth Jeggle (PPE), írásban. – (DE) A tejágazat jelenleg egy eddig nem látott mértékű válság kellős közepén van: a termelői árak nagymértékben csökkentek, a fogyasztói árak növekedtek, és az Európai Unió számos gazdasága a fennmaradásért küzd. A Bizottság túl sokáig csak állt és nézte az idevezető fejleményeket. A szinte az összes képviselőcsoport által támogatott állásfoglalási indítványunkban világossá tesszük, hogy a 2008 novemberében az állapotfelméréssel kapcsolatban hozott döntések nem elegendők a jelenlegi helyzetben. Az általunk elfogadott átfogó mezőgazdasági reform túl kevés.

Ha az alapvető körülmények megváltoznak, a Bizottságnak meg kell ragadnia a kezdeményezést, és olyan intézkedést kell hoznia, amely segíti az uniós gazdákat. Állásfoglalásunkban átfogó intézkedések meghozatalára szólítunk fel, amelyek célja a piac stabilizációja, az értékesítés elősegítése, egy átfogó iskolatej program bevezetése, a mezőgazdasági termelés minden területén a minimális kifizetések maximális összegének 7500 euróról 15 000 euróra való emelése, a kordedvezményes nyugdíj/kvóta-visszavásárlási rendszer létrehozása, a termelői szervezetek megerősítése, a tejtermékek megfelelő címkézése, az Egyesült Államokéhoz hasonló exporthitel-biztosítás bevezetése, valamint bizonyos intézkedésekhez egy tejalap létrehozása. Ezen állásfoglalással készek vagyunk felelősséget vállalni a mezőgazdaságért. Ezért szavaztam igennel erre az állásfoglalásra.

Marine Le Pen (NI), írásban. – (FR) A tejágazat veszélyben van. A tejtermelők immár hónapok óta veszteséggel termelnek, míg a tej fogyasztói ára nem csökken: a nagykereskedők azok, akik ebből hasznot húznak. Több ezer francia termelőt fenyeget a csődbe jutás veszélye. A gazdák utolsó lépéseként megnyilvánuló általános tejtermelői sztrájk, hogy felhívják magukra a figyelmet, hogy ne a köz közönye közepette haljanak éhen, jelenleg országról országra terjed Európában, miközben számos munkahely kerül veszélybe a tejipar egyéb

ágaiban. A francia és az európai mezőgazdaság e kulcsfontosságú ágazatában hatékony megoldásokra és a politika radikális megváltoztatására van sürgető szükség, mivel – ne kerülgessük a forró kását – egyedül az Európai Bizottság, a Tanács, az Európai Parlament és az ő ultra-liberalizmusuk felelős ezért a tragédiáért. Azonnal cselekednünk kell: fenn kell tartanunk a kvótarendszert 2015. után is; azonnal csökkentenünk kell ezeket a kvótákat, hogy véget vethessünk a tejár zuhanásának; az árakat a független termelők valódi költségeihez kell igazítani; és teljes átláthatóságot kell teremteni a nagykereskedők árainak kialakításában. A gazdák határozott fellépést várnak.

Astrid Lulling (PPE), írásban. – (DE) Megmentettük a bankokat, mert meg kellett. Ezt minden felelős politikus felismerte és elfogadta.

Most egy olyan helyzettel állunk szemben a mezőgazdasági iparban, ahol a gazdák, különösen a tejtermelő gazdák küszöbön álló csődjét kell megakadályoznunk, hiszen az árak már a termelési költségeket sem fedezik. Mindazonáltal biztosítanunk kell, hogy termelési kapacitásunk elegendő legyen arra, hogy jó minőségű élelmiszerrel lássuk el az európai polgárokat.

Én egy olyan generációhoz tartozom, amely megtapasztalta az élelmiszerjegy-rendszert, és annak a szükségét, hogy felhalmozzuk az élelmiszert, hogy legyen mit ennünk. Remélhetőleg soha többé nem lesz annyira rossz a helyzet. Mégis, azok, akik sosem tapasztalták meg az éhséget, nem értik, milyen fontos Európának, hogy erős, közös agrárpolitikával rendelkezzen.

Az ellátás biztonságára van szükségünk, és nem csupán az energiaszektorban.

Arra kérem Önöket, fontolják meg azt a tényt, hogy ha túl sok régióban túl sok gazdaság kényszerül tevékenysége feladására, mert nem vagyunk képesek vagy készek arra, hogy megtegyük azokat a megfelelő rövid távú intézkedéseket, amelyekre ez az állásfoglalás felhív, az Európai Unió és a tagállamai annak többszörösét fogják megfizetni, mint amennyibe a megfelelő rövid távú intézkedéseknek a közös agrárpolitika keretében való meghozatala kerülne.

Már így is elég nagy a munkanélküliek serege. Megengedni, hogy a gazdaságok csődbe menjenek, társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi szempontból is felelőtlennek lenne.

Remélem, meghallják figyelmeztetésünket.

Willy Meyer (GUE/NGL), írásban. – (ES) Én a közös állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, annak ellenére, hogy elégtelennek tartom. A javaslat, miszerint a tejkvótarendszert 2015-ben meg kell szüntetni, és addig évente 1%-kal növelni kell a kvótát, gyakorlatilag legalizálni fogja az olyan országokban már most létező felesleget, amelyek kvótájukat meghaladó mértékben termelnek, és ezért alacsony áron exportáltak, sok országban a termelési ár alá nyomva le ezzel a piaci árakat. A Bizottság által alkalmazni próbált intézkedések végső célja a dereguláció, ennél fogva az európai tejágazat liberalizációja.

Mi teljes mértékben ellenezzük ezeket az intézkedéseket, mivel ezek csak úgy, mint a közös agrárpolitika reformjai, a nagyvállalatok érdekeit szolgálják a kistermelők kárára. Mi a tejágazat szabályozására irányuló intézkedéseket támogatjuk.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az elmúlt hónapokban olyan helyzet alakult ki a tejpiacokon, amely számos tejtermelő gazda fennmaradását veszélyezteti. Termékeik ára rohamosan csökken. A kis- és középméretű gazdaságokat ez különösen keményen sújtja, így ezeknek saját tartalékaikhoz kell nyúlniuk, hogy életben maradjanak. Ebből kifolyólag az EU gyors cselekvésére van szükség. A Bizottság eddig túlzottan óvatosan próbálta megfékezni a válságot, amelyért a kvóták növelésére vonatkozó határozata révén részben ő maga a felelős.

Ezért még inkább üdvözlendő a Parlament kezdeményezései, amelyek különösképpen ebben az állásfoglalási indítványban is kifejezésre jutnak. Ide tartozik elsősorban egy tejalap létrehozása, amely számára 600 millió euró lesz elkülönítve, továbbá a tejtermékek iránti kereslet növelését célzó intézkedések, fokozottabb minőségi ellenőrzés és pontos címkézési kötelezettségek. Számomra magától értetődő volt, hogy a gazdáink támogatása érdekében a javasolt állásfoglalási indítvány és az abban foglalt intézkedések mellett szavazzak.

Frédérique Ries (ALDE), írásban. – (FR) Vészcsengő: ez állásfoglalásunk lényege; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a válságból kivezető út megtalálása érdekében hozzon sürgősségi intézkedéseket, amely válságot a tejtermelők teljes valójában a bőrükön érzik. Belgiumban tegnap ez a válság új formát öltött, amikor több mint kétezer termelő 3 millió liter tejet öntött ki Ciney-ben. Az, hogy ezért teljes egészében a kvóták eltörlését tegyük felelőssé, a kérdés túlzott leegyszerűsítése. Ezért elleneztem a 28. módosítást, amely

a kvóták befagyasztására szólít föl. A főbb okok máshol keresendők: a kereslet visszaesésében, a világszerte tapasztalható kemény versenyben, és mindenekelőtt a nagykereskedelmi cégek elfogadhatatlanul magas haszonkulcsában, amelyet már számos fogyasztói egyesület is kifogásolt. Ez vezetett arra, hogy a 17. és 18. bekezdésben, amelyeknek szerzője vagyok, arra kérem a Bizottságot, hogy folytasson vizsgálatot annak meghatározására, hogy működnek-e kartellek. A Bizottság hitelessége forog most kockán. Másfelől, támogattam az 1. módosítást, amely kiterjeszti a 16 tagállam kezdeményezését, és felszólít a különböző ágazati szereplők közötti egyensúly helyreállítására. Én személy szerint támogatom, hogy minden országban rögzítsük a tej minimális árát.

Marc Tarabella (S&D), írásban. – (FR) Előretételezve a tejtermelő ágazat válságára vonatkozó állásfoglalásról szóló szavazásra, benyújtottam és helyesletem néhány, a tejpiac rövid távú, különösen a kvóták növelésének befagyasztása, vagy a kvóták átmeneti (3-5%-kal való) csökkentése általi szabályozását célzó módosítást. Ezen intézkedéseket azonban mind elvetette az Európai Parlament. A termelőknek joguk van azt várni a Parlamenttől, hogy olyan radikális intézkedéseket kezdeményezzen, amelyekre szükségük van. Bizonyos kedvező elemek dacára ez az állásfoglalás nem felel meg az elvárásoknak: ezért tartózkodtam végül a zárószavazáson.

- Közös állásfoglalási indítvány: Energiabiztonság (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), írásban. – (PT) Európa nagyban függ az energiabehozattól. Energiafüggőségünk csökkentése érdekében lépéseket kell tennünk az energiahatékonyság, a megújuló energia felhasználásának fokozásával az energiaforrások diverzifikálása, valamint a származási és a tranzitországok diverzifikálása terén. A belső energiapiac konszolidációja Európa-szerte szintén lényeges az energiabiztonság növelése szempontjából. Az egész Európát behálózó gázvezetékeknek és elektromos hálózatoknak prioritást kell biztosítani. E tekintetben két olyan projekt van a gazdasági fellendülést célzó tervben, amely rendkívül fontos Portugália számára: a Portugália és Spanyolország közötti elektromos hálózat, amely segíteni fogja az ibériai villamosenergia-piac konszolidálását, valamint a Franciaország és Spanyolország közötti kapcsolat, amely megakadályozza, hogy az Ibériai-félsziget energiaszigetté váljon. Felszólítottuk a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyen meg minden erőfeszítést annak biztosítása érdekében, hogy ösztönözzék a megújuló energiával kapcsolatos projektek fejlődését a megújuló erőforrásokban gazdag dél-európai országokban. A sugáreloszlási térképek szerint a napenergia terén az Alentejo régió kiterjedt területei rendelkeznek egész Európa legnagyobb potenciáljával.

Edite Estrela (S&D), írásban. – (PT) Én az energiabiztonság külső dimenziójáról szóló európai parlamenti állásfoglalás mellett szavaztam, mert véleményem szerint egy valódi, közös energiapolitika létrehozása döntő jelentőségű lesz az Európai Unió energiaellátásának biztosításában. Mindazonáltal egy megfelelően működő belső energiapiac és az energiaforrások diverzifikálása szintén rendkívül fontos lesz majd a jövőbeni válságok és az energiaellátás akadózásának megelőzése szempontjából. E tekintetben úgy vélem, hogy a megújuló energiákkal és energiahatékonysággal kapcsolatos beruházások növelésének az európai politika központi elemét kell képeznie.

Diogo Feio (PPE), írásban. – (PT) Az Európai Unió energiafüggősége, az, hogy ezt a függőséget stratégiai szempontból csökkenteni kell, és az, hogy az efféle törekvesség az EU stabilitását fenyegeti, jól ismert és sokat vitatott kérdés.

E tekintetben az én országom az európai átlagot meghaladó mértékű függőségben szenved, ami felfedi több egymást követő kormány e területen elszenvedett kudarcát, és ami meglehetősen félelemre ad okot az energiapiacok esetleges válságával kapcsolatban.

Tekintettel néhány főbb szállítóinkhoz fűződő bonyolult kapcsolatunkra, az energiaforrások sokféleségének korlátaira és a szolgáltatási kapacitás elégtelen mivoltára, úgy érzem, minden tagállam számára fontos, hogy az Európai Unió egységesen lépjen fel közös érdekei védelmében, és mutassa meg, hogy képes képviselni azokat a mégoly sokat kívánó tárgyalási közegekben is.

Úgy vélem, hogy a tagállamoknak hasonlóképpen nem szabad kivonniuk magukat saját felelősségük alól, hanem dönteniük kell a változatos energiakiosarokról, amelyekben minden lényeges alternatívát, így a nukleáris energiát is meg kell vizsgálni, elfogadhatatlanul értékelni kell, és amennyiben hasznosnak találtnak, a gyakorlatban is be kell vezetni, prioritást biztosítva azok számára, amelyek a leghatékonyabban, legbiztonságosabban és a legtisztább módon állíthatók elő.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Európa, az energiaellátás terén, legalábbis rövidtávon nem lesz képes függetleníteni magát az Európán kívüli országoktól. Igaz, hogy e kényszer csökkentése érdekében

változatosabbá kell tennünk függőségünk formáit, mind az energiaforrások, mind pedig az energiabeszállító országok szempontjából. Őszintén szólva azonban nem értem, miért jó az, ha Törökország szorításába vetjük magunkat, amely lépést láthatólag sokkal inkább az Oroszország-ellenesség motivál, semmint az energiaügyi megfontolások. Törökország a szükséges tranzitút vonal a maguk híres Nabucco földgázvezetékéhez, amely szép módszeresen minden más projekt elé helyeződött. Ez pedig jelentős eszköz lesz az ország kezében ahhoz, hogy nyomást gyakoroljon ránk.

Ami a Desertec-kezdeményezést illeti, én ezzel kapcsolatban sem értem, miért váljunk függővé olyasvalamitől, amely jelen pillanatban egy magánkezdeményezés részét alkotó projekt. Valójában, úgy hiszem, ellentmondásos, hogy egyfelől központosított energiapolitikát akarunk folytatni, amely a Bizottság kezében összpontosul, másfelől viszont ezzel egy időben magánüzemeltetők kezébe adjuk az európai energiaágazatot, ami az árak emelkedését és a szolgáltatások csökkenését vonja maga után, és ami hátrányosan érinti az energiával kapcsolatos választásokat. Mindenekfelett azonban úgy vélem, hogy az energia túlságosan fontos kérdés ahhoz, hogy annak kezelését a Bizottság hivatalnokaira, vagy a Bizottságot teljesen mellőzve, néhány profitorientált vállalatra hagyjuk.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az energiapolitika külső dimenzióiról szóló közös állásfoglalási indítvány Európa jövőbeni energiapolitikájának fontos választási lehetőségeit tartalmazza. Különösképpen úgy gondolom, hogy a jelenlegi energiaszerkezetben a megújuló energiák jóval nagyobb részaránya felé történő jelentős elmozdulás különösen fontos lenne, és ezért én a magánbefektetői csoportok által tervezett Desertec-projektre is igennel szavaztam.

Ez nem utolsósorban az EU-nak az egyes olyan államoktól való függőségét szándékozik csökkenteni, amelyektől mostanáig fosszilis tüzelőanyagainkat szereztük be. A tervezett Nabucco-projekt sajnos nem fog ehhez hozzájárulni, mivel az csak zsarolási helyzetet teremt Törökország számára, tekintettel az ország tervezett EU-csatlakozására. A törökországi iszlám rezsim közvetlen befolyását tekintve, a projektet jelenlegi formájában el kell utasítani. Ezért, dacára a szöveg számos pozitív elemének, tartózkodtam a szöveg egészére vonatkozó zárószavazáson.

Geoffrey Van Orden (ECR), írásban. – Elismerjük a különböző szövetségeseink által táplált különféle aggodalmakat. Brit nézőpontból nézve azonban az energiabiztonsággal kapcsolatos még következetesebb uniós megközelítés elérését célzó erőfeszítések nem igénylik a Lisszaboni Szerződést vagy az Európai Bizottság jogkörének kiterjesztését. Már most is alkalmazhatók a megfelelő mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik az EU-tagállamok számára, hogy egységesen lépjenek fel Oroszországgal szemben, ha a helyzet éppen úgy kívánja.

Az állásfoglalásban a Lisszaboni Szerződésre tett utalások rendkívül károsak. A brit konzervatívok hevesen ellenzik a Szerződés ratifikálását, és az EU politikai integrációját érintő további kísérleteket. Sajnálom továbbá, hogy a nukleáris energiáról semmiféle említés nem esik a fenntartható és sokszínű energiaszerkezet energiaforrásai közt, amelyekre nagy szükség lesz az elkövetkező években. Az energiabiztonság legelső sorban saját kormányaink felelősségi körébe tartozik.

6. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 12.55-kor felfüggesztik és 15.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: SCHMITT PÁL

alelnök

7. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

8. Tajvani helyzet a közelmúltbeli tájfunt követően (vita)

Elnök. – A következő pont a Bizottság nyilatkozata a Tajvani helyzetről a közelmúltbeli tájfunt követően.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Először is engedje meg, hogy kifejezzem a Morakot tájfunt és annak következményeit elszenvedő Tajvan népe iránti együttérzésem. Az európai közösségi katasztrófavédelmi mechanizmus hozzájárult a mentési erőfeszítések összességéhez és megmutatta Európa Tajvan lakosságával vállalt szolidaritását.

2009. augusztus 7-én a Morakot tájfun lecsapott Tajvanra, amely jelentős áradásokat és iszapcsuszamlásokat okozott. Több mint 150 ember vesztette életét, és több tízezren hagyták el lakóhelyüket. A közlekedési infrastruktúra, ezen belül is az utakat és a hidakat megsérültek és a hírközlési hálózatok megszakadtak. Megközelítőleg 700 000 otthon maradt ivóvíz nélkül. Tajvan 2009. augusztus 12-én nemzetközi segítséget kért. Válaszként az Európai Bizottság működésbe hozta a közösségi katasztrófavédelmi mechanizmust. Súlyos vészhelyzetekben a mechanizmus elősegíti és összehangolja a tagállamok természetben nyújtott segítségét.

Az Európai Bizottság egy koordinációs és kárfelmérő csoportot küldött Tajvanba, hogy felmérje az igényeket és segítséget nyújtson a tajvani kormány kárenyhítési erőfeszítéseire. A csapat számos kárfelmérést végzett az érintett térségekben, majd megállapításait és ajánlásait megosztotta a helyi hatóságokkal és a nemzetközi partnerekkel. A katasztrófavédelmi csapat lehetővé tette a természetbeni segítségnyújtással kapcsolatos szállítmányok eljuttatását is, mint például a Svédország és Lengyelország által adományozott víztisztító berendezés esetében, amelyet Tajvan legsúlyosabban érintett területeire szállítottak.

Az ilyen adományok gyors eljuttatása biztosította az európai szolidaritás kézzelfogható kifejezését. Az európai csapat helyszíni jelenléte szintén pozitív fogadtatásban részesült. A közösségi katasztrófavédelmi mechanizmus egy igen kézzelfogható jele a világ országaival vállalt európai szolidaritásnak és meggyőződésnek, hogy ennek ereje és hatékonysága tovább fog növekedni.

A természeti katasztrófák a világ bármely országát érinthetik. Gyakran súlyos emberi, gazdasági és természeti veszteségekkel járnak együtt. Az éghajlatváltozás miatt valószínűsíthető, hogy a jövőben további katasztrófákkal kell szembenéznünk. Ebből a szempontból a katasztrófa sújtotta országokkal vállalt szolidaritás jelenti az európai katasztrófakezelési politika egyik pillérét. Várakozással tekintek az Európai Parlamenttel való együttműködés folytatása elé, amelynek célja annak biztosítása, hogy az európai vészhelyzetek kezelésének eszközei a célnak megfelelőek legyenek.

Thomas Mann, a PPE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Tajvani Köztársaság augusztus 8-án alapjaiban rázkódott meg. A Morakot tájfun féktelen erővel söpört végig a szigeten, több mint 750 ember életét követelve. Több ezren mindenüket elvesztették és hatalmas földterületek maradtak parlagon. A veszteség több mint 2,5 milliárd eurót tesz ki. A súlyosan megrongálódott infrastruktúra helyreállítása hónapokig fog tartani. Szolidaritásunk jeleként mi európaiak, katasztrófasegély nyújtásával kívántuk támogatni a tajvani népet.

Kuneva asszony! Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja támogatja az Európai Bizottság által indított kezdeményezéseket. Annál inkább meglepő, hogy a tajvani nagykövetségeket arra utasították, hogy ne fogadjanak el semmilyen külföldi segílyt. Ez komoly bírálatokat váltott ki, és augusztus 13-án a teljesen sikertelen válságkezelő program kiigazítását tette szükségessé. Nem sokkal ezután Liu Chao-shiuan miniszterelnök lemondott.

Az izgatottság másik okát a Dalai Láma szeptember eleji több napos tajvani látogatása jelentette. Mindössze a túlélőkkel akart imádkozni az áldozatokért. A Dalai Láma széles körben figyelemre méltott beszédei és könyvei már évek óta az együttérzés üzenetét közvetítik. A kínai kormány megint csak hangosan tiltakozott és hatalmas nyomást fejtett ki. Felháborító, hogy Peking ismételten politikai kérdést csinált a Dalai Láma egy tisztán humanitárius cselekedetéből. Tajvannak fel kell tennie magának azt a kérdést, hogy valójában kinek az oldalán áll. Ma Ying-jeou elnök a Nobel-békedíj nyertesét csak saját népe erőteljes tiltakozását követően engedte be az országba.

Biztos asszony! Fokoznunk kell a Tajvannal folytatott párbeszédünket – a humanitárius kérdéseket, de az alapvető értékeinkkel kapcsolatos kérdéseket illetően is. A demokrácia, az emberi jogok és a szolidaritás elválaszthatatlanok egymástól, még ebben a feltörekvő ázsiai országban is.

Victor Boştinaru, az S&D képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Először is engedje meg, hogy őszinte együttérzésemet fejezzem ki e hatalmas tragédia iránt, amely augusztus 8-án csapott le Tajvanra, és különösképpen mindazon emberek iránt, akiket e súlyos katasztrófa hihetetlen pusztító ereje ölt meg.

Az elmúlt közel 50 évben a Morakot volt a Tajvanra lecsapó leggyilkosabb tájfun, amely augusztus elején végzett pusztítást a szigeten, mintegy 700 ember halálát, illetve eltűnését okozva és több ezer ember kitelepítését téve szükségessé, és amelyben több száz falusi otthont temetett maga alá az iszapcsuszamlás.

Ez alkalommal Kína nagy érzékenységről tett tanúbizonyságot, amikor azonnali segílyt küldött a tajvani áldozatok megsegítésére. Nemcsak a kínai kormány, de a magánvállalatok és a különböző szervezetek is

készen álltak a sziget megsegítésére, idesorolva az Egyesület a Tajvani-szoroson Keresztüli Kapcsolatokért szervezetét és a Vöröskeresztet anyaországi szervezetét is.

A kínai lakosság adománygyűjtési események szervezésével járult hozzá a katasztrófa sújtotta szigetet megsegítéséhez.

A legutóbbi adatok szerint, a kínai anyaország ez idáig mintegy 1 milliárd CNY-t adományozott a tájfun áldozatainak, ami közel 150 millió USD-nek felel meg. Ebben a helyzetben fontos szerepet játszott az a több száz kórház, amelyet Kínából küldtek Tajvanba annak érdekében, hogy fedél kerüljön az otthonukat elvesztett emberek feje fölé.

Szeretném kiemelni azt a tényt, hogy az Európai Unió, amely csatlakozik az „egy Kína” elvhez, üdvözli a Kína által e tragikus esemény során Tajvannak nyújtott segítséget, mert ez javulást mutat a két terület közötti kapcsolatokban, és egyértelmű, hogy az ilyen kapcsolatokban végbement javulás nagyobb stabilitáshoz vezethet ebben a térségben.

Hiszem azt is – és ezzel be is fejezem –, hogy ismerve a katasztrófa méreteit, az Európai Uniónak érvényesíteni kell egyik alapvető értékét, a szolidaritást, és további anyagi és pénzügyi támogatást kell felajánlania Tajvannak, ezzel segítve az újjáépítés nehéz feladatában.

Charles Tannock, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! A Morakot tájfun által okozott pusztítás és rombolás képei hosszú ideig az emlékezetünkben maradnak, de Tajvanon sokan éveken keresztül fognak együtt élni e tragédia következményeivel. Több mint 700 ember lelte halálát és sok tízezen szembesültek a súlyos pusztítással.

A Ma elnök vezette tajvani kormány azonnal cselekedett, és katonákat küldött a legsúlyosabban érintett közösségekhez és területekre, valamint segítséget kért a nemzetközi közösségtől. Gratulálni kell az EU svéd elnöksége és a Bizottság munkájához, amiért működésbe hozták a közösségi katasztrófavédelmi mechanizmust. Igazán remélem, hogy a Bizottság most a Tajvannak nyújtott hosszabb távú segítségnyújtás mellett kötelezi el magát annak érdekében, hogy annak népe és gazdasága számára lehetővé váljon a teljes talpra állás és az infrastruktúra újjáépítése.

Nincs kétségem afelől, hogy Tajvan népe és kormánya hálás az EU részéről megnyilvánuló szolidaritásért és támogatásért. Ezenfelül az EP–Tajvan baráti kör elnökeként örömmel várom, hogy megismerhessem a legújabb fejleményeket, amikor is a jövő hónapban az EP-képviselőkkel álló küldöttség vezetőjeként Tajvanba utazom.

Az éghajlatváltozás eredményeként azonban a Tajvant ért csapás egyre mindennaposabbá válhat mind Tajvanon, mind pedig világszerte. Az ilyen meteorológiai jelenségeknek kiszolgáltatott szigetként és globális ipari hatalomként ezért alapvető fontosságú Tajvan számára annak lehetőségét biztosítani, hogy érdemben és méltósággal vehessen részt a megfelelő nemzetközi, főképp az időjárással és éghajlatváltozással foglalkozó szervezetekben. Kiváltképpen azt kell lehetővé tenni, hogy Tajvan részt vehessen az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményében és a Meteorológiai Világszervezetben.

A Tanács és a Bizottság egyaránt támogatja, hogy Tajvan most érdemben vegyen részt az ENSZ testületekben, és remélem, hogy arra használják majd fel az e katasztrófából eredően Tajvan számára felkínált lehetőségeket, hogy elősegítsék Tajvan említett szervezetekben való részvételét.

Fiorello Provera, az EFD képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! A Tajvan népe iránti részvétem és támogatásom kifejezése mellett szeretném kihangsúlyozni az Európai Unió humanitárius erőfeszítésének időszerűségét ennél a katasztrófánál.

A Bizottság nem maradt tétlen és több tagállam is segélyt, illetve szakértői csoportokat küldött. Maga a Kínai Népköztársaság is segítette a tajvani hatóságokat, és ez egy olyan gesztus, amelyet én nagyon jelentősnek tartok. Ugyanakkor, ha a tajvani hatóságoknak és a térség országainak strukturális segítséget akarunk nyújtani ahhoz, hogy a jövőben képesek legyenek megbirkózni az ilyen jellegű fenyegetésekkel, akkor az Európai Uniónak támogatnia kell Tajvan megfigyelőként való felvételét a Meteorológiai Világszervezetbe és az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményébe.

Tajvan megfigyelőként való felvétele már jó eredményeket hozott más nemzetközi ágazati szervezetekben is, mint például a WHO-ban, és Tajvan felvétele ez esetben is a megelőzés egy gyakorlati formáját jelentheti, és a jövőben tovább csökkentheti a kockázatokat a sziget 23 millió lakosa és a térség egésze számára.

Astrid Lulling (PPE). - (FR) Elnök úr! Tajvan éppen most kerül ki egy olyan borzasztó természeti katasztrófából, amilyenre az elmúlt 50 év során nem került sor ebben az országban. A mi kötelességünk nemcsak szolidaritásunk kifejezése, de aktív szerepet kell vállalnunk a sziget elpusztított részeinek újjáépítésében is.

Szerencsére azt követően, hogy a Morakot tájfun lecsapott Tajvanra, a Bizottság és a Tanács is jelezte a segítségnyújtás iránti hajlandóságát. Most arra szólítom fel őket, hogy olyan konkrét segítyt nyújtsanak, amelyre a kormánynak és az ország lakosságának szüksége van, mivel még rengeteg a tennivaló. Megfelelő eszközök léteznek európai uniós szinten. Ezeket teljes mértékben ki kell használni.

Ahogy azt már néhány képviselőtársam is említette, ez a katasztrófa ismét felveti Tajvannak az ENSZ különböző ügynökségeiben való részvételét. Az EU-intézmények ezt elvben ösztönzik, de eljött az ideje, hogy lépések is történjenek a dolgok megváltoztatására. A tajvani hatóságoknak nem volt hozzáférése a tájfun súlyosságát jelző meteorológiai információkhoz. Ez elfogadhatatlan. Elengedhetetlenül fontos, hogy Tajvan csatlakozzon az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményhez, és ezáltal olyan helyzetbe kerüljön, hogy elkerülhesse a legrosszabbat, mivel semmi kétség sem fér ahhoz, hogy a jövőben további éghajlati válságok várhatók.

Én vagyok a tajvani-luxemburgi szövetség elnöke, és azt kell mondanom, hogy a Tajvannal való kapcsolatunkat illetően tovább már nem engedhetünk a kommunista Kína zsarolásának. Elengedhetetlenül fontos, hogy a Bizottság és Tanács teljesen egyértelműen támogassa ezt a kérdést.

Kriton Arsenis (S&D). - (EL) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim! Szeretném kifejezni a Tajvanon történt humanitárius tragédia miatt érzett mély fájdalommat, és szeretném elmondani, hogy Európai Unióként minden lehetséges módon segítenünk kell.

Tudjuk, hogy a Morakot tájfun 640 embert ölt meg és több mint 192 ember tűnt el. Egyetlen iszapcsuszamlás egy egész falut söpört le a térképről és több száz embert ölt meg. Mindez azonban, nem véletlenszerűen történt. Ezt egy elhúzódozó aszály előzte meg, amely csökkentette a talaj esőfelszívó képességét.

Az éghajlatváltozás következtében egyre gyakoribbá válnak az aszályok, az áradások és a gyorsan kialakuló szélsőséges időjárási körülmények. A tájfun olyan tengeri területeken következik be, ahol 27 °C a felszíni hőmérséklet. A hőmérséklet emelkedése jelentősen növelni fogja mind a tájfunok számát, mind pedig az intenzitásukat. Jelenleg 120 millió ember él tájfun által érintett területeken. 1980 és 2000 között 250 000 ember esett a tájfun áldozatául.

Mindezen okok miatt a szívünknek Koppenhágában kell lennie, ahol decemberben el fogjuk dönteni, hogy minden egyes országunk külön-külön maga védi-e meg saját ideiglenes, rövid távú érdekeit, vagy pedig közösen harcolunk-e a bolygónkért, az otthonunkért, az éghajlatváltozás visszafordításáért folytatott küzdelemben.

Vajon a fejlett és a fejlődő világ leáll-e a Tajvanon bekövetkezett katasztrófához hasonló katasztrófákhoz való hozzájárulással? Amennyiben leáll, akkor intézkedésekre van szükség. Vállalnunk kell, hogy a szükséges csökkentéshez megtegyük a szükséges kötelezettségvállalásokat annak megakadályozása érdekében, hogy a hőmérséklet 2 °C fölé emelkedjen. A zsebünkbe is be kell nyúlnunk, hogy pénzügyi támogatást nyújtsunk a fejlődő világnak azért, hogy kivegye a részét a megoldásból és segítsen az éghajlatváltozás elleni küzdelemben.

Mi vagyunk az a fejlődő világ, amely az éghajlatváltozást okozta. Mi vagyunk a szennyezők, és a „szennyező fizet” elv értelmében, amelyet mi magunk fogadtunk el, nekünk kell fizetnünk. Oly módon kell fizetnünk, hogy pénzügyi támogatást adunk a fejlődő országoknak.

Bastiaan Belder (EFD). - (NL) Elnök úr! Ez egy példátlan méreteket öltő katasztrófát jelentett Tajvan számára. Óriási a tragédia a hegyekben. Egész falvak tűntek el és vélhetően több ezer ember halt meg, illetve tűnt el. Több tízezer, sőt lehet, hogy ennél is több túlélőt helyeznek most el katonai táborokban. Így írja le a jelenleg Tajvanon tevékenykedő, a hazából, Hollandiából származó Menno Goedhart főképviseelő a Morakot tájfun pusztító hatásait. Először is innen a Parlamentből szeretném együttérzésemet kifejezni Tajvan kormánya és állampolgárai iránt.

Menno Goedhart által a tajvani barátainak jelenleg felkínált gyakorlati segítségnyújtáson túlmenően, és miközben nagyra értékelem mindazt, amit az európai oldal ez idáig tett, szeretnék feltenni a Bizottságnak az európai-tajvani kapcsolatok megerősítésével kapcsolatban néhány kérdést. Először is a Bizottság a jövő

hónapban a tajvani állampolgárok vízumrendszerének enyhítését célzó javaslatot fog előterjeszteni. Az Egyesült Királyság és Írország már jó példával járt elő ezen a téren. Másodszor, egy új jelentés világosan megmutatta, hogy mind Tajvan, mind pedig az Európai Unió számára hatalmas előnyökkel járna, ha sikerülne kereskedelemfejlesztő intézkedésekben (TEM) megállapodni. Egyetért-e a Bizottság ennek mielőbbi megkötésével?

Végezetül, szeretném teljes támogatásomról biztosítani azon képviselőtársaimat, akik Tajvan hihetetlen nemzetközi elszigeteltségének megszüntetése mellett érveltek. Egy ilyen elszigeteltség valóban elfogadhatatlan főképp, ha emberéletekről van szó, akárhol is éljenek.

Ville Itälä (PPE). - (FI) Elnök úr! Tajvant augusztus 8-án egy hatalmas méretű emberi katasztrófa érte. Az eset komoly veszteségekkel járt, és a gazdasági károk is óriásiak voltak. Itt az ideje annak, hogy segítséget nyújtsunk. Itt az ideje, hogy megmutassuk Tajvan állampolgárai iránti szolidaritásunkat. Együttérzésről kell tanúbizonyságot adnunk, de ezen túlmenően pénzügyi támogatást is nyújtunk kell, és ahogy azt a biztos asszony is elmondta, válságkezelő eszközöket kell most elfogadnunk. A tajvaniaknak most meg kell adnunk minden emberileg lehetséges segítséget. Szeretném kifejezni a Tannock úr által javasolt, Tajvan felé irányuló hosszabb távú segítségnyújtás elképzelése iránti támogatásomat is, amelynek célja, hogy a lehető legjobb eredményt érjük el és megmutathassuk, hogy ők is emberek és a barátaink.

Janusz Władysław Zemke (S&D). - (PL) Szeretném megköszönni a biztos asszonynak ezt a tájékoztatást. Ugyanakkor a kérdésem egy kicsit más jellegű. Tajvant tragédia érte a közelmúltban. Ugyanakkor tökéletesen tisztában vagyunk azzal a ténnyel, hogy sok hasonló jellegű katasztrófa fordult már elő a múltban és, hogy a jövőben is még sok ilyen fog bekövetkezni. Ezért a következő kérdést szeretném feltenni a biztos asszonynak. Rendelkezik-e az Európai Unió és különösen a Bizottság az ilyen helyzetek kezelésére alkalmazható bármilyen szabványos eljárással? Létezik-e egy sürgősségi cselekvési csomag, illetve vannak-e országspecifikus intézkedések? Létezik-e továbbá hosszú távú cselekvési terv?

Úgy gondolom, hogy nem lenne szerencsés, ha eltérő módokon, a különböző országok helyzetétől függően reagálnánk ezekre a tragédiákra. Úgy gondolom, hogy a katonai erőkhöz hasonlóan a válsághelyzetekre is ki kell dolgoznunk bizonyos szabványos eljárásokat. Ezt akartam megkérdezni a biztos asszonytól.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). - (NL) Elnök úr! A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoportja a Parlament számos képviselőcsoportjához hasonlóan, együtt érez Tajvan lakosságával és örülünk annak, hogy a Bizottság úgy reagált, ahogy azt tette. A Bizottságnak ebben a szellemben kell folytatnia. Az emberi katasztrófa mellett azonban a nagy problémát természetesen Tajvan elszigeteltsége jelenti. Lehetőség van arra, hogy fenntartsuk az „egy Kína” elvet miközben jó munkakapcsolatot alakítunk ki Tajvannal. Tajvan megfigyelőként könnyedén közreműködhet az Egészségügyi Világszervezetben. Ugyanez vonatkozik a Meteorológiai Világszervezetre és az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményére is. Ez mind lehetséges, és az „egy Kína” elvet sem akadályozza. Egyetértek Belder úrral a vízumrendszer enyhítését illetően, és osztom Godehart úrról, a tajvani holland képviselőről mondott jó véleményét. Véleményem szerint ezért nem szükséges, hogy Tajvant továbbra is elszigeteljük. Munkakapcsolatok, a dolgoknak erről kell szólnia.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - Elnök úr, először is szeretném mély együttérzésem kifejezni a Morakot tájfunban meghalt emberek családtagjai iránt.

Sajnálatos, hogy több százan haltak meg, mások elveszítették szeretteiket, és sokan mások megsérültek.

Mint ahogy több megfigyelő is megjegyezte, az áldozatok száma kevesebb lehetett volna, ha a kormány összehangoltabban reagált volna a tájfunra. A kormány nem jelezte előre a szigethez közeledő trópusi vihar súlyosságát. Ugyanakkor tudjuk, hogy Tajvan egy igen fejlett csúcstechnológiai ipárral rendelkezik és a világ egyik legnagyobb GPS-rendszer gyártója.

A felelősség részben annak a ténynek tulajdonítható, hogy Tajvan még nem tagja a Meteorológiai Világszervezetnek (WMO), ahogy azt már egyes képviselők is megemlítették. Tajvan elővigyázatosabb lehetett volna, ha a WMO ellátta volna friss információkkal. Ezért meggyőződése, hogy újra eljött annak az ideje, hogy felvessük Tajvan WMO-tagságának kérdését, nemcsak politikai, de humanitárius okok miatt is.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - (RO) Elnök úr, biztos asszony! A Tajvanra lecsapó tájfun több százezer ember életét érintette és több tízezer otthonot tett tönkre. Az Európai Unió által nyújtott segélynek feltétlenül kell lennie. A cél az áldozatok mielőbbi megsegítése.

Az Európai Unió egy aktív adományozó, amely a nem kormányzati szervezetekkel és az ENSZ különleges ügynökségeivel együttműködésben biztosít pénzeszközöket orvosi kezeléshez, logisztikai támogatáshoz és

az elpusztult területek újjáépítéséhez. A koppenhágai konferencián sok mindent kell majd megbeszélni, és intézkedéseket szándékozunk hozni abból a célból, hogy a szennyezőanyag-kibocsátás csökkentéséről létrejöjjön egy jövőbeli, Kiotó utáni megállapodás. Ezért elsősorban olyan intézkedéseket vitatunk meg, amelyek az éghajlatváltozást előidéző okokat csökkentik.

A koppenhágai konferencia részeként szeretném, ha különleges figyelmet kapnának az alkalmazkodással kapcsolatos intézkedések is, mivel folyamatosan nagy erejű viharokkal, áradással, hosszan tartó aszályal és erdőtüzekkel kell majd szembenéznünk. Arra is ösztönzőm az Európai Uniót, hogy adjon humanitárius segítséget Tajvannak, valamint nyújtson segítséget az újjáépítéshez és különösképpen a lakosság számára.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Sorrendben fogok kitérni a kérdésekre.

Először is, ami Mann úr kérdésének lényegi részét, azaz a Bizottság Tajvannak nyújtott, a lakosság jelenlegi igényeinek kielégítését célzó támogatását illeti: Tajvan tájékoztatást kapott a Bizottság katasztrófa utáni igényfelmérési mechanizmusáról, de ez idáig semmilyen megkeresést sem kaptunk. Amennyiben beérkezik egy ilyen megkeresés, akkor azt figyelembe fogjuk venni.

Ami pedig a Tajvani-szoroson átvívelő kapcsolatok jelenlegi helyzetével kapcsolatos bizottsági álláspontot illeti – ami Boștinaru úr kérdése volt –, a Bizottság üdvözlöi a Tajvan és Kína között az elmúlt év során tapasztalható közeledést. Ez lehetővé tette a két fél közötti feszültség csökkentésével a Tajvani-szoroson átvívelő kapcsolatok javulását, valamint az olyan kétoldalú kérdések előmozdítását, mint a közvetlen légi és tengeri összeköttetés.

Határozottan támogatjuk a két fél közötti kétoldalú megbeszéléseket, amelyek további előrelépést tesznek lehetővé. Üdvözljük a kínai segítségnyújtást is.

Ami Lulling és Andrikené asszony, valamint van Baalen és Tannock úr kérdését illeti, amely Tajvannak a Meteorológiai Világszervezetben való részvételére vonatkozik: összhangban az Európai Uniónak a 2008 szeptemberében kiadott nyilatkozatban kifejtett álláspontjával és az EU „egy Kína” elvével, az Európai Bizottság adott esetben támogatja Tajvan nemzetközi szervezetekben való érdemi részvételét. A továbbiakban is ezt fogjuk tenni.

Lulling asszony és Mann úr segítségnyújtással kapcsolatos kérdésére az a válaszom, hogy a közösségi katasztrófavédelmi mechanizmus keretében Svédországból és Lengyelországból nyújtottunk támogatást. Ezt a segítséget hálával fogadták, amit Ma elnök úr tolmácsolt a Bizottság elnökének, Barroso úrnak.

Ami a Dalai Láma tájfunt követő tajvani látogatást illeti, a Dalai Láma utazásáról a tajvani hatóságok hozták meg a döntést, és az Európai Bizottság nem kíván ehhez megjegyzést fűzni.

A Belder úr által felvetett kérdéssel kapcsolatban, amely az EU-ba látogató tajvaniak vízummentes belépésének engedélyezésére vonatkozó bizottsági álláspontot érinti: a Bizottság a vonatkozó jogszabályok felülvizsgálatának keretében megvizsgálja azon országok és személyek jegyzékének kiigazítási lehetőségét, amelyek mentesíthetők a vízumkötelezettség alól az Európai Unióba, elsősorban a schengeni térségbe történő látogatás esetén, és ezzel összefüggésben Tajvan esetét is meg fogja vizsgálni.

Zemke úr kérdésére válaszolva, amely a katasztrófák esetén alkalmazott szabványos eljárásokra irányul, illetve azzal kapcsolatos, hogy hasonló esetekben miként fogunk a jövőben eljárni, a Bizottság két prioritásra összpontosít: az első a készenléttel és a válaszadással kapcsolatos munka folytatása, a második pedig a katasztrófák megelőzése.

Először is fontosnak tartjuk biztosítani, hogy minden esetben rendelkezésre álljon az EU segítségnyújtása. A Parlament támogatásával 2008-ban elindítottuk az EU gyorsreagálási képességére vonatkozó kísérleti projektet és előkészítési műveleteket. Az első tapasztalatok alapján adott esetben a Bizottság további javaslatokat fog előterjeszteni az EU gyorsreagálási képességének fejlesztésére, amelynek finanszírozása az EU-műveletekre előirányzott nemzeti forrásokból történik.

Másrészről pedig arra törekszünk, hogy uniós szinten átfogó koncepcióval rendelkezünk a katasztrófamegelőzés tekintetében. 2009 februárjában a Bizottság közleményt adott ki a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról. Szívesen fogadnánk a Parlament e közleménnyel kapcsolatos visszajelzését.

Elnök. – A vitát lezárom.

9. Viták az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)

9.1. Emberi jogi jogvédők ellen elkövetett gyilkosságok Oroszországban

Elnök. – Hat állásfoglalásra irányuló indítványt⁽³⁾ juttattak el hozzám az emberi jogi jogvédők ellen Oroszországban elkövetett gyilkosságokról (az eljárási szabályzat 122. cikke).

Heidi Hautala, szerző. – (FI) Elnök úr, azt hiszem, meg kellene emlékeznünk az észak-kaukázusi régióban nemrég meggyilkolt emberi jogi aktivistákról, és gyertyát gyújtanunk az emlékükre. Nem feledkezhetünk meg arról, hogy Natalija Jesztemirova, Zarema Szadulajeva, Alik Dzsabrailov és sokan mások, akik az emberi jogok védelmében folytatott küzdelemben veszítették életüket, mindannyiunk részéről megérdemlik a támogatást. Sajnálatos módon addig nem tudtuk őket kellőképpen támogatni, amíg még életben voltak.

Riasztó, hogy Oroszország mindeddig nem tudott elég szigorú bünyügyi nyomozást folytatni ahhoz, hogy megoldja ezeket a gyilkossági ügyeket és bíróság elé állítsa a bűnösöket. Tudomásul vettem, hogy az Európai Unió hivatalosan is felvette a kapcsolatot Oroszországgal e kérdéssel kapcsolatban. Elég nyilvánvaló azonban, hogy az erőfeszítéseink nem elegendők, és komolyan mérlegelnünk kell, hogyan tudnánk Oroszországban érvényesíteni a jogállamiságot, és hogyan helyezhetnénk sokkal inkább előtérbe ezt a kérdést az országgal való új partnerségi és együttműködési megállapodásról szóló tárgyalások során.

Azon is el kell gondolkodnunk, hogy az oroszországi emberi jogi jogvédőket hogyan tudnánk a jelenleginél sokkal jobban támogatni. Meg kell beszélnünk, hogy tudnánk-e védelmet kínálni a veszélyben lévőeknek, és hogy van-e mód arra, hogy az uniós intézmények azonnali vízumot intézzenek a részükre, hogy elmenekülhessenek Oroszországból, ahol az életük forog kockán. A Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportjának véleménye szerint fontos, hogy az Európai Parlamentnek legyen egy olyan központja, amely terjeszti a veszélyben lévő emberi jogi aktivisták helyzetére vonatkozó információkat, és a többi intézménnyel együttműködésben megpróbál segíteni rajtuk. Sokat tudnánk tenni e téren. Anna Politkovszkaja egyszer azt mondta, hogy a Nyugat sokat tehet, de a Nyugat oly keveset tesz.

(Taps)

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, a rendelkezésemre álló rövid időt arra fogom fordítani, hogy világossá tegyem képviselőcsoportom álláspontját, amely nem írta alá a közös nyilatkozatot, és külön állásfoglalást nyújt be.

Először is azt szeretném mondani, hogy Natalija Jesztemirovát, Zarema Szadulajevát és Alik Dzsabrailovot illetően teljes mértékben egyetértünk a közös állásfoglalással.

Döbbenettel értesültünk ezekről az újabb merényletekről, hiszen ezek valójában csak egy töredékét jelentik a csecsenföldi emberi jogi aktivisták elleni merényleteknek.

Állásfoglalásunkban pontosan ugyanarra szólítunk fel, mint amire a közös állásfoglalás is felszólít: elítéljük a támadásokat, vizsgálatot követelünk, továbbá aggodalmunkat fejezzük ki az oroszországi aktivisták emberi jogainak romlása miatt.

Amiben a mi álláspontunk eltér a közös állásfoglalástól, az az összes emberi jogi jogvédőre és az észak-kaukázusi régió helyzetére vonatkozó általános utalás. Úgy véljük, hogy ezeket a kijelentéseket más helyeken meg lehetne tenni – és én vállalom, hogy meg is teszem –, különösen majd az Európai Unió és Oroszország közötti csúcstalálkozót megelőző állásfoglalásban. Szeretnénk, ha ez az emberi jogi aktivistákkal foglalkozó napirend és ezen aktivisták védelme helyet kapna abban az állásfoglalásban, de az Oroszországgal esedékes összes jövőbeni tárgyalásainkban is.

Hozzátenném, hogy a problémát tehát csak az idő és a hely jelenti. Ez politikai kérdés, amellyel politikai úton kell foglalkozni, és nemcsak itt, amikor a sürgős eseteket tárgyaljuk. Ezért döntöttünk úgy, hogy különbséget teszünk ebben a dologban, de a probléma lényegét illetően természetesen teljes mértékben egyetértünk a többi képviselőcsoporttal.

⁽³⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

Renate Weber, szerző. – Elnök úr, néhány tényt szeretnék megismertetni a tisztelt Házal. Csak ez év januárjában történt, hogy Sztanyiszlav Markelov emberi jogi ügyvédet, aki a meggyilkolt Anna Politkovszkaja újságíró ügyében járt el, fényes nappal Moszkva belvárosában lelőtték. Ugyanekkor halálos lövést érte Anasztazia Baburova újságírónőt is, aki védeni próbálta Markelovot.

Júliusban Natalija Jesztemirovát, az ismert orosz emberi jogi aktivistát és újságíró holtan találták meg Ingusföldön, nem sokkal azután, hogy fegyveresek elrabolták a szomszédos Csecsenföldről. Nem egészen egy hónappal később újabb polgári aktivistákat raboltak el és gyilkoltak meg, Zarema Szadulajevát és férjét.

Augusztusban Malik Ahmedilov újságíró nem sokkal azután lőtték agyon, hogy távozott dagesztáni otthonából. Kevesebb, mint nyolc hónap alatt hat kiemelkedő újságíró és emberi jogi aktivista halt meg.

Ezek az emberrablások és gyilkosságok csak a jéghegy csúcsát jelentik, ami az oroszországi emberi jogi helyzet leromlásának következménye, ahol a független személyeknek – ügyvédeknek, újságíróknak és más aktivistáknak – egyre gyakrabban kell szembenézniük az erőszakkal, a fenyegetésekkel és az indokolatlan bűnvádi eljárással.

Nem lehet továbbra is figyelmen kívül hagyni az emberi jogok megsértését Oroszországban, és különösen az észak-kaukázusi térségben. Nem lehetünk annyira naivak, hogy elhiggyük, hogy a világ egyik legerősebb titkosszolgálatával felvértezett oroszországi szuperhatalom nem képes megtalálni és bíróság elé állítani az elkövetőket.

Politikai színeinktől függetlenül mindannyiunknak meg kell értenie, hogy az emberi jogvédők elleni támadások büntetlensége még több erőszakhoz és a törvénytelen kultúrájának eluralkodásához fog vezetni. Az orosz hatóságoknak az emberi jogvédőkről szóló ENSZ-nyilatkozatnak megfelelően biztosítaniuk kell az emberi jogvédők számára a fizikai biztonságot, a szabad mozgást és a szólásszabadságot.

Bernd Posselt, szerző. – (DE) Elnök úr, egykori korelnökünket, Habsburg Ottót egyszer arról kérdezték, hogy nem bánja-e, hogy császár helyett európai parlamenti képviselő lett. Azt mondta, nem bánja, mivel ha császár lenne, egy bolondot is „Öexcellenciájának” kellene szólítani, de európai parlamenti képviselőként nevén nevezheti a bolondokat. Ez a történet jut eszembe olyankor, amikor emberi jogi kérdésekről van szó.

Az Európai Parlament nem diplomáciai testület; politikai parlamenti testület vagyunk, kimondhatjuk az igazságot. Van egy mondás, miszerint „fejétől búzlik a hal”. Itt nem arról van szó – és szeretném megköszönni Weber asszonynak, hogy ilyen világosan beszélt –, hogy ezek az incidensek és gyilkosságok a Kaukázus térségében véletlenszerűen vagy valamilyen sötét erők munkája nyomán történnének, hanem arról, hogy mióta Putyin úr hatalomra került – ami összekapcsolódik Csecsenföld kérdésével és a rejtélyes moszkvai házbombantásokkal –, évek óta ott húzódik a vérnyom, amely mindig visszavezet Csecsenföldre, és ártatlan embereket érint: polgári lakosokat, és különösen emberi jogi aktivistákat, akik a már említettekhez hasonlóan – közülük sokakat egyébként személyesen is ismertünk – nemcsak a csecsenek jogaiért küzdenek, hanem a demokratikus Oroszországért is, hogy Csecsenföld és Oroszország népe megértse egymást, és végre eljőjön a béke a Kaukázusban. Ezeket az embereket sorra meggyilkolják.

De Keyser asszony, ezért volt szükség arra, hogy sürgősségi vitát tartsunk. Köznevetség tárgyává tesszük magunkat, ha azt a nőt, akit itt méltattunk a Házban, és aki az emberi jogok melletti elkötelezettsége okán Strasbourgban is felkeresett bennünket, a szemünk láttára ölik meg, mi pedig későbbi időpontra halasztjuk az erről szóló vitát.

Oroszország figyelmesen szemléli, hogy vagyunk-e olyan helyzetben, hogy azonnal reagáljunk – tehát azonnal kell reagálnunk, azzal, hogy kimondjuk: vessenek véget a gyilkosságoknak, az emberi jogok megsértésének, garantálják Csecsenföld és Oroszország szabadságát, de mindenekelőtt vessenek véget az emberi jogok módszeres megsértésének és a rejtélyes körülmények övezte gyilkosságoknak.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), szerző. – (PL) Az emberi jogok oroszországi megsértésének kérdése ismét megjelent az Európai Parlament napirendjén.

A vallási és etnikai kisebbségek szisztematikus üldöztetése mellett az emberi jogi aktivisták rendszeresen gyilkosság áldozatává válnak. Oroszországban az újságírók és a civil szervezetek dolgozói nap mint nap az életüket teszik kockára munkájuk során. Lassan már mindennapos eseménnyé válnak a fenyegetések, az emberrablások, a kínzások, az önkényes letartóztatások és a gyilkosságok. Az a tény, hogy az orosz hatóságok nem folytatnak aktív nyomozást a bűncselekmények ügyében, hogy nem értek el valódi eredményeket, az elkövetők pedig továbbra is szabadlábon vannak, nemcsak a hatóságok fellépésének teljes hatástalanságát bizonyítja, hanem hallgatóságos beleegyezésüket és közönyüket is.

Az emberi jogok tiszteletben tartását az Európai Unió és Oroszország közötti kapcsolatok egyik fő kérdésének kell tekinteni. Kötelességünk követelni, hogy Oroszország gondoskodjon a megfelelő, hatékony vizsgálatok végrehajtásáról, az elkövetők megbüntetéséről és vessen véget ennek a szörnyű gyilkosság sorozatnak.

Cornelia Ernst, szerző. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, új európai parlamenti képviselőként hadd kezdjem azzal, hogy az emberi jogi kérdéseket pártom, a német Baloldal is rendkívül fontosnak tekinti, és elítéljük az emberi jogok mindenfajta megsértését, függetlenül attól, hogy hol vagy kik követik el. Ennek semmi köze a nemzeti ügyekbe való beavatkozáshoz.

Évek óta őszinte aggodalommal és felháborodással tölt el az a tény, hogy a csecsenföldi helyzettel foglalkozó emberi jogi aktivistákat sorra meggyilkolják. Natalija Jesztemirova, Sztanyiszlav Markelov, Zarema Szadulajeva – hogy csak néhány nevet említsünk az igazán megrázó gyilkosságok példái közül. Ezért fontos, hogy mi itt a Házban foglalkozzunk ezzel a kérdéssel.

Aggasztónak tartom, hogy nem vizsgálják ki az olyan eseteket, mint Anna Politkovszkaja meggyilkolása. Ha ezt az eljárást most újraindítják, őszintén remélem, hogy az elkövetőket megtalálják és őrizetbe veszik, máskülönben fennáll a további vérontásnak, és a fellépés hiányával voltaképpen engedélyezik az ilyenfajta tetteket. Pusztán annyit várunk el, hogy ezeknek a gyilkosságoknak az ügyében végezzenek azonnali, teljes körű vizsgálatot, hogy könyörtelenül foglalkozzanak ezzel az üggyel, és hogy Oroszország ne várjon tovább, hanem maga is szálljon harcba az emberi jogok védelmében. Az nem lehet, hogy az emberi jogok védelme egyfajta halálos ítéletet jelentsen az ezzel foglalkozó embereknek. Meggyőződésem továbbá, hogy a most következő EU–Oroszország csúcstalálkozóznak sürgősséggel kell foglalkoznia ezekkel a kérdésekkel, és nem csupán mellékes kérdésként, hanem az általuk megérdemelt fontossággal.

Én személy szerint azt is elvárom, hogy az emberi jogi kérdésekről őszintén tárgyaljunk itt a Házban. Jobban örültem volna, ha az ehhez hasonló kérdéseket nem csütörtök délután vitatnánk meg, és úgy hiszem, ezeknek a témáknak akkor is foglalkoztatnia kellene bennünket, ha a vállalkozásról és a kereskedelemről lenne szó. Az ilyen kérdések gyakran a második helyre szorulnak. Ezen változtatni akarunk, és ezt még el akartam mondani.

Filip Kaczmarek, a PPE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, egy magas bűnözési rátájú országban elő lehetne állni azzal az elmélettel, hogy az emberi jogi aktivisták halála véletlen egybeesés következménye. Véletlen egybeesés annyiból, hogy ezekben az országokban általában véve sokan esnek áldozatul a bűnözésnek. Ma, szeptember 17-én emlékeztetnem kell Önöket egy szomorú évfordulóra, mégpedig Lengyelország szovjet megszállásának 70. évfordulójára. A megszállást követően a szovjet csapatok legalább 21 768 lengyel állampolgárt lőttek agyon. Hogy miért említem meg ezt a tényt? Azért, mert az oroszok most azt állítják, közönséges bűncselekmény történt, ugyanúgy, ahogy az emberi jogi aktivisták elleni gyilkosságok is „közönséges bűncselekmények”.

Az emberi jogi aktivisták oroszországi meggyilkolása olyan méreteket ölt, hogy vétkes hanyagság ezt a jelenséget a „közönséges bűnözés” következményeként értékelni. Nem tartható az az elmélet, miszerint ezek a gyilkosságok „véletlen egybeesés” művei. A gyilkosságok szisztematikus jellege azt mutatja, hogy van valami az oroszországi politikai és társadalmi légkörben, ami előidézi ezeket a rendszeres gyilkosságokat. Az országban uralkodó morális válság, a halál trivializálásának tendenciája, az elembertelenedés, relativizmus és az értékek eltűnése tehető felelőssé azért, hogy ezt a problémát nem veszik komolyan. Úgy vélem, az állásfoglalásunk kiegyensúlyozott, és segíteni fogja az oroszokat a kérdés rendezésében.

Justas Vincas Paleckis, az S&D képviselőcsoport nevében. – (LT) A Szocialisták és Demokraták Képviselőcsoportja nem maradhat közömbös az oroszországi emberi jogi aktivisták ellen a közelmúltban elkövetett gyilkosságok ügyében. Nem hagyhatjuk, hogy Anna Politkovszkaja, Natalija Jesztemirova, Zarema Szadulajeva és Andrej Kulagin halála hiábavaló maradjon. Mélységesen elítéljük e barbár tettek elkövetőit, valamint azt a tényt, hogy Oroszország egyes régióiban sajnálatos módon a büntetlenség légköre uralkodott el, és a politikai gyilkosságokat nem vizsgálják ki.

Dimitrij Medvegyev orosz elnök azt ígérte, hogy a gyilkosságok elkövetőit kézre fogják keríteni és meg fogják büntetni. Az előző elnökhöz képest határozottabban reagált, de ezek egyelőre csak szavak. Az idő fogja eldönteni, hogy az orosz hatóságok végig tudják-e vinni az ország polgárai és a nemzetközi közösség szempontjából oly fontos kötelezettségvállalásokat. Véleményünk szerint a javasolt állásfoglalásban az észak-kaukázusi térségben történt orosz fellépésekről adott értékelés túllépte az állásfoglalás alkalmazási területét, ezért a szociáldemokraták úgy határoztak, hogy saját külön dokumentumot fogadnak el. A szociáldemokraták meg vannak győződve arról, hogy az oroszországi emberi jogi helyzetben valódi javulást hozna, ha az EU–Oroszország emberi jogi konzultációt sikerülne fokozni. Az Európai Parlamentnek, az

állami dumának, a civil, társadalmi és emberi jogi szervezeteknek az EU-ban és Oroszországban egyaránt tevékenesen hozzá kell járulniuk ezekhez a konzultációkhoz. Hangsúlyozzuk, hogy az emberi jogok védelméről az EU és Oroszország vezetőinek következő találkozásánál hosszasan kell tárgyalni. Ez a kérdés az EU és Oroszország közötti új megállapodás elválaszthatatlan részévé kezd válni.

Laima Liucija Andrikenė (PPE). - (LT) Ez az emberi jogi aktivisták ellen Oroszországban elkövetett gyilkosságokról szóló vita és európai parlamenti állásfoglalás rendkívül fontos, különösen most, amikor egymás után érkeznek a hírek az emberi jogvédők, köztük Natalija Jesztemirova, Alik Dzsabrailov, Zarema Szadulajeva és mások elleni gyilkosságokról. Az Európai Unió nem nézheti közönyösen az emberi jogi aktivisták brutális meggyilkolását. Oroszországhoz fűződő kapcsolatainkban hangsúlyoznunk kell, és hangsúlyozzuk is, hogy ezeknek a gyilkosságoknak a kivizsgálása túl sokáig tart, és rendszerint a bűnösök megnevezése nélkül zárul le. Ez az elfogadhatatlan gyakorlat Oroszországban kezd általánossá válni, különösen a csecsenöldi bűncselekmények esetében, ahol virágzik a büntetlenség. Alapvető értékeink közé tartozik az emberi jogok, az emberi méltóság és az emberi élet tiszteletben tartása, és semmilyen pragmatikus érdek nem helyezhető előbbre ezen értékeknél. Véleményem szerint becsületbeli ügy, hogy Dimitrij Medvegyev orosz elnök gondoskodjon arról, hogy mindent megtegyenek az emberi jogvédőket érintő emberrablások és gyilkossági esetek teljes körű kivizsgálása és a bűnösök bíróság elé állítása érdekében.

Tunne Kelam (PPE). - Elnök úr, az oroszországi emberi jogi helyzet rosszabbodott. Arra hívjuk fel az orosz hatóságokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt az emberi jogvédők védelmének biztosítása érdekében. Tudjuk, hogy ehhez leginkább egy dolog hiányzik, mégpedig hogy meg akarjanak tenni „mindent”. Meg lehet tenni, hiszen a Kreml meghatározó befolyással van az orosz hatalmi struktúrára és a bíróságra. Emiatt tehát, ha az orosz bírói testület nem védi meg az emberi jogok védelmezőit, feltételezhető a rendszer bűnrészsége ezekben a bűncselekményekben.

Mai üzenetünket az EU kormányaihoz és a Bizottsághoz kell intéznünk. Amíg a Kreml azt feltételezi, hogy az emberi jogvédők sorsa miatti aggodalom a nyilatkozatok szintjén marad, és semmilyen következménye nincs a gazdasági kapcsolatokra nézve, Putyin úr és Medvegyev úr arra következtethet, hogy az EU nem tudta levonni a tanulságokat Anna Politikovszkaja égbekiáltó meggyilkolásából.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Olyan napon tárgyaljuk az emberi jogok oroszországi megsértését, amely valóban erősen szimbolikus értékű. Pontosan 70 évvel ezelőtt, 1939. szeptember 17-én történt, hogy a Vörös Hadsereg – miután lepaktált Hitlerrel – elfoglalta a német megszállás ellen küzdő Lengyelország egyharmadát. Sztálin katonái lengyelek ezreit gyilkolták le, és százezreket hurcoltak el a szovjet munkatáborokba. Katyń-ban Sztálin utasításai nyomán több ezer lengyel tisztet öltek meg. Szeptember 17-e számunkra mindörökké a sztálini Oroszország szegényének napja marad.

A mai Oroszország nem elég bátor ahhoz, hogy szembenézzen ezzel a szörnyű igazsággal. Jelenlegi kormánya cseppet sem meggyőző indoklásokkal próbálja magyarázni a Hitlerrel kötött egykori szövetséget. Moszkva a mai napig nem engedett betekintést a Katyń-i mészárlásról szóló archívumokba.

Szörnyűséges események sok ország történelmében akadnak. Egy nemzet érettségét az mutatja, ha szembe tud nézni múltjával, és el tudja ítélni mindazt, ami történelmében elítélendő. A mai Németország jó példa erre a hozzáállásra. A múlt terhét csak ez enyhíthetné a mai Oroszország számára, és így válna lehetővé, hogy emelt fővel csatlakozzon a szabad és demokratikus nemzetek közösségéhez. Oroszország csak ezután lenne képes arra, hogy egyszer és mindenkorra lerázza a nyakából a sztálinista múlt malomkövét, és ne küzdjön tovább saját polgárai ellen, akik pillanatnyilag az életüket kockáztatják az alapvető szabadságok és emberi jogok védelmében.

Tisztelettel adózunk a gyilkosságok áldozatainak. Mindnyájuk emlékét megőrizzük.

Rui Tavares (GUE/NGL). - (PT) Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Natalija Jesztemirova meggyilkolása mérhetetlenül elszomorított mindannyiunkat ebben a Házban, hiszen elrablásáról pontosan aznap értesültünk, amikor első alkalommal gyűltünk itt össze, néhány órával később pedig a halálhíre is megérkezett. Ez óhatatlanul megindítana bárkit, legyen a világ bármely részén. Mint képviselőtársam, Ernst asszony már mondta, szilárd meggyőződése, hogy a baloldalnak mindenhol védenie kell az emberi jogokat és az emberi jogok védelmezőit, függetlenül attól, hogy melyik országban vannak.

Ezek a támadások, az emberi jogi aktivisták elleni kirohanások Oroszországban nagyon aggasztó hatásokat váltanak ki. Megfélemlítik az embereket, és minden bizonnyal rendkívül nagy traumát okoznak mindazoknak, akik Oroszországban meg akarják védeni az emberi jogokat. Ilyenformán ezek jelentik az első csapást abban

az offenzívában, amely utóbb az emberi jogi helyzet egészének leromlásához fog vezetni, nem beszélve maguknak az aktivistáknak az emberi jogairól.

E gyilkosságok hatásai ezért kiszámíthatatlanok és aggasztóak. Ha ez nem változik meg, ha nem indul hatékony igazságügyi vizsgálat és nem garantálják az emberi jogi aktivisták biztonságának tiszteletben tartását, valójában rendkívül aggasztó helyzet állhat elő. Ezért nagy meglepéssel szavazok majd az állásfoglalás mellett, és figyelem, hogy az emberi jogi aktivisták védelmére vonatkozó felhívások milyen fogadtatásra találnak az orosz hatóságoknál.

Portugáliából jöttem, Európa másik végéről, jövő héten pedig Oroszországba megyek. Ami azt illeti, holnap megyek az orosz nagykövetségre a vízumomért. Hiszem, hogy az Európa és Oroszország közötti kapcsolatok kiemelkedően fontosak, és Európa sokkal tartozik Oroszországnak. Az első, amivel Európa Oroszországnak tartozik, az őszinteség és a világos beszéd orosz származású európai polgártársaink emberi jogainak és szabadságainak védelmében.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Elnök úr, az Ön nyelve olyan gyönyörű, hogy elhatároztam, megpróbálom magyarul megköszönni Önnek: *köszönöm*. Tavares úr, szeretnék válaszolni az észrevételeire. Az emberi jogokért folyó munka nemcsak a baloldal ügye: bennünket a jobbközépen ugyancsak foglalkoztat, és reméljük, ez elő fogja segíteni közöttünk az együttműködést. Ernst asszony mondott valamit, amiben teljes mértékben igaza van. Úgy tárgyalunk most erről, hogy a plenáris ülésről a legtöbb képviselő már hazaindult, miközben együtt kell dolgoznunk azon, hogy ezt a kérdést politikai prioritássá emeljük.

Egy időben tagja voltam a Külügyi Bizottságnak, és amikor megalakult az Emberi Jogi Albizottság, annak is tagja lettem. Amikor módosításokat terjesztettem elő, ezeket néha a Külügyi Bizottsághoz nyújtottam be, kollégáim pedig megkérdezték, hogy miért még mindig oda nyújtom be az emberi jogokról szóló módosításokat, amikor van már külön Emberi Jogi Albizottság is erre a célra. Akkoriban úgy gondoltam, hogy valami nincs rendben, ha az Emberi Jogi Albizottságunknak egyfajta gettóvá kell válnia, vagy ha az emberi jogokat egy ilyen testület védett területévé kell nyilvánítani. Dolgozzunk együtt azon, hogy az emberi jogok ne juthassanak erre a sorsra.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Elnök úr, biztos asszony, Posselt úr kijelentése felbosszantott. Szeretném nyomatékosítani, hogy De Keyser asszonynak az emberi jogok védelme terén elért eredményei nem vonhatók kétségbe egy ilyen jellegű vitában. Már bizonyította, hogy ebben a kérdésben meghatározó szerepet tölt be ebben a Házban.

Semmilyen körülmények között nem fogom hagyni, és nem hiszem, hogy bármelyikünk részéről is helyénvaló lenne megkérdőjelezni az S&D képviselőcsoportnak az emberi jogok védelme melletti elkötelezettségét, mivel mi akkor is kiálltunk, amikor az Ön képviselőcsoportja, Posselt úr, megpróbálta elbagatellizálni a guantanamoi bűncselekményeket és az amerikai csapatok iraki foglyokkal szemben tanúsított bánásmódját.

Az emberi jogok oroszországi helyzetével kapcsolatban valóban komoly probléma van, amint azt mi is elismerjük, a benyújtandó állásfoglalást pedig kellőképpen keménynek és mélyrehatónak találjuk. Úgy véljük azonban, hogy ennek a Parlamentnek az egyes kérdésekre kellene összpontosítania, ahelyett hogy mindig előhozakodik az Oroszországgal való kapcsolatainkban rejlő problémák hosszú sorával, amikor ezek odaát semmilyen hatást nem érnek el.

Mi e tekintetben azt tesszük, hogy az S&D képviselőcsoportból delegációt küldünk a jövő heti moszkvai tárgyalásokra, amelyeken ez a konkrét kérdés fel fog vetődni. A mostanihoz hasonló emberi jogi vészhelyzeteket ne arra használjuk, hogy hosszú listát állítsunk össze a problémákról. A mai vitának nem ez a célja.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Szeretném jelezni, hogy milyen mélyen elsomorítanak és nyugtalanítanak az ez év júniusában az Orosz Föderációban történt események. Nagyon megrázott az orosz aktivisták, köztük Natalija Jesztemirova, Andrej Kulagin és más, az emberi jogok támogatásában részt vevő, az igazságért szót emelő emberek halála. Minden erőfeszítést meg kell tenni a gyilkosok őrizetbe vétele és megbüntetése érdekében. Üdvözlöm és támogatom mindazokat az intézkedéseket, amelyeket a gyilkossági ügyek megoldása céljából meg kell hozni.

2008. augusztusban a nemzetközi megállapodásokat is megsértették, amikor az Oroszország és Grúzia közötti konfliktus során az orosz fegyveres erők lakott területeket támadtak meg, és a polgári lakosságot elmulasztották megvédeni attól, hogy a Dél-Oszétiából származó fegyveresek megsértsék jogaikat a

ténylegesen orosz ellenőrzés alá került területen. Az orosz kormánynak egyértelműen ki kell jelentenie, hogy nem tűri el az emberi jogi jogsértéseket.

Charles Tannock (ECR). - Elnök úr, az emberi jogi aktivisták bántalmazását tekintve Oroszországban a bűnözői büntetlenség kultúrája van kialakulóban. Zaklatják azokat az újságírókat, akik meg merik kérdőjelezni a dolgokról alkotott hivatalos álláspontot; az etnikai kisebbségek aránytalanul nagy mértékben szenvednek az erőszakos bűncselekményektől, amelyek láthatólag felderítetlenek maradnak; a nagyobb szabadságért kampányolókat legjobb esetben csak perifériára szorítják, legrosszabb esetben erőszakkal hallgattatják el.

Nehéz pontosan megállapítani, hogy az oroszországi emberi jogvédőket érő fenyegetés honnan ered, de időről időre azt kell látnunk, hogy az önkényes támadások megtorlatlanul maradnak, az igazságszolgáltatási szervek pedig tétlen közönnyel szemlélik mindezt.

Oroszország hozzászólt az EU mellébeszéléséhez. Ez tisztán látszik abból, ahogyan az Unió az Ukrajnát ért orosz zaklatásra vagy a szuverén grúziai terület tavaly nyári orosz megszállására és elfoglalására reagált.

Nyilvánvaló, hogy az Oroszországgal való jó viszony kapcsán létfontosságú stratégiai kérdések forognak kockán, de nem engedhetjük, hogy ezek a kérdések felülírják abbéli köteletségünket, hogy kiálljunk alapvető szabadságainkért és közös európai értékeinkért, azokért a szabadságokért és értékekért, amelyekben maguknak az oroszoknak is teljes mértékben, békés, biztonságos körülmények között kellene osztoznia.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Negyed százada hivatásom az emberi jogok védelme. Jogászként ezért különleges és mély együttérzéssel gondolok azokra a kollegáimra, akik ezzel a küldetéssel, ezzel a gyönyörű küldetéssel összefüggésben veszítették el az életüket, és ezúton is szeretném kifejezni őszinte együttérzésemet szeretteikkel, hozzátartozóikkal.

Mi lenne ilyenkor a helyes eljárás? Követelni az azonnali, alapos kivizsgálást az érintett állam szervei részéről. Szeretném, hogy ha ennek a Parlamentnek erre hitele és erkölcsi felhatalmazása lenne. Attól tartok azonban, hogy ez nincs így. Miért? Mert csak külső államokkal szemben vannak ilyen követeléseink, és amikor az Európai Unió egyik tagállamában sértik meg durván az emberi jogokat, mint az én hazámban, Magyarországon, ahol szemeket lőttek ki, jelenleg elnöklő, Schmitt Pál alelnök úr pártja által rendezett több tízezer tömegmegemlékezésen az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóján. Ezt az esetet és az azóta is tartó krízishelyzetet nem vizsgáltatta ki ez a Parlament.

Attól tartok, hogy amíg ez meg nem történik, és amíg olyan ember lehet a Parlament Szabadságjogi és Rendészeti Bizottságának alelnöke, aki a szemkilövető kormánynak tagja volt, addig nincs igazi hitelünk és erkölcsi felhatalmazásunk másik államban, Unión kívüli államban ilyenfajta kivizsgálást kérni. Azt kérem tehát Önöktől, hogy kezdeményezzék és követeljék a magyarországi emberi jogi jogsértések azonnali kivizsgálását. Köszönöm.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Mindenekelőtt azt akartam mondani, hogy csalódott vagyok amiatt, hogy amikor a tejpari válságot tárgyaltuk, a terem még tele volt, most pedig, amikor az emberi jogokról van szó, nem hiszem, hogy 40-nél többen lennének itt a Házban. Igazán kár, hogy ez így megy. Nem állítom, hogy a tejpari válság ne lenne fontos, mindazonáltal az emberi jogok problémaköre mindnyájunk számára rendkívüli politikai jelentőséggel bír.

Azt is szeretném elmondani, hogy elfogadhatatlannak találom azt az egész gondolatot, hogy az idén, amikor – mint tudják – sok közép- és kelet-európai ország a kommunizmus bukásának 20. évfordulóját ünnepli, egy hatalom, amely itt áll a kapunk előtt, amely ezeknek a kommunista rezsimeknek a megteremtője volt, ilyen fokú közönyt tanúsít az emberi jogi aktivisták ellen elkövetett bűncselekményekkel szemben. Úgy vélem, a totalitárius rendszerekkel való szakítást mindnyájunknak világosan meg kellene erősítenie.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Elnök úr, az oroszországi emberi jogvédők helyzetéről szóló mai vita időszzerű és nagyon helyénvaló volt. Az emberi jogvédők elleni közelmúltbeli erőszakhullám ráirányította a figyelmet arra, hogy munkájuk során milyen súlyos veszélyeknek vannak kitéve. Sokan a legsúlyosabb árat fizették azért, hogy fényt derítettek az emberi jogok megsértésére. Tisztelettel adózunk mindazok előtt, akik életüket veszítették, és akik ilyen környezetben kitartóan folytatják a munkát.

Az emberi jogok védelmezőivel szembeni erőszak jelentős részére az észak-kaukázusi térségben került sor, egyre erősödő instabilitás közepette. A Bizottság sokukat ismeri, hiszen nagyra becsült partnereink az emberi jogi projektek végrehajtásában. Ártatlan civilek, bűnüldözési szakemberek és kormánytisztviselők veszítették életüket a régióban zajló folyamatos küzdelemben.

Az emberi jogvédőkkel szembeni erőszak nem korlátozódik az észak-kaukázusi térségre. Az Orosz Föderáció egész területéről érkeznek jelentések az aktivistákat, ügyvédek és független újságírókat érő erőszakról, bántalmazásról és megfélemlítésről. Az EU-nak a továbbiakban is szót kell emelnie ezen erőszak ellen, és ragaszkodnia kell ahhoz, hogy Oroszország tartsa be az ENSZ, az EBESZ és az Európa Tanács tagjaként tett kötelezettségvállalásait.

Kulcsfontosságú, hogy a civil társadalmi aktivisták elleni támadásokat és az erőszakos haláleseteket megfelelően vizsgálják, és az elkövetőket haladéktalanul azonosítsák és megbüntessék. A félelem és büntetlenség légkörét csak úgy lehet eloszlatni, ha ezeket a gyilkossági ügyeket hatékony és törvényes bünvádi eljárás keretében zárják le.

Medvegyev elnök szót emelt az Oroszországban uralkodó, általa „jogi nihilizmusnak” nevezett jelenség ellen. Az EU kész támogatni Oroszországot az igazságügyi rendszer reformjának folytatásában. Az EU nagyra értékeli azt a lehetőséget, hogy az emberi jogi aggályait megvitathatja az orosz hatóságokkal. Üdvözljük az e kérdésekről az EU-val folytatott vitában Medvegyev elnök által tanúsított, nyitottabb hozzáállást.

A következő EU–Oroszország csúcstalálkozó újabb lehetőség e tárgyalások folytatására. Ezt a szakértők közötti eszmecserenek kell kiegészítenie. A rendszeres EU–Oroszország emberi jogi konzultációk lehetőséget kínálnak e tárgyalások hatókörének és az emberi jogi kérdésekről folyó párbeszéd résztvevői körének kiszélesítésére.

Az emberi jogvédők biztonságát kell az elsőszámú szempontnak tekinteni. Szorgalmazzuk, hogy az orosz hatóságok tegyenek meg minden lehetséges erőfeszítést annak érdekében, hogy azok, akik munkájukkal fényt derítenek az emberi jogok megsértésére, az erőszaktól vagy a megfélemlítéstől való félelem nélkül dolgozhassanak.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

9.2. Kazahsztán: Jevgenyij Zovtisz esete

Elnök. – Öt állásfoglalásra irányuló indítványt⁽⁴⁾ juttattak el hozzám Kazahsztánról: Jevgenyij Zovtisz esetéről (az eljárási szabályzat 122. cikke értelmében).

Heidi Hautala, szerző. – (FI) Elnök úr, egy utolsó megjegyzést szeretnék hozzáfűzni az iménti vitánkhoz, és el szeretném mondani, hogy az Emberi Jogi Albizottság elnökeként nemrég levelet küldtem a Bizottsági Elnökök Értekezletének, arra kérve, hogy fontolja meg e viták előbbre hozását, hogy a Parlament teljes létszámban jelen lehessen, és hogy a Tanács hangsúlyosabb szerepet játszasson a vitában. Remélem, hogy a különböző képviselőcsoportokhoz tartozó képviselőtársaim meg fogják beszélni ezt a dolgot képviselőcsoportjuk elnökével, mivel a Parlament hatalma folyamatosan fogyatkozik amiatt, hogy egyszerre mindig olyan kevesen vagyunk itt.

Most térjünk át a Zovtisz-esetre. Kazahsztán fontos közép-ázsiai ország, és jövőre ez az ország fogja betölteni az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet elnöki tisztét. Ezért egyáltalán nem közömbös kérdés, hogy a bűncselekményeket hogyan ítélik meg abban az országban, amely Európa hatalmas területén minden ország demokratikus törekvéseinek elnöke lesz. Ennek megfelelően figyelmet kell fordítanunk Jevgenyij Zovtisz, az emberi jogok védelmezőjének ügyére. Egy ez év júliusában történt gyalogosgázolás miatt nagyon gyanús körülmények között találták bűnösnek emberölésben, és négy év nyitott börtönben letöltendő szabadságvesztésre ítélték.

Figyelembe kell vennünk, hogy az EBESZ-nél már felmerült a kérdés, hogy a Zovtisz esetében alkalmazott eljárás esetleg megsértette-e a kazah alkotmányban garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. Az Európai Parlamentnek a Tanáccsal és a Bizottsággal is folytatnia kell ezt a vitát, hogy felvethessék ennek az esetnek az ügyét, és tisztességes tárgyalást követelhessenek.

Elnök úr, az Európai Parlament komoly befolyással lehet arra, hogy a közép-ázsiai országok milyen mértékben érvényesítik a jogállamiság elvét, azáltal, hogy nyilvántartja ezeket az egyedi eseteket, márpedig Jevgenyij Zovtisz esete kétségkívül ezek közé tartozik.

⁽⁴⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

Justas Vincas Paleckis, szerző. – (LT) Ahogy közeledik az idő, amikor az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet elnöke lesz, Kazahsztán sajnálatos módon kezd eltávolodni az európai normákhoz való igazodással kapcsolatos kötelezettségvállalásaitól. Miközben indokolatlanul kihangsúlyozza egyedi és speciális jellegét, az ország nem veszi figyelembe az EBESZ választási jogszabályokról és sajtószabadságról szóló ajánlásait. Az emberi jogok ismétlődő megsértései és az emberi jogvédők elleni szándékos üldöztetés egyre inkább kétségesé teszi, hogy ez az állam alkalmas-e egy olyan szervezet elnöki tisztségének betöltésére, amely a demokratikus elvek végrehajtásáért küzd. Szorgalmazzuk, hogy Asztana tegyen konkrét előrelépéseket a demokratizálódás, az emberi jogok védelme, a jogállamiság és a sajtószabadság területén. A nemzetközi jogon alapuló kazah törvényeket helyesen és átláthatóan kell alkalmazni az emberi jogi aktivisták, Jevgenyij Zsovits, Jeszergepov és Duvanov elleni jogi eljárásokban. Remélünk és követelnünk kell, hogy pártatlan ítéletek szülessenek, és hogy a vádlottak emberi jogi mozgalomban való részvétele ne befolyásolja az ítéletet. Szorgalmazzuk, hogy a Tanács az EU–Kazahsztán emberi jogi párbeszéd soron következő, októberi ülésén vesse fel ezeknek az emberi jogvédőknek az ügyét. Felhívjuk az Európai Bizottságot, hogy ajánljon fel intenzív segítségnyújtást Kazahsztán részére az EBESZ-elnökségre való felkészüléshez, így biztosítva, hogy ez a fontos nemzetközi szervezet ne kerüljön veszélybe.

Renate Weber, szerző. – Elnök úr, mindenekelőtt szeretném kifejezni részvételem azon autóbaleset áldozatainak családjá felé, amelynek Jevgenyij Zsovits úr részese volt. Sajnálatos emberi tragédia történt, és ennek következtében egy férfi életét vesztette. Egyúttal engedjék meg, hogy aggodalmamnak adjak hangot Jevgenyij Zsovits úr jelenlegi helyzetével kapcsolatban.

Vitathatatlan tény, hogy minden olyan személynek, aki bűncselekményt követ el, el kell fogadnia a jogi szankciók megkülönböztetéstől mentes alkalmazását, Zsovits úr pedig kitűnő emberi jogi ügyvédként ezt mindenki másnál jobban tudja. Ugyanakkor meg akarunk bizonyosodni arról, hogy a kazah hatóságok ezt a szerencsétlen helyzetet nem használják fel arra, hogy Zsovits urat a részvételével történt autóbaleseten kívül bármi másért is megbüntessék. Zsovits urat az emberi jogi tevékenységéért és a kazah kormánnyal szembeni erős bírálataért nem szabad megbüntetni.

Ezért szerintem rendkívül fontos, hogy a kazah igazságügyi hatóságok az átláthatóság és a jogállamiság teljes körű betartása mellett azonnali hatállyal végezzenek egy mindenre kiterjedő és méltányos második nyomozást a baleset körülményeit illetően, és vizsgálják felül Zsovits úr ítéletét.

Elisabeth Jeggle, szerző. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, azzal szeretném kezdeni, hogy képviselőcsoportom ma némileg meglepetten látta, hogy egy drámai autóbaleset bírósági értékelése az emberi jogi kérdésekről szóló sürgős állásfoglalásként szerepel a napirenden.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) Képviselőcsoportja ezért fontosnak tartja megállapítani, hogy elvben nem kívánjuk megkérdőjelezni a független bíróság által meghozott ítéleteket, hacsaknem olyan nyilvánvaló kirakatperről van szó, amely a jog semmilyen elvének nem felel meg. Iránban láttunk már ilyet. Ebben az esetben világosan meg kell húznunk a választóvonalat. Véleményünk szerint egy független bírósági rendszer megléte bármely demokratikus rend meghatározó eleme. Ilyenformán először tudomásul kell vennünk a meghozott ítéletet.

El kell ismernünk továbbá azt a tényt, hogy egy ember meghalt egy autóbalesetben – és ezt sajnálnunk kell, sőt, valóban sajnáljuk is –, de azt is, hogy bírósági felülvizsgálat elvégzésére került sor. Az a tényállás, hogy az ügy érintette a közismert polgári jogi aktivista, Jevgenyij Zsovits, az egész világon felhívta a figyelmet erre az esetre, és olyan visszhangot keltett, hogy ennek következtében ma itt tárgyaljuk az ügyet.

A PPE képviselőcsoport elismeri Kazahsztán erőfeszítéseit és előrehaladását a demokrácia és a jogállamiság felé. Szeretnénk biztosítani Kazahsztánt kifejezett támogatásunkról, egyúttal arra bátorítjuk, hogy elszántan haladjon tovább ezen az úton. Ezzel a konkrét esettel kapcsolatban szorgalmazzuk, hogy a kazah hatóságok saját érdekükben hozzanak nyilvánosságra minél több információt, ismertessék saját álláspontjukat ezekről az eseményekről, továbbá a törvényesség jegyében tegyenek lehetővé Zsovits úr számára egy méltányos fellebbezési vagy felülvizsgálati eljárást.

Kazahsztán hamarosan az EBESZ elnöke lesz. Ez meglehetősen nagy feladat lesz!

Struan Stevenson, az ECR képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, egyet kell értenem Jeggle asszonnyal. Mélységesen meg vagyok lepve, hogy itt Strasbourgban, az egész Parlament színe előtt sürgős vitát folytatunk egy kazahsztáni közlekedési balesetről, noha tragikus halállal végződő balesetről van szó, és az autó vezetője történetesen egy emberi jogi aktivista volt, akit a bíróság ennek megfelelően négy év börtönbüntetésre ítélt – de csak alacsony biztonsági besorolású börtönben, amelyből az állásfoglalás megfogalmazásában hirtelen

„munkatábor” lett. Attól tartok, hogy amikor ilyen fajta ügyeket terjesztünk e Ház elé, ez igazán rossz fényt vet a Háza, és ez azt jelenti, hogy leértékelődik mindaz a jó munka, amit az emberi jogok területén próbálunk elvégezni, amikor elkezdünk közlekedési balesetekkel foglalkozni.

Komolyan arra akarunk most célozni, hogy a kazah kormány egy polgári személyt odalökött az egyik emberi jogi aktivista autójának kerekei alá? Tényleg arra célozgatunk, hogy ez az ítélet túl szigorú annak az embernek, akit emberölésért ítélték el? Pusztán politikai indítékokból nem rágalmazhatunk tovább egy olyan országot, mint Kazahsztán, hogy lejárassuk, mielőtt jövőre átveszi az EBESZ elnökségét. Ez politikai indítékokból ered, és szégyenletes, hogy napirendre került. Remélem, hogy a Ház el fogja vetni ezeket az állásfoglalásokat, és támogatja a módosításokat.

Janusz Wojciechowski (ECR). - (PL) Elnök úr, hasonló kétségeim vannak, mint az előttem szóló Stevenson úrnak. Kazahsztán fontos ország. A demokrácia irányába való előrehaladás terén komoly erőfeszítéseket tesz. Ebben a pillanatban természetesen még nem a demokratikus szabadságok mintaképe, de a polgári jogi helyzet ebben az országban – márpedig én valamelyest ismerem Kazahsztánt, mivel számos alkalommal jártam ott – lényegesen jobb, mint a régió szomszédos országainak többségében, és szerencsére olyan fajta problémák sincsenek, mint amilyenek Oroszországban például előfordulnak, amint arról épp az imént beszéltünk.

Egyetértek Stevenson úr azon véleményével, miszerint az Európai Parlamentnek nem arra kellene használnia a teljes hatalmát, hogy állást foglaljon egy egyedi, drámai bírósági ügyben. Előfordulhat, hogy ebben az esetben szükség van némi tisztázásra, de bizonyosan nem egy európai parlamenti állásfoglalásra. Az állásfoglalások szerepe ezáltal leértékelődik, és az emberek nem fognak többé odafigyelni az Európai Parlament szavára, ha olyan kérdések vonják el a figyelmét, amelyek nem érdemesek általános vitára vagy parlamenti állásfoglalásra.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Elnök úr, Kazahsztán Közép-Ázsián belül gazdasági és biztonságpolitikai szempontból egyaránt fontos szerepet játszik, és az ország az Európai Unióval is egyre nagyobb mértékben együttműködik. Elégedetten hallgattuk, amikor Marat Tazsin kazahsztáni külügyminiszter az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet elnökségére várva tavaly, majd ez év májusában ismét ígéretet tett az ország emberi jogi helyzetének javítására. A nemzetközi figyelem ellenére azonban szigorúbb lett a média ellenőrzése, és a vallásszabadság is alacsony színvonalú. Ráadásul az emberi jogi aktivisták önkényes letartóztatásáról is számos esetben értesültünk.

A Jevgenyij Zsvoztisz emberi jogi aktivistára kiszabott ítélet ugyancsak elgondolkodtató, Kazahsztán kormányának pedig saját érdeke, hogy minden tekintetben eloszlassa ezeket a kétségeket, és a közelgő EBESZ-elnökségére való tekintettel ez különösen igaz. Reméljük a legjobbakat, és várjuk, hogy ezek az ügyek rendeződjenek.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Elnök úr, mindenekelőtt azt szeretném mondani, hogy örülök, hogy Hautala asszonyt újra itt láthatom. Néhány évig azonban távol volt, és ebben az időszakban csütörtök délutánként itt volt velünk a Tanács. A cseh és a német elnökség jelen volt csütörtökönként. Szerintem nem kellene áthelyeznünk a vitát, mivel szerdán úgysem tudunk mindennel végezni, ezért itt kell lennünk, és a Tanácsot is rá kell bírunk arra, hogy csütörtök délutánként szintén itt legyen. Ez a megoldás, nem pedig az, ha az egész napirendet belesűrítjük a szerdai napba.

Ez az eset valójában nagyon bonyolult. Az ügy tárgyilagos kivizsgálásához azonban pontosan azért kell ragaszkodnunk, mert a jogállamiság tekintetében nem bízhatunk meg teljesen a kazah kormányban. Ebből a szempontból teljes mértékben támogatom Jeggle asszonyt. Ezért mi aláírtuk az állásfoglalást. Ezt az ügyet objektíven ki kell vizsgálni, és semmit nem szabad elpalástolni vagy elkenni.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság aggodalommal vette tudomásul a halálos kimenetelű közúti balesetet követően emberölésért elítélt kazah emberi jogvédő, Jevgenyij Zsvoztisz ügyének tárgyalása során történt eljárási jogsértésekről szóló jelentéseket. Mint tudják, a kazah hatóságok visszautasították azokat az állításokat, hogy Zsvoztisz úr ellen politikai indítékú ítélet született volna.

A Bizottság teljes mértékben támogatja az EBESZ Állandó Tanácsának szeptember 10-i ülésén az EU elnöksége által erről az esetről tett nyilatkozatot. Tekintettel a nyomozások és a bírósági tárgyalás alaki hibáinak súlyosságára, felhívjuk Kazahsztánt, az EBESZ hamarosan hivatalba lépő elnökét, hogy biztosítsa, hogy a fellebbezést a nemzeti jog és a nemzetközi normák teljes körű tiszteletben tartásával kezeljék. A Bizottság továbbra is gondosan figyelemmel fogja kísérni ezt az esetet.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

9.3. Szíria: Muhannad Al Hasszani esete

Elnök. – Hat állásfoglalásra irányuló indítványt⁽⁵⁾ juttattak el hozzám Szíriáról: Muhannad Al Hasszani esetéről (az eljárási szabályzat 122. cikke értelmében).

Franziska Katharina Brantner, szerző. – Elnök úr, szeretném ismertetni Muhannad Al Hasszani úr ügyét. Azért börtönözték be, mert védelmezi szíriai honfitársainak emberi jogait.

Nagyon fontos szerepet játszott, mivel figyelemmel kísérte a legfelső állambiztonsági bíróság előtt zajló összes tárgyalást, és rendszeres értékeléseket készített a szíriai fogva tartási körülményekről. Most őt magát is fogva tartják.

Ami Szíriát illeti, azt kérjük, hogy teljesítse kötelezettségeit, következőképpen tegyen eleget a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának és a kínzás elleni ENSZ-egyezménynek, amelyeknek Szíria ténylegesen szerződő fele, változtasson az emberi jogvédőkkel és családjukkal szembeni elnyomó politikáján, továbbá engedje szabadon a börtönben lévő emberi jogvédőket, lelkiismereti foglyokat és békeaktivistákat.

Az EU-val kapcsolatban is van egy kérésünk. A társulási megállapodás aláírását illetően mi, a Zöldek és az EFA a társulási megállapodás aláírása előtt egy menetrend elfogadását javasoltuk, amely egyértelműen kifejtene az emberi jogok terén elérendő előrelépésekre vonatkozó célkitűzéseinket.

A nemzetközi jog az államok által tiszteletben tartandó kötelezettségek egész sorát írja elő, nekünk és különösen az EU egészének pedig annak biztosítása is a felelősségeink közé tartozik, hogy ezek tiszteletben tartása úgy kerüljön be a társulási megállapodásba, hogy tovább erősítse az említettek érvényesülését.

Erre fogunk törekedni. Köszönöm, hogy támogatják az állásfoglalást.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, bevallom, kissé össze vagyok zavarodva, ugyanakkor meglehetősen szomorú és csalódott vagyok.

Zavarban vagyok amiatt, hogy a nemzetközi kapcsolatok terén Szíria kétségkívül hatalmas előrehaladást ért el az elmúlt két évben. Csatlakozott a Mediterrán Unióhoz. Több különböző alkalommal közvetítőként lépett fel nehéz nemzetközi helyzetekben, köztük a közelmúltban is, amikor egy fiatal francia nőt letartóztattak Iránban. Azt kell mondanom, hogy az a tény, hogy a társulási megállapodást – amelynek aláírására még nem került sor, Brantner asszony, de ez hamarosan megtörténhet – szóval hogy a társulási megállapodást újrakezdtek, ugyancsak nagyon pozitív jel.

Az is igaz, hogy Szíriában hazai fronton is akad néhány nagyon pozitív fejlemény. A sírek befogadtak 1,5 millió iraki menekültet, és gondoskodnak róluk, magas színvonalú az oktatás és biztosítják a vallásszabadságot, ami fontos. A politikai szabadság és a politikai pluralitás terén viszont egyáltalán semmilyen előrelépés nem történt. Végtelen sajnálatomra továbbra is az emberi jogi aktivisták és jogvédők elnyomását és bebörtönzését tapasztaljuk, és az elmúlt néhány évben több alkalommal is beavatkoztunk a politikai foglyok szabadon bocsátása érdekében.

Két alkalommal sikerült is elérnünk az érintettek szabadon bocsátását. A szíriai börtönökben azonban még mindig vannak olyan emberek, mint dr. Al Labwani, dr. Al Bunni, és most már Al Hasszani úr is közéjük tartozik. Ezért a következőt szeretném üzeni Szíriának: itt vagyunk, és szeretnénk segíteni, hogy Szíria kitörhessen abból az elszigeteltségből, amelybe valamikor belekerült.

Szerintünk Szíria fontos szereplő a nemzetközi színtéren, és különösen a közel-keleti béke szempontjából bír jelentőséggel. Kérem ezért, az ország saját magáról kialakított képe érdekében – úgy hiszem, elég erősek ahhoz, hogy engedélyezhessék az országban a politikai pluralitást és az emberi jogvédőket – bocsássák szabadon a politikai foglyokat, és – mint már mondtam – kérem, tartsák be a kínzás és a megalázó bánásmód elleni egyezményt!

Ez Szíria saját érdeke, a világbéke érdeke, és különösen a közel-keleti béke érdeke.

⁽⁵⁾ lásd a jegyzőkönyvet.

Renate Weber, szerző. – Elnök úr, Muhannad Al Hasszani személyében a szíriai hatóságok újabb emberi jogvédőt tartóztattak le önkényesen. Újabb politikai fogoly, akinek az egyetlen bűne, hogy megpróbálta megvédeni az emberek szólásszabadsághoz való jogát, a politikai tevékenységekben való részvételhez való jogukat és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogukat.

Több mint öt évig nem volt szabad utaznia. Az irodai telefonbeszélgetéseit és e-mailjeit a szíriai biztonsági erők szigorú megfigyelés alatt tartották. Miután heteken át, egyre fokozódó mértékben zaklatták a szíriai legfelső állambiztonsági bíróság joggyakorlatának nyomon követése miatt, a szír állambiztonság végül őrizetbe vette, majd különféle bűncselekményekkel vádolták meg, amelyek kivétel nélkül a szólásszabadsághoz való jogára vonatkoztak.

Az önkényes letartóztatások témájában ne feledkezzünk meg a kitűnő emberi jogvédőről, al-Labwani úrról, akit 12 év börtönbüntetésre ítélték azért, ami az ENSZ önkényes letartóztatásokat vizsgáló munkacsoportja szerint „politikai nézeteinek békés kinyilvánítása” volt.

A szír kormánynak haladéktalanul szabadon kell bocsátania Al Hasszani urat, al-Labwani urat és a többi politikai foglyot, és minden körülmények között garantálniuk kell fizikai és lelki sértetlenségüket. A szír hatóságoknak az emberi jogvédőkről szóló 1998. évi ENSZ-nyilatkozat rendelkezéseinek megfelelően véget kell vetniük a szíriai emberi jogvédők és civil társadalmi aktivisták mindenfajta zaklatásának.

Charles Tannock, szerző. – Elnök úr, Szíria fontos ország a Közel-Keleten, és létfontosságú szerepet tölt be Irán abbéli képességének csökkentésében, hogy a Hezbollah és a Hamász megbízásából támogassa az Izraellel szembeni terroristacselekményeket. Szíria ezenkívül rendszeresen zavargásokat szít Libanonban, amelyet Szíria még mindig nem igazán tekint szuverén államnak, mivel saját befolyási övezetébe sorolja.

Szíriában ugyanakkor világi rendszer működik. Valójában most már ez az utolsó maradványa az egykor hatalmas Baath pártnak, amely Irakot is uralta, így a nők jogaihoz hasonló kérdések fejlett szinten állnak. Összességében azonban így is egy brutális egypártrendszer diktatúrájáról van szó.

Muhannad Al Hasszani vezető emberi jogvédőként való őrizetbe vétele riasztó jel. Ha Szíria valóban támogatni akarja az EU-val való társulási megállapodást, haladéktalanul szabadon kellene bocsátania Al Hasszani urat, és véget kellene vetnie a hozzá hasonló emberi jogvédőkkel szembeni üldöztetésnek.

Eija-Riitta Korhola, szerző. – (FI) Elnök úr, örülök, hogy volt elég bátorságunk ahhoz, hogy ráirányítsuk a figyelmet a Szíriában aktuálisan fennálló emberi jogi helyzetre. A földközi-tengeri együttműködés keretében most végzik az utolsó simításokat az EU–Szíria társulási megállapodáson, és mivel az együttműködés egyik alapvető pillére kifejezetten az emberi jogok és a demokrácia előmozdítása, úgy vélem, az EU-nak határozottabban fel kellene szólítania e terület fejlesztésére.

Nem elég, ha az együttműködésben a gazdasági helyzet javítására helyezjük a hangsúlyt. Mint hallhattuk, a vezető emberi jogi ügyvédet, Muhannad Al Hasszani július végén rendes tárgyalás nélkül bebörtönözték. A nemzeti érzések gyengítésével és hamis hírek terjesztésével vádolták meg. Ez nem az első ilyen eset. Mi itt a Parlamentben 2007-ben már beavatkoztunk egy hasonló ügybe. Kamal Labwani, akinek az ügyében akkor közbenjártunk, még mindig börtönben van, noha az ENSZ nyomozócsoportja márciusban arra a megállapításra jutott, hogy önkényes őrizetbe vétel történt.

Szíriának a szólás- és gyülekezési szabadság terén még nagyon nagy utat kell megtennie. Az országban a nem kormányzati szervezetek működése problémás, és ezért gyakorlatilag nem létezik. Igazán sajnálatos lesz, ha mi itt az EU-ban nem leszünk elég bátrak ahhoz, hogy világos kritériumokat szabjunk meg a Szíriával való együttműködés alapjául. Véleményem szerint nagymértékben a mi felelősségünk, hogy követeljük a politikai foglyok szabadon bocsátását és a nemzetközi emberi jogi egyezmények betartását, mielőtt továbbhaladhatnánk az EU–Szíria társulási megállapodás ügyében.

Az emberi jogok a világban nem magányos szigetek: szövevényes rendszert képeznek, amelyben minden mindennel összefügg, ha pedig eltűrjük a semmibevételüket, ha félrenézünk, nemsokára a saját jogaink is semmivé lesznek. Fontos kötelességünk, hogy vigyázzunk rájuk, és biztosítsuk, hogy mindenhol és mindenkor érvényesüljenek. Csak így tudjuk az emberi életet emberhez méltóvá tenni.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, az S&D képviselőcsoport nevében. – (PL) Júliusban letartóztatták Muhannad Al Hasszani urat, az egyik legkiemelkedőbb szíriai emberi jogi aktivistát. Egy zárt ajtók mögött zajló tárgyalás során, amelyre ügyvédek nem engedtek be, a nemzeti érzések gyengítésével és hamis információ terjesztésével vádolták meg. Korábban már számos alkalommal kihallgatták az emberi jogok terén végzett tevékenységeivel és a politikai okokból letartóztatottak védelmére tett erőfeszítéseivel

összefüggésben. Az ország elhagyásához való jogot is megtagadták tőle. Muhannad Al Hasszani részt vett a legfelső bíróság eljárásainak nyomon követésében, mivel a Human Rights Watch véleménye szerint ezen eljárások körülményei nem felelnek meg a nemzetközi normáknak.

Attól tartunk, hogy az emberi jogi aktivistákat elnyomják Szíriában, különösen ha figyelembe vesszük a szíriai hatóságok részéről az emberi jogok terén tett előrehaladás hiányát. Ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy Szíria tartsa tiszteletben az kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések és bánásmód elleni ENSZ-egyezményt.

Tekintettel a Szíria és az Európai Unió közötti meglévő politikai, gazdasági és kulturális kötelékekre, valamint arra, hogy ez az ország milyen jelentős szerepet játszik a közel-keleti stabilitás megerősítésében, biztos vagyok benne, hogy Szíria képes az előrehaladásra ezen a téren, és ezáltal az egész régió demokratizálódásához is hozzá tud járulni.

Franz Obermayr (NI). - (DE) Elnök úr, ez az állásfoglalásra irányuló indítvány alapvetően teljesen helyénvaló, mivel természetesen – különösen a tervezett társulási megállapodás fényében – kötelességünk világosan kifejezni a nézeteinket, a Muhannad Al Hasszani családjának, rokonainak és harcostársainak védelmét illető véleményünket is beleértve, valamint ragaszkodni a megállapodás 2. cikkének követeléseéhez, nem utolsósorban azért, mert mi, európaiak a történelmünk során szerzett fájdalmas tapasztalatokból tudjuk, milyen az, amikor az emberi jogokat sárba tiporják. Közép- és Délkelet-Európában mindössze két évtizeddel ezelőtt omlott össze a kommunista rezsim.

E tekintetben azonban arra szeretnék figyelmeztetni, hogy afölött sem szabadna szemet hunynunk, ha a Szíriával azonos térségben található Törökországban sem tartják kellőképpen tiszteletben az emberi jogokat. Ez még fontosabb is, tekintve, hogy Törökország az EU-hoz való csatlakozás szempontjából tagjelölt ország, ugyanakkor komoly hiányosságokat mutat az igazságszolgáltatás, a büntetőrendszer, a kisebbségek védelme és a vallásszabadság területén, még ha az állítólagosan független Bizottságtól származó elfogult jelentés vagy az Ahtisaari-jelentés alapján más is lenne a benyomásunk.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Elnök úr, véleményem szerint természetesen nagyon kritikusan kellene fogalmaznunk a szíriai emberi jogi helyzettel kapcsolatban. Ez egy diktatúra, egy rendőrállam. Al Hasszani urat szabadon kell bocsátani.

Azt is figyelembe kell azonban vennünk, hogy Asszad elnök – aki egyre nyitottabb, és országát is kezdi megnyitni – és édesapja úgyszintén alevitaként támogatta a muzulmánok és a keresztények békés együttélését, olyannyira, hogy egy vezető szíriai keresztény, Daud bíboros például nekem azt mondta, hogy a keresztények Szíriában nagyobb biztonságban érzik magukat, mint a nyugati csapatok által védett Irakban.

Ezért Szíriával szemben máshogy kell eljárunk: bírálunk kell az emberi jogok megsértését, nem szabad lemondanunk arról, hogy támogassuk az országot a közeledés és a nyitottság felé vezető úton, természetesen kritikusan kell lennünk, és ugyanakkor azt is el kell ismernünk, hogy itt elkezdődött valami, ami érdemes a támogatásunkra.

Meglana Kuneva, a Bizottság tagja. – Elnök úr, a Bizottság osztja az Európai Parlament aggályait a szíriai emberi jogi helyzettel kapcsolatban. Úgy értékeljük, hogy a helyzet az elmúlt hónapokban romlott, mivel gyakoribb lett az önkényes őrizetbe vétel, az emberi jogvédők elleni zaklatás és az utazási tilalom.

Ennek legfrissebb példája Muhannad Al Hasszani – ismert ügyvéd, a szíriai nemzeti emberi jogi szervezet elnöke és 15 éve a damaszkuszi ügyvédi kamara tagja – augusztus 28-i őrizetbe vétele. Al Hasszani úr az emberi jogok védelmezője, ezért felmerülhet a gyanú, hogy letartóztatásának politikai indítékai vannak.

Az EU már jelezte aggályait a szíriai hatóságok felé. Szíriának tiszteletben kell tartania nemzetközi kötelezettségvállalásait, különösen az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, amelyeknek Szíria is szerződő fele. A Bizottság a damaszkuszi küldöttségén keresztül a tagállamok nagykövetségeivel együtt arról tárgyal, hogyan tudna hatékonyabban és eredményesebben fellépni az emberi jogvédők védelmében. Nyilvánvaló, hogy továbbra is fel kell szólítanunk az emberi jogvédők védelmére irányuló fellépésekre és a legfelső állambiztonsági bíróságon zajló tárgyalások nyomon követésének biztosítására. Tovább kell folytatnunk a civil társadalom támogatását különféle eszközeink révén, mint például a nem állami szereplőkre, illetve a demokrácia és az emberi jogok európai eszközére vonatkozó költségvetési sorok, emellett erkölcsi támogatást kell nyújtani a családoknak.

Bár ezek a fellépések fontosak, mégsem elegendőek. Úgy véljük, az EU-nak nagyobb befolyása lenne Szíriára, ha megtörténne a társulási megállapodás aláírása. Örülök annak, hogy az elnökség az elkövetkező hetekre

tervezi az aláírást. E megállapodás segítségével rendszeres párbeszédet fogunk kialakítani, hogy tanácsot adhassunk ezekben a kérdésekben, és ezáltal jobb eredményeket érjünk el.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

10. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért lásd a jegyzőkönyvet)

10.1. Emberi jogi jogvédők ellen elkövetett gyilkosságok Oroszországban (szavazás)

– A szavazás után:

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Igazán sajnálom, elnök úr, csak azt szeretném jegyzőkönyvbe vetetni, hogy véletlenül másik székről szavaztam – az én székem a 107-es, de a 67-esről szavaztam, más szóval egy másik képviselő kártyájával adtam le a szavazatot. Ettől eltekintve támogatom az állásfoglalást. Egyszerűen csak véletlenül egy másik képviselő helyére ültem le, akinek már be volt dugva a kártyája, én pedig az ő kártyájáról szavaztam, ami ellenkezik az eljárási szabályzatunkkal, ezért kérem, vegyék jegyzőkönyvbe, hogy én támogatom az indítványt, illetve hogy képviselőtársam szavazata érvénytelen.

Elnök. - Köszönöm szépen, jegyzőkönyvbe vesszük.

10.2. Kazahsztán: Jevgenij Zovtisz esete (szavazás)

10.3. Szíria: Muhannad Al Hasszani esete (szavazás)

11. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

12. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

13. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

14. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

15. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

16. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

17. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

18. Az ülészak megszakítása

Elnök. - Az Európai Parlament ülészakát ezennel megszakítom.

(Az ülést 16.45-kor berekesztik)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

10. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0282/09)

Tárgy: A közel-keleti békefolyamat elősegítése

Kifejtené az Európai Tanács, hogy milyen kezdeményezéseket szorgalmaz a palesztin és az izraeli nép közötti béke és megbékélés elősegítése érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourg-i ülésszakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Amint azt az Európai Tanács 2009. júniusi ülésének elnökségi következtetéseiben kijelentették, a közel-keleti békefolyamat 2009-ben is elsődleges fontosságú kérdés marad az Európai Unió számára. Ugyanezen ülés keretében megerősítették az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2009. június 15-i ülésén elfogadott következtetéseket.

A Tanács továbbra is elkötelezett a két állam megoldás mellett, amelynek célja egy olyan független, demokratikus, egységes és életképes palesztin állam létrejötte, amely magában foglalja Ciszjordániát és a Gázai övezetet, és amely békében és biztonságban él az izraeli állam mellett. Egy stabilabb és békésebb Közel-Kelet megteremtéséhez ez elengedhetetlen lépés.

Nagy örömmel üdvözljük az Egyesült Államok kormányának arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy határozottan törekedni fog a két állam megoldás megvalósítására, mi pedig készen állunk arra, hogy e cél elérése érdekében aktívan együttműködünk az Egyesült Államokkal és a Kvartett egyéb tagjaival.

Az EU továbbá kész arra, hogy jelentős hozzájárulást nyújtson a békemegállapodások fenntarthatóságát célzó, konfliktus utáni megállapodásokhoz, többek között olyan regionális eszközök révén, mint az európai szomszédsági politika vagy az Unió a mediterrán térségért. Mindenekelőtt készen állunk arra, hogy az európai szomszédsági politika keretében tovább mélyítsük a Palesztin Hatósággal fennálló kapcsolatainkat. Hozzájárulunk a palesztin állam építésének előmozdításához, és további együttműködést folytatunk a közrend és a közbiztonság fokozottabb helyreállítása érdekében. A továbbiakban is a polgári rendőrség és az igazságszolgáltatás területeire összpontosítunk majd.

Az arab-izraeli konfliktus átfogó rendezése regionális megközelítést igényel, amely a politikai, biztonsági és gazdasági szempontokat is felöleli. Térségbeli partnereivel kötött számos megállapodása révén az EU egyedülállóan kedvező helyzetben foglalkozhat kulcsfontosságú regionális fejlesztési kérdésekkel. A helyszíni fejlemények fényében alaposan megvizsgáljuk majd annak kérdését, hogy a konfliktus átfogó rendezéséhez vezető úton szakpolitikáink és programjaink miként mozdíthatják elő konkrét és gyors eredmények elérését.

*

* *

11. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0284/09)

Tárgy: A palesztin néppel szemben érvényesített bűnös politika fenntartása

Izraelnek a palesztin néppel szemben folytatott legutóbbi barbár háborúja, a telepkek terjedése, a területeket elválasztó „szégyen fala” Észak-Jeruzsálemben és Ciszjordániában, valamint a Gázai övezet folyamatos gyilkos blokádja csak tovább súlyosbítja a palesztin nép már így is elviselhetetlen helyzetét. Az EU és az USA „új közel-keleti politikájával” fedezi az izraeli kegyetlenkedést. Elfogadhatatlan, hogy a Népi Front Palesztina Felszabadításáért (PFLP) hamis és megalapozatlan vádak alapján szerepeljen az ismert terrorista szervezetek jegyzékében, pusztán azért, mert a palesztin nép jogaiért harcol.

Elítéli-e a Tanács a területeket elválasztó szégyen falát, a palesztin területeken létrehozott izraeli telepkeket, valamint a Gázai övezet folyamatos blokádját? Elismeri-e a palesztin nép elidegeníthetetlen jogát a független, egyesült palesztin állam létrehozására az 1967-es állapot szerinti területeken, fővárosaként

Kelet-Jeruzsálemmel, valamint saját területén és határain belüli szuverenitással? Hajlandó-e törölni a Népi Front Palesztina Felszabadításáért elnevezésű szervezetet az ismert terrorista szervezetek jegyzékéből, sőt hajlandó-e a teljes lista eltörlésére?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Válaszul a tisztelt európai parlamenti képviselő kérdésére, a Tanács emlékeztetni kíván hivatalos nyilatkozataira, amelyek értelmében jóllehet elismeri Izrael jogát polgárai védelmére, úgy véli, hogy a megszállt palesztin területeken emelt fal ellentétes a nemzetközi joggal.

A Tanács továbbá arra ösztönözte az izraeli kormányt, hogy haladéktalanul állítsa le a telepek létrehozását – Kelet-Jeruzsálemben is –, a természetes terjeszkedést is ideértve, valamint számoljon fel minden, 2001 márciusa óta kialakított előőrsöt. Megismétli, hogy a telepek a nemzetközi jog értelmében jogellenesek és a béke akadályának minősülnek. Ezenkívül az útiterv alapján Izrael köteles beszüntetni a telepek létrehozását – a meglévő telepek természetes terjeszkedését is ideértve –, és felszámolni minden, 2001 márciusa óta kialakított előőrsöt.

A Tanács a gázai helyzettel kapcsolatban is kifejezte aggodalmát, és ismételten felszólított a gázai átkelőhelyek azonnali és feltétel nélküli megnyitására a humanitárius segítségnyújtás, valamint a Gázába tartó és onnan induló kereskedelmi áruforgalom és a személyek mozgása előtt, aminek hiányában nem valósulhat meg az akadálytalan humanitárius segítségnyújtás, az újjáépítés és a gazdasági fellendülés.

A Tanács továbbá biztosítani kívánja a tisztelt európai parlamenti képviselőt afelől, hogy szilárdan elkötelezte magát a két állam megoldás iránt, amelynek célja egy olyan független, demokratikus, egységes és életképes palesztin állam létrejötte, amely békében és biztonságban él az izraeli állam mellett. Az EU csak azokat az 1967 előtti határokat bekövetkezett változásokat ismeri el, amelyekről a korábbiakban a két fél megállapodott. Valójában az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikájának egyik központi célkitűzése az izraeli-palesztin konfliktus két állam megoldásának megvalósítása és a Közel-Kelet átfogó békéjének megteremtése.

A terrorista szervezetek jegyzékbe foglalása egyike az Európai Unió által a céllal elfogadott intézkedéseknek, hogy végrehajtsa az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2001. évi 1373. sz. határozatát, a terrorizmus és kiváltképpen annak finanszírozása elleni küzdelemre irányuló széles körű nemzetközi stratégia részeként.

A Népi Front Palesztina Felszabadításáért szervezet listára történő felvétele objektív kritériumokon alapul. A jegyzékben szereplő valamennyi személyhez, csoporthoz és szervezethez hasonlóan a PFLP-t is tájékoztatták felvételének okairól.

A Tanács rendszeresen, legalább félévente elvégzi a jegyzék felülvizsgálatát. A legutóbbi felülvizsgálat alkalmával a Tanács arra a véleményre jutott, hogy az PFLP listázásának okai továbbra is helytállóak, ezért úgy határozott, hogy a szervezetet a június 15-én elfogadott listán tartja.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0286/09)

Tárgy: Az Iránnal és Irakkal kapcsolatos aggodalmak

Vajon a Tanács nem találja-e aggasztónak annak tényét, hogy az iraki rendőrségi erők behatoltak az ashrafi táborba, több menekült életét veszítette és sokan megsérültek, továbbá 36 fogoly jelenleg őrizetben van és éhségstrájkot hirdetett, valamint hogy az iraki hatóságok nem vesznek tudomást a szabadon bocsátásukat elrendelő bírósági végzésekről, és a Tanács véleménye szerint a legutóbbi iráni választások átlátható és demokratikus módon zajlottak-e? A Tanács vélekedése alapján szükségesek-e új választások, amelyek az Egyesült Nemzetek Szervezete és az Európai Unió közös felügyeletével valósulnának meg, és ilyen választások megtagadása esetén sor kerüljön-e szankciók alkalmazására?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács igen szoros figyelemmel kíséri az iraki fejleményeket, és az iraki hatóságokkal folytatott kapcsolattartás során minden lehetőséget megragad arra, hogy hangsúlyozza az emberi jogok tiszteletben tartásának fontosságát.

A Tanács megvitatta az iráni elnökválasztással kapcsolatos közelmúltbeli eseményeket, és tudomásul vette az iráni Választási Bizottság által közzétett eredményeket, valamint a választások lebonyolításával összefüggésben több jelölt részéről is felvetett aggályokat. Olyan kérdésről van szó, amelyet az iráni hatóságoknak kell kezelniük és kivizsgálniuk.

A Tanács mindezidáig komoly aggodalmának adott hangot az utcai erőszakot és a békés tüntetőkkel szemben alkalmazott túlkapásokat illetően. Elengedhetetlen fontosságú, hogy az iráni nép törekvései békés úton valósuljanak meg, valamint hogy tiszteletben tartsák a véleménynyilvánítás szabadságát.

*

* *

13. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0287/09)**Tárgy: A kommunista ideológia hirdetéseinek bűncselekménnyé nyilvánítása Litvániában**

Június 9-én a litván parlament elfogadta a büntető törvénykönyv módosításait, amelyek három évig terjedő szabadságvesztés kiszabását teszik lehetővé „a kommunizmus és fasiszmus okozta népiirtással kapcsolatos propaganda terjesztéséért, valamint a népiirtás tagadásáért vagy igazolásáért”, továbbá „a litván felszabadítási mozgalom tagjainak nyilvános rágalmozásáért, akik 1944 és 1953 között harcba szálltak a szovjet megszállás ellen.” Ezek a rendelkezések büntetőjogi intézkedések révén a történelem meghamisítására, valamint arra törekednek, hogy a kommunizmust a fasiszmussal egyenlőnek tekintsék. Szükségessé teszik a nácik fasiszta kollaboránsainak elismerését, akik az emberiség ellen elkövetett bűncselekményekért felelősek. Bűncselekménnyé nyilvánítják a kommunista ideológiát, valamint tiltják és büntetik a szólásszabadságot és az eltérő történelmi megítélést.

Mi a Tanács álláspontja a fasiszmus és a nácizmus rehabilitálásáról – kiváltképpen az eltérő nézetűekkel szemben alkalmazott büntetőjogi intézkedések végrehajtása révén –, továbbá a szólásszabadság betiltásáról és a kommunista ideológia bűncselekménnyé nyilvánításáról több uniós tagállamban, és mindenekelőtt a balti államokban, ahol a Kommunista Párt működését betiltották, tagjait pedig más fasisztaellenes demokratákkal egyetemben üldözik?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő által említett jogszabályt illetően a Tanács nem alakított ki konkrét álláspontot. Továbbá a Tanács által elfogadott jogi eszközök egyike sem foglalkozik a felvetett kérdéssel, mivel az a tagállamok belső joghatósága alá tartozik.

Ugyanakkor ezzel összefüggésben szeretném megemlíteni a parancsuralmi és tekintélyelvű rendszerek áldozatainak első emléknapiját, amelyen ez év augusztus 23-án nagy megtiszteltetésként jómagam is részt vehettem. A szóban forgó megemlékezésre az Európai Parlament és az Európa Tanács kezdeményezése nyomán Európa-szerte sor került annak érdekében, hogy tisztelettel adózzanak a nácizmus és kommunizmus nevében életüket vesztett több millió ember emlékének.

Az emléknapi továbbá kiváló lehetőséget nyújt arra, hogy tisztelegjünk mindazon bátor egyének előtt, akik a mai napig életük kockáztatásával küzdenek az önkényuralommal és elnyomással szemben, valamint a szabadságért és demokráciáért, közeli szomszédságunkban és a világ más részein egyaránt.

Az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság alapvető értékek az Európai Unió és annak tagállamai számára. Ezzel összefüggésben szeretném megemlíteni az Európai Parlament által végzett lenyűgöző munkát

is, amelyet a totalitárius államokban működő demokratikus mozgalmak és emberi jogvédők támogatása érdekében folytat világszerte.

Tekintettel az Unió közös értékeink iránti elkötelezettségére, magától értetődő, hogy a tagállamok által elfogadott jogszabályok vonatkozásában elvárt, hogy azok összhangban álljanak az Unió és a Közösség elsődleges és másodlagos jogával, valamint az Alapjogi Chartával.

*

* *

14. kérdés, előterjesztette: Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Tárgy:A második EU–Egyiptom albizottság „Politikai ügyek: Emberi jogok és demokrácia – nemzetközi és regionális kérdések” címmel 2009. július 7–8-án, az „Al-Manar TV” tárgyában tartott ülésének eredménye

A betiltott terrorista televíziós csatorna, az „Al-Manar TV” programjainak Európába történő közvetítése a Nilesat egyiptomi műholdszolgáltató részéről továbbra is az EU–Egyiptom cselekvési tervben foglaltak közvetlen megsértésének minősül, valamint a radikalizálódás veszélyét hordozza az európai biztonságra nézve. A H-0011/09. sz. kérdésre adott bizottsági válasz kimondja, hogy az Egyiptomhoz kapcsolódó politikai ügyek albizottsága a „megfelelő mechanizmus” arra, hogy felvessék az „Al-Manar TV” Nilesat általi közvetítésének kérdését. A Tanács jóvoltából került fel az „Al-Manar TV” Nilesat általi közvetítésének kérdése a második EU–Egyiptom albizottság „Politikai ügyek: Emberi jogok és demokrácia – nemzetközi és regionális kérdések” címmel 2009. július 7–8-án megrendezett ülésének napirendjére? Felvázolná a Tanács, hogy milyen kötelezettségvállalásokat tett Egyiptom annak érdekében, hogy leállítsa az „Al-Manar TV” műsorainak Nilesat általi közvetítését?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Hadd köszönjem meg a tisztelt képviselő kérdését a Nilesat egyiptomi műholdszolgáltatót illetően, amely a libanoni „Al-Manar TV” műsorait sugározva az Európai Unió területére is eljuttatja azokat. A Tanács tisztában van a tisztelt képviselő aggályaival, miszerint a televíziós csatorna által közvetített műsorok egy része gyűlöletkeltésnek minősülhet.

Annak érdekében, hogy tartós javulást érzünk el az idegengyűlölet, az intolerancia és a vallási gyűlölet kérdéseiben, keresve sem találhatunk a párbeszédnél jobb módszert. Ezért biztató látni azt, hogy több mint 80 ország – közöttük Egyiptom, Libanon, az Öböl-menti államok és az uniós tagállamok zöme – csatlakozott az ENSZ Civilizációk Szövetségéhez, amelynek legfőbb küldetése az előítéletek, valamint a kulturális vagy vallási téveszmék okozta konfliktusok megakadályozása. Az ENSZ Civilizációk Szövetségének számos programja a médiaműveltségre és etikára összpontosít.

Következésképpen a Tanács úgy véli, hogy az Egyiptommal folytatott párbeszéd a leghatékonyabb módja annak, hogy az egyiptomi kormányt ösztönözzék az emberi jogok területén történő előrelépésre. Ez a párbeszéd az albizottságok intézményi struktúráján keresztül, valamint politikai párbeszéd formájában valósul meg, és lehetőséget biztosít a legkülönbözőbb kérdésekkel kapcsolatos eszmecsere.

A Tanács már foglalkozott a tisztelt képviselő által felvetett konkrét aggályokkal, mégpedig az ötödik EU–Egyiptom Társulási Tanácshoz fűződő nyilatkozatában, amelyben kimondta: „Az EU arra ösztönzi Egyiptomot, hogy folytassa a megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemre, továbbá a kultúrához, valláshoz és meggyőződésekhez, valamint a kisebbségekhez kapcsolódó kérdésekben a tolerancia előmozdítására irányuló erőfeszítéseit. Ezzel összefüggésben az EU aggodalommal tekint a Nilesat egyiptomi műholdszolgáltató által közvetített Al-Manar televíziós csatorna egyes műsoraiban fellelhető, megkülönböztető jellegű tartalomra. Az EU elítéli a nemzeti, faji vagy vallási gyűlölet népszerűsítésének minden formáját, amely megkülönböztetést, ellenségeskedést vagy erőszakot kelt.”

Az Egyiptomot érintő politikai kérdésekkel foglalkozó albizottság második ülésén – amelyre 2009. július 7–8-án Kairóban került sor – az „Al-Manar TV” közvetítésének kérdését az EU oldaláról a fajgyűlölet, az idegengyűlölet és az intolerancia elleni küzdelemhez kapcsolódó témák összefüggésében vetették fel, ideértve az EU–Egyiptom közös cselekvési terv arra irányuló célkitűzését is, hogy „megerősítsék a média szerepét az

idegengyűlölet és a vallási meggyőződés alapján vagy kulturális alapon történő megkülönböztetés elleni küzdelemben”, valamint arra ösztönözzék a médiát, hogy „felvállalja az ezzel kapcsolatos feladatokat”.

Egyiptom tartózkodott a válaszádtól, azzal az indokkal, hogy az Al-Manar egyedi esetnek számít. Egyiptom ugyanakkor az ügy kezelésére vonatkozóan sem tett kötelezettségvállalást. Egyiptom reakciója azonban nem akadályozhat meg bennünket a párbeszéd fenntartásában. A tisztelt képviselőt biztosítani kívánjuk afelől, hogy a Tanács a továbbiakban is szoros figyelemmel kíséri majd az említett kérdést, és készen áll azt felvetni az EU Egyiptommal folytatott rendszeres politikai párbeszédének keretében felmerülő újabb lehetőségek alkalmával.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0292/09)

Tárgy: A pakisztáni helyzet

Pakisztánban jelenleg hivatalosan civil kormány van hatalmon. A Tanács megítélése szerint a civil kormány teljes mértékben ura az országban fennálló helyzetnek, vagy azon a véleményen van, hogy – a múlthoz hasonlóan – a tényleges hatalom a pakisztáni hadsereg kezében összpontosul?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A 2008. évi általános választások helyreállították a demokráciát Pakisztánban. A Tanács úgy ítéli meg, hogy ez jelentős előrelépést jelent Pakisztán számára. A demokrácia és a stabilitás megerősítése a továbbiakban is az EU Pakisztánnal folytatott együttműködésének fő célkitűzése marad.

Magától értetődő, hogy Pakisztánban a működő demokrácia előfeltétele, hogy a civil kormány ellenőrzése alá vonja a katonai erőket. A választott kormánynak mindenkor teljes átláthatóságot és ellenőrzést kell érvényesítenie a katonai szervek felett. Ez alapvető uniós politika.

A pakisztáni demokratizálódási folyamat még mindig korai szakaszát éli. Az EU-nak a nemzetközi közösség többi tagjával egyetemben továbbra is támogatnia kell a kormány arra irányuló törekvéseit, hogy megerősítse demokratikus intézményeit és struktúráit. A 2009. június 17-én megrendezett első EU–Pakisztán csúcstalálkozó fontos lépésnek számított az EU és Pakisztán közötti szorosabb partnerség kiépítésében, amelynek célja a demokratikus, polgári hatalom pakisztáni támogatása. Az EU a jövőben is felhasználja majd a Pakisztánnal folytatott stratégiai párbeszédet e célkitűzés előmozdítására.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0295/09)

Tárgy: A svéd elnökség fellépése az átláthatóság javítása érdekében

A Tanács eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló 2006. szeptember 15-i tanácsi határozat (HL L285., 2006. október 16., 47. o.) magában foglalja az Európai Tanács arra irányuló felhívását, hogy a polgárok számára tegyék lehetővé, „hogyan közvetlen bepillantást nyerhessenek” az Európai Unió tevékenységeibe, „különösen a nyitottság és az átláthatóság további növelése révén”, és „különösen amikor a Tanács az együtdöntési eljárás keretében jogalkotási aktusokról tanácskozik.”

Ugyanakkor a tanácsi ülések napirendjeit tekintve úgy tűnik, hogy 2007 és 2008 között a Miniszterek Tanácsának valamennyi ülésén (az Oktatási, Ifjúsági és Kulturális Tanács, valamint a Mezőgazdasági és Halászati Tanács kivételével) lényegében csökkent a nyilvánosan megvitatott napirendi pontok száma. 2008-ban például a Környezetvédelmi Tanács 33 napirendi pont közül csupán 4 pontot vitatott meg nyilvánosan, ami jelentős visszaesés a 2007. évi számadatokhoz képest. Ugyanakkor a kiemelten fontos Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsában 130 napirendi pont közül mindössze 1 pont nyilvános megvitatására került sor.

Mely területeken kíván a svéd elnökség kézzelfogható intézkedéseket hozni annak érdekében, hogy végre teljesítse a szeptember 15-i tanácsi határozatban foglaltakat, és fenntartsa az átláthatóság nagyra becsült svéd hagyományát?

Továbbá támogatja-e a svéd elnökség az arra irányuló törekvést, hogy végre megvalósuljon az európai tanácsi ülések eljárásrendjének közzététele, a Tanács szokásos „munkabédjeit” is ideértve?

Milyen kézzelfogható intézkedéseket hoz majd a svéd elnökség annak biztosítására, hogy sor kerüljön a tanácsi ülések napirendi pontjainak nyilvános megvitatására?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az elnökség emlékeztetni kíván arra, hogy a Tanács eljárási szabályzata 8. cikkének módosítása – amelyre a tisztelt képviselő által feltett kérdés is hivatkozik – jelentősen növelte a nyilvános tanácskozások és nyilvános viták számát az elmúlt három évben, szemben az azt megelőző négyéves időszakkal, amely során a Tanács döntéshozatali eljárásába való betekintésre a sevillai Európai Tanács által meghatározott elvek voltak irányadók (az úgynevezett „sevillai rendszer”).

Így 2006. július 1. óta összesen 788 téma miniszteri szintű megvitatására került sor nyilvános tanácsi ülések keretében. A növekedés kifejezetten szembetűnő a „B” napirendi pontként kezelt jogalkotási dokumentumok száma tekintetében: a Tanács által 2006. július 1. óta nyilvánosan megvizsgált jogalkotási „B” napirendi pontok száma a 2002. július és 2006. június közötti időszakhoz képest megkétszereződött. Ezen felül a 2006. július és 2009. június közötti időszakban összesen 128 nyilvános vitára került sor, ideértve 118 olyan vitát is, amely az Európai Unió és polgárai érdekeit érintő fontos kérdésekről zajlott, miközben az azt megelőző időszakban csupán 33 ilyen jellegű vitát tartottak.

Mindenesetre az elnökség emlékeztetni kíván arra, hogy a Tanács napirendjén feltüntetett, nyilvános tanácskozásra vagy nyilvános vitára szánt napirendi pontok száma éves szinten változhat, nevezetesen egy adott évben a Tanács által megvizsgálandó és/vagy elfogadásra váró együttdöntési pontok számától függően.

Így 2007-ben összesen 153 nyilvános tanácskozásra szánt együttdöntési pont került fel a Tanács napirendjére, miközben 2008-ban ugyanezen együttdöntési pontok száma 229-re emelkedett. 2009-ben a Tanács eddig 148 együttdöntési ponttal foglalkozott nyilvánosan.

A Tanács eljárási szabályzata 8. cikkének (3) bekezdése értelmében rendezett nyilvános viták száma szintén eltérhet, attól függően, hogy az egyes elnökségek hány kérdéskört ítélnék a nyilvános vitára megfelelőnek.

Ami az Európai Tanács eljárásrendjét illeti, meg kell jegyezni, hogy az átláthatósági szabályok az Európai Tanácsra nézve nem alkalmazandóak.

A svéd elnökség osztja a tisztelt képviselő véleményét, hogy az Unió tevékenységében fontos a fokozottabb átláthatóság. Ez igen meghatározó részét képezi az arra irányuló törekvéseknek, hogy növeljék a polgárok EU-ba és közös intézményeinkbe vetett bizalmát.

Az elnökség a maga részéről teljes körűen érvényesíteni kívánja a Tanács eljárási szabályzata 8. cikkének (1)–(4) bekezdésében foglalt, vonatkozó átláthatósági rendelkezéseket. Elvileg az együttdöntési eljárás alapján elfogadásra váró jogalkotási aktusokról szóló valamennyi tanácskozást elérhetővé teszik a nyilvánosság számára, amint azt a Tanács eljárási szabályzata előírja.

Ezzel párhuzamosan a Tanács folytatja a 2006 júliusában indított, arra irányuló törekvéseit, hogy javítsa a Tanács nyilvános ülései internetes közvetítésének minőségét. Ez a rendszeresen frissített és bővített szolgáltatás élő és lehívható hozzáférést kínál a nyilvános vitákhoz és tanácskozásokhoz, valamint egyéb nyilvános rendezvényekhez.

Minőségi szempontból a Tanács videoközzvetítésének célja annak biztosítása, hogy a felhasználók könnyen és célzottan hozzáférjenek az érdeklődésükre számot tartó vitákhoz.

Ezen felül az EBS (Európa műholdról) Plus 2008 végére megvalósult létrehozása óta nagyobb hely szabadult fel a Tanács nyilvános tanácskozásairól és vitáiról szóló közvetítések ismétlésére.

A Lisszaboni Szerződés komolyabb hangsúlyt fektet a nyitottságra és az átláthatóságra, ami remélhetőleg hozzájárul majd ahhoz, hogy a Tanács és egyéb intézmények is előrelépéseket tegyenek a fokozottabb átláthatóságra irányuló erőfeszítéseik terén. Emellett, amennyiben és amikor a Lisszaboni Szerződés hatályba lép, a Tanács módszeresen nyilvános üléseket rendez majd egy jogalkotási aktus tervezetének megvitatásakor, valamint az ilyen tervezetről tartott szavazáskor, az alkalmazandó jogalkotási eljárástól függetlenül.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)

Tárgy: Élelmiszerelosztási program a Közösség leginkább rászoruló polgárai számára

Ez év márciusában az Európai Parlament elfogadott egy jelentést a Közösség leginkább rászoruló polgárai számára nyújtott egyedi támogatásról, amely egy ingyenes élelmiszerelosztási programról rendelkezett. Azt gondoltam, hogy mivel a Parlament nagy többséggel elfogadta a szóban forgó jelentést, ez arra ösztönzi majd a cseh elnökséget, hogy folytassa a kérdés megvitatását, és ésszerű kompromisszumra jusson a Tanácson belül. Sajnálatos módon reményeim alaptalannak bizonyultak. Aggasztónak találom, hogy – a Tanács jelenlegi soros elnökségét betöltő – Svédország említést sem tesz a projekt folytatásáról, jöllehet annak semmi nem állja útját. Szándékozik-e a Tanács folytatni az említett program megvitatását, amely kiemelkedő fontossággal bír több millió polgárunk számára?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

1987 óta a közösségi jogszabályok lehetővé teszik, hogy intervenciós készletekből származó élelmiszereket bocsássonak jótékonyági szervezetek rendelkezésére annak érdekében, hogy azokat eljuttassák a Közösség leginkább rászoruló polgáraihoz.

2008-ban a Bizottság javaslatot tett a jogszabályok felülvizsgálatára, amit bizonyos élelmiszerek árának növekedése, valamint a készletek csökkenése tett szükségessé.

A francia elnökség idején a Tanács szakpolitikai vitát tartott a szóban forgó javaslatról, azonban nem sikerült a javaslatot támogató minősített többségre szert tenni.

Több küldöttség is elutasította a támogatási rendszer elvét, és ragaszkodott ahhoz, hogy e kérdés a tagállamok hatáskörébe tartozik.

*
* *

18. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)

Tárgy: Az energiahatékony gazdaság előmozdítása

Az Európai Tanács svéd soros elnöksége azt nyilatkozta, hogy a 2009 júliusától decemberig terjedő időszakra vonatkozó prioritásai közé tartozik a gazdasági fellendülés, a foglalkoztatás növelése, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése, amely kérdések a gyakorlatban is kihatnak valamennyi európai polgár életére.

Az energiahatékonyág fokozása és a megújuló energiaforrások alkalmazása több millió új munkahelyet hozhat létre az elkövetkező években, megteremtve a tartós gazdasági növekedés alapjait, ezzel egy időben pedig versenyelőnyhöz juttatva az Európai Uniót. Mindezek fényében kifejtene az Európai Tanács elnöksége, hogy milyen konkrét intézkedéseket tervez annak érdekében, hogy az uniós tagállamokat az energiahatékonyágot célzó beruházások és a megújuló energiaforrások használatának serkentésére szolgáló intézkedések kidolgozására ösztönözze, amely területek új munkahelyeket teremtenek, előmozdítják az innovációt és biztosítják a tartós gazdasági fejlődést?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az energiahatékonyságot az európai energiapolitika egyik prioritásként azonosították már az energiapolitikai cselekvési tervben is, amelyet 2007 márciusában fogadott el az Európai Tanács, és amelyben meghatározták a 2020-ra elérendő 20%-os energiatakarékosságra vonatkozó célkitűzést.

A Tanács 2008 júniusában elfogadott, 18 hónapos programja hangsúlyozza, hogy a soros elnökségek – a tagállamok által választott energiaforrás-összetétel tiszteletben tartása mellett – alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra törekednek, amely megfelel a fenntarthatóság és a költséghatékonyság kettős követelményének, és amely kedvezően járul hozzá a növekedésre és munkahelyteremtésre irányuló lisszaboni stratégiával összhangban álló, tágabb növekedési célkitűzések megvalósításához. És valóban, az energiahatékonyság nemcsak kedvező hatást gyakorol az energiaforrások felhasználására és az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, hanem ezzel egy időben – amint arra a tisztelt képviselő is rámutat – ösztönzi az innovatív technológiai fejlesztéseket, és ily módon fokozza az európai ipar versenyképességét és a munkahelyteremtést. Következésképpen az energiahatékonyság egy olyan gazdaság sarokkövének tekinthető, amely nemcsak energetikai szempontból, hanem környezeti szempontból is hatékony. Segít abban, hogy egy időben foglalkozzunk az éghajlatváltozáshoz, az erőforrások romlásához, a világgazdasági válsághoz és az ellátás biztonságához kapcsolódó kihívásokkal.

A Tanácsban és az Európai Parlamentben jelenleg három, az energiahatékonyság témájához kapcsolódó együttdöntési jogalkotási javaslat megtárgyalása folyik:

az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelvjavaslat;

az energiafogyasztásra vonatkozó címkézésről szóló irányelvjavaslat, valamint

a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyságáról szóló rendeletjavaslat,

és ezek a kérdéskörök képezik a Tanács jelenlegi félévre vonatkozó legfőbb prioritásait.

Amint az említett jogszabály-tervezeteket elfogadják – amire reményeink szerint, az Önök segítségével, még ebben a félévben sor kerül –, a tagállamok ezek alapján, hosszú távon is, meghatározott energiahatékonysági intézkedéseket vezethetnek be az épületekre és építőiparra vonatkozóan, valamint az energiával kapcsolatos termékek tágabb területén, a köz- és magánszférában. Ebben az értelemben az ilyen jellegű intézkedések fokozzák majd az innovatív technológiákra irányuló befektetéseket, amit a tagállamok különféle, nemzeti és európai ösztönzőkkel támogathatnak.

A közösségi szinten már elfogadott energiahatékonysági eszközök végrehajtása emellett új munkahelyek teremtését is elősegíti. Ez érvényesül a környezetbarát tervezésről és az energiafogyasztásra vonatkozó címkézésről szóló keretirányelvek esetében is, amelyek kapcsán fontos végrehajtási intézkedések (a világítást, elektromos motorokat stb. illetően) állnak kidolgozás alatt.

Ugyanez a helyzet a megújuló energiák tekintetében, amelyekkel összefüggésben a Tanács és a Parlament 2009. május 4-én elfogadta a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelvet.

Ami az ösztönzőket illeti, közösségi eszközök állnak rendelkezésre az energiahatékonysági projektek finanszírozására, mint például az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, amelyet felülvizsgáltak annak érdekében, hogy 8 milliárd eurót irányozzanak elő az energiahatékonyságra és megújuló energiaforrásokra irányuló, lakóházakat érintő beruházások számára. Az európai gazdasági fellendülés tervének összefüggésében – amely esetében a hangsúly a köz- és magánszféra közötti partnerségekre irányuló részletes javaslatok révén megvalósuló „intelligens beruházásokon” van – közösségi, EBB-s és nemzeti finanszírozást alkalmaznak majd. Ilyen távlatokban gondolkodva az Európai Tanács támogatását adta az EBB fokozott beavatkozásához, nevezetesen a kis- és középvállalkozások, a megújuló energia és a környezetbarát közlekedés tekintetében, továbbá az eljárások egyszerűsítését, valamint a Kohéziós Alapból, a strukturális alapokból és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból finanszírozott programok gyorsabb végrehajtását illetően, mindenekezt az energiahatékonyságba történő befektetések fokozása érdekében.

*

* *

19. kérdés, előterjesztette: Kinga Gál (H-0302/09)**Tárgy: Egy tagállam hivatalos képviselőjének szabad mozgása**

Az Európai Unió létrehozta a polgárok szabad mozgásának térségét.

A Tanács véleménye szerint – bármilyen indoknál fogva – megtagadható-e valamely tagállam hivatalos képviselőjétől – például államfőjétől –, hogy belépjen egy másik tagállam területére?

Elfogadja-e a Tanács azt az álláspontot, miszerint súlyosan sérti az európai elveket, ha az uniós polgárok szabad mozgásáról szóló irányelv vagy bármely egyéb jogi indok alapján megtagadják egy tagállam hivatalos képviselőjétől – például államfőjétől – egy másik tagállam területére történő belépést?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és sem a Tanácsra, sem annak tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. szeptemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Amint azt a tisztelt képviselő helyesen megállapítja, a személyek szabad mozgása a belső piac, valamint az Unió – mint a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség – alapvető alkotórésze. A szabad mozgás valamennyi uniós polgár joga, amelyet az EK-Szerződés 18. cikkének (1) bekezdése rögzít, az e szerződésben és a végrehajtásra hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel.

Az EK-Szerződésben foglaltakból, valamint az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelv⁽⁶⁾ 27. cikkéből következik, hogy az említett jog korlátozása kizárólag közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okok esetén indokolt. Az ilyen jellegű korlátozások alkalmazása az Európai Bíróság ellenőrzése alá tartozik.

Ami a tisztelt képviselő által az államfők mozgásával kapcsolatban felvetett konkrét kérdést illeti, az ilyen személyek utazása – tekintettel az előírt sajátos biztonsági intézkedésekre – kizárólag az érintett tagállamok hatáskörébe tartozik, és annak véleményezése következképpen nem a Tanács feladata. A Tanács sosem vitatta meg az említett kérdést.

Mindazonáltal az elnökség üdvözlí a Magyarország és Szlovákia kormányfői között szeptember 10-én rendezett kétoldalú találkozót, és kedvező jelnek tekinti a tanácskozással kapcsolatban közzétett közös nyilatkozatot. Az említett nyilatkozat a jelek szerint megfelelő alapot biztosít egy olyan megoldáshoz, amely feloldja a két ország között kialakult kölcsönös feszültségeket.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK**30. kérdés, előterjesztette: Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)****Tárgy: A fokozottan környezetbarát technológia előmozdítása**

Jelenleg milyen kezdeményezések megvalósítására törekszik az EU az újabb és fokozottan környezetbarát technológiák előmozdítására, az Európai Unió éghajlatváltozási célkitűzéseinek teljesítése érdekében?

Válasz

(EN) Több szakpolitikai kezdeményezés is irányul a fokozottan környezetbarát technológiák fejlesztésének és szélesebb körű felhasználásának előmozdítására, többek között az alábbiak:

a környezettechnológiai cselekvési terv (ETAP) végrehajtása 2004 óta folyik, az ennek keretében megvalósuló intézkedések pedig kiterjednek a kutatási és fejlesztési (K+F) programok előtérbe helyezésére, a technológiai platformok kialakítására, a pénzügyi eszközök mozgósítására és a közbeszerzésre, sőt még az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatások felülvizsgálatára is. 2009 végéig elkészül majd az ETAP jövőjéről szóló zöld könyvre irányuló javaslat;

⁽⁶⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

az európai stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv) – amelyet 2007-ben az EU éghajlatváltozási és energiacsomagjának részeként fogadtak el – célja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák fejlesztésének és piaci bevezetésének felgyorsítása. Az eszközök közé tartoznak az európai ipari kezdeményezések olyan technológiák terén, mint például a megújuló energiaforrások, valamint a szén-dioxid-elkülönítés és -tárolás (CCS), továbbá az Európai Energiakutatói Szövetség és a megerősített nemzetközi együttműködés;

a vezető piacokkal kapcsolatos kezdeményezés – amelyet szintén 2007-ben fogadtak el – arra törekszik, hogy a keresleti oldalon végrehajtott, a rendelkezésekhez, a közbeszerzésekhez és a szabványosításhoz kapcsolódó fellépések révén hat kiemelt területen, ideértve az építőipart, a megújuló energiát és az újrahasznosítást is, bővítse az innovatív termékek és szolgáltatások piacát;

a 2008-ban elfogadott, fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési terv (SCP-SIP) célja szintén az ökoinnováció előmozdítása a fokozottan környezetbarát termékek és karcsúsított termelési folyamatok kifejlesztése érdekében. A zöld közbeszerzésre vonatkozó önkéntes célkitűzések (2010-re 50%) hozzájárulnak majd a környezeti technológiák fokozottabb elterjedéséhez és az ökoiparágak bővüléséhez.

E szakpolitikai kezdeményezések olyan közösségi finanszírozási eszközök támogatását is élvezik, mint például a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram, az új versenyképesség és innováció program, valamint a kohéziós politikát finanszírozó alapok.

A becslések szerint a hetedik keretprogram költségvetésének mintegy harmadát a tiszta vagy környezeti technológiákra irányuló kutatások támogatására fordítják valamennyi ágazat tekintetében. E beruházások konkrét közös technológiai kezdeményezések vagy a köz- és magánszféra közötti partnerségek egyéb formáin keresztül előmozdítják továbbá a magánszektor bevonását.

Az állami támogatásokra vonatkozó felülvizsgált közösségi keret a kutatásra, fejlesztésre és innovációra vonatkozó közösségi iránymutatásokban, a környezetvédelemre vonatkozó iránymutatásokban és az általános csoportmentességi rendeletben foglalt, kapcsolódó rendelkezések alkalmazása révén megkönnyíti a tagállamok számára, hogy pénzügyi támogatást nyújtsanak a tisztább technológiák fejlesztéséhez és piaci bevezetéséhez.

Ezen felül a kibocsátási egységek kereskedelméről szóló felülvizsgált irányelv⁽⁷⁾ 300 millió egységet különít el a szén-dioxid-elkülönítés és -tárolás, valamint az innovatív megújuló erőforrások támogatására. Az európai gazdasági fellendülés terve egyértelmű intézkedéseket foglal magában az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és erőforrás-hatékony gazdaságra történő átállás felgyorsítására, ideértve az energetikai projektekre szánt csaknem 4 milliárd eurót is.

*
* *

32. kérdés, előterjesztette: Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)

Tárgy: A szélerőműparkok biológiai sokféleségre, tájjellegre és helyi környezetre gyakorolt hatása

Tekintettel arra, hogy az integrált környezetvédelmi politika az EU alapelveinek egyike, ésszerűnek tűnik, hogy a megújuló energia fejlesztését összeegyeztethetővé tegyék a biológiai sokféleség megőrzésével, amely a helyi környezetet, a tájjelleget, a talajt, valamint a növény- és állatvilágot is magában foglalja.

Figyelembe veszik-e szigorú tudományos kritériumok alapján azon környezeti hatásokat, amelyeket a szélerőműparkok gyakorolnak a biológiai sokféleségre, különösképpen a ragadozó madarakra és egyéb madárfajokra, továbbá a természetes szépségű, valamint jelentős történelmi és városi területekre?

Amennyiben mindehhez nem áll rendelkezésre megfelelő jogalap, fontolóra venné-e a Bizottság a hatályos jogszabályok kiegészítését annak biztosítása érdekében, hogy a szélerőműparkok működése összhangban álljon a természeti környezet és a kulturális örökség védelmével?

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (EGT vonatkozású szöveg), HL L 275., 2003.10.25.

Válasz

(EN) A szélenergia fejlesztése része az Európai Közösség arra irányuló célkitűzésének, hogy 2020-ra a megújuló energiaforrások felhasználási aránya az EU teljes energiafogyasztásában elérje a 20%-ot. Ez kulcsfontosságú alkotórésze annak a stratégiának, amely az éghajlatváltozás összefüggésében a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését célozza. Egyéb uniós energetikai és környezetvédelmi politikai célkitűzésekhez is támogatást nyújt, például a mérsékelt levegőszennyezés, a hagyományos villamosenergia-előállításból származó csökkentett vízfelhasználás, az energia-behozattól való kisebb mértékű függés és a fokozott munkahelyteremtés tekintetében.

Mindazonáltal a Bizottság tisztában van azzal, hogy a szélerőműparkok nem megfelelő elhelyezkedéséből környezeti kockázatok adódnak. A szélenergiával kapcsolatos fejlesztéseket fenntartható és kiegyensúlyozott módon kell megvalósítani, ami nem vezet az alábbi, természetvédelmi szempontból fontos, érzékeny területek számottevő károsodásához: a madárvédelmi irányelv⁽⁸⁾ értelmében kijelölt különleges madárvédelmi területek (KMT-k), valamint az élőhelyvédelmi irányelv⁽⁹⁾ értelmében kijelölt közösségi jelentőségű területek (KJT-k), amelyek a Natura 2000 hálózat részét képezik.

A szélerőműparkok továbbá a környezeti hatásvizsgálatról (KHV) szóló irányelv⁽¹⁰⁾ II. mellékletében is szerepelnek. A II. mellékletben felsorolt projektek esetében a tagállamok kötelesek megállapítani, hogy szükség van-e környezeti hatásvizsgálat elvégzésére. Mindez olyan kritériumok figyelembevételével történik, mint például a projekt jellemzői, annak elhelyezkedése és a várható hatások jellege.

Ez azt jelenti, hogy a KHV elvégzése kötelező, amennyiben a szóban forgó projektek várhatóan jelentős hatást gyakorolnak majd a környezetre. A KHV során különféle tényezőket kell figyelembe venni, mint például a növény- és állatvilágot, ugyanakkor az embereket, a talajt, a tájjelleget, illetve a kulturális örökséget is.

Minden olyan fejlesztési projektet, amely várhatóan súlyosan kedvezőtlen hatást gyakorol a Natura 2000 területekre, az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikke értelmében megfelelő környezeti hatásvizsgálatnak kell alávetni. A Bizottság általános értelmezésbeli és módszertani iránymutatást nyújtott a szóban forgó rendelkezés alkalmazásához.

Az állami szélenergia-tervekre a stratégiai környezeti vizsgálatról (SKV) szóló irányelv⁽¹¹⁾ rendelkezései is alkalmazandók.

A Bizottság úgy véli, hogy az említett környezetvédelmi jogszabályok a szélerőműparkokra irányuló projektek természeti és kulturális környezetre gyakorolt esetleges hatásainak megfelelő felmérése szempontjából kielégítőek.

A szóban forgó környezeti hatásvizsgálatok pontosságának és minőségének biztosítása elsősorban a projektgazdák, végső soron pedig a tagállamok illetékes környezetvédelmi hatóságainak feladata.

Annak érdekében, hogy számukra segítséget nyújtson, valamint javítsa a rendelkezések végrehajtását, a Bizottság a szélenergiára és természetvédelemre vonatkozó egyedi iránymutatások kidolgozását végzi.

*

* *

⁽⁸⁾ Az 1979. április 2-i 79/409/EGK irányelv a vadon élő madarak védelméről, HL L 103., 1979.4.25.

⁽⁹⁾ Az 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelv a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről, HL L 206., 1992.7.22.

⁽¹⁰⁾ Az 1997. március 3-i 97/11/EK irányelvvel (HL L 73., 1997.3.14.) és a 2003. május 26-i 2003/35/EK irányelvvel (HL L 156., 2003.6.25.) módosított 85/337/EGK irányelv az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról, HL L 175., 1985.7.5..

⁽¹¹⁾ A 2001. június 27-i 2001/42/EK irányelv bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról, HL L 197., 2001.7.21.

33. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0260/09)**Tárgy: Környezetvédelmi jogszabályok**

Tekintve, hogy az elmúlt 30 év során az Európai Bizottság nagy számú és igen sokféle környezetvédelmi intézkedést fogadott el a környezet minőségének javítása érdekében, és tekintve, hogy környezetünk védelme megvalósítható, amennyiben a tagállamok megfelelően végrehajtják mindazt, amely iránt közösségi szinten elkötelezték magukat, milyen lépéseket tervez a Bizottság a tagállamok ösztönzésére, hogy azok a továbbiakban is támogassák az agrár-környezetvédelmi programokat, mint amilyen például az írországi vidéki környezetvédelmi program (REPS), amelynek célja, hogy a gazdálkodókat arra ösztönözze, hogy gazdálkodói tevékenységeiket környezetbarát módon végezzék, valamint hogy környezeti javulást érjenek el a meglévő gazdaságok területén? Ennek fényében egyetért-e a Bizottság azzal, hogy az a határozat, amelynek értelmében a REPS 4 új írországi tagja számára megszüntetik a támogatást, ellentétes az EU környezetvédelmi célkitűzéseivel?

Válasz

(EN) A fenntartható földgazdálkodás az EU vidékfejlesztési politikájának egyik központi célkitűzése. A vidékfejlesztés finanszírozására szánt teljes hozzájárulás legalább 25%-át a második tengelyhez rendelik, az agrár-környezetvédelmi támogatás pedig e tekintetben kulcsfontosságú intézkedés. Következésképpen a 2007–2013-as programozási időszak során Írországnak – valamennyi tagállamhoz hasonlóan – a továbbiakban is támogatnia kell a környezetbarát gazdálkodást és a környezet javítását.

Írország 2009 júliusában javaslatot nyújtott be, amely módosítja vidékfejlesztési programját. A Bizottság arról értesült, hogy noha a REPS programot leállítják, annak helyébe egy új agrár-környezetvédelmi opciós program lép. A Bizottság jelenleg végzi a programjavaslat elemzését annak megállapítása érdekében, hogy az tiszteletben tartja-e az ír nemzeti stratégiai tervet és az uniós prioritásokat, és következtetéseinkről az elkövetkező hónapokban tájékoztatjuk majd Írországot.

*
* *

34. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0265/09)**Tárgy: A Lisszaboni Szerződésről szóló ír népszavazás**

Felvázolná a Bizottság azzal kapcsolatos véleményének okait, hogy Írországnak miért kellene „igennel” szavaznia a Lisszaboni Szerződésről szóló, küszöbön álló népszavazáson, továbbá kifejtené egy Európára adott második „nemleges” szavazat következményeit?

Válasz

(EN) Az EU immáron 27 tagállamra és félmilliárd polgárra bővült, miközben jelenlegi intézményi struktúráját egy jóval kisebb Unióhoz tervezték. A Bizottság úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés demokratikusabb, hatékonyabb és átláthatóbb Európai Uniót eredményezne. Kibővítené a Parlament hatáskörét, és megerősítené a nemzeti parlamentek szerepét. Továbbá fokozná a polgárok részvételét, lehetővé téve számukra, hogy a Bizottságot új szakpolitikai kezdeményezések előterjesztésére hívják fel.

A szakpolitikai kérdéseket illetően például az említett szerződés lehetővé tenné az Unió számára, hogy eredményesebben harcoljon a határokon átnyúló bűnözéssel, az illegális bevándorlással, valamint a nők és gyermekek kereskedelmével szemben. A Szerződés továbbá elősegítené az Unió számára, hogy tisztábban hallassa hangját a nemzetközi szinten, olyan kérdésekben, mint például az éghajlatváltozás és a világméretű szegénység elleni küzdelem.

Ratifikálása esetén a Lisszaboni Szerződés lehetővé tenné, hogy valamennyi tagállam egy biztossal rendelkezzen, végrehajtva ezáltal a 2008. évi írországi népszavazás nyomán megfogalmazott aggályok kezelésére kidolgozott, jogilag kötelező erejű garanciák tágabb csomagjának részeként hozott európai tanácsi határozatot.

*
* *

35. kérdés, előterjesztette: Frank Vanhecke (H-0266/09)**Tárgy: A jogellenesen tartózkodó külföldiek helyzetének rendezése Belgiumban**

A más országokban végrehajtott legalizálási eljárások folyamánként létrejött európai megállapodásokkal ellentétben a belga kormány nemrégiben úgy határozott, hogy 2009. szeptember 15-én újabb átfogó legalizálási eljárást indít a jogellenesen tartózkodó külföldiek tekintetében.

Ez ráadásul néhány év leforgása alatt a második alkalom, hogy Belgium átfogó „egyszeri” legalizálási intézkedéseket hajt végre.

Tájékoztatták-e a Bizottságot előzetesen Belgium szándékairól?

Úgy véli-e a Bizottság, hogy az említett intézkedésekkel Belgium megsérti az európai megállapodásokat, és hozhatnak-e más tagállamok intézkedéseket annak érdekében, hogy a Belgiumban legalizált személyektől megtagadják a területükre történő belépést?

Válasz

(FR) Először is a Bizottság arra kíván rávilágítani, hogy a legalizálás kérdését a közösségi jog nem szabályozza, és az a tagállamok joghatósága alá tartozik. Következésképpen a tagállamok saját belátásuk szerint és nemzeti jogszabályaik hatálya alatt állhatnak ki tartózkodási engedélyt jogellenesen tartózkodó külföldiek számára. Egy schengeni állam által kiállított tartózkodási engedély a vízummal egyenértékű, és lehetővé teszi tulajdonosa számára a schengeni térségen belüli utazást. Mindez a legalizálási eljárás keretében kiállított tartózkodási engedélyek esetében is érvényes.

Ugyanakkor az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum valamennyi tagállam arra irányuló politikai kötelezettségvállalását tartalmazza, hogy „kizárólag az esetenkénti – és nem általános –, a nemzeti jogszabályok keretében végzett, humanitárius vagy gazdasági okokból végzett rendezéshez kell folyamodni.” A rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy a belga legalizálási eljárás összhangban áll az említett megközelítéssel.

Tekintettel annak tényére, hogy a nemzeti szinten elfogadott, migrációs vonatkozású intézkedések hatásai túlléphetnek a nemzeti határokon, 2006-ban a Tanács létrehozta a kölcsönös tájékoztatási mechanizmust. Ez a mechanizmus lehetővé teszi olyan nemzeti intézkedésekkel (például a legalizálással) kapcsolatos információk megosztását, amelyek várhatóan több tagállamra is jelentős hatást gyakorolnak. Meg kell jegyezni, hogy a kölcsönös tájékoztatási mechanizmus gyakorlati alkalmazása továbbra is elszomorító, mivel a tagállamok igen ritkán élnek a mechanizmus nyújtotta lehetőségekkel. Ezért a Bizottság a kölcsönös tájékoztatási mechanizmust a jövőben befoglalja az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum végrehajtásának ellenőrzésére szolgáló éves eljárásba.

A Bizottság szoros figyelemmel kíséri a legalizálás kérdését. 2009 elején külső tanulmányt tett közzé a tagállamokban alkalmazott legalizálási gyakorlatokról. Ez a tanulmány jövőbeli mérlegeléséhez is hasznos alapot nyújt. A stockholmi programról szóló közlemény a legalizálások vonatkozásában megemlíti az információ-megosztás javításának szükségességét, valamint az iránymutatások kidolgozásának lehetőségét.

*
* *

36. kérdés, előterjesztette: Seán Kelly (H-0268/09)**Tárgy: Vidéki környezetvédelmi program Írországból**

Milyen összegű finanszírozást különítettek el Írország számára a vidéki környezetvédelmi program keretében? A REPS 4 program végrehajtására vonatkozó terveiről az ír kormánytól érkezett-e a Bizottsághoz bármiféle tájékoztatás?

Válasz

(EN) A 2007–2013-as programozási időszak kezdetén Írország úgy döntött, hogy 2 milliárd eurót irányoz elő a REPS program számára, ami teljes programköltségvetésének csaknem fele. Az EU ehhez 55%-os arányban biztosított társfinanszírozást. Ezen felül az ír kormány további 414 millió EUR összeget különített el nemzeti forrásokból a program részére.

Július 15-én Írország tájékoztatta a Bizottságot arra irányuló határozatáról, hogy a REPS programot költségvetési korlátok miatt lezárja az új belépők előtt. Ezzel egy időben jelezte abbéli szándékát, hogy a REPS programot egy új agrár-környezetvédelmi opciós programmal váltja fel. A Bizottság jelenleg végzi a javasolt változtatások elemzését, és következtetéseiről az elkövetkező hónapokban tájékoztatja majd Írországot.

Érdemes hangsúlyozni, hogy a tagállamok szabadon dönthetnek arról, hogy a vidékfejlesztési programokra szánt költségvetésüket miként osztják el különféle intézkedések között. Írország úgy határozott, hogy a REPS lezárásától függetlenül a továbbiakban is komoly összegeket fordít az agrár-környezetvédelemre.

*
* *

37. kérdés, előterjesztette: Nikolaos Chountis (H-0269/09)

Tárgy: Hulladéklerakó létrehozása az attikai Grammatiko régióban

Egy korábbi, az attikai Fili, Grammatiko és Keratea régiókban létesített hulladéklerakókról szóló (E-0544/09. sz.) kérdésre adott válaszában a Bizottság egyebek mellett hangsúlyozta, hogy „az említett három esetben a határozatokban előírt és az időközi kifizetésekhez kapcsolódó egyedi feltételek teljesítése (mint például a hulladék előzetes feldolgozása az 1999/31/EK irányelvvel összhangban) nem tekinthető kielégítőnek.”

Tekintettel arra, hogy a grammatikói lakosok határozottan ellenzik egy új hulladéklerakó létrehozását a térségben, mivel az nem felel meg a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK⁽¹²⁾ irányelvben foglalt feltételeknek, kifejtene a Bizottság, hogy milyen azonnali lépéseket tesz a grammatikói hulladéklerakó kialakításának megakadályozása érdekében, mivel nem teljesülnek az 1999/31/EK irányelvben meghatározott feltételek?

Válasz

(FR) A Kohéziós Alapból a grammatikói hulladéklerakó megépítésére irányuló projekthez nyújtott pénzügyi támogatásról szóló C(2004)5509 bizottsági határozat tartalmaz néhány, a kifizetésekre vonatkozó egyedi feltételt. Az említett feltételek mindenekelőtt a hulladékkezeléssel és a hulladéklerakók üzemeltetésével foglalkozó 1999/31/EK⁽¹³⁾ irányelvből származtathatók, és azokat tiszteletben kell tartani annak érdekében, hogy a Bizottság teljesítse a kifizetéseket. Amint azt a Bizottság a tisztelt képviselő által előterjesztett E-0544/09.⁽¹⁴⁾ számú kérdésre adott válaszában is kifejtette, a Bizottság azon a véleményen van, hogy az említett egyedi feltételek jelenleg elégtelenül teljesülnek. Következésképpen nem fogja állni az érintett projektek költségeit. Amennyiben az egyedi feltételeknek való megfelelés elmulasztása a továbbiakban is fennáll, az 1265/99/EK rendelettel⁽¹⁵⁾ módosított 1164/94/EK tanácsi rendelet II. melléklete H. cikkének (1) bekezdésében foglaltak értelmében a Bizottság fenntartja a kifizetések felfüggesztésének jogát. Mindenesetre a Bizottság biztosítani kívánja a tisztelt képviselőt afelől, hogy a jövőben is gondoskodik arról, hogy a finanszírozás forrásától függetlenül mindenkor tiszteletben tartsák a közösségi jogot, az 1999/31/EK irányelv előírásait is ideértve.

*
* *

38. kérdés, előterjesztette: Eleni Theocharous (H-0275/09)

Tárgy: Ciprus gyarmatosítása

Az Európa Tanács megbízásából készült Cuco és Laakso jelentések a sziget megszállt északi területének Törökország általi gyarmatosítását háborús bűncselekményként és időzített bombaként jellemzik, amely akadályozza a probléma bármiféle megoldását. A török sajtó szerint Tayyip Erdoğan török kormányfő azt tervezi, hogy további egymillió telepest küld Ciprusra.

(12) HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

(13) A Tanács 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelve, HL L 182., 1999.7.16.

(14) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

(15) A Tanács 1999. június 21-i 1265/1999/EK rendelete a Kohéziós Alap létrehozásáról szóló 1164/94/EK rendelet II. mellékletének módosításáról, HL L 161., 1999.6.26.

Támogatja-e az Európai Unió – és különösképpen a Bizottság – azt az elképzelést, hogy az EU és/vagy az Európa Tanács szervezésében népszámlálásra kerüljön sor Cipruson?

Tervez-e az Európai Unió Törökországgal szembeni lépéseket, amennyiben az folytatja Ciprus megszállt északi területeinek gyarmatosítását? Amennyiben igen, milyen jellegű intézkedéseket?

Válasz

(EN) A tisztelt képviselő által felvetett, az immáron Ciprus északi részén lakó török állampolgárok ügye rávilágít a ciprusi probléma megoldásának égető szükségességére, mivel az említett kérdés is a megoldás elengedhetetlen részét képezi.

A Bizottság teljes mértékben támogatja a két Cipruson élő közösség vezetőinek arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az ENSZ égisze alatt elérjék a helyzet átfogó rendezését.

A megoldás elérése kemény munkát igényel, és a Bizottságnak meggyőződése, hogy végül a két közösség – az ENSZ⁽¹⁶⁾ irányítása és az EU támogatása mellett – sikert érhet el.

A Bizottság továbbá Törökországtól is elvárja, hogy a megoldás elérése érdekében minden erejét latba vesse.

A Bizottságnak szilárd meggyőződése, hogy az elkövetkező időszak olyan egyedülálló lehetőséget kínál, amelyet nem szabad elmulasztani.

*
* *

39. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0276/09)

Tárgy: A fajok közötti egyenlőségről szóló irányelv 13. cikkének átültetése Írországban

A P-6503/08. számú kérdésemre adott 2008. december 16-i válaszában kiegészítéseként kifejtene a Bizottság, hogy az ír hatóságokkal szemben a fajok közötti egyenlőségről szóló irányelv (2000/43/EK⁽¹⁷⁾) 13. cikkének, vagy bármely egyéb hasonló közösségi jogszabályi rendelkezés átültetéséről kezdeményezett-e eljárást, és ismertetné az említett eljárások aktuális állását?

Válasz

(EN) A Bizottság a tisztelt képviselő figyelmébe ajánlja az azonos tárgyú, P-6503/08. számú kiemelt kérdésre adott választ.

A Bizottság továbbá arra emlékeztet, hogy a fajok közötti egyenlőségről szóló irányelv (2000/43/EK) nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy az esélyegyenlőségi szervek esetében előírja a finanszírozás egy adott mértékét vagy azok szervezeti felépítését. Arra irányuló bizonyíték hiányában, hogy a rendelkezésre álló költségvetés az esélyegyenlőségi hatóság feladatainak végrehajtásához nem elegendő, a Bizottságnak az irányelv alapján nem áll módjában beavatkozni.

Az ír hatóságokkal szemben a megkülönböztetésellenes irányelvek tekintetében indított jogsértési eljárásokkal kapcsolatos tájékoztatás a „Kapcsolódó dokumentumok” között fellelhető bizottsági sajtóközleményekben érhető el az alábbi honlapon: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=en>.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0288/09)

Tárgy: Szigorú és népszerűtlen intézkedések

A foglalkoztatás témájában 2009. május 7-én Prágában megrendezett informális uniós csúcstalálkozó alkalmával született foglalkoztatásellenes határozatokkal összefüggésben az EU és a tagállamok kormányai által elfogadott intézkedések súlyos csapást mérnek a munkavállalókra azzal a céllal, hogy megvédjék a monopóliumok által szerzett nyereségeket.

⁽¹⁶⁾ Egyesült Nemzetek Szervezete

⁽¹⁷⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

Az ESZA, az IMF és az OECD által kidolgozott jelentések a tőke szempontjából ideológiai alapot nyújtanak ahhoz, hogy új „szerkezeti változtatásokat” vezethessenek be, amelyek még szigorúbb és elsőprőbb foglalkoztatásellenes intézkedéseket szülnek, kiváltva az alábbiakat: a rugalmas foglalkoztatási formák általános alkalmazása, a kollektív szerződések elleni támadás, a bérek és nyugdíjak drámai csökkentése, a nyugdíjkorhatár kiterjesztése, továbbá adóemelés a munkavállalók, a nyugdíjasok és az önálló vállalkozók számára, valamint az egészségügy, a szociális szolgáltatások és az oktatás privatizálása.

Vajon a „tartós szerkezeti reformokra” vonatkozó bizottsági iránymutatás – amelynek a későbbi közös határozathozatal megelőző megvitatása jelenleg folyik a görögországi Új Demokrácia kormánnyal – magában foglalja-e majd a fent említett szigorú és népszerűtlen intézkedéseket?

Válasz

(EN) A Bizottság nem osztja azt a véleményt, miszerint az EU és a tagállamok kormányai által a pénzügyi és gazdasági válságra válaszul elfogadott intézkedések bármilyen szempontból is „súlyos csapást mérnek a munkavállalókra azzal a céllal, hogy megvédjék a monopóliumok által szerzett nyereségeket.” A szóban forgó intézkedések elsődleges célja a növekvő munkanélküliség megfékezése, valamint a jövőbeni fellendülés elősegítése, annak érdekében, hogy az emberek EU-szerte a lehető leghamarabb élvezhessék a gazdasági növekedés előnyeit.

A foglalkoztatás témájában május 7-én Prágában megrendezett uniós csúcstalálkozó során nem születtek határozatok. A tíz közzétett ajánlás sokkal inkább a szakpolitikai prioritások kiegyensúlyozott csomagjának tekintendő, amely prioritások célja új munkahelyek teremtése, az emberek foglalkoztatottságának fenntartása, valamint az aktív társadalmi beilleszkedés előmozdítása. Ezen felül a szociális partnerek – így a szakszervezetek is – jelen voltak és tevékenyen részt vállaltak a foglalkoztatási csúcstalálkozó munkájában.

A Bizottság az eddigiekben is támogatta a rugalmasabb munkaerőpiacra vonatkozó elképzeléseket, de mindig hangsúlyozta, hogy ezeket a foglalkoztatás fokozottabb biztonságának kell kísérnie. A Bizottság támogatja továbbá a nyugdíjkorhatár kiterjesztését annak érdekében, hogy az tükrözze az európaiak által megélt magasabb életkort, valamint annak szükségességét, hogy biztosítani kell a nyugdíjrendszerek társadalmi fenntarthatóságát. Nyugdíjrendszereik hosszú távú megfelelőségének és fenntarthatóságának biztosítása során valamennyi tagállam – Görögországot is ideértve – szembesül a kihívással, hogy meg kell emelnie azt az életkort, amikor az emberek ténylegesen elhagyják a munkaerőpiacot, valamint több ember számára kell munkahelyet teremtenie, akik immáron hosszabb ideig lesznek aktív munkavállalók. Görögország esetében ez magában foglalhatja a nyugdíjkorhatár emelését is az állami rendszerekben.

*
* *

41. kérdés, előterjesztette: Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Tárgy: A második EU–Egyiptom albizottság „Politikai ügyek: Emberi jogok és demokrácia – nemzetközi és regionális kérdések” címmel 2009. július 7–8-án, az „Al-Manar TV” tárgyában tartott ülésének eredménye

A betiltott terrorista televíziós csatorna, az „Al-Manar TV” programjainak Európába történő közvetítése a Nilesat egyiptomi műholdszolgáltató részéről továbbra is az EU–Egyiptom cselekvési tervben foglaltak közvetlen megsértésének minősül, valamint a radikalizálódás veszélyét hordozza az európai biztonságra nézve. A H-0011/09. számú kérdésre adott bizottsági válasz kimondja, hogy az Egyiptomhoz kapcsolódó politikai ügyek albizottsága a „megfelelő mechanizmus” arra, hogy felvessék az „Al-Manar TV” Nilesat általi közvetítésének kérdését. Felvetette-e a Bizottság az „Al-Manar TV” Nilesat általi közvetítésének kérdését a második EU–Egyiptom albizottság „Politikai ügyek: Emberi jogok és demokrácia – nemzetközi és regionális kérdések” címmel 2009. július 7–8-án megrendezett ülése során? Felvázolná a Bizottság, hogy milyen kötelezettségvállalásokat tett Egyiptom annak érdekében, hogy leállítsa az „Al-Manar TV” műsorainak Nilesat általi közvetítését?

Válasz

(EN) A Bizottság meg szeretné köszönni a tisztelt képviselőnek az EU–Egyiptom albizottság közelmúltbeli, politikai ügyek tárgyában rendezett ülésével, valamint az Al-Manar televíziós csatornát közvetítő Nilesat egyiptomi műholdszolgáltatóval kapcsolatban előterjesztett kérdését.

A Bizottság osztja a tisztelt képviselő aggodalmát, miszerint az Al-Manar által közvetített műsorok gyűlöletkeltésnek minősülhetnek.

Egyiptom és az EU egyaránt elkötelezte magát amellest – amint azt az európai szomszédsági politika keretében 2007-ben kidolgozott közös cselekvési terv is kimondja –, hogy „együttműködik a megkülönböztetés, az intolerancia, a fajgyűlölet, az idegengyűlölet minden formája, és különösen a valláson, meggyőződésen, faji hovatartozáson vagy származáson alapuló gyűlöletkeltő vagy becsmérő megnyilvánulások ellen folytatott küzdelemben.” A Bizottság a média szerepének megerősítése iránt is elkötelezett az említett jelenségek elleni harcban.

Az EU–Egyiptom albizottság Kairóban megrendezett, politikai ügyekkel foglalkozó júliusi ülése újabb lépést jelentett az Egyiptomhoz fűződő politikai kapcsolatok elmélyítésének, valamint a politikai párbeszéd keretében a kölcsönös bizalom kiépítésének útján.

Az ülés során a Bizottság valóban felvetette az Al-Manar TV Nilesat általi közvetítésének kérdését. A Bizottság aggodalmának adott hangot a televíziós csatorna műsorainak tartalma miatt, amely ellentétes a gyűlöletbeszéd tilalmáról szóló uniós jogszabályokkal, valamint aláássa az EU és Egyiptom arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a térségben előmozdítsák a békét és biztonságot.

Az ülés alkalmával Egyiptom nem tett észrevételeket, illetve nem vállalt kötelezettséget arra vonatkozóan, hogy leállítja az Al-Manar TV Nilesat általi közvetítését.

A Bizottság a továbbiakban is szoros figyelemmel kíséri az említett ügyet, és azt esetlegesen egy újabb alkalommal is felveti majd az EU Egyiptommal folytatott rendszeres politikai párbeszédének keretében.

*
* *

42. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0293/09)

Tárgy: Az uniós jog sportegyesületek által történő megsértése

Válaszol-e a Bizottság – és amennyiben igen, milyen formában – a különböző tagállamok állampolgáraival szemben alkalmazott egyenlő bánásmódról szóló uniós jogszabályok megsértésére, amelyre akkor került sor, amikor a dán kormány megtagadta az érvényes jegyekkel rendelkező lengyel és holland állampolgároktól, hogy részt vegyenek a Brøndby IF és Legia Warszawa közötti, Bajnokok Ligája selejtező mérkőzésen? Ez megkülönböztetésnek minősül. Az érvényes belga személyazonosító igazolvánnyal rendelkező személyeket szintén nem engedték be a mérkőzésre. Hasonlóképpen a Club Brugge KV belga hatóságai megtagadták az Európai Bizottság és az Európai Parlament lengyel tisztviselőitől, hogy jegyet vásároljanak a Club Brugge és Lech Poznań közötti múlt heti mérkőzésre (2009. augusztus 27.). Ez a származási ország alapján történő egyértelmű megkülönböztetés újabb példája. Vajon ez azt jelenti, hogy a bizonyos – például belga vagy dán – sportegyesületek által meghatározott szabályok felülírják az uniós jogot?

Válasz

(EN) Ami a Brøndby IF és Legia Warszawa közötti, Bajnokok Ligája mérkőzés tekintetében a dán hatóságok által az érvényes jegyekkel rendelkező lengyel és holland állampolgárokkal szemben érvényesített állítólagos belépési tilalmat illeti, a Bizottság üdvözlőné a részletesebb tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy a tilalom az országba vagy a stadionba történő belépésre is kiterjedt-e, valamint hogy azt az állami hatóságok vagy maguk a mérkőzés szervezői alkalmazták. Jó lenne tudni továbbá, hogy a hatóságok vagy a mérkőzés szervezői a szóban forgó személyektől milyen indokok alapján tagadták meg a mérkőzésen való részvételt.

Ezzel összefüggésben meg kell említeni, hogy az Európai Bíróság ítélezési gyakorlatából⁽¹⁸⁾ következik, hogy az EK-Szerződés 49. cikke – amely EU-szerte garantálja a szabad szolgáltatásnyújtást – azt is magában foglalja, hogy a szolgáltatások igénybevevői szabadon ellátogathatnak egy másik tagállamba annak érdekében, hogy egy adott szolgáltatást igénybe vegyenek, anélkül, hogy ebben őket korlátozások révén akadályoznák, kivéve, ha az említett korlátozások közérdeken alapuló kényszerítő indokokkal, mint például a biztonság vagy a közrend veszélyeztetésével magyarázhatók, és amennyiben az adott korlátozások arányosak. Ezt az elvet a szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK⁽¹⁹⁾ irányelv (amelyet a tagállamoknak 2009. december 28-ig kell átültetniük nemzeti jogukba) 20. cikke is rögzíti, amelynek értelmében a tagállamok biztosítják:

⁽¹⁸⁾ EB 186/87. sz. Cowan kontra Trésor Publicque ügy, C- 45/93. sz. Bizottság kontra Spanyolország ügy.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról, HL L 376., 2006.12.27.

i) hogy a szolgáltatás igénybevevőjére ne vonatkozzanak megkülönböztető előírások állampolgársága vagy lakóhelye alapján,

valamint

ii) hogy a szolgáltatás igénybevételének a szolgáltató által nyilvánosságra hozott általános feltételei nem tartalmazzanak a szolgáltatás igénybevevőjének állampolgársága vagy lakóhelye szerinti megkülönböztető rendelkezéseket, de nem zárják ki eleve az igénybevételi feltételek különbözőségének lehetőségét, amennyiben azt objektív kritériumok közvetlenül indokolják.

Ami az uniós polgárok szabad mozgásának és tartózkodásának jogát illeti, a 2004/38/EK⁽²⁰⁾ irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egy uniós polgár területükre történő belépését kizárólag közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból megtagadják. A korlátozó intézkedéseknek meg kell felelniük az arányosság elvének, és kizárólag az érintett uniós polgár személyes magatartásán alapulhatnak. Az egyén személyes magatartásának valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt kell jelentenie a társadalom valamely alapvető érdekére nézve.

Így a fentiek alapján nem vonható le az a következtetés, hogy a belépési tilalom a közösségi jog értelmében szükségszerűen jogellenes megkülönböztetésnek vagy indokolatlan korlátozásnak minősül. Érdemes megemlíteni, hogy az Európai Labdarúgó-szövetség (UEFA) Bajnokok Ligájára vonatkozó rendelkezései alapján a hazai sportegyesület felelős a rend és a biztonság fenntartásáért a mérkőzés előtt, alatt és után egyaránt.

Ennek eredményeképpen annak megítéléséhez, hogy a dán hatóságok vagy a mérkőzés szervezője állítólagos magatartásukkal megsértették-e a közösségi jogot, az adott ügy körülményeinek mélyrehatóbb ismerete szükséges.

Ami a Club Brugge részéről a Club Brugge és Lech Poznań közötti mérkőzésre szóló jegyek lengyel állampolgárok – az uniós intézmények tisztviselői – számára történő értékesítésének megtagadását illeti, a megkülönböztetésmentességgel és a szabad szolgáltatásnyújtás jogellenes korlátozásával kapcsolatos fenti érvelés ez esetben is hasonlóképpen alkalmazandó. Azonban megint csak több részinformációra lenne szükség annak megítéléséhez, hogy az állítólagos magatartás megfelel-e a közösségi jogban foglaltaknak.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Antonio Cancian (H-0294/09)

Tárgy: A keresztényekkel szemben alkalmazott erőszak Pakisztánban

Augusztusban különösen elmergesedett az iszlám fundamentalisták részéről a keresztényekkel szemben alkalmazott erőszak a pakisztáni Pandzsábban. A helyi hatóságok eltűrik a szélsőségesek fellépéseit, akik a pakisztáni büntető törvénykönyv 295. cikkelyére hivatkoznak, amely az „istenkáromlás elleni törvényként” is ismert. A nemzetközi és a katolikus közösségek elítélik „a keresztény közösséggel szembeni érthetetlen támadásokat”, és remélik, hogy hatályon kívül helyezik az említett szigorú rendelkezéseket. Miként kívánja a Bizottság kezelni a Pakisztánnal létrejött együttműködési megállapodást (2004/870/EK⁽²¹⁾), annak érdekében, hogy a demokráciáról szóló klauzulával összhangban megóvja a vallási kisebbségek emberi jogait?

Válasz

(EN) A Bizottságnak tudomása van a gojrai eseményekről, és a keresztényekkel szemben ott alkalmazott erőszak kétségtelenül megdöbbentő. Már az elején meg kívánja azonban jegyezni, hogy nemcsak a keresztények, hanem más kisebbségek – köztük a síták és az ahmadik – is ki vannak téve a szélsőségesek kegyetlenkedésének.

A Bizottság több ízben is felvetette a vallási kisebbségek kérdését a közös bizottságokban és a Trojkával folytatott párbeszédek során. A továbbiakban is Pakisztán elé tárja a szóban forgó ügyet, megragadva az emberi jogi párbeszéd keretében adódó minden lehetőséget.

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelve az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, HL L 158., 2004.4.30.

⁽²¹⁾ HL L 378., 2004.12.23., 2/22. o.

A pakisztáni hivatalos személyek teljes mértékben tisztában vannak azzal, hogy a gojrai esethez hasonló atrocitások nemcsak az egyének leírhatatlan szenvedését okozzák, hanem Pakisztán megítélését is rontják. A Bizottság úgy értesült, hogy a kormány az incidensekre válaszul intézkedéseket tett, ideértve a vagyoni veszteségekért járó kártérítést és egy vizsgálóbizottság létrehozását is. A továbbiakban is szoros figyelemmel kíséri majd a helyzetet, mindenekelőtt az elkövetők büntetőjogi felelősségre vonásának alakulását.

Ezen felül a Bizottság az emberi jogi párbeszéd keretében több ízben is felvetette már az istenkáromlás elleni törvények kérdését a pakisztáni kormány előtt. A Bizottság úgy értesült, hogy a törvény alapján megvádoltak többsége, abszolút mértékben, muzulmán vallású. Ugyanakkor tisztában van annak tényével, hogy az istenkáromlás elleni törvényeket gyakran a vallási kisebbségekkel szemben is érvényesítik, és arról értesült, hogy a polgári viták rendezésére vagy egyéni haszonszerzés céljából hamis vádak alkalmaznak eszközként.

A gojrai események nyomán a pakisztáni polgári társadalom ismét felszólított a reformok végrehajtására és az istenkáromlás elleni törvények hatályon kívül helyezésére. A Bizottság üdvözlölné az ilyen jellegű kezdeményezéseket, és ezt az üzenetet a pakisztáni kormánynak is továbbítja majd.

Az Európai Közösség és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság között létrejött partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodás 1. cikke a megállapodás kulcsfontosságú elemeként hivatkozik az emberi jogok és a demokratikus elvek tiszteletben tartására. A 2009. június 17-én rendezett csúcstalálkozó alkalmával az EU és Pakisztán egyaránt hangsúlyozta a nyílt és konstruktív párbeszéd szükségességét az emberi jogi fórumokon. Az együttműködési megállapodás megteremti egy ilyen jellegű párbeszéd alapját, és a Bizottság úgy véli, hogy előrelépést hozhat, ha a továbbiakban is fenntartják Pakisztánnal az emberi jogi kérdésekről folytatott eszmecserét.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0296/09)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződés által eredményezett változások

A Lisszaboni Szerződés (késedelmes) hatályba lépése esetén a jelenleg hivatalban lévő biztosok magasabb nyugdíjjogosultságokban vagy egyéb kiegészítő anyagi ellátásban részesülnek majd?

Válasz

(FR) A Lisszaboni Szerződés nem változtatott a biztosokat érintő nyugdíjrendszeren, amely az 1967. július 25-i 422/67/EGK⁽²²⁾ rendeleten alapul.

A szóban forgó rendelet értelmében a biztosok teljes hivatali idejük során nyugdíjjogosultságot szereznek. Következésképpen hivatali idejük meghosszabbítása esetén jogosultságaik is növekednek a hivatali idő tényleges lejártáig.

Hasonlóképpen, ugyanezen rendelet értelmében, az átmeneti juttatás, amelyre a biztosok a hivatali idejük lejártától számított három évig jogosultak, egyes biztosok esetében növelhető, akik hivatali idejük meghosszabbításából kifolyólag teljesítik a jogosultságok egy másik kategóriájába való feljebb lépéshez előírt időtartamot (a rendelet 7. cikkének (1) bekezdése).

*
* *

(22) A Tanács 1967. július 25-i 422/67/EGK, 5/67/Euratom rendelete a Bizottság elnökének és tagjainak, valamint a Bíróság elnökének, bíráinak, főtanácsnokainak és hivatalvezetőjének járandóságairól, HL 187., 1967.8.8.